

7.6.42

7. A. 6. 42.

JUSTI HENNINGII BÖHMERI

PROFESSORIS JUR. ORDINAR. IN REGIA
FRIDERICIANA

INTRODUCTIO

IN

JUS DIGESTORUM

Sensum pariter ac usum singularum
matarum succinæ exhibens

Expurgata, & correctâ.

ACCESSERUNT TITULI

DE

VERBORUM SIGNIFICATIONE

ET DE

REGULIS JURIS

ordine alphabetico congesti

CUM DUPLICI INDICE.

PARS SECUNDA.

LUCÆ 1791.

Typis DOMINICI MARESCANDOLI
Censurum permissu.

LIBER XX.

DIGESTORUM.

Tit. I. (C. VIII. 14. 22. 23. 35.)

De pignoribus, & hypothecis, & qualiter ea contrahantur, & de pactis eorum.

I. **P**IGNUS, & HYPOTHECA h. l. denotat jus in re creditori in securitatem debiti constitutum.

2. Requiritur, (I) ut legitime constituatur. Unde variæ oriuntur species pignorum. Constituuntur enim vel publica autoritate: vel privata. Intuitu prioris modi sunt pignora publica, quæ fundantur vel in voluntate partium: vel necessitate. Illa dicuntur, quæ in judicio apud acta expediuntur, vel coram tribus testibus concinnantur. L. 11. C. qui pot. in pign. Mey. 7. D. 233 Hinc confirmatio sola principis, vel judicis non sufficit, invito debitore impetrata, quippe qui hypothecam constituit. Mey. P. 7. dec. 232. & 179. Differt a privato ratione præferentiæ. L. 11. cit.

3. Necessario constituuntur vel per legem, de quibus Tit. seq. vel per judicem. Et hæc sunt vel judicialia: vel prætoria. Illa judicati exequendi causa constituuntur. L.

15. de re jud. L. 10. qui pot. in pign. hab. Hæc fiunt ante L. C. per missionem in possessionem vel ad contumaciam in non veniendo coercendam: vel ob denegatam cautionem præstandam. Tit. ut leg. & fideic. serv. L. 15. de damn. inf. Illa præter jus in re operantur jus possessionis expulso debitore: hæc nudam detentionem. Hahn. ad W. h. n. 3.

4. Privatum constituitur vel unius, vel plurium voluntate. Priori modo est testamentarium: L. 26. de pign. act. posteriori vero conventionale, ubi vel sola conventio intervenit, & dicitur hypotheca: L. 4. h. vel traditio accedit, & dicitur pignus. L. 238. §. 1. de V. S. De usu inter hoc, & prætorium V. Mev. 4. D. 212. Conf. L. 5. §. 1. ex quib. caus. in bon. poss.

5. Utrobique vero vel omnia, vel quædam tantum obligantur bona. Hinc pignus est vel generale: vel speciale. Illud afficit omnia debitoris bona, etiam futura, L. ult. C. quæ res pign. non vero (1) quæ verosimile, quenquam specialiter obligaturum non fuisse, L. 6. h. nec (2) de quibus cogitatum non fuit, L. 29. pr. h. nec (3) quæ oppignorari libere nequeunt, ut feuda, Mev. 4. D. 321. bene tamen fructus feudi. Id. 6. D. 353. Magis quoque hic respiciendum ad mentem quam verba. Unde mentio mobilium, & immobilium non semper excludit jura. Franzk. h. n. 17. Brunnem. ad L. 1. n. 5. h.

6. Specialis certa tantum bona afficit. L. 1. §. 1. L. 15. §. 1. L. 13. L. 34. h. Aliquan-

quando etiam utraque species conjungitur, quo casu *generalis* tantum *subsidiaria* est, & *speciale* *pignus* prius excutiendum. Stryk. *de Caut. contr. S. 2. c. 4. §. 17.*

7. In effectu inter utrumque *pignus* hæc subest differentia, quod (a) qui *generale* *pignus* habet, possit eligere, ex qua re ipsi commodius solvi possit, salva etiam variatione; *Mev. 7. D. 283.* nec hic locum habet, quoad ceteros possessores, *beneficium divisionis*, *Id 5. D. 274.* cum in *speciali* talis electio, & variatio cesset. (b) Quod in *generali* locum habeat exceptio *excussionis*, si tertius possessor convenitur, quæ tamen in *speciali* cessat. *N. 122. c. 1. N. 4. c. 2. Stryk. c. L. §. 16. Diss. Franzk. 1. Resol. 12.* (c) facilius permittatur alienatio rei *pignore generali* affectæ, salvo jure *pignoris*, quam *speciali*. Hic enim, non ibi, committitur *stellionatus* crimen. *L. 3. §. 1. de Stellion.*

8. (II) *Ut debitum verum præexistat: L. 5. h. de quo Tit. de pign. aff. (III) Ut tribuat securitatem creditori.* Hinc talis res danda, quæ possit illam præstare, de qua *Tit. 3.*

9. *Securitas* illa consistit in eo, (I) ut possit *hypothecam* persequi legitimis actionibus. Datur enim creditori actio *hypothecaria* adversus omnes possessores ad persequendum *pignus*. Si nomen sit *pignori* datum; datur actio *personalis utilis* ad debitum exigendum. *L. 13. §. 2. h. L. 18. L. 20. de pign. aff. Huber. h. §. 11. seq. Mev. 9. D. 168.*

10. Interest autem, utrum contra ipsum debitorem, an tertium possessorem actione

4. L. XX. T. I. DE PIGN. ET HYP. ET reali agatur. Nam (1) si contra illum: probandum tantum, eum rem oppignoratam possidere. *arg. L. 41. de pign. act.* Si contra hunc: probandum, debitorem tempore pignoris constituti fuisse b. f. possessorem. *L. 18. h. Schilt. Ex. 33. §. 25.* Imo, (2), ut jam dictum, contra hunc non aliter datur, quam excusso prius debitore, & fidejussoribus. (3) Contra debitorem ipsum *alternative* agi potest: sed non *commode* contra tertium possessorem, utut hic debitum solvere possit. *L. 16. §. 3. h. Vid. Diss. de libell. alternat. c. 3. §. 6. seqq. L. 19 qui pot. in pign.* (4) Humanius aliquando agitur adversus debitorem, quam tertium possessorem. *L. 16. §. 6. ibique Gothofr. lit. m. L. 21. §. f. h.*

11. Denique (5) huic actioni a tertio b. f. possessore ordinario tempore præscribitur, *L. 1. 2. C. si adv. cred. præscr. nec nocet*, si jam ipsa res intra illud tempus fuerit usucapta a possessore contra ipsum debitorem. *L. 7. C. de pign. L. 44. §. 5. de Usuc. A debitore vero quadraginta annis. L. 7. §. 1. de præscr. 30. vel 40. ann.*

12. (II) *Ut possit pignus retinere etiam pro alio quovis debito, L. un. C. etiam ob chi-rogr. pec. L. 19. L. 13. §. 6. h. modo non sit vitiose constitutum. L. 25. h. (III) Ut tandem possit distrahere. De quo Tit. 5.*

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. contrahitur, 4. L. obligatione, 6. L. sed & quod, 9. §. 1. L. si debitor, 10. L. si is, 11. §. 1. 2. L. grege, 13. pr. §. 2. 5. 6. L. & quæ nondum, 15. pr. §. 1. L. si fundus, 16. pr. §. 1. 2. 3. 6. 9. L. pignoris, 17. L. si ab eo, 18. L. qui pignoris, 19. L. si Titio, 22. L. cum vitiose, 25. L. Paulus respondit, 29. pr. §. 2. L. lex vectigali, 31. L. debitor patrus, 32. L. cum tabernam. 34. pr. §. f.

Ex Codice. L. quamvis, 2. L. creditores, 3. L. Usucapio, 7. L. quamvis personali, 8. L. debitores, 10. L. distractis, 14. L. quamvis ea pecunia, 17. L. sicut, 19. L. secundus, 22. Auth. Hoc si debitor, *de pign. & hypoth.* L. quoniam, 3. *de pact. pign.* L. 1. L. in causa, 3. *si in caus. judic.*

Tit. II. (C. VIII. 15.)

In quibus causis pignus, vel hypotheca tacite contrahitur.

1. **P**ignus tacitum est vel legale, vel conventionale. Hoc ex præsumpta voluntate descendit. Hert. *de pign. tac. convent.* Illud ex speciali, & expressa legis, vel consuetudinis dispositione dependet. Unde qui se in pignore legali fundat, legem, vel mores probet, necesse est. Conf. Dn. Harprecht. duplici Diss. *de pignor. tacit. dub. vel spuriis.*

2. Afficit vel universa bona: vel quædam tantum. Ad priorem classem refertur (I) fiscus (a) in bonis administratorum, L. 1. *de J.*

fisci (b) debitorum, (c) respectu tributorum: L. 1. 2. C. h. L. 46. §. 3. de J. fisc. non vero respectu pœnarum. L. 17. L. 37. d. jur. fisci.

3. (II) *Conjux* (1) pro dote restituenda, L. un. §. 1. de R. V. A. ut & dotis augmento, b. f. fact. N. 97. c. 2. L. 29. C. de jur. dotium & bonis paraphernalibus, L. ult. C. de pact. conv. competitque uxori etiam putativæ in omnibus bonis mariti: (2) pro dote solvenda, & sic competit marito in bonis uxoris. L. un. cit.

4. (III) *Pupilli, & minores* (a) in bonis tutorum & curatorum. L. 20. C. de admin. tut. L. 19. §. 1. de rebus auctor. jud. Quod jus etiam ad heredes transit. Mev. 8. Dec. 193. Idem quoque indulgetur ecclesiæ in bonis administratorum. Mev. 2. D. 259. Non. Acosta de privil. credit. R. 3. ampl. 17. n. 23. (b) In bonis pecunia eorum ab aliis emtis: L. 7. qui pot. in pign. hab. L. 2. quand. ex fact. tut. (c) in bonis vitrici. L. 6. C. h.

5. (IV) *Liberi* in parentum bonis, (1) quando ad secunda vota transeunt: L. 6. C. de sec. nupt. (2) ratione bonorum adventitiorum. L. 6. §. ult. C. de bon. quæ lib. L. 8. §. 3. 4. C. de sec. nupt.

6. (V) *Legatarii* in bonis defuncti pro consequendo legato: L. 1. C. comm. de leg. non tamen in solidum contra singulos heredes, ut alias juris est: L. 2. C. si unus ex plur. sed pro partibus hereditariis. c. L. 1.

7. *Pignus legale* particulare habet (1) qui creditur in refectorem ædium, L. 1. h. L. 24. §. 1. de reb. auctor. jud. modo (a) nominatim pecunia in hunc finem data, (b) ædificium

revera refectum, (c) refectio fuit necessaria. Huber. h. §. 8. Idem privilegium non habent, (a) qui in refectiorem rei alterius crediderunt, quamvis prælationis jure gaudeant, si expresse pignore sibi prospexere: L. 5. 6. qui potior. in pign. L. 26. & 34. de reb. auct. jud. Huber. c. l. (b) qui ad extruendam domum crediderunt.

8. (2) *Locator prædii Urbani in investis, & illatis pro mercede*, L. 2. 4. 6. ff. h. L. 5. C. h. hoc supposito requisito, ut *illatae sint ita*, ut perpetuo ibi maneat, L. 7. h. etiamsi minor conduxerit, quatenus locatio tenet. Struv. Ex. 26. §. 16. Huber. h. §. 91.

9. (3) *Locator prædii rustici in fructibus*, non vero illatis. L. 4. h. Hinc expressa cautione quoad hæc opus est. L. 5. C. h. L. 5. C. loc.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. promptius, 2. L. si horreum, 3. L. eo jure utimur, 4. L. iis prædiis, 7. L. Est differentia, 9.

Ex Codice. L. universa, 1. L. certum, 2. L. si non inducta, 5. L. si mater, 6.

Tit. III. (C. VIII. 16. 17. 21. 24. 25.)

Quæ res pignori, vel hypothecæ datæ obligari non possunt.

1. **Q**uicquid recipit emtionem, illud etiam pignorationem recipere potest, ait JCrus in L. 9. §. 1. de pign. Specialius tamen re-

requiritur, ut talis res pignori detur, in qua finis ejus, nempe securitas crediti, obtineri potest. Huc pertinent omnes res, (I) alienari non prohibite, corporales, & incorporales, (II) quæ in bonis debitoris sunt, L. 15. §. 1. L. 9. pr. de pign. & alias (III) tertio possunt præbere utilitatem.

2. Ex primo requisito fluit, pignus non constitui posse, (a) ubi lege restricta est alienatio, ut in fundo dotali, pr. I. quib. al. lic. vel non. in re peculiari, fundo pupillorum, & minorum, L. 1. h. re litigiosa. c. L. in f. libero homine, L. 5. h. nisi quatenus ab hoste redemptus est ab alio (tunc enim detineri quasi jure pignoris potest, donec pretium restituatur. L. 15. de captiv. & postl.) in armis militum, L. 14. §. 1. de re milit. instrumentis rusticis, L. 7. L. 8. auth. agricultores C. quæ res pign. obl. domaniis, rebus ecclesiasticis. L. 21. C. de SS. Eccl. &c.

3. Pertinet huc quoque res feudalis, in qua sine consensu domini pignus constitui nequit. 2. F. 55. Caveat itaque creditor, ut consensus domini impetretur, & quidem (1) in cancellaria feudali, (2) ab ipso debitore, vel ejus consensu. Imo (3) & agnatorum consensus necessarius est, ut plene valeat. Stryk. de Caut. Contr. s. 2. c. 4. §. 4. 6. 7. Valet tamen hypotheca absque hoc consensu constituta in præjudicium vasalli; & ejus descendendum. Id. §. 13.

4. (b) Ubi testamento est restricta, ut in fideicommissis: &c. & denique (b) ubi conventionē, vel pacto, v. c. ne quis in familia ultra cer-

certam summam bona possit obligare. Knipsch. de Fideic. famil. c. 11. n. 230. seqq.

5. Ex secundo fluit, in rebus alienis, quatalibus, non consistere pignus, Tit. C. de reb. al. non al. L. 2. C. si res al. pign. modo (a) dominus non consentiat, L. 26. §. 1. de pign. (b) pure oppignorentur, L. 16. §. 7. eod. (c) qui pignori ponit, nullum jus in illa re habeat, L. 3. §. 1. qui pot. in pign. Tit. C. si pign. pignori dat. (d) nec ex post facto dominus fiat. L. 41. de pign. aff. L. 12. de pign. & hyp. Respectu tamen tertii possessoris valet pignus in re aliena constitutum, si debitor fuit b. f. possessor. L. 18. de pign.

6. Ex ultimo requisito fluit, servitutes reales sine pradio non posse oppignorari, bene tamen personales. L. 11. §. 21. ult. eod. Neque enim constitutæ tertio, qui non possidet prædium, utilitatem præbere possunt, & sic nec securitatem: pignoris tamen causa de novo alteri a debitore servitus constitui potest. L. 12. eod.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si alius; 2. L. Aristo; 3. Ex Codice. L. si probaveris, 2. L. cum res, §. si res al. pign. L. alumnos, 1. L. tamen, 4. L. executores, 7. seq. Auth. agricultores. L. ult. quæ res pign. obl. L. un. si comm. res. L. etiam, 1. si pign. pign.

Tit. IV. (C. VIII. 18. 19. 27.)

Qui potiores in pignore vel hypotheca habeantur,
& de his, qui in priorum creditorum
locum succedunt.

1. **I**N perseguendis hypothecis sæpe quæstio prioritatis volvitur, de qua part. 1. hujus tit. agitur. Potiores autem in pignore æstimauntur alii ex privilegio; alii ex ratione ordinis in simplici hypotheca.

2. *Ex privilegio*, qui jus prælationis pignori annexum a lege habent, & omnibus simpliciter hypothecariis præferuntur. L. 7. C. h. Huc referri debent (1) *fiscus*, quoad tributa, & collectas, & publicam annonam; L. 1. C. in quibus caus. pign. ut & in bonis administratorum: Huber. h. §. 7. item in bonis eorum, quibuscum contraxit, post contractum quæsitis; L. 6. C. de priv. fisc. L. 28. de J. Fisc. uti commodè etiam intelligi potest ex L. ult. h.

3. (II) *Mulier*, L. ult. §. 1. C. h. respectu dotis repetendæ, ejusque liberi contra uxorem secundam, seu novercam; & qui expressam anteriorem hypothecam habent. Dn. Thomas. in Schol. ad Huber. h. §. 10. Idem dicendum de dotalitio, Mev. 1. D. 173. probata dotis illatione.

4. (III) *Is*, qui in refellionem adium credit, vel alius rei, modo ultimo casu speciali hypotheca sibi prospexerit, L. 5. 6. h. L. 2. C. h. & versio probetur. Simili privilegio gaudent,

QUI POT. IN PIGN. VEL HYP. HAB. ET DE &c. II
dent, quorum pecunia res emta, si expresse
eo nomine obligata *L. 7. C. h. L. 26. L. 34.*
de reb. auct. jud. possid. Gail. 2. O. 12.

5. (IV) *Pupilli, & minores*, quorum pecunia res emta: *L. 7. pr. h.* (V) *dominus soli*, respectu canonis: *L. 15. h. & denique (VI) qui in militiam credidit, & sibi de hypotheca prospexit. L. ult. C. de pign.* De natura hujus officii vid. *Cornel. Van-Eck. h. §. 6.* Hi privilegiati creditores utuntur inter se *prioritate temporis*: hypothecariis autem *simpliciter talibus*, in tertia classe præferuntur, *L. 2. 8. C. L. 7. h.* semper tamen prærogativa illis salva, qui ad *primam classem* referuntur, de quib. *Tit. de reb. auct. jud. poss.*

6. Respectu ordinis hypothecarii simplices in tertia classe positi præferuntur ex *prioritate temporis*, *L. 11. pr. h.* cujuscunque generis sint, *L. 2. 4. C. h.* *Brunneman. de concurs. credit. c. 5. §. 57.* observata tamen differentia inter *pignus publicum, & privatum*. Nam qui *publica pignora* habent, inter se quidem respectu temporis collocantur: indistincte autem *privato pignori* præferuntur. *L. 11. C. h.* Imo in Saxonia *extrajudicialis hypotheca in immobilibus* constituta tantum prælationem præ *chirographariis* tribuit.

7. In privato pignore prioritas temporis etiam observatur, ubi requiritur, (I) *ut re vera alteri priori loco pignus sit constitutum*. Si eadem res pluribus simul sit obligata: *æquale omnibus* jus est, & pro *quantitate debiti* concurrunt in hypotheca, *L. 16. §. 8. de pign.*

112 L. XX. T. IV. QUI POT. IN PIGN. VEL
nisi singulis in solidum vel in partes æquales
res est obligata. L. 10. L. 16. §. 4. ff. eod.

8. (II) *Ut etiam contractus, cui pignus accessit, eo tempore sit in actum deductus.* Ante enim pignus, licet jam olim constitutum, non incipit. L. 11. pr. h. L. 8. C. h. Dies autem non remoratur obligationem, L. 12. §. 2. h. & conditio existens retrotrahitur hoc quoque casu ad initium contractus, quoad prioritatem pignoris, L. 11. §. 1. h. modo conditio non dependeat ex arbitrio debitoris. L. 9. §. 1. h.

9. (III) *Ut hypotheca etiam actu sit perfecta.* Nam quæ factum requirit, antequam illud accedat, prioritatem non operatur. Et sic præfertur is, cui antequam res investæ sunt illatæ, fuere hypothecæ obligatæ. L. 11. §. 2. h.

10. (IV) *Ut non sit pignus prætorium.* Hoc enim quidem prioritatem tribuit, respectu creditorum posteriorum diversi generis: L. 2. C. h. non tamen eam indulget aliis creditoribus simile pignus habentibus: sed omnium missorum par est conditio. L. 15. §. 15. de damn. inf. L. 12. de reb. aut. jud. L. 5. §. 3. ut in possess. legat.

12. Aliquando posterior creditor nanciscitur jura prioritatis, si priori creditori solvit, vel; eo recipere pecuniam nolente, legitime deponit, L. 1. C. h. L. 22. C. de pign. L. 7. §. 3. L. 12. §. 6. L. 16. h. quod posterioribus hypothecariis concessum, ut suam hypothecam convalidare queant, quæ antea ob jus prioris inefficax erat. L. 12. pr. h. L. 6. de distrañt. pign. Quoad chirographarios, & extraneos. ut succedant in locum anterioris, requi-

HYP. HAB. ET DE HIS QUI IN PRIOR. &c. 13
 quiritur (a) *specialis conventio*: L. 12. §. 8. cit.
 L. 21. C. de pign. (b) *prioris creditoris dimis-*
sio. L. 13. C. de his, qui in prior. Unde, si in-
 tegrum pretium cum usuris priori non solu-
 tum, ipsi non antefertur. L. 18. h. Mev. 4. D.
 123. conf. Franzk. h. n. 59. seqq.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. qui generaliter, 12. L. creditor, 3. §. 1.
 2. L. interdum, 5. seq. L. Idemque, 7. L. si
 pignus, 8. L. qui balneum, 9. L. potior, 11.
 L. creditor, 12. pr. §. 1. 2. 6. 8. 10. L. Clau-
 dius, 16. L. Lucius Titius, 18. L. mulier, 19.
Ex Cod. L. qui pignus, 1. L. si decreto, 2. L. si
 fundum, 4. L. si generaliter, 6. L. licet, 7.
 L. diversis, 8. L. scripturas, 11. L. as-
 siduis, 12. *qui pot. in pign.* L. non omnino,
 1. L. si potiores, 3. L. si prior, 4. *de his,*
qui in prior.

Tit. V. (C. VIII. 28. 29. 30. 31. 34.)

De distraffione pignorum, & hypothecarum.

1. **A**D securitatem creditoris, ut supra di-
 ctum, etiam pertinet *jus distrahendi*
pignus, creditori competens. Nam debitor
pignus distrahere non potest, maxime, si
speciale sit.

2. Distrahit vero creditor vel *jus pigno-*
ris, quod semper ei licitum est, imo aliquan-
 do ad hoc tenetur: L. 1. C. de his, qui in prior.
 vel ipsam rem oppignoratam, de quo h. t.

3. In genere in distraffione requiritur,
 (I) ut debitor sit in mora solvendi: L. 7. L. 14.

C.

14. L. XX. T. V. DE DISTRACTIONE

C. h. alias venditio est nulla. L. 2. 4. C. si vend. pign. Mev. 8. D. 250. (II) Ut solenniter distrahatur, L. 9. C. h. h. e. juxta modum conventum. L. 7. cit. De hoc, si non constat: adhibenda (a) denunciatio de pignore vendendo L. f. §. 1. C. de jur. domin. impetr. Mev. 8. D. 268 aliquando trina, si pactum de non alienando adjectum, L. 4. de pign. aff. (b) adhibitis testibus: L. 4. C. h., (c) ut expectetur adhuc biennium. L. ult. §. 1. cit. Vid. tamen C. I. Argent. h. §. 2. 3. (Hoc tamen ad distractionem pignorum judicialium non necessarium est, Mev. 7. D. 310. sicut & plurimis locis id plane negligitur. Id c. l. n. 4. 6. Stryk. in V. M. h. §. 7.) (d) publice proscribatur, h. e. in celebriori loco indicetur, rem esse venalem. L. 4. C. h. C. I. A. cit. l.

4. (III) *Bona fide, L. 9. C. h. ut omnis collusio cesset, L. 3. C. si vend. pign. & res, quanti valere potest, distrahatur. Mev. 8. D. 21. & 4. D. 388. Hinc (a) hyperocha restituenda debitori, L. 24. §. 1. de pign. aff. L. ult. C. h. modo pretium solutum, vel creditor fidem de pretio habuerit. c. L. 24 §. 2. (b) In L. 10. C. h. cautum, ne creditor ipse per substitutam personam possit emere, nisi magistratus, vel debitor ipse distrahat. Alienatione fraudulenter facta, creditor tenetur ad interesse. L. 4. 7. C. h.*

5. (IV) *Debito Ordine.* Hinc speciale prius distrahendum, antequam cetera bona venum exponantur. L. 9. C. h. L. 2. C. de pign.

6. His observatis requisitis, irrevocabili-
ter transit res in emtorem adeo, ut debitor
non

non audiat, si postea rem redimere velit, L. 3. 7. h. nisi secundo creditori res vendita. L. 5. §. 1. L. 6. h. Franzk. h. n. 63. seqq. Nec creditor *evictionis* nomine tenetur, L. 10. L. 12. §. 1. h. nisi proprio nomine rem vendiderit, vel de *evictione* caverit. L. 1. cred. *evict. pign. non hab.* L. 12. §. 16. de *Aff. empt. & vend.* Emptore non reperto, proceditur secundum L. ult. C. de jur. dom. impetr.

7. Hæc, quoad extrajudicialem distractionem. Judicialis obtinet pignore judiciali, & passim hodie in quolibet alio. Ibi vero ita proceditur. (1) Condemnato ad solvendum debitum indulgendum quadrimestre spatium. L. 2. C. d. Usur. rei jud. (2) Eo elapso, pignora capiuntur secundum modum L. 15. de re jud. (3) postea expectandi duo menses L. 31. in f. de re jud. (4) His elapsis, sub hasta venditur: vel, emptore deficiente, creditori addicitur L. 2. C. si in caus. jud. Franzk. h. n. 90.

TEXT. NOTAB.

L. cum prior, 3. L. cum secundus, 5. seq. L. si creditor, 7. §. f. L. & si is, 10. L. rescriptum, 12. §. 1.
Ex Cod. L. hypothecis, 3. L. creditor, 4. L. quando, 6. L. si cessante, 7. L. si prius, quam, 8. L. quæ specialiter, 9. L. & qui, 10. L. si debitor, 12. L. unus, 16. L. qui a creditore, 18. L. secundum placiti, fin. de distr. pign. L. debitoris, 2. *debit. vendit. pign.* L. præses, 1. L. si uxor, 3. L. cum contra, 4. si vend. pign. ag. L. si reddita, 3. de luit. pign. L. vetustissimam, ult. de Jur. dom. impetr.

Tit. VI. (C. VII. 26. 31.)

Quibus modis pignus, vel hypotheca
solvitur.

1. **S**olvitur pignus, (I) sublato debito principali, modo (a) de toto, quod debetur, creditori sit satisfactum, L. 5. L. 13. h. etiam quoad usuras: L. 18. qui pot. in pign. hab. L. un. C. etiam ob Chirograph. pec. (b) pignus in specie non sit reservatum, v. g. in novatione, L. 18. de novat. L. 3. pr. qui pot. in pign. hab. (c) vel alio modo non impeditum. Quamvis enim per confusionem tollatur: L. 9. de pign. act. beneficio tamen inventarii effectus impeditur. Conf. Franzk. h. n. 11. seqq.

2. (II) Remissione creditoris vel expressa, L. 8. §. 1. seq. h. vel tacita, (1) si reddit pignus, L. 3. de pact. L. 7. G. h. nisi de alia mente constet: L. 3. de pign. act. (2) si consentit in alienationem pignoris, L. 4. L. 7. seq. h. L. 1. 2. 4. C. de remiss. pign. ubi requiritur, (a) ut consentiens habeat liberam disponendi facultatem: L. 7. in pr. §. 1. 2. h. (b) ut consentiat expresse L. 8. §. 16. h. (c) absque ulla reservatione: L. 4. §. 1. h. (d) ut alienatio fiat secundum voluntatem creditoris: L. 8. §. 3. & 13. 14. pen. h. (e) ut actu subsequatur: L. 8. §. 6. 12. h. (f) ut serio, & non simulate facta sit. L. 8. §. 7. h. Franzk. h. n. 66. h. t. Denique (3) si consentit in oppignorationem, L. 12. pr. h. nisi de alia mente constet. Est enim questio facti. L. 12. §. 4. qui pot. in pign.

3. (III) *Interitu rei oppignoratae totali*, L. 8. pr. h. vel etiam tali *mutatione*, quæ etiam dominii interitum continet. L. 8. §. pen. de pign. act. L. 16. §. 2. L. 29. §. pen. de pign.

4. (IV) *Extincto jure debitoris*, quod in rem oppignoratam habuit. L. 31. de pign. L. 3. h. modo (a) *ipso jure*, & per se resolvatur dominium: L. 3. in f. h. (b) *non ex accidenti*. Unde pignus durat, licet venditum prædium ex accidente revocetur ex L. 2. C. de rescind. vend. Vid. L. 43. §. 8. de Ædil. Edict. (c) *Præter voluntatem emtoris*: L. 3. in f. h.

5. (V) *Tempore*, L. 6. pr. h. scilicet si, tanquam terminus ad quem, adjectum: L. 13. §. 11. loc. L. 6. pr. h. vel si legitime præscriptum sit pignus, de quo supra Tit. 1. §. 11.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. L. si res, 3. L. si debitor, 4. §. 1. 2. L. solvitur, 5. §. 2. L. sicut, 8. pr. §. 6. 7. 8. 13. 14. 15. 17. L. Paulus respondit, 12. L. ult. Ex Cod. L. si probaveris, 2. L. cum te, 4. L. debitum, 5. L. si eo tempore, 6. L. creditricem, 7. L. solita, 11. de remiss. pign.

 Lib. XXI. Tit. I.

 De Ædilitio edicto, & redhibitione,
& quanti minoris.

1. **ÆDILES**, qui juxta Cic. Lib. 3. de LL. erant Curatores urbis, annonæ, ludorumque solennium, magnam curam adhibere, ne (a) emtores in emendo ob vitia rerum læderentur: L. 37. h. ne (b) noxium animal circa viam publicam haberetur.

2. Quoad primam partem, vel præcavent, ne fiant deceptiones: vel factas restituere jubent. Præcavent, dum (1) cavere venditorem jubent emtori de iis, quæ requirit Edictum: L. 31. de evid. alioquin contra eum datur redhibitoria intra duos menses, vel quanti minoris intra sex menses. L. 28. h. (2) Volunt, ut in vendendo b. f. pronuncient, si quid vitii in re vendita sit. L. 38. pr. h.

3. Factas deceptiones rescircire jubent per legitima remedia §. 7. & 8. adducta. His ut locus sit, requiritur, (1) ut intercesserit contractus emptionis. Propter venditiones privatorum enim primario hoc Edictum introductum: (nam ad fisci venditiones non porrigitur, L. 1. §. 3. h.) aliis tamen, emtoribus non absimilibus, etiam indultum. L. 19. §. 5. h. Hinc per se patet, quod applicari haud possit ad locationes, L. 62. h. aut res donatas. L. 62. h.

4. (II) *Ut res alicujus momenti sint venditæ.* In vilioribus enim, & minimis cessat redhibitio; L. 48. §. f. h. salva actione quanto minoris Franzk. h. n. 43. Id parum refert, quænam res in venditionem fuerint deductæ, L. 49. L. 63. h. Stryk. in V. M. h. t. §. 15. seqq. & utrum in principali: an accessionibus deceptio facta, L. 32. L. 33. h. ut propter hanc etiam quanto minoris agi queat.

5. (III) *Ut quis in venditione deceptus sit*
 (I) ob reticentiam vitii naturalis, seu ob defectum qualitatis naturaliter inesse debite. In rebus animatis debet esse vitium (a) corporis, non animi, seu quod usum rei plane impedit, L. 1. §. 8. L. 4. §. 1. h. (b) latens, & internum. L. 1. §. 6. L. 14. §. f. L. 31. §. 21. L. 55. h. Hinc, porco vendito laniis grandine laborante (quod vitium facile ex palatu cognosci poterit), non est locus Edicti. edicto. Carpz. p. 2. C. 36. def. 16. Stryk. de I. sens. diss. 1. c. 3. n. 45. Mev. 4. D. 49.
 (c) Non leve, L. 4. §. f. h. (d) ut adfuerit tempore contractus. L. 3. h. Franzk. h. n. 65. seqq.

6. (II) Ob reticentiam vitii accidentalis, seu promissæ qualitatis defectum, L. 43. de contr. E. V. L. 17. §. 2. h. ut tamen (a) omnia non ad vivum sint resecanda: L. 18. L. 19. §. 4. h. (b) non attendantur quæ generaliter commendandi gratia sunt dicta: L. 19. pr. h. L. 43. cit. pr. (c) nec, cujus contrarium in oculos incurrit. cit. L. 43. cit. pr.

7. Eo nomine hoc Edicto proditæ sunt duæ actiones elective competentes. Conf. L.

25. §. 1. de *exc. rei jud.* Huber. h. §. 6. (1) REDHIBITORIA, qua emptor læsus agit adversus venditorem, ut rem vitio affectam recipiat, sibi habeat, pretiumque restituat: L. 22. h.; aliquando ulterius interesse; L. 1. C. h. imo *duplum* præstet, si arbitrio judicis non pareatur. L. 25. h. Restituenda hic omnia sunt in integrum perinde, ac si emptio facta non esset. L. 23. §. 16. L. 60. h. Facta restitutione, si pretium non est redditum, datur *actio in factum* ad pretium petendum. L. 31. §. 17. h. Durat per 6. menses utiles a die contractus. L. 19. §. f. L. 55. h. Ob *passum displicentie* vero intra 60. dies. L. 31. §. 22. h.

8. (II) QUANTI MINORIS, seu *æstimatoria* est, qua agit emptor ad diminuendum pretium tanti, quanti minoris rem emisset si scivisset vitium. L. 1. §. 1. L. 6. h.

9. Differt a priori, (a) quod detur *intra annum utilem* a die scientiæ æstimandum. L. 19. §. f. ff. L. 2. C. h. Hinc sæpe utilis eo casu, ubi redhibitoria ob præscriptionem non amplius institui potest, L. 48. §. 2. h. (b) Facilius conceditur, quam prior. L. 43. §. 6. L. 48. §. pen. h. Vid. §. 4. (c) Sæpius institui potest. L. 48. §. 7. h.

10. Deinde cavent Ædiles, ne animal noxium juxta viam publicam habeatur: alias poena varia constituta erat, L. 40. seq. h. quæ tamen sine dubio hodie arbitraria est juxta C. C. C. art. 136.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. 3. 6. pen. L. Pomponius, 6. f. L. quæ-
ritur, 14. §. 9. 10. L. quis sit, 17. §. 4. ult.
L. si quid, 18. L. sciendum, 19. pr. §. 3. 4.
L. cum autem, 23. 1. 2. 6. L. Ædiles, 25. §.
8. L. si venditor, 28. L. quod si nolit, 31.
§. 16. 17. 20. 21. 22. L. cum ejusdem, 34.
L. præcipiunt, 37. L. hi enim, 40. seq.
L. Bovem, 43. pr. §. 6. L. justissime, 44. §.
1. L. redhibitoria, 45. L. si tamen, 48. §.
ult. L. etiam, 49. L. cum sex, 55. L. quæro,
58. §. f. L. facta, 60. L. quoties, 61. L. ad
res donatas, 62. L. sciendum, 63.

Ex Codice. L. si prædium, 4.

Tit. II. (C. VIII. 45.)

De eviſſionibus, & duple ſtipulatione.

1. **E**VICTIONIS est legitima, & per judicem facta
ablatio rei ex justa causa possessæ, ad
instantiam veri domini, qui potius jus habet.
L. 12. §. 1. h. Cum autem is, qui rem ab
alio accepit, inde damnum sentiat, æquum
est, ut is, a quo causam habet, illud resar-
ciat, quod est præstare eviſſionem. Hujus
nomine tamen regulariter cautio exiginequit,
L. 4. pr. h. nisi (1) consuetudo loci id exigat:
L. 6. h. (2) in limine contractus immineat e-
vicio. Carpz. P. 2. C. 34. d. 37.

2. Ut præstatio eviſſionis peti queat, re-
quiritur, (1) ut is, qui eviſſionem passus est,
rem tenuerit ex titulo oneroso. L. 11. §. 2. de
aff. emt. L. 1. C. de permut. L. 4. C. h. L. 4.

C.

C. *jam. ere. L. 34. C. de transact. L. 9. L. 33. locat. Inde etiam in dotis datione obtinet, arg. L. 8. §. 13. quib. mod. pign. vel hypoth. solv. si stipulatio, vel promissio antecesserit: vel si statim sine pacto dotali tradita aestimato data. Imp, si inæstimato statim tradita, sed fraudulenter: de dolo est actio L. 1. C. de J. dot. Franzk. h. n. 521. seqq.*

3. In causis *mere lucrativis* non præstatur, nisi (a) fuerit promissa: L. 2. C. h. L. 17. de Q. & A. vel (b) donator sit in dolo. Franzk. h. n. 423. seq. Unde & heres, respectu rei legatæ evictæ, non tenetur, L. 77. §. de leg. 2. nisi testator magis de divisione inter coheredes quam legato disposuisse videatur. cit. l. 77. Ceterum in donatione non simplici merito evictio præstanda. Franzk. h. n. 499. seq.

4. (II) *Ut proprio nomine, & jure venditor rem illi, cui evincitur, vendiderit. Unde creditor pignus distrahens non tenetur. L. 10. L. 12. §. 1. de distr. pign. Idem dicendum de tutore, curatore, marito, rem dotalem vendente, &c.*

5. (III) *Ut evictionis præstatio pacto antecedente non sit remissa: alioquin venditor, in b. f. tamen existens, non tenetur præstare interesse, sed tantum pretium reddere, L. 11. §. f. h. de act. E V. Mev. 8. D. 44. nisi forsan simpliciter rem, tanquam spem, vel iactum retis, emerit. c. L. 11. Ceterum ex sola omissione stipulationis ob evictionem non inducitur aliqua renunciatio, utpote*
quæ

quæ negotio tacite inest. Schilter. *Ex.* 34. §. 25.

6. (IV) *Ut res possessa fuerit evicta*, quæcunque demum fuerit, Frantz. *h. n.* 20. seqq. sufficitque, rem pro parte evinci, *L. 1. L. 36. L. 45. L. 56. §. 2. h. sive homogenea, sive heterogenea sit.* Schit. *Ex.* 34. §. 23. Brunn. *ad L. 36. & 56. cit.* Hinc etiam præstanda est *evictio*, si alter *jus in re* evincat. *L. 34. §. ult. seqq. L. 46. h.*

7. Facienda tamen est distinctio inter *universitates*, & *singulas res venditas*. Ibi propter singulas res ex *universitate juris* evictas non præstanda evictio. *L. 5. ff. L. 1. C. h. L. 7. de pecul. L. 42. de aff. empt. & vend. L. 35. §. 5. de contr. empt.* In *universitate rerum* distinguitur inter actionem ex stipulatu, quæ cessat, *L. 36. L. 56. §. 2. h. & actionem ex ipso contractu bonæ fidei*, quæ locum habet. *L. 23. §. 1. de usurpat.*

8 Porro res debet (V) *actu esse evicta*. *L. 3. C. h.* Si tamen in *limine contractus* imminet: alter non tenetur ad implendum contractum. *L. 24. C. h.* Alias, si postea demum controversia movetur: non statim ad evictionis præstationem agi potest.

9. (IV) *Ut sit evicta sententia judiciali*. Si alio modo res ablata, *L. 56. ff. L. 17. C. h.* aut ultro evincenti restituta, Franzk. *h. n.* 756. seqq. vel per casum fortuitum ablata (veluti factio Principis, *L. 11. pr. h. Stryk. disp. de Princ. evincente*): ad evictionis præstationem agi nequit.

10. (VII) *Et quidem potiori jure evincen-
tis, quod contractum jam antecedit. Neque
enim venditor tenetur de facto judicis dolo-
so, aut imperito, aut culpa ipsius emtoris:*
L. 34. L. 50. L. 56. §. 1. h. Franzk. h. n.
806. Mev. 8. d. 467.

11. (VIII) *Ut legitime evictio præsens de-
nunciata fuerit auctori L. 9. C. L. 29. §. ult.*
h. in hunc finem, ut veniat, & assistat, L.
21. L. 23. C. h. Huber. h. §. 14. Franzk. h.
n. 659. nisi auctoris jus notorie injustum, vel
necessitas denunciandi pacto fuerit remissa.
L. 63. pr. h.

12. Fit autem denunciatio legitime: (a)
si denunciatur iis, quorum periculo res est,
& sic singulis, si plures adsint, *L. 62. §. 1.*
h. (b) si de genere, & statu litis in ipsa de-
nunciatione instruantur (c) si fiat eo tem-
pore, ubi adhuc integra defensio. L. 29. §.
f. h. Mev. 8. d. 465. Tutius certe agit, si
ante L. C. denunciat. L. 29. §. 3. de leg. 3.
Stryk. in V. M. ad tit. de legat. §. 40.

13. Atque hæc denunciatio ita qualifi-
cata, ita necessaria est: ut absque ea non
detur regressus contra venditorem, *L. 8. C.*
h. Operatur vero, ut auctor teneatur assiste-
re reo L. 74. §. 2. h. in foro rei, L. 49. de
judic. ut tamen totam litem in se transfer-
re nequeat, L. 21. C. h. nisi tanquam procu-
rator in rem suam datus sit. Franzk. h. n.
637. seqq.

14. His concurrentibus, præstanda est
evictio ab auctore, seu a quo quis rem ex ti-
tulo oneroso habet, ut & heredibus, *L. 9.*

24. C. h. & fidejussoribus L. 4. pr. ff. L. 8. C. h. &, si plures autores sint, a singulis in solidum. L. 51. §. f. h.

15. Petitur vero evictionis præstatio vel ex natura negotii, vel actione ex stipulatu, quo speciatim promissa est, & quidem in foro auctoris competente. Mev. 9. D. 156. & 7. d. 167. In effectu hæc subest differentia, (1) quod in hac id tantum contineatur, quod promissum, quia est stricti juris. L. 56. §. 2. L. 17. L. 48. L. 60. h. Illa est largior, & continet (a) pretium rei, L. 70. h. (b) interesse, & damnum, L. 70. L. 80. ff. L. 17. C. h. (c) sumptus litis alios, quos ab evincen- te servare non potuit L. 9. C. h. (2) Quod æstimatio in actione exempto fiat secundum tempus evictionis: L. 13. L. 66. §. 3. L. 70. h. in actione vero altera attendatur tempus venditionis. L. 1. L. 64. pr. h. Franzk, h. n. 858, seq.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si fundus, 6. L. Lucius, 11. pr. L. boni- tatis, 13. L. vindicantem, 17. L. hoc jure, 27. L. si rem, 29. §. 2. L. evictus, 35. L. na- ve, 35. L. in creditore, 38. L. si ei, 41. §. 2. L. si per imprudentiam, 51. L. si fundo, 53. L. si ideo, 55. L. dictum, 56. L. si in venditione, 60. L. Herennius, 63. §. 1. 2. L. ex mille, 64. pr. L. rem hereditariam, 65. L. evicta, 70. L. si plus, 75. §. 2.

Ex Codice, L. emptor, 1. L. quoniam, 2. L. si præ- dium, 4. L. non dubitatur, 6. L. auctore, 7. L. emptor, 8. L. si controversia, 9. L. exce- ptione, 11. L. si ob causam, 13. L. si non

T. II.

B

in-

injuria, 15. L. si cum quaestio, 17. L. si obligata, 19. L. empti, 21. L. cum successores, 23. L. si post perfectam, 24. L. si quis, 26. L. si fundum, 27. L. emptori, 28. L. heredem, 31. *de evict.* L. cum jure, 1. L. si a creditrice, 2. *credit. evict. pign. non debere.*

Tit. III.

De exceptione rei venditæ, & traditæ.

1. **E** Vicio aliquando eliditur exceptio rei venditæ, & traditæ. Unde regula: *Quem de evictione tenet affio, hunc agentem repellit exceptio.* Est tamen in arbitrio emptoris, utrum hac exceptione uti: an potius, re ablata, ex causa stipulationis duplum consequi malit L. 17. *de evict.*

2. Aliquando tamen replicatione eliditur, si venditor ex justa causa vindicat, veluti ob legem commissoriam. L. 1. §. 5. h.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 2. & fin. L. 2. a Titio, 2.

Lib. XXII. Tit. I. (C. IV. 32.)

*De usuris, & fructibus, & causis, & omnibus
accessionibus, & mora.*

I. **U**SURA spectata secundum jus Romanum jure Canonico magna ex parte impositum est augmentum quantitati accedens pro usu ejus debitori concessio solvendum in eodem genere debiti principalis: vel secundum *L. 53. ad SC. Trebell.* est merces pro usu pecuniæ.

II. In usuris adesse debet (I) LEGITIMA CAUSA, quæ primario consistit in usu quantitatis creditæ alteri concessio, *L. 13. §. 20. de act. E. V, L. 16. §. 1. h. Mev. 6. D. 33. Schilt. Ex. 35. §. 12.* ex quo justitia usurarum jure R. dependet. Noodt de fænore & usur. lib. I. c. 10. seqq. Idem fundamentum quoque occurrit, si ex mora alterius solvuntur, quanquam hæc alias dici soleant punitoriæ, illæ vero compensatoriæ. Mordaces huc non spectant: sed omni jure sunt reprobatæ, cum compensationem legitimam usus concessi non contineant. Conf. Dn. Thomas. ad Strauch. Diss. 18. th. 13.

2. Unde ex mente Protestantium speciali conventionē ad usuras præstandas non adeo opus, si hoc adest fundamentum, quamvis utiliter fiat; de jure tamen Romano in contractibus *stricti juris* non aliter, nisi promissæ, debebantur, *L. 3. C. h. exceptis quibus*

busdam casibus, de quibus Struv. *Ex. 27. th. 65. secus*, ac hodie ob *R. I. de Anno 1600. §. So viel nun.*

3. In eo superesse adhuc videtur differentia, (a) quod *promissæ* speciali actione peti possint: non *promissæ* tantum debeantur officio judicis. *L. 49. §. 1. de act. E. V.* Hinc, sorte soluta, hæ peti nequeunt: bene tamen illæ, c. l. adeoque utile est sortem solutam accipere cum protestatione. *Mev. 1. D. 219.* (b) Quod, si non *promissæ* sunt: tantum *quincunces* debeantur: *semisses* autem promitti possint.

4. (II) LEGITIMA QUANTITAS. Olim hæc variavit. Noodt *cit. tr. lib. II. c. 1. seqq.* Aliam definivit Justin. in *L. 26. C. h.* Aliquando etiam graviores *permisæ* erant, scil. *centesima*, seu 12. pro 100. Vid. *L. 26. §. 1. C. h. L. f. fr. C. de Usur. rei. jud. L. 38. de neg. gest.* Aliquando *minimæ* solvendæ. *Auth. hoc jus porrectum C. de SS. Eccl. Moribus per R. I. de Anno 1600. §. 152. & de Anno 1654. §. 174.* *quincunces* constitutæ, ut tamen in plerisque locis 6. pro 100. accipere liceat. Eadem quantitas quoque ad annuos redditus est extensa. *R. I. de Anno 1548. & 1577. tit. von Wucherl. Contratten. Hahn. ad W. h. n. 14.*

5. Merito tamen audiendus creditor, si in casu *moræ* usuris nolit esse contentus: sed majus interesse docere possit. *Stryk. de caut. contr. s. 2. c. 1. §. 26.* Hoc tamen non probato, ipsi datur adhuc recursus ad consuetas usuras. *Id. o. l. §. 27.*

6. (III) LEGITIMUS MODUS illas exigendi. Huc pertinet (1) ne *ultra alterum tantum* exigantur, Nov. 121. c. 1. quamvis in plerisque locis juxta *L. 10. C. de Usur.* id non attendatur in usuris particulariter solutis. Stryk. in *V. M. h. t. §. 17.* Ceterum supponitur (a) debitorem non esse in singulari mora: (b) peti tantum *usuras proprie dictas*. Huc enim non pertinet petitio ejus, quod interest, aut annuorum reddituum, (c) *aliter non esse conventum* inter partes. Admittitur enim apud Protestantes renunciatio exceptionis *alterius tanti*, Stryk. in *caut. contr. c. l. §. 28.* (d) *Manere eandem debendi causam*. Aliud est, si nova causa accedat, veluti sententia condemnatoria. *Mev. 7. D. 4.* Sunt etiam hic singulariter privilegiatae civitates, *N. 160. pref. c. 1. piæ causæ*, *Mev. 7. D. 136. & pupilli*.

7. (2) Ne *usurae* usurarum petantur, quod vocatur *anatocismus*. *L. 27. de re judic. L. 28. C. h. L. 26. §. 1. de cond. indeb.* quandiu scilicet non mutatur debitor, licet forsitan creditor mutatus sit. *L. 12. §. 6. qui pot. pign. hab.* nisi hic ob *moram debitoris* interesse petat. Hinc nec *usuras* in sortem convertere licet, nisi quatenus inde debitori nullum incommodum affertur. *Mev. 4. D. 213.* Mutato debitore, *usurae* amittunt priorem qualitatem, induuntque naturam sortis. *Huber. h. §. 9.*

8. Si hæc observata in exigendis usuris non fuerint: oritur inde *usuraria pravitas*, modo (a) fuerit deducta in actum: *Mev. 6. D. 402. & 8. D. 185.* (b) liquido doceatur. *Muller ad Struv. h. §. 57.* In dubio enim, u-

trum illicitæ sint exactæ, præstat absolvere, quam condemnare. Mev. 8. D. 423. Alias variæ sunt pænæ in usurarios constitutæ. Vid. R. I. de Anno 1548. & 1577. tit. von Wucherl. *Contrahen* c. 3. X. de Usur. c. 2. eod. in 6. c. 1. X. de sepult. Leotardus de usur. qu. 94. seqq.

9. Effectus usurarum solutarum sunt, (a) quod diuturna usurarum præstatio hodie apud Protestantes tacitum pactum in se contineat, de iis in posterum solvendis secus, ac jure civili. L. 7. C. h. L. 28. C. de pact. Huber. h. §. 13. (b) Faciat argumentum pro debito principali: (c) ex diuturna solutione minorum usurarum inducatur remissio majorum, licet promissarum: L. 13. ff. L. 5. C. h. (d) usuræ in antecessum solutæ operentur, ne intra illud tempus debitum peti possit. L. 57. pr. d. pact.

10. Finiuntur usuræ, (1) extincto debito principali, L. 26. C. h. quomodocunque hoc factum fuerit. Huber. h. §. 23. seqq. (2) quando sortem exæquant. L. 10. C. h. Vid. §. 6.

11. Affine usuris videtur quibusdam, sed re tamen vera diversum est (I) id, quod INTEREST, quod est æstimatio damni emergentis, & lucri cessantis. L. 13. rem. rat. hab. Cavendum tamen (a) ne in casibus certis, h. e. ubi constat, quid, quale, & quantum debeatur, excedat duplum: L. un. C. de sent. quæ pro eo quod int. Huber. h. §. 31. (b) ut sit certum, & radicum, & circa ipsam rem consistat: L. 23. §. 3. de aff. E. V. (c) ut præstetur secundum æstimationem communem. L. 33. ad L. Aquil. Quod si ab initio partium conventio-

tio-

tione determinetur: quorundam dicitur *pena*, quæ tamen *quantitatibus* adjici nequit. *L. 15. C. h. L. 44. D. h.*

12. (II) ANNUUS REDITUS. Differt tamen ab usûris, (a) quod sit *merx principalis*, non accessorium: (b) quod emtor sortem nunquam repetere possit: bene tamen venditor redimere ob pactum retrovenditionis. Addunt quidam (c) quod debitum hoc singulis annis cedat. Quod tamen rejeci dissert. *de præscript. annuor. reddit.*

13. (III) FRUCTUS, quorum nomine omne id venit, propter quod *res est comparata*. *L. 27. de petit. hered.* Differunt ab usuris, (a) quod fructus debeantur etiam in stricti juris judiciis, si agitur de restituendo. *L. 38. §. 4. L. 35. d. V. S. L. 173. §. 1. d. R. J.* Si de dando: a tempore *litis contestationis* usque ad sententiam debentur. *L. 38. §. 7. h. L. 25. §. 8. de Ædil. Edict.* Vid. tamen *Tit. de R. V. §. 12. Coll. I. A. h. §. 36.* Alia ratio est usurarum. *L. 121. d. V. S.* (b) malæ f. possessor tenetur ad fructus percipiendos; sed non ad usuras percipiendas. *L. 14. L. 20. §. 12. ff. de hered. petit. Hert. de Fruct. persec. in act. person.*

14. (IV) CAUSA, qua denotatur omnis conditio & qualitas rei inhærens, v. c. bonitas, immunitas, omnisque alia rei qualitas. *§. 3. I. de Offic. Jud.* Imo sæpe fructus, aliaque, quæ ne quidem *fructuum* numero sunt, complectitur. *C. I. Arg. h. §. 42. Brisson. de V. S. verb. causa.*

15. (V) ACCESSIO, qua denominatione veniunt omnia commoda, quæ rei quomodocunque accedunt, veluti alluvio, insula, &c. *L. 34. d. R. V. & quæ ex pacto rei accedunt. L. 34. pr. de contr. E. V. L. 58. eod.*

16. Denique occurrit in Rubrica mentio MORÆ, quæ est rei præstandæ injusta dilatio: Requiritur itaque, ut dilatio sit injusta. Hinc difficultas solvendi magna liberat a mora, *Mev. 4. D. 198. veluti belli calamitas. L. 21. seqq. h. Id. c. l. D. 199. C. I. A. h. §. 51. Multum vero in mora æstimanda relictum arbitrio judicis. L. 32. pr. h.*

17. Injusta dilatio oritur post interpellationem vel hominis, vel diei, vel legis. In interpellatione hominis sufficit unica, *L. 32. h. modo creditor jus interpellandi habeat. Si debitor creditorem velit constituere in mora: quoad rem immobilem quidem, denunciatio sufficit, se paratum esse ad rem præstandam: L. 9. solut. matr. in mobilibus vero realis oblatio requiritur. L. 13. §. 8. de Aff. E. V.*

18. In interpellatione diei requiritur, ut totum tempus præstationi destinatum sit elapsum, modo tempus præcise solutioni sit destinatum. Hinc in conditionali debito post existentiam adhuc interpellatio necessaria est. *Struv. Ex. 27. §. 68.*

19. Denique etiam ex speciali legis provisione mora inducitur, licet nulla interpellatio vera accesserit, veluti in debitis pupillorum, & minorum. *L. 3. C. in quibus caus. rest. Conf. L. 23. §. 1. h. L. 13. §. 20. d. Aff. E. V. L. 5. C. eod.*

ead. L. 26. §. 1. de fideic. lib. L. 17. §. 5. L. 43. h. L. 8. §. 1. de condit. furtiv. C. I. Arg. h. n. 50.

20. Effectus moræ sunt (1) quod res debita post moram sit periculo debitoris, L. 37. mand. L. 12. §. 3. depos. L. 23. seq. L. 82. §. 1. d. V. O. nisi æque periisset apud ipsum creditorem, L. 14. §. f. depos. adeoque perpetuet obligationem: L. 91. §. 3. seq. d. V. O. L. 95. §. pen. mand. (2) obliget ad præstationem usurarum: (3) committatur pœna: L. 115. d. V. O. (4) æstimatio rei augeatur (V. Tit. de aff. tritic.) (5) aliquando resolvatur negotium: (Vid. Tit. de L. commiss.) (6) loco usurarum peti possit id, quod interest: (7) jus inde quæsitum ad heredes quoque transeat. L. 27. h.

21. Cessant hi effectus purgatione moræ, quæ fit debito oblato, re adhuc integra, L. 91. §. 3. de V. O. h. e. ut debitum offeratur (a) integre: Mev. 3. D. 413. (b) innoxie, ut scil. inde nullum incommodum creditori agnascat. Mev. 5. D. 43.

TEXT. NOTAB.

L. in fideicommissi, 3 §. 3. L. cum de in rem, 6. L. debitor, 7. L. pecuniæ, 9. L. qui semisses, 13. L. liberalitatis, 16. L. cum quidam, 17. §. 3. 5. L. usuras, 20. L. si quis solutioni, 24. pr. §. 2. L. qui scit, 25. pr. §. 1. 2. L. venationem, 26. L. etiam, 30. L. mora, 32. pr. §. 1. L. si bene, 33. pr. L. usuræ, 34. L. lite, 35. L. videamus, 38. §. 47. L. pœna, 44. L. fructus, 45. L. quod in fructus, 46. L. ult.

Ex Codice. L. *usuras*, 2. L. *quamvis*, 3. L. *per retentionem*, 4. L. *adversus*, 5. L. *si creditrice*, 6. L. *creditor*, 7. L. *quamvis Bassa*, 8. L. *usuræ*, 10. L. *ex prædiis*, 11. L. *in bonæ fidei*, 13. L. *si ea pactione*, 14. L. *cum allegas*, 15. L. *si ea lege*, 17. L. *indebitas*, 18. L. *acceptam*, 19. L. *oleo*, 23. L. *si mater*, 24. L. *eos*, 26. L. *de usuris*, 27. §. 1. L. *ut nullo*, 28.

Tit. II. (C. IV. 33.)

De Nautico fœnore.

1. **N**AUTICUM FOENUS dicitur, quod pro pecunia trajectitia solvitur, ubi ob periculi magnitudinem permissæ sunt usuræ majores, L. 1. L. 4. h. quando creditor periculum, donec pecunia in salvo sit, suscipit. Hoc facto quod excedit communem usurarum modum, non amplius debetur. L. 4. ff. L. 1. C. h.

2. Sic etiam in aliis negotiis pretium pro periculo suscepto juste statuitur. L. 5. h. Quo pertinet (1) contractus *vitalitius*, ubi majores permittuntur usuræ. Stryk. de C. C. S. 2. c. 1. §. 33. (2) *Bodemeria*, de qua speciali dissert. agit Dn. Bodinus.

3. Denique (3) contractus *assecuracionis* consistens in receptione periculi mercium navi transportandarum pro certo præmio. Requisita instrumenti assecuracionis, quod *Polizam* nominant, distincte tradunt Stryk. de C. C. S. 3. c. 5. §. 30. & Werlhoff. diss. de Poliza.

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. periculi pretium, 5.

Ex Cod. L. trajectitium, 1. L. cum proponas, 3.

L. trajectitiæ, 4.

Tit. III. (C. IV. 19.)

De probationibus & præsumptionibus.

1. **P**ROBATIO est actus judicialis, quo jūdici de veritate rei dubiæ legitime sit fides. L. 3. §. 2. de test.

2. Requiritur itaque (I) *factum dubium*. Nam (a) notoria non indigent probatione, modo constet de notorietate, quæ ubi negatur, veritatem probasse sufficit. Vid. tr. de jur. eccles. protest. lib. 2. tit. 19. §. 2. (b) Jura haud sunt probanda, Dn. Thomas. de fide jurid. c. 2. §. 34. nisi fundentur in consuetudine; aut de receptione, vel observantia juris dubitentur. Imo plerumque utile est jus nervose deducere.

3. (II) *Ut judex, cui facienda fides, dirigat actum probandi*. Hinc (a) sententia interlocutoria opus, per quam declaret, cui probatio sit injungenda. C. 9. X. h. (b) Judicare debet de validitate probationis ex ipsis actis. Dn. Coccei. de dir. prob. negat. c. 1. §. 5. Dn. Thomas. c. l. §. 57. seqq. Unde facile patet, quid dicendum sit ad quæstionem, an judex secundum acta, & probata: an vero secundum privata

tam conscientiam judicare debeat. Vid. Stryk. de Obs. jud. inf. c. 3. n. 12. seqq.

4. Ei autem judex probationem injunget, qui, quod incertum est, in judicium deducit, & in eo suam fundat intentionem, sive actor sit, sive reus. Hinc, quando lex in dubio interim aliquid pro vero habet, huic tamdiu statur, donec ab altero contrarium probatum. Dn. Coccei. c. l. c. 3. §. 1. seqq.

5. Unde etiam *neganti* aliquando probandi onus injungi potest, quando in *negativa* se fundat, nec pro se habeat *præsumptionem* juris. Dicitur autem *in negativa se fundare*, qui fundamentum, essentiamque intentionis, imo totam causam agendi in illa collocat. Id. c. l. c. 4. n. 4. Stryk. c. l. §. 2. v. c. si *emphyteuta emphyteusin vindicat* ob non solum canonem, merito actor fundamentum agendi, quod consistit in ~~et~~ *non solum esse canonem*, probare debet. Dn. Coccei. c. l. §. 7. Mev. 8. D. 18. Plura exempla conguessit *Herculanus de proband. negat. n. 26.* Potest enim æque *negativa directo* probari, quam *affirmativa*, quamvis difficilius. Conf. tr. de jur. eccl. protest. cit. l. §. 3. seqq.

6. (III) *Ut probaturus judici faciat fidem.* Fides consistit in *verisimilitudine idonea, deducta ex legitimis argumentis, & indiciis.* Dn. Thomas. c. l. c. 1. n. 51. Cum vero hæc argumenta varient: hinc variae quoque inde *species probationum* redundant.

7. Si vero similitudo per argumenta idonea ex causa ejusque circumstantiis deducitur: dicitur *artificialis.* Si vero *extrinsecus*

cus subsidia probandi assumuntur, veluti per testes, instrumenta &c. dicitur *inartificialis*. Hæc facilius probationem perficit, quam illa.

8. Porro, cum varii dentur *fidei juridicæ* gradus: probatio quoque alia *plena*, alia *sempilena*. Illa plene probat iudici, ut exinde possit decisionem formare. Quo pertinent duo testes omni exceptione majores, instrumenta publica &c. Pro gravitate tamen causæ, vel propter alias circumstantias gravior probatio aliquando necessaria, veluti in criminalibus, vel ubi urgentissima pro aliquo est præsumptio, ibi gravissimæ adhibendæ probationes in contrarium. *L. 6. de his, qui sui vel al. jur. sunt. L. 14. C. de contr. stipul.*

9. *Sempilena* probatio est, qua iudici aliqua quidem fit fides, sed non tanta, ut inde possit rem decidere, nisi adminiculo quodam alio sit suffulta. *Stryk. de Probat. semipl. c. 2. n. 2.* Existentiam ejus late deduxit. *Id. l. c. c. 1. n. 9. seqq.* Species ejus sunt variæ, unicus testis (Vid. tamen disp. *Dr. Hornii de probat. plena per unum testem c. 2.*), libri mercatorum, præsumptiones, *Stryk. c. l. c. 3.* comparationes literarum, cujus requisita suggerit *Engelbrecht. ad ff. h. §. 13.*

10. Si semiplene probatum: juramento suppletorio locus est, modo gravitas causæ non resistat: *Id. c. l. c. 5. n. 38.* alias purgatorium defertur. Quod etiam locum habet, si minus, quam semiplene, probatum. In criminalibus *sempilena* probatio indicium
fa-

facit ad *torturam*. Id. c. l. n. 56. Si minus, quam semiplene probatum: *territio*, vel *purgatorium* decernitur.

11. Ex *argumentis artificialibus*, ut plurimum nascitur PRÆSUMPTIO, quæ est probabilitas quædam inducta ex *conjecturis idoneis*, quia, ut plurimum, res ita esse solet. Nam ab eo, quod, ut plurimum, fit, capitatur præsumptio; &, prout alia gravior, alia levior, ita in collisione alia aliam tollit. Vid. disp. de collis. præsumpt. c. 2. Differt vero a *fictio*ne juris, in qua ex *justa causa* falsum pro vero supponitur, & exinde aliquid infertur. Engelbr. ad ff. h. §. 12.

12. Alia dicitur juris, alia hominis. Illa tria requirit: (a) ut lex aliquid præsumat ex *conjecturis*: (b) ut, quod ex illis *conjecturis* infert, pro vero interim supponat: (c) ut tamen admittat probationem in contrarium. Inde *verba legis relativa* haud sufficiunt, ut liquet ex L. 31. §. 21. de *adil. edict.* Exemplis plena manu recensui in tr. de jur. eccles. protest. lib. 2. t. 23. §. 4. seqq. Hæc vero consistit in legitima inductione ab homine vel iudice facta, ex probabilibus *argumentis*, juris dispositione haud concurrente.

13. Differunt hæc duæ species, quod illa in jure sit determinata, non hæc: quod illa devolvat onus probandi in adversarium, non hæc: Dn. Coccei. de dir. prob. negat. c. 3. n. 8. illam sequitur iudex in dubio, non hanc: illa liberat a probando, hæc adjuvat pro-

probantem. &c. Vid. Disp. de collis. præ. c. 1. §. 10.

14. Addunt tertiam speciem, præsumptionem scil. juris, & de jure: sed quæ sub definitione comprehendi nequit, quia ita firmiter aliquid lex ex argumentis gravissimis infert: ut non admittatur probatio in contrarium. C. 30. X. de sponsal. C. 6. X. de condit. appos. Talis nascitur ex re judicata, & præscriptione immemoriali. Minime vero huc referendæ sunt præsumptiones juris violentæ. Nam hæ utique probationem contrariam adhuc admittunt. Vid. L. 24. de prob. L. non est verisimile. 23. quod met. caus. L. 57. in f. de jur. dot. L. 6. de condi& caus. dat. L. 7. de admin. tutor. L. 6. de his, qui sui vel al. jur. sunt.

15. Denique in probatione desideratur, (IV) ut fiat legitime. Hinc (a) non admittuntur argumenta a jure reprobata, v. g. per duellum, Maurit. de duell. per ferrum candens, per ~~aimarodij~~, de qua vid. Scottel. de antiq. in Germ. jur. c. 3. per aquam frigidam &c. (b) Modus probandi a lege præscriptus observandus.

16. Ad modum spectat, (1) quod fieri debeat intra terminum probatorium, qui peremptorius est. Mev. 7. D. 36. Eo non præscripto, probatio demum per conclusionem præcluditur. (2) Secundum formam a jure præscriptam: (3) post litem contestatam: (4) probatio debeat esse clara, & concludens. Imperfectæ tamen probationes admittuntur in factis antiquis occultis, & ubi summarie causa peragitur, quia hoc ultimo casu demon-
stra-

stratio sufficit: hæc vero formam solennem probationi præscriptam, non desiderat.

TEXT. NOTAB.

L. ei, 2. L. ab ea parte, 5. L. si pactum, 9. L. census, 10. L. non est necesse, 11. L. quingenta, 12. L. circa eum, 14. L. etiam mattis, 16. L. in exceptionibus, 19. pr. L. verius, 21. L. eum, qui, 22. L. si chirographum, 24. L. cum de indebito, 25. L. Procula, 26. L. si arbiter, 28.

Ex Codice. L. ut creditor, 1. L. possessiones, 2. L. instrumenta, 5. L. rationes, 6. L. exemplo, 7. L. si scriptum, 11. L. non epistolis, 13. L. non nudis, 14. L. cum precibus, 18. L. exceptionem, 19. Auth. at qui semel, L. si de possessione, 20. L. actor, 23. L. jubemus, 24. L. sciunt, ult.

Tit. IV. (C. IV. 21.)

De fide instrumentorum, & amissione eorum.

I. INSTRUMENTUM est scriptura ad fidem rei gestæ confecta, vel saltem ad fidem faciendam idonea. Generalius denotat omnia adminicula, quibus causa instrui potest. L. 1. h. L. 99. §. 2. d. V. S. C. 4. X. de test. cog. 2. Estque vel publicum, vel privatum. Publicum dicitur, quod a persona publica confectum, & sic publica auctoritate munitum est, & hoc *res iudicata* dicitur instrumentum L. 1. C. de jure propt. cal. Idque rursus dupliciter, dum (a) vel auctoritate judiciali

con-

L. XXII. T. IV. DE FIDE INSTRUM. &c. 41
constat: vel (b) Notarii fide, aut subscriptione trium testium nititur. L. II. C. qui pot. in pign.

3. Ad prioris generis publica referri debent (1) *acta publica* solemniter conscripta, & suis constantia requisitis, de quibus Martin. in process. Sax. t. 20. ad rubr. n. 38, seqq. Conf. D. Thomas. de fide jurid. c. 2. §. 49. (2) *Apochee publicae*, L. 1. C. de Apoch. publ. (3) *libri censuales*, de quorum requisitis V. Mev. 4. D. 179. (4) *libri parochorum baptismales* (vid. jus paroch. S. 4. c. 1. §. 30.) non vero *libri ecclesiastici alii privati*, vel *registra monasteriorum* (V. Tr. jur. eccles. protest. lib. 2. tit. 22. §. 3.): (5) *scripturae in archivis publicis repertae*, de quarum requisitis, & fide vid. Muller. ad Struv. Ex. 28. th. 31. lit. e. Dn. Thomas. cit. l. §. 5.

4. Ad posterioris generis publica pertinent imprimis *instrumenta Notariorum* solemniter confecta, L. 17. C. h. de quorum requisitis solennibus secundum jus Romanum agit Huber. h. §. 4. Praxim hodiernam constitutio Maximil. I. von Notarien de Anno 1512. Conf. Mart. c. l. tit. 24. ad rubr. n. 119. Quod si quaedam ex requisitis illis solennibus omissa sunt: juramento *suppletorio* defectus suppleri debet. C. I. A. h. §. 8. in f.

5. Ab instrumentis *PROTOCOLLA* differunt, seu *scripturae Notariorum memoriales*, *consignatae in hunc finem*, ut inde *pleni tenoris instrumenta* conficiantur. In dubiis casibus ad haec recurrendum. Quin major fides illis habetur, quam instrumentis exinde desumptis. Constit. Max.

c. l.

c. l. §. 5. Necesse tamen est, ut (a) Notarius propria manu protocolla conscripserit: Ibid. §. 4. (b) breviter substantialia negotii complectantur: Ibid. §. 13. 15. 23. (c) partibus prælegantur; Ibid. §. 14. 16. (d) omnia literis integris, & legibilibus concepta fuerint. Ibid. §. 13.

6. Instrumenta privata sunt scripturæ ad memoriam rerum gestarum conditæ aliumve in finem factæ, sed publica destitutæ auctoritate. Suntque varii generis, Syngrapha, chirographum, Apocha, Antapocha, privatæ literæ, commendatitiæ, amatorix, testimoniales Gebuhrts-Brieffe, nisi hæ posteriores publica expediantur auctoritate, prout communiter fieri solet.

7. Differunt in effectu, (1) quod publica plenam fidem faciant: L. 15. C. h. aliquando etiam solidiorem, quam per testes. L. 10. de probat. L. 3. C. si minor se maj. Non tamen testes propterea sunt plane inidonei ad vim instrumenti ex justa causa infringendam, L. 18. C. de prob. Nov. 73. c. 3. In dubio judicis arbitrio committendum, ut perpendat, utrum major fides habenda testibus, quam instrumento, ut specialius deduxi in Tr. de jur. eccles. protest. lib. II. tit. 19. §. 26. seqq.

8. Publica tunc demum plene probant, (a) si quæstio est de iis, quæ dispositive illis sunt inserta. Huber. h. §. 27. Si se referunt ad aliud: id quoque proferendum. Auth. si quis in aliquo, C. de edend. L. ult. C. de prob. (b) Si de ipso originali sermo est. Exemplo
non

non eadem autoritas tributa est, *C. 1. X. h. t. nisi exemplificatio quoque publica auctoritate facta sit.* Hæc instituenda secundum formam *C. f. X. h. t.* videlicet (1) ut fiat a iudice, (2) ut citentur omnes, quorum interest, *ad videndum exemplificari*, (3) ut iudex de *validitate originalis* cognoscat, (4) ut iusta adsit causa, (5) ut omnes interlineaturæ, & alii defectus notentur, ut salva maneat parti adversæ exceptio *Muller ad Struv. Ex. 28. th. 31. lit. B. Mev. 5. D. 147. Conf. Tr. jur. eccl. protest. cit l. §. 5. seqq.*

9. *Privata* vero non probant pro scribente, *L. 6. 7. C. de prob. nisi* (a) aliunde adminiculum habeant: *L. 5. C. de probat. & (b) alias ex consuetudine, & lege fides iis concilietur. C. f. in f. X. h. t.* Huc refero scripturam parentum de *nativitate, & ætate* liberorum testantem, *L. 16. L. 19. C. de probat. & mercatorum libros*, modo (a) mercator data, & accepta consignaverit, (b) tempus, quo res acceptæ sint, & (c) causam debendi addiderit (Nam de credito extra mercaturam tali libro non creditur, *Mev. 2. Dec. 92.*), (d) scribens sit integræ famæ, (e) iuramentum suppletorium præstitum, (f) libri careant omni correctione, & cancellatione. *Gail. 2. O. 20. Mev. 1. D. 26. Dn. Klein. de prob. quæ sit per libr. mercat. c. 2.* Hæc ita moribus obtinent: alioquin de *jure civili* id admitti non potest. *L. 7. C. de prob.*

10. Facilius contra scribentem ad instar *confessionis extrajudicialis* probant, *L. 26. §. f. depos. si causam debendi habent.*

L.

L. 25. in f. de probat. C. 14. X. de fid. instrum. Requiritur tamen, (1) ut debite recognoscatur, quod ipsius sit scriptura, (b) vel, si quidem tantum ab eo subscripta, quod voluntate ejus omnia sint scripta. Hinc recognitio ad utrumque dirigitur. Hinc subscriptionem quis recognoscere, & contenta diffiteri potest. *Carpz. de proc. t. 14. art. 2. n. 6.* Publica recognitione nulla indigent. Requisita legitime recognitionis recenset Muller ad Struv. *Ex. 28. th. 24. lit. E.*

11. Si adversarius proclivis est ad juratam diffessionem: recognitio fieri potest (1) per testes, qui scriptioni adfuerunt, quorum recognitio sit jurata necesse est: *Nov. 37. c. 1. Carpz. P. 1. c. 17. d. 14. Stryk. Introd. in prax. for. c. 19. §. 10.* (2) per comparisonem literarum, adhibitis peritis hunc in finem juramento obstrictis. *Vid. Nov. 73.* Hæc tamen comparatio fallax est, & semiplenam probationem tantum operatur. *Conf. Donell. L. 25. c. 2. de fide instrum. lit. V. Stryk. cit. l. §. 9.*

12. (II) Ut legitime producantur eo tempore, quo probatio facienda, h. e. vel intra terminum probatorium, vel, hoc non præscripto ante conclusionem in causa: *C. 9. X. h. difficiliter post, nisi ex justa causa, & si pars non contradicat. Myns. C. 6. O. 56. n. 9. 10.* Post rem judicatam productio amplius fieri nequit. *L. 4. C. de re judic. Vid. tamen L. 31. de jurejur. L. 35. de re judic. L. 19. C. de transact.* Modus producendi instrumenta in Saxonia fit per articulos, quod ad-

admodum consultum est, quamvis extra Saxoniæ articuli negligantur.

13. (III) *Ne exceptione aliqua fides eorum infringatur.* Quo pertinet (1) exceptio falsitatis liquidissime probandæ: *L. 14. C. de contr. stipul.* (2) contestationis apud acta, se eis usurum non esse: *L. 3. C. h.* (3) simulationis: *Tit. C. plus val. quod agit*, (4) quod scripturæ pugnantes ab eodem prolatae sint *L. 14. C. h.* (si a diversis: probabiliori statuitur. *L. 13. de probat.* Vid. *tr. jur. eccles. protestant. lib. II. tit. 19. §. 36. seqq.*): (5) cancellationis, & rasuræ. *L. 24. de prob.*

14. (IV) *Ut adhuc illabata extent.* Interim amissio eorum veritati non nocet, si aliunde factum adstrui possit, etiamsi alias scriptura ad essentiam negotii spectet. *L. 1. L. 5. 7. 8. C. h.* Huber. *h. §. 29.* In eo itaque casu, ubi scriptura ad essentiam negotii quodammodo spectat, tenor, & amissio Instrumentorum legitime probari debet hoc modo: ut doceatur (1), actum fuisse celebratum legitime, (2) super eodem scripturam confectam, (3) illam vero esse amissam, (4) casus amissionis exprimendus, *L. 5. C. h.* (5) scripturam vitiis caruisse, & omnia observata fuisse, quæ circa scripturam requiruntur: (6) doceantur omnia contenta scripturæ specificè, & (7) quod testes noverint manum ejus, qui subscripserit. Hahn. *ad W. h. n. 6. verb. quod sibi ejus contrarium.* Mev. 2. D. 283. & 284 Ceterum instrumenta publica ex protocollis renditegranda sunt.

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. quicumque, 2. L. repetito, 3. L. in re hypothecæ, 4. L. si res gesta: 5.

Ex Codice. L. 1. L. si adversarius, 3. L. sicut iniquum, 5. L. cum instrumentis, 10. L. emancipatione, 11. L. scripturæ diversæ, 14. L. in exercendis, 15. L. si conventus, 16. L. contractus, 17. L. comparationes, 20. L. cum quidam, 21. L. ult.

Tit. V. (C. IV. 20.)

De Testibus.

1. **P**areñ vim in probando obtinent depositiones testium, quam fides instrumentorum habet. L. 15. C. de fid. instr. Sunt vero TESTES personæ fide dignæ, quæ ad fidem de negotio controverso faciendam evocantur, & legitime examinantur.

2. In genere in teste requiritur, (I) HABILITAS, talis scilicet, ut ei tuto possit fides haberi. Ob hunc defectum quidam plane sunt inhabiles: quidam vero secundum quid. Illi nullo modo admitti debent, quia eorum examen foret frustraneum, Mev. 5. D. 217. & 7. D. 75. nec sine alterius præjudicio: horum fides non omni exceptione major est. Huber. h. §. 1.

3. In habilitate hac attendendum (I) ad integritatem, quoad mentem. Hoc intuitu in totum repelluntur furiosi, mente capti, L. 20. §. 4. qui test. fac. quibus æquiparantur pro-

prodigi, *L. 40. d. R. J. L. 6. d. V. O.* item impuberes, *L. 3. §. 4. L. 19. §. 1. h.* etiamsi sint pubertati proximi, quibus tamen non omnis deneganda fides, præsertim si in pubertate attestentur, quod in ætate impuberi viderint. *Carpz. P. 1. C. 16. def. 55. n. 3.*

4. (2) *Ad integritatem, quoad vitam, & mores.* *L. 2. L. 3. §. 5. in f. h.* Hinc repelluntur *intestabiles* in specie dicti, *L. 18. §. 1. qui testam. fac. poss.* quales sunt ob crimen famosum damnati: *L. 21. p. h.* iudicio publico damnati, nec restituti; palam questum corpore facientes, *c. L. 3. §. 5. ob turpitudinem senatu moti, L. 2. de Senat.* Ceteri infames admittendi sunt, salva exceptione, & arbitrio iudicis, quanta ipsis habenda fides. *L. 13. h. Huber. h. §. 13. Donnell. L. 25. c. 1. de testib. lit. f. seqq.* De jure Canonico etiam non condemnati de crimine repelluntur, si crimen iis obiectum probari potest. *C. 31. X. h. & X. de except.* Eodem modo Infideles leges arcant a testimonio, *L. 4. L. pen. C. de Heret. & Manich.* quamvis fidem theologicam cum politica miscuisse videantur.

5. (3) *ad integritatem ejus sensus, per quem veritas dicenda.* Sic surdi in iis, quæ auditu percipiuntur; & cæci in iis, quæ visu percipiuntur, rejiciuntur, *Stryk. de Jure sens. diss. 2 c. 4. n. 22. seqq. diss. 4. c. 4. n. 21. seqq.*

6. (4) *Ad respectum reverentiæ.* Hoc intuitu liberti contra patronos, *L. 3. §. 5. L. 12. C. h. ut & vasalli contra dominum in causa*

sa criminali produci nequeunt. *L. 2. f. 33. §. 1. vers. similiter.* Neque pro illis plene probant, uti nec subditi pro magistratu, nisi homagium iis relaxatum sit.

7. (5) *Ad causam, in qua veritas dicenda, ne scilicet illa ad testem proprio nomine spectet, C. 6. & 12. X. h. seu ne ejus emolumentum, vel damnum ultimo in testem redundet.* Unde repellitur venditor in causa emptoris, &c. *Martin. proc. Sax. tit. 20. §. 2. n. 289. seqq. Huber. h. §. 6. seqq.*

8. (6) *Ad motus animi, seu effectus.* Hinc (a) rejiciuntur domestici; *L. 24. h. C. 24. X. h. L. 3. C. h. & quibus imperari potest; L. 6. h. nisi veritas per alios haberi nequeat; C. 5. & 12. X. h. t. C. 10. de probat.* (b) parentes, & liberi. *L. 6. L. 9. h.* Imo fratres, etiamsi separati sint, tamen adhuc suspecti sunt in causa fratrum: *Mev. 7. D. 116. Matth. de judic. c. 9. th. 24.* (c) amici, & inimici. *L. 23. h. Donell. c. l. c. 4.* Dijudicandum autem judici, an tales admittendi, salva exceptione: an vero in totum repellendi. (d) Advocati in causis, in quibus præstitere patrocinium, *L. f. h. sicut & judex in causa, in qua judicavit; & similes. C. 1. & 6. X. h. t.* Facit enim ratio ambitionis, ne his credi possit.

9. Hæ omnes circumstantiæ, quibus adhuc aliæ addi possunt, ex natura humana deductæ, eo collineant: ut vel non possint, vel non præsumantur tales testes dicere veritatem. Multum ubique relinquendum judicis prudentis arbitrio.

10. (II) *EVOCATIO TESTIUM*. Sponte se ingerentes sunt suspecti. *arg. C. 2. X. h. Hahn. ad. W; h. n. 2.* Nec tamen præcise necessarium est, ut cogantur ad testimonium dicendum. Consistit autem evocatio in eo, ut absentes (a) evocentur per citationem, & (b), si venire nolint, cogantur *L. 21. §. 1. L. 16. L. 19. C. h. Veniunt autem testes sumptibus producentis. L. 11. C. L. 3. §. 4. h.* Et, si extranei produci debeant, per literas subsidiales hoc expediendum. *Mey. 4. D. 259. Coguntur variis modis, etiam aliquando tortura. L. 71. §. 2. h. t. L. 1. §. 10. L. 6. de quest. Gail. 1. O. 98. Conf. tr. de jur. eccles. protest. lib. II. tit. 21.*

11. Cogi tamen nequeunt (1) clerici ad revelandum illud, quod ipsis in confessionibus est manifestatum: *C. 2. X. de offic. jud. ord. C. 12. X. de pœnit. Textor. in pr. Judic. P. 2. c. 11. n. 58,* ut & advocati contra suum clientem; *Huber, h. §. 17.* (2) Consanguinei, & affines adversus personas in *L. 4. §. 5. h. recensitas*: (3) ubi respectus intercedit alius necessitudinis, & reverentia: *L. 4. in f. cit.* (4) Qui alias ob justum impedimentum venire nequeunt. *L. 8, L. 19. pr. h.* Sed, si ad eos veniatur: testimonium hi domi deprecare non debent. *Donell. L. 25, c. 16. lit. n.*

12. (III) *EXAMEN TESTIUM*. Propterea enim evocantur, & producantur. Producantur autem (1) intra terminum probatorium post *L. C.* Aliquando etiam ante litem motam, ad perpetuam rei memoriam, & quidem ab actore non aliter, quam (a) si lis nondum possit moveri: (b) si testes ob senectutem, vel aliud

liud impedimentum liti non præsumuntur adfuturi: C. 5. X. ut lite non contestat. a reo vero indistincte. Hoc examen extraordinarium desiderari potest. C. 41. X. h. t. Ceterum in ipso examine, & productione omnia legitime sunt peragenda. Conf. tr. de jur. eccles. Protestant. lib. II. tit. 6. §. 4. seqq. Werlhof de exam. testium extraordin.

13. *Formentur eo nomine articuli, super quibus, testes examinentur. Quod in demonstratione tamen non desideratur. In his requiritur, (a) ut depromantur ex libelli visceribus, (b) ut sint perspicui, (c) non captiosi, (d) succincti, ne πολυζήτων contineant, (e) de eo, quod probandum est, concepti. In dubio admittendi sunt, salvo jure impertinentium. Mev. 5. D. 117.*

14. *Offerantur (3) judici debito modo. Quod fit mediante schedula oblationis, cujus contenta recenset Stryk. Introd. in pr. for. c. 18. §. 2. Subijciatur articulis directorium super quibus, cum designatione nominum testium.*

15. *Pars adversa (4) legitime citetur ad videndum jurare testes, L. 19. C. h. & ut possit contra testes excipere, ne examinentur, vel sibi exceptiones reservare, C. 31. X. h. Brunn. in Proc. Civ. c. 20. n. 47.*

16. *Communicentur (5) parti adversæ articuli probatoriales ad formanda interrogatoria, quæ sunt vel generalia, quibus in testium fidem, qualitatem, & aliam conditionem inquiritur, quæ late deducit Martin. ad Proc. Sax. t. 20. §. 2. vel specialia singulos articulos speciatim illustrantia, & imprimis eo*

di-

directa, ut ratio depositionis a testibus eruatur idonea. Deponens enim testis absque ratione nihil probat, etiamsi aliquando de ea ne quidem interrogatus fuerit C. 37. & 52. X. h. Hahn. ad W. h. n. 6, verb. idoneam reddant. Martin. c. l. n. 346.

17. Cavendum vero, (a) ne interrogatoria sint inepta, qualia plura ex merito perstringit Dn. Jo. Sam. Stryk. de Inept. interrog. (b) ne propriam testis turpitudinem, R. I. de Anno 1654. §. 53. vel alias execrationes contineant: Mev. 4. D. 270. (c) ut sint clari, perspicua, & pertinentia. Brunn. c. l. n. 56.

18. Citandi quoque, (6) ut dictum est, sunt testes, quamvis, si pars secum testes adduxerit, prout in summario processu fieri solet, non simpliciter repellendi videantur. Mev. 5. D. 602. Aliud enim est, seingere testimonio: aliud petitam a se testimonii dictationem non recusare. Vocantur autem ad locum judicii, exceptis personis egregiis, senibus, & valetudinariis, qui a iudice domi examinandi. Conf. C. 8. X. h. Neque admitteendi, si velint scriptum edere testimonium. L. 3. §. 1. L. 4. h. C. 3. C. 5. q. 2.

19. Testes (7) obstringantur juramento. L. 9. C. h. Testi enim injurato moribus non creditur: bene tamen jure antiquo Romano & Divino. Vid. Dn. Jo. Sam. Stryk. de delat. juram. in matrim. ab init. Neque hic clerici sunt excepti. C. 39. & 51. X. h. t. Valere tamen pactum censeo, ut etiam testi injurato credatur. Mev. 4. D. 76. & 5. D. 242. Præ-

cedit præstationem juramenti *avisatio de per-
riurio*. Præstito Juramento, partes sece-
dunt.

20. *Testes dein* (8) *seorsim*, *remotis par-
tibus*, *examinentur* C. 52. X. h. ita, ut (a) pri-
mum testis interrogetur super *interrogatoriis
generalibus*, dein *specialibus* (b) eo ordine,
qui in directorio est præscriptus. Vid. tamen
Stryk. c. L. §. 13. (c) *Iisdem verbis* depositio-
nes annotentur, quibus a testibus prolatae
sunt: (d) tantum de articulis, & subjectis in-
terrogatoriis examen instituatur. Ultra testi
non creditur, nisi forsan in specie a iudice
de aliis circumstantiis sit interrogatus. Quod
iudici integrum est. C. 37. & 52. X. h. t. C. 2.
h. t. in 6. §. 28. (e) depositio sit clara, & ca-
tegorica: non vacillans, sed ratione munita.
Mart. ad Process. Sax. t. 20. art. 3. n. 210. seq.
Finito examine, testes, *imposito silentio*, *fa-
staque prælectione*, dimittuntur.

21. *Conficiendus* (9) *est Rotulus*, de cujus
modo vid. R. I. de anno 1654. §. 52. Ante-
quam vero ejus publicatio fiat, adhuc permit-
titur (a) *ulterior testium productio*, & quidem
quarta cum juramento: quinta autem plane
rejicitur. Auth. qui semel, C. de prob. C. 15. 25.
36. 46. 55. X. h. Additionales difficilius ad-
mittuntur. Mev. 4. D. 336. (b) *Reprobatio*, qua
reas *directo* contrarium probare intendit, L.
9. C. de except. quæ eo modo peragenda, uti
ipsa probatio.

22. *Facienda dein* (10) *publicatio attestatio-
num*, ad quam partes citandæ. Hæc operatur,
ut testes ulterius produci nequeant, Nov. 90.

c. 4. C. 46. X. h. ne quidem in *secunda instantia*, C. 17. X. h. *Clem. 2. h. t.* quamvis adhuc id plures admittant per L. 4. C. de temp. appell. Myns. 1. O. 41.

23. Sequitur (11) *disputatio attestationum*, Stryk. c. l. §. 18. ubi disputatur (a) de *examinis solennibus*: (b) *habilitate, & fide testium*, (c) *diffis testium*. Dictis testium opponitur, quod sibi *contraria* deposuerint, vel *obscura*, vel *incerta*: item quod *singularitas* in iis occurrat, de qua vid. Struv. Ex. 48. th. 48. Hahn. ad W. h. n. 6.

24. Denique (12) *juxta*, finita *disputatione*, decernit, an, & quatenus probatum fuerit quod probandum erat. Hinc æstimabit, (a) quanta fides testibus tribuenda. Imo aliquando inhabilium testimonio fidem adscribere debet, si veritas aliter ex *natura negotii*, & per se haberi nequeat. Hahn. ad W. in f. (b) In dictis testium observabit, utrum directo sibi contradicant: an vero de diversis factis, ad idem tamen tendentibus, deponant, quæ *singularitas* dicta testium magis firmat, quam enervat.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. L. testium, 3. pr. §. 1. 3. 5. 6. L. lege Julia, 4. L. in legibus, 5. L. idonei, 6. L. 9. L. nullus idoneus, 10. L. Ubi numerus, 12. L. quæsitum, 13. L. ex eo, 18. L. ob carmen, 21. pr. §. 1. ult. L. produci, 23. L. ult. Ex Codice. L. etiam, 3. L. eos testes, 5. L. parentes, 6. L. jurisjurandi, 9. L. omnibus, 10. L. quoniam, 11. L. qui falsa, 13. L. constitutio, 16. L. si quis, 17. L. si quando, 19.

De juris, & facti ignorantia.

I. **I**GNORANTIA est *simplex scientiæ privatio*. Si vero quis *perversam de re formaverit sibi ideam*: est potius ERROR. Ut plurimum tamen confunduntur.

2. Quando *jus ignoratur ab eis, qui scire hoc debebant, & poterant*, dicitur *ignorantia juris*. Quando vero illa, quæ in *facto* consistunt, ignorantur, dicitur *facti*, quæ rursus vel *facti alieni*, vel *proprii*.

3. Usus harum diversarum ignorantia specierum est, quod *juris* noceat, modo (a) agatur vel de lucro captando: L. 7. h. L. 9. C. ad L. Falcid. Huber. h. §. 3. (b) vel de solennibus adhibendis, quia hic peritiores consulere debuisset: L. 9. §. 3. h. vel (c) de delictis jure naturæ prohibitis. L. 2. §. 1. si quis in jus voc. L. 7. §. 4. de jurisd. L. 31. de Sct. Syllan. Minoribus tamen, rusticis, & militibus etiam ignorantia juris, quoad lucrum captandum, non nocet. L. 9. §. 1. ff. L. 1. C. L. 9. pr. L. 11. C. h. L. ult. C. de testam. Imo hodie ignorantia juris *culpa lata* amplius adscribi nequit: sed plerunque excusationem præbere debet, quia jus partim incertum, partim *idiomate peregrino* scriptum est. Vid. supra P. 1. Lib. 1. Tit. 3. §. 11. Schilt. Ex. 24. §. 34. Prasch. de Jcto vero, & person. §. 17. Dn. Jo. Sam. Stryk. de certior. jur. renunc. c. 2.

4. Facti alieni excusat, insimulque præsumitur, L. 23. C. de probat. modo non sit nimis crassa, & affectata, L. 3. §. 1. L. 6. L.

9. §. 2. *h.* vel alias a lege reprobata ob publ. utilitatem, ut in usucapionibus: Dn. Thomas. *ad Hub. h. in f.* non vero proprii excusat, Hahn. *ad W. h. n.* 3. nisi justa, & probabilis afferatur causa, propter memoriz humanæ imbecillitatem. Id. c. l.

TEXT. NOTAB.

- L. 1. L. in omni, 2. L. iniquissimum, 5. L. nec summa, 6. L. juris ignorantia, 7. L. juris, 8. L. Regula, 9. pr. §. 3.
Ex Codice. L. quamvis, 1. L. si emancipata, 3. L. error facti, 7. L. cum testamentum, 8. L. cum quis, 10. L. quamvis, 11. L. ne possim, 13.

Lib. XXIII. Tit. I. (C. V. 1.)

De sponsalibus.

1. **S**PONSALIA, quæ præcedere solent nuptias, dicuntur, *mentio, & repromissio categorica futurarum nuptiarum.* L. 1. *h.* Vid. A. Gell. *N. Att. lib. 4. c. 4.* Unde non absonum est asserere, sponsalia per pactum contrahi, sicuti olim per sponsiones Stryk. d. diss. *Sponsal. S. 1. §. 5. seqq. & §. 16.*

2. Patet hinc, sponsalia differre ab ipso matrimonio, quamvis in nonnullis leges sponsam cum uxore iisdem frui juribus voluerint, quando matrimonii, sponsaliorum eadem prorsus est ratio, ut in L. 13. §. 3. L. 11. §. 9. *ad*

L. Jul. de adult. L. 15. §. 24. de injur. L. 16. h. L. 32. §. ult. de donat. inter Vir. & U. L. 17. §. 1. de reb. auct. jud. poss. L. 5. de testib. Vid. supra. Tit. de his, qui sui vel al. §. 6. & 8. Conf. Huber. P. 2. Digress. L. 1. c. 11. seqq.

3. In eo adest diversitas, (1) quod sponsalia intra annum luctus, *salva fama*, possint celebrari: *L. 10. §. 1. de his qui not. infam.* (2) quod non tribuant *jus in corpus*, nec (3) *forum mariti*, ejusque dignitatem: *L. 32. ad munic.* (4) Donatio inter sponsum, & sponsam valeat: *L. 32. §. pen. de Donat. int. V. & Ux.* (5) in sponsalibus sufficiat ætas infra pubertatis terminum: *L. 7. L. 9. h.* (6) sponsalia non contrahant affinitatem: (7) facilius rescindantur, quam ipsum matrimonium: (8) *solemnitatem* non requirant: (9) contra ea possit *juramentum* deferri: (10) stuprum sponsæ illatum mitius punitur, quam adulterium.

4. Requiritur ad sponsalia (I) *consensus*. Hinc (a) impuberes non aliter admittuntur, quam si septimum attigerint annum, *L. 7. L. 9. h.* modo illa rata habuerint puberes facti. Possunt enim impune ab iis recedere.

5. Hinc (b) *dolus*, quia consensum excludit, resistit sponsalibus, ut nec *juramentum* sponsalia confirmet, *Stryk. c. l. S. c. 2. §. 10.* nec culpa alterius respiciatur, si forsan cautius inquirere potuisset. Sunt vero talia sponsalia demum nulla, si deceptus hoc voluerit: alias subsistunt. *Id. c. l. §. 12. 14. seqq.*

6. (c) *Error*, circa illa commissus, quæ communiter ab omnibus tacite subintelligi solent, C. 25. X. de jurej. merito præbet justam causam recedendi a sponsalibus, ut si quis pro virgine corruptam sibi desponsaverit. In ceteris, quæ ordinarie in sponsalibus subintelligi non solent, error commissus imputatur erranti, nisi per modum conditionis adjecta sint, vel alter in dolo versatus sit. Huber. h. §. 16. Hinc vidua repudiari nequit, quam quis virginem existimavit.

7. Debet (II) *consensus esse liber*. Metu contracta sunt nulla, modo (a) metus non sit reverentialis, nec (b) propria culpa causatus, sed (c) speciatim ad sponsalia directus, nec (d) ex postfacto purgatus. Stryk. in Not. ad Brunn. jus. Eccl. l. 2. c. 16. §. 3. verb. *licet minor sit metus*. Ex justa tamen causa libertas matrimonii restringi potest lege publica a potestate legitima.

8. (III) *Mutuus*. Hinc acceptatio categorica requiritur, das ja Wort ut nihil adhuc determinandum supersit. Ante illam alteri parti integrum est recedere adeo, ut etiam revocatio procuratoris, ad hoc negotium missi, effectum habeat, licet ipse, antequam illa in notitiam ejus veniat, negotium absolverit. C. f. de procur. in 6.

9. (IV) *Legitime declaratus*, etiam tacite. C. 23. X. de spons. Hunc in finem accedere solent arrhæ. L. 3. C. de Muller de annulo pronubo. Neque enim vaga, & dubia verba sufficiunt, Huber. h. §. 111. quamvis, re non amplius integra, alteri juramentum eo no-

mine deferri possit. Hinc in plerisque locis testes adhiberi debent, & tunc dicuntur *publica*, sicuti *clandestina*, quæ remotis arbitris fiunt. Sufficit tamen, si ex partium confessione postea de illis constat; nisi ordinationes ecclesiasticæ speciatim testium præsentiam requirant. *Beust. de Sponsal. c. 26.*

10. (V) *Sponsalitiis*, h. e. de futuris nuptiis celebrandis: *matrimonialis* constituit ipsum matrimonium. Proinde, si consensus exprimitur *verbis de præsentī*, scil. *matrimonio*, cujus formula in *C. 9. X. h. t.* occurrit, ut tamen *actuale* matrimonium non contrahatur: *sponsalia de præsentī* inde nascuntur: vera autem *sponsalia*. Quando de *futuro matrimonio* promissio fit, dicuntur *de futuro*. *C. 2. 32. X. h.* Protestantes hoc invertunt ita, ut quæ Pontificii *de futuro* dicunt, appellent *de præsentī*; ad *sponsalia de futuro* autem referant, (a) *pacta de futuris sponsalibus*, (b) *sponsalia conditionata*, & (c) *impuberum*. Sed hoc modo doctrina hæc mirifice turbata est.

11. Usus hujus distinctionis esse dicitur, (a) quod a sponsalibus de futuro facilius recedi possit: (b) quod in concursu *sponsalia de præsentī*, etiam posteriora, præferantur &c. Vid. *diss. de incongrua praxi distinct. inter sponsal. de præsent. & de fut. in foris Protest. c. II.*

12. *Conditionata* etiam Pontificii ad *sponsalia de futuro* referunt: *Tit. X. de condit. appos.* sed non ideo, quia sunt *conditionata*: sed qui etiam in his *de futuro matrimonio* sibi invicem fidem dant. Ipsa doctrina de *conditionatis sponsalibus* dependet ex natura con-

ven-

ventionum conditionalium. Hinc impossibilis, & turpis non obligat. Stryk. *c. l. S. 2. §. 21. Dn. Ludovici. diss. de condit. sponsal. imposs.*

13. Proinde pœnitentiæ non est locus in conditionatis, sed expectandus eventus. Cypræus *de sponsal. c. 8. §. 4.* Potest, tamen is, qui eam apposuit, altero invito, ei renunciare. Carpz. *Jurispr. Cons. l. 2. d. 24. n. 4.* Hoc etiam censetur tacite factum, si quis sponsam carnaliter cognoverit. *C. 6. X. de condit. appos.*

14. (VI) *Consensus parentum* adeo, ut ex hoc defectu imprimis clandestinitas oriatur, licet alii testes adfuerint. *C. 3. C. 30. qu. 5.* Neque purgatur hoc vitium ex subsecuto concubitu, Brouwer *de jur. connub. l. 1. c. 13. §. 4. 5.* Donell. *l. 13. c. 20. lit. u.* ibique Hillig. quamvis ex erroneis principiis hodie in plurimis consistoriis aliter pronuncietur, forsitan ex autoritate Carpzovii *lib. II. jurispr. consist. def. 60.*

15. Non vero, uti de jure Romano, hic præcise ad præcedentem consensum patris respicitur. Quin magis consensus adhibitio hodie dependet ex jure reverentiali. Hinc & matris, & reliquorum ascendentium requiritur. Quin & ex Statutis quorundam locorum, curatorum. Conf. Mev. *ad Jus Lubec. l. 1. t. 4. a. 4.*

16. Parentes tamen absque justa causa consensum denegare nequeunt: alias consistorium apud Protestantes implorandum, quod defectum consensus supplere solet, modo reverenter liberi consensum parentum imploraverint. Mev. *c. l. art. 2. n. 10.* Ceterum

pater propter neglectum ejus consensum filiam non aliter exhereditat, quam si indigno nupsit. Gail. 2. O. 95. n. 17. 18. Stryk. de Caut. test. c. 19. §. 25.

17. Ex sponsalibus ita initis oritur firma obligatio ad illa consummanda, Magis tamen commonendi, & omnibus modis inducendi sunt, ut fidem datam servant: quam ut vi, & absolute compellantur. C. 2. X. h. Mev. 3. D. 382. Stryk. de diss. spons. S. 2. §. 7. Si nullo modo refractarius ad ea consummanda adduci potest: parti ad interesse, magistratui vero ad pœnam tenetur. Mev. 3. D. 358. & 6. D. 355. 357. 359.

18. Hic tamen requiritur, ut nulla justa subsit causa recedendi a sponsalibus: Alias enim impune recedit. Quo pertinent (a) vitia §. 5. seqq. notata: (b) si sponsus, vel sponsa stuprum commisit: Finckelth. Obs. 20. n. 85. seqq. (c) si alter desponsatorum morbo periculoso, v. c. gallico, laborat: Brôuwer. de jur. connub. l. 1. c. 25. n. 32. Nicol. de Repud. c. 2. n. 111. Stryk. c. l. S. 2. §. 41. (d) nimius oris fœtor hætenus dissimulatus: Id. c. l. §. 42. &c. & in genere si deficit conditio, rebus sic stantibus, C. 25. X. de jurej. vel alia, quæ subintelligi solet. Mutuo sane dissensu recte dissolvuntur. C. 2. X. h. t.

19. Aliquando quoque dissolvuntur sponsalia (1) elapso tempore præfixo, quatenus finiendæ obligationis causa adjectum. Tunc enim is liberatur, per quem non stat, quo minus consummentur sponsalia. Si nullum tempus adjectum: sponsi ex justa causa absentis
redi-

reditus expectandus. Vid. L. 2. C. h. L. 2. C. de repud. C. 5. X. h. (2) Concursu sponsaliorum. Sic priora publica præferuntur posterioribus publicis, C. 15. 30. 31. X. h. C. ult. de spons. duor. licet ad posteriora concubitus accesserit. Stryk. L. c. S. 4. v. 2. §. 51 seqq. Præterea publica indistincte clandestinis præferenda: C. 2. de clandest. despons. non vero semper pura conditionatis.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. sufficit, 4. L. in sponsalibus, 7. §. 1. L. sponsalia, 11. L. sed quæ patris, 12. L. in sponsalibus, 14. L. oratio, 16.
Ex Codice. L. si is, qui, 2. L. oritur, 3. L. mulier, 5.

Tit. II. (C. V. 4. seqq.)

De ritu nuptiarum.

1. **M**ATRIMONIUM est legitima maris, & feminae conjunctio procreandorum liberorum, & individue consuetudinis gratia inita.

2. Pleraque, quæ ad sponsalia, etiam ad matrimonium ipsum requiruntur. His addenda sequentia. (I) Legitima ætas. pr. I. L. 4. h. Infra legitimam ætatem matrimonium apud Protestantes dispensationem admittit, quamvis in matrimonio ineundo non tam ad annos, quam ad prudentiam regendi, & alendi familiam respiciendum videatur.

3. (II) Olim requirebatur, ut essent cives Romani: peregrini, & servi legitimum non

con-

contrahebant matrimonium. *L. 14. §. 3. h. Ulp. fragm. t. 5. §. 4. 5.* Sed hodie servorum, & propriorum hominum matrimonia sunt legitima. *Tit. X. de conjug. serv. Mev. 1. D. 222.* Alicubi tamen consuetudine obtinuit, ut liber homo proprii hominis ducens filiam fiat proprius. *Stryk. ad jus. eccl. Brunnem. l. 2. c. 16. §. 18.* Multo minus hodie peregrinitas attenditur, ut adeoque Judæorum matrimonia sint justa.

4. (III) *Ut in personis conjungendis adsit generandi potentia.* Sufficit tamen spes. Unde senes non prohibentur, quamvis olim lege Papia Poppæa sexagenario, & quinquagenariæ interdictum erat matrimonium: *Ulp. in Fragm. tit. 16.* postea a Justiniano permissum in *L. 27. C. h. Arnis. de jur. Connub. c. 2. s. 4. n. 20. seqq.* Ubi vero nulla spes superest, ibi nullum matrimonium admittendum, v. c. in castrato, frigido. *C. 2. & 3. de frig. & malef. L. 14. in f. de manumiss. vind. Conf. Delphini Tr. de matrim. Eunuch.*

5. (IV) *Ut personæ conjungendæ non sint nimis propinquæ.* Hic, ut rite versemur, respiciendum (1) ad consanguinitatem. Hæc inter personas conjungendas inde æstimatur, si ab eodem stipite non adeo remoto personæ conjungendæ descendant, sive justæ nuptiæ intervenerint, sive non: sive vinculum unilaterale adsit, sive bilaterale. *Stryk. c. l. §. 32.* Inde apud Protestantes civilis, spiritualis, & penitentialis cognatio non adeo attenditur, nisi quod in civili aliquando opus sit dispensatione Principis.

6. (2) *Ad computationem*, quæ duplex. Vel *civilis*, vel *canonica*. Hæc quævis non adeo commoda, in materiis tamen *matrimonialibus*, & crimine incestus; illa in *successione*, & inde dependentibus juribus obtinet. Modum computandi gradus hic suppono. Unde actum agere nolo.

7. (3) *Ad juris divini dispositionem* *Levit. XVIII.* contra quam nullum admitti potest matrimonium. Si vel maxime enim *jus positivum universale* non detur: leges tamen *Mosaicæ* mores privatos dirigentes nullibi abrogatæ sunt, & Christianos etiam, qui a *Judæis* descenderunt, obligant. Non autem prohibitio juris divini se extendit ultra personas cit. l. enarratas ob rationes, quas adduxi in *Tr. de adion. in j.* Contrariam sententiam plenius explicat *Dn. Thomas. lib. III, jurisprud. div. c. 3. n. 129. seqq.*

8. (4) *Ad juris positivi prohibitionem*, quod ex justis causis latius prohibitionem extendere potuit, ut eo sanctior esset prohibitio divina. Sic (a) prohibitio utroque jure in *linea recta* est in infinitum: (b) in *linea collateralis* autem in plerisque *Evangelicorum Germaniæ provinciis* extensa est ad gradum *tertium lineæ inæqualis*, ut in gradu tertio lineæ æqualis demum admittatur, nisi respectus parentelæ obster: ille enim (c) resistit matrimonio in omni gradu. Alibi & gradus tertius lineæ æqualis adhuc prohibitus est. *Stryk. c. l. §. 21.*

9. Similiter respiciendum (5) ad *affinitatem*, quæ non tantum per *matrimonium*,
sed

sed etiam per *concubitus* quemcunque contrahitur, C. pen. X. de eo qui dux. in ux. quoad impedimentum matrimonii. Sola *desponsatio* non inducit affinitatem: operatur tamen impedimentum honestatis publicæ, ut dispensatio adhuc impetranda sit. L. 12. §. 1. 2. L. 14. in f. h. t. C. 6. X. de despons. impub.

10. Contrahitur affinitas inter unum conjugem, & alterius conjugis cognatos: non vero inter utriusque conjugis cognatos. C. 5. X. de consanguin. Hinc (a) novercæ mater, & soror mea affinis non est: nec (b) comprivigni inter se sunt affines, quamvis de jure divino prohibitum inter eos videatur matrimonium, si communis frater adsit. Levit. XVIII. 11. Stryk. c. L. §. 23. Dn. Thomas. c. l. n. 150. seqq.

11. Prohibitio in affinitate eadem est jure communi, quæ est in consanguinitate, ita, ut cuicunque uxor in consanguinitate non potest nubere ob gradus proximitatem, eandem in eodem gradu nec maritus uxorem ducere possit. Sohlt. cit. l. §. 39. seq. Jus divinum hanc regulam non sequitur, sed tantum, ne quis patruum viduam ducat, prohibet adeo: ut ne quidem matrimonium cum uxoris defunctæ sorore absolute prohibeat.

12. (6) *Ad genera affinitatis*: Quorum tria vulgo statuuntur, quamvis tertium rarius attendi soleat. Scilicet ubi personæ affini per nuptias alia accedit, ibi secundum genus affinitatis oritur, ut inter me, & sororis meæ defunctæ mariti altera conjuge. Neque

que attendi solet, nisi adsit respectus parentela. *L. 15. h. C. pen. X. de cons. & affn. Brunnem. cit. l. n. 23. Carpz. jurispr. cons. lib. 2. def. 107. 15.*

13. (V) Ut aliud impedimentum civile non subsit. Nam variis aliis ex causis Romano jure prohibitum est matrimonium, veluti (a) inter tutorem, & pupillam ante redditas rationes, & tempora restitutionis præterlapsa: *L. 36. seq. L. 62. L. 66. h. Tit. C. de interd. matr. int. tut. pupillus vero ducere potest tutoris filiam, L. 64. f. h. (b) inter Senatores, & abjectæ conditionis homines. L. 23. L. 27. L. 47. L. 49. h. Sublata est hæc prohibitio jure noviori, L. 23. C. h. L. 13. C. de dign. Nov. 78. cl. 3. N. 117. & praxi, Feltman. de impari matrimonio Henric. Salmuth. de matrim. princip. cum viing. nob. Interim inter Illustres hoc casu sæpe matrimonia ad morgaticam, seu ex lege Salica ineuntur; Linck. de matrim. ex *L. Sal. contratt.* quæ inter nobiles sine Principis dispensatione iniri nequeunt. Stryk. de Diss. Spons. Sect. 5. §. 72.*

14. Prohibitum quoque est (c) matrimonium inter Judæum, & Christianam: *L. 6. C. d. Jud. Vid. tamen Nov. Cor. VII. 12.* (d) inter adulterum, & adulteram *Nov. 134. c. 12.* Sed de jure canonico restricta est hæc prohibitio ad duos casus: (a) si adulterium cum promissione futuri matrimonii factum, & alter alterius conditionem noverit. Wagne-reck. ad *C. f. h.* (b) Si adulterio conjuncta fuit machinatio in vitam alterius conjugis, *C.*

3. & 6. X. de eo, qui duxit in matr. modo machinatio facta fuerit matrimonii ineundi causa. Link. ad T. c. lit. §. 3.

15. Denique (e) inter raptorem, & raptam. L. un. C. de rapt. virg. Hoc jure canonico permittitur, C. f. X. de rapt. modo mulier rapta in libero loco constituta postmodum in matrimonium consentiat. Link. ad cit. tit. §. 3.

16. (IV) Ut contrahatur inter unum marem, & unam feminam. In N. T. Christus revocasse dicitur matrimonium ad primævam institutionem qua Deum monogamiam constituisse ajunt, ut Polygamia veteri testamento permissa inter nos cesset, adeo, ut etiam Iudæi illam non possint ambire L. 7. C. de jud. Hahn. in diatamg. Judeor. th. 12. in not. l. 2.

17. Polygamia tamen successiva prohibita haud est, modo (a) secunda nuptiæ non sint nimis festinate: alias pœna infamiz intra annum luctus nubens punitur. L. 8. ff. de his qui not. inf. Conf. L. 1. C. de sec. nupt. quam tamen pœnam remittit jus Canonicum: C. pen. & ult. X. de sec. nupt. Præterea apud Protestantes vidua Pastoris perdit annum gratiæ, si intra annum nubit. Carpz. Jurispr. Eccl. l. 1. d. 185. (b) De morte prioris mariti constet. C. 19. X. de sponsal. C. 2. X. de secund. nupt. quæ aliquando per unum testem probari potest ex Nov. 117. c. 11.

18. In favorem tamen liberorum ex priori matrimonio quæditorum, & odium secunda-

darum nuptiarum nonnulla singularia obtinent jura in secundis nuptiis. (a) Quod conjux eo ipso retineat usumfructum tantum a defuncto relictarum rerum: *N. 22. c. 32.* (b) mater amittat tutelam: *Auth. sacramentum, C. quand. mat. tut. offic.* (c) in maritum secundum non possit quocunque modo plus transferre, quam singulis ex liberis prioris matrimonii, quibus minimum relictum, *L. 6. C. h. de cujus legis observantia* tamen plurimi dubitant. *Stryk. in V. M. tit. de hered. instit. §. 3.* Sic quoque (d) amittit dignitatem prioris mariti, forum, sepulturam, &c. *Huber. h. §. 17. seqq.*

19. (VII) *Ut consueti ritus accedant*, quamvis non omnes hi ad substantiam matrimonii pertineant, sed ut sollemnior sit declaratio consensus matrimonialis, requiruntur. Hinc procedere debet (1) publica proclamatio, ubi requiritur (a) ut fiat debito loco. *Jus Paroch. 2. 4. C. 3. §. 2. 3.* (b) Ubi causa est ambigua: si constat, nullum esse impedimentum: facilius remitti potest. *Stryk. ad Jus Eccles. Brunn. c. 1. §. 6.* (d) Per tria intervalla, & quidem in tribus diebus dominicis proxime se subsequentibus. *Jus. Paroch. c. 1. §. 8. 9.* (e) debito modo. Hinc clausulam perpetui silentii in se continere debet. Quæ tamen nihil operatur, si matrimonium ob prohibitionem juris divini est nullum.

20. Accedere debet (2) benedictio Sacerdotalis faciendâ a Parocho competente, ordinariæ ipsius sponsæ. *Schilt. Instit. Jur. Can. l. 2.*

l. 2. l. 11. §. 9. in f. Hinc alienus admitti nequit absque dispensatione Consistorii. Carpz. *Jurispr. Cons. L. 2. d. 148.*

21. Effectus legitime contracti matrimonii sunt vel utrique communes, vel singulis proprii. Ad illos refero *vinculum conjugale*, vi cujus alter alteri tenetur (a) ad debitum amorem: (b) debitum conjugale adeo, ut pars refractaria ad id possit cogi, & in casu *extremae contumaciae* divortium decerni: (c) ad perpetuam vitæ consuetudinem. Imo (d) in quibusdam locis operatur communionem omnium bonorum, quæ in Germania olim ubique obtinuit.

22. Quoad hos maritus (a) recipit potestatem in uxorem cum humanitate exercendam. *Eph. V. 22. seqq. Col. III. 19. 1. Petr. III. 7.* Nam & hic quoque respiciendum non tantum ad id, quod licitum, sed etiam quod honestum sit. (b) Jus acquirendi per uxorem ex operis *obsequialibus*. Stryk. *Dissert. de operis uxorum c. 2. & 3.* Hinc omnia, quæ in domo mariti sunt, præsumuntur ad maritum spectare, nisi probata fuerit illatio. *L. 51. de donat. int. vir. & uxor. L. 6. C. eod.* Stryk. in *V. M. ad cit. tit. §. 12. seqq. Mev. 5. D. 360. n. 12.* (c) Uxorem alere & defendere, *L. 2. de injur. & etiam in defectu dotis sepelire tenetur. supr. Tit. de relig. §. 8.*

23. Uxor participat de dignitate mariti: *L. 8. L. f. de senat. sequitur ejus forum, L. pen. de jurisd. & domicilium L. 5. h. L. ult. de incol. adeo: ut etiam maritum relega-*

gatum, vel alio transferentem domicilium sequi teneatur, nisi (a) pactis dotalibus aliter provisum: &c. Hillig. *ad Donell. lib. 31. c. 21. lit. m.* (b) vel circumstantiæ, & rationes æquitatis aliud suadeant. Relegatam vero uxorem maritus sequi regulariter non tenetur.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. nuptiæ, 2. L. minorem, 4. L. denique, 6. L. ideoque, 7. L. si qua mihi, 12. L. adoptivus, 14. §. 2. 4. L. uxorem, 15. L. oratione, 16. L. capite, 19. L. sciendum, 20. L. non cogitur, 21. L. seqq. L. in liberæ, 24. L. simulatæ, 30. L. generali, 34. §. 2. L. si quis officium, 38. §. pen. L. semper, 42. L. palam, 43. §. 12. 13. L. senatoris, 47. L. nuptiæ, 53. L. & nihil interest, 54. L. qui in provincia, 57. §. 1. L. ult.

Ex Codice. L. si, ut proponis, 5. L. 7. L. in copulandis, 8. L. cum re, 10. L. nec filium, 12. L. neque ab initio, 14. L. viduæ, 18. L. in conjunctione, 20. L. si quis, 26. *de nupt.* L. neminem, 2. L. qui contra legem, 4. L. fratris uxorem, 5. Auth. ex complexu. L. licet quidem, 8. *de incest. & inut. nupt.* L. SCti, 1. L. mater, 2. L. curatorem, 3. L. si patris, 6. L. si tutor, 7. *de interd. matrim. inter pup. & tut.* L. si qua mulier, 1. L. feminae, 3. cum Auth. subjectis. L. cum aliis, 4. L. generaliter, 5. L. hac edictali, L. *de sec. nupt.* L. si usumfructum, 1. Auth. hoc locum habet. *si secund. nupt. mul.*

Tit. III. (C. V. 11. 12. 15.)

De jure dotium.

1. **D**OS est certa res, vel aliquando universitas patrimonii, data marito dotis nomine, ut inde onera matrimonii facilius sustinere queat. Alias etiam titulum denotat: hic autem imprimis sumitur pro jure marito in dote constituto, nec est species separata juris in re. Huber. P. 1. digress. p. 333.

2. Dos est vel *profectitia*, vel *adventitia*. Illa proficiscitur a patre, qua tali: non tamen habitu respectu patriæ potestatis. L. 5. pr. §. 11. h. Hæc a matre, vel aliis datur. c. L. 5. §. 11. L. 6. C. h. In dubio magis censetur *profectitia*, c. L. 11. §. ult. *Adventitia* non debetur, nisi determinata sit: L. 1. C. de dot. promiss. L. 69. §. 4. h. bene tamen *profectitia*. d. L. 69. Huber. h. §. 5. Hæc magis necessitatis: illa voluntatis. Interest quoque respectu repetitionis dotis, Ulp. in *Fragm.* t. 6. §. 3. seqq. Struv. *Ex*, 30. th. 49. ut & eviſionis præstandæ, cum pater indistincte ad dotis eviſionem teneatur: Burgund. de *eviſ.* c. 9. n. 17. non item extraneus. L. 1. C. h.

3. Requiritur LEGITIMA CONSTITUTIO, quæ fieri debet (1) a debita persona, patre videlicet, L. 69. §. 4. h. L. 19. d. R. N. licet filiam non amplius sub sua potestate, L. 5. §. 11. h. l. ult. C. de dot. prom. & filia propria habeat bona: L. 5. §. 11. h. imo licet
ne

ne quidem promissa sit. Nam & tunc filiam dotare tenetur secundum (a) quantitatem patrimonii proprii, (b) conditionem sponsi, & patris: *L. 69. §. 4. h. aliquando etiam* (c) & secundum numerum liberorum, *L. 43. de leg. 3. nisi forsitan filia prorsus indigna dote sit. Stryk. h. t. §. 3. seq.*

4. In subsidium dotare tenetur mater, si aliter conditionem nubendi non possit invenire filia, & mater sit dives. *L. 34. h. L. ult. C. de dot. prom. Conf. L. 19. §. 1. de Heret. L. 14. C. h. Imprimis hodie, ubi matres filiabus accessoria dotis, die Austever constituere solent. Huber. h. §. 5. Stryk. de aff. for. invest. S. 1. m. 2. §. 25. Alii ex libera voluntate quidem dotem constituunt, sed hic, ut dictum, requiritur certa determinatio. Huc etiam refero fratres, qui ad dotandum non tenentur. Neque contrarium colligitur ex *L. 12. §. pen. de admin. tut.**

5. (2) *Expressa declaratione*, quod etiam tunc censetur factam, si in sustentationem onerum matrimonialium aliquid marito datum. *L. 76. h. Stryk. in V. M. h. t. §. 7. Est enim talis constitutio facti: Et hinc bona magis censentur paraphernalia, quam dotalia. Tacite tamen aliquando censetur renovata. L. 13. L. 30. L. 40. L. 46. h. Stryk. ad Lauterb. h. p. 685.*

6. (3) *Debito modo*, h. e. vel ultima voluntate; de quo casu ad *Tit. de prel. dot. vel inter vivos promissione nuda, quæ efficaciam accepit: c. L. 6. C. de dot. prom. vel ipsa actuali dotatione: olim etiam dote di-*
tho-

Ante. Ulp. in Fragm. t. 6. pr. Caj. l. 2. t. 9.
§. 4.

7. Imo aliquando promissa pro data accipitur vel voluntate partium. L. 41. §. 2. h. vel dispositione juris, quando dos quidem cauta, sed pecunia non numerata, & tempus exceptioni non numeratæ dotis præfixum effluxerit. *Auth. quod locum, C. de Abt. caut. non num. Vid. P. 1. Lib. 12. Tit. 1. §. 23.*

8. (4) *In re debita.* Ubi imprimis (a) res propria danda: rei tamen alienæ datio proficit ad usucapionis effectum, L. 1. ff. & C. pro dotē & aliquando ad evictionem præstandam, L. 1. C. h. Vid. supra Tit. de evict. §. 2.

9. (b) *Res in commercio existens.* Et sic etiam in omnibus bonis, L. 72. h. L. 4. C. h. quo intuitu dos universitas in L. 1. §. 4. de dot. præl. dicitur, ut tamen nihilominus maneat titulus singularis, cum qualitas tituli non ex objecto accidentali, sed juris dispositione æstimari debeat. Huber. h. §. 10. Restituitur tamen aliquando hoc casu mulier in integrum. L. 1. C. si adv. dot.

10. (c) *Sub dispositione dantis existens.* Et sic feudum in dotem dari nequit. Stryk. *Ex. jure feud. c. 19. qu. 3.*

11. Datur autem res in dotem vel inæstimata, vel æstimata. Si æstimata: tunc vel taxationis gratia, si in favorem uxoris æstimatio adjecta: L. 21. C. h. vel venditionis, si in favorem mariti, id quod inde cognoscitur, si maritus alternative obligatur vel rem in specie, vel æstimationem restituere.

L.

L. 10. §. 4. seqq. L. 17. §. 1. ff. L. 5. L. 10. C. h. Hæc marito perit, L. 10, C. h. ejusque sub dispositione libera est: L. 5. C. h. non illa, L. 21. C. h. quæ in dubio præsumitur.

12. Per legitimam dotis constitutionem maritus aliquod dominium, vel aliud jus pro natura objecti in dote consequitur. §. 1. *I. quib. al. lic. vel non. L. 75. h. Hinc rem vindicat: L. 9. C. de R. V. habet actionem utilem personalem adversus debitorem: L. 26. de O. & A. L. 71. h. fructus percipit, L. 7. pr. h. L. 20. C. h. etiam ex rebus accessoriis, quæ augment dotem. L. 7. §. 12. solut. matrim. &c.*

13. Cum itaque hoc jus valde restrictum sit: dicitur eam uxor possidere, *L. 15. §. 3. qui satisd. cog. & manere domina dotis, L. 75. h. cujus dominium tamen, constante matrimonio, quiescit: eo vero finito, reviviscit.*

14. Differunt a dote (1) PARAPHERNALIA, quæ præter dotem in mariti domum inferuntur, in quibus marito administratio conceditur, *L. 9. §. 3. h. volente uxore, L. 8. 11. C. de pass. conv. tam. supr. dot. cui etiam ratio reddenda, L. pen. pr. ad L. Falc. adeoque jure civili usumfructum non percipit. Quod si plane quædam sibi retineat; dicuntur receptitia. Gell. N. A. l. 17, c. 6. Vid. Hub. h. §. 15.*

15. (II) DOTALITIUM, quod uxori in certis redditibus assignatur post mortem mariti ad sustentationem. Constituitur vel in allodialibus, quo casu simpliciter debetur; si vel maxime nullam intulerit dotem: vel in feu-

dalibus; quod aliter fieri nequit, quam dote in feudum illata, & versa, in cuius compensationem *dotalitium* ex feudo percipit. Stryk. in *V. M. h. t.* §. 20. Hoc ultimo casu succedit in locum dotis, & sic ratione ejus mulier quoque gaudet *prælationis jure*. Mev. 1. D. 173.

16. *Dotalium feudale* restrictum est ad *quadruplicatas usuras*, si *donationem* propter nuptias lucratur conjux: alias duplicata debentur, Stryk. de *success. ab int. diss.* 6. c. 2. §. 15. & tunc dotem absorbet. Dn. Mencke de *quantitate dotal.*

17. Requiritur autem, ut probetur *illatio dotis*. Stryk. de *caut. contr. s.* 3. c. 8. §. 29. Imo in quibusdam locis uxor dote nondum exolutam adhuc potest offerre cum usuris. Id. de *sue. ab int. c. l.* §. 12.

18. Consensus agnatorum non desideratur. Mev. 8. D. 355. Neque etiam probanda est versio, quæ præsumitur ex *illatione* in feudum. Id. 2. D. 224.

19. (III) *DONA NUPTIALIA*, quæ inter utrumque conjugem merito dividenda sunt, nisi aliud pacto provisum, Hahn. ad *W. h.* in *f.*

20. (IV) *DONATIO PROPTER NUPTIAS*. Hæc de jure Romano semper præsupponit dotem, unde *antiphrasa* dicta, & doti debebat esse æqualis. Uxor quoque idem jus in eam consequebatur, quod marito in dotem competit. *Auth. permissa, C. d. donat. ante nupt. L. f. C. eod. vers. si igitur.* Donell. lib. XIV. c. 9. Sed hodie nomen retinetur: res plerumque alia hac voce denotatur, h. e. vel do-

talitium, vel aliud lucrum. Schilt. Ex. 36. §. 86.

21. Videtur huc referri posse MORGENGABA, quod sponsæ altera nuptiarum die sponsus offerre solet. *Spec. Sax. art. 20. Bitsch. ad jus feud. 2. §. 29. p. 550.*

22. (V) SPONSALITIA LARGITAS, quæ est donatio facta sponsæ a sponso. *L. 12. L. 14. C. de donat. ante nupt. Inest his tacita conditio, ut, nuptiis non secutis, restituatur, L. 15. L. 16. C. eod. nisi aliter conventum. L. 7. eod. Huber, h. §. 12,*

TEXT, NOTAB.

L. Reip. 2. L. dotis, 3. L. profectitia, 5. pr. 6. 11, 12. L. jure succursum, 6. pr. §. f. L. dotis, 7. pr. §. 1. L. si ego, 9. pr. §. 1. 3. L. plerunque, 10. pr. §. 1. 4. seqq. L. in rebus dotalibus, 17, pr. L. quia autem, 23. L. ita constante, 26. L. dotem, 30. L. si extraneus, 33. L. mater, 34. L. promittendo, 41. pr. §. 1. L. res in dotem, 42. L. res, quæ ex dotali, 54. L. quero, 60. L. si ususfructus, 66. L. dotis, 68. L. cum post divortium, 69 §. 4. L. in ambignis, 70. L. mulier, 72, pr. L. quamvis, 75. pr. L. si de dote, 84. L. ult.

Ex Codice. L. frustra, 1. L. si cum ea, 3. L. ad exactiorem, 6. L. si pater, 7 de dot. promiss. L. evicta, 1. L. etsi dotis, 3. L. nulla lege, 4. L. quoties, 5. L. etiamsi, 8. in f. L. dotis tuæ, 9. L. cum dotem, 10. L. ex pecunia dotali, 12. L. neque mater, 14. L. pro oneribus, 20. L. si inter virum, 21. L. si prædium, 23. L. si mulier, 25. L. si genero, 26. L. ibi, 29. L. in rebus dotalibus, 30. de Jur. dot. L. dotem, 1. Auth. quod locum habet, de dote caut. non numer.

Tit. IV. (C. V. 14.)

De pactis dotalibus.

1. **S**olent jura dotium plerumque pactis determinari, quæ melioris probationis gratia in scripturam redigantur, sed non necessario. *L. 6. C. de dot. prom. L. 15. C. d. J. dot.*

2. Concipiuntur vel per modum actus inter vivos, & dicuntur *simplicia*: vel in vim ultimæ voluntatis, ubi per verba ultimæ voluntatis disponitur de futura successione, quæ pacta vocantur *mixta*, & moribus valent. Unde autem cognosci hæc duæ species possint, tradit Stryk. de Caut. contr. S. 3. c. 8. §. 21. seqq.

3. In effectu differunt, (1) quod in *simplicibus* duo sufficiant testes; in *mixtis* quinque requiruntur: *L. f. C. de Colic.* (2) illa sint irrevocabilia, non hæc: (3) illa aliquando a parte mariti insinuationem desiderant: *Auth. eo decursum, C. de donat. ant. nupt. N. 127. c. 2.* non hæc: *Hahn. ad IV. h. n. 4.* (4) in his aliquando detrahitur Falcidia, non in illis. *Muller. ad Struv. Ex. 30. §. 19. lit. λ.* Sed hæc differentia jure Saxonico cessat. *Carpz. P. 3. C. 1. d. 11.*

4. In his pactis requiritur, (1) ne bonis moribus sint contraria. *L. 5. pr. h.* Non tamen illicita puto pacta, ne maritus sit curator: ne nimis rigide exerceat maritalem potestatem. *Huber. h. §. 4.* Illicita vero, & contra

tra bonos mōres olim habebantur, quæ de futura successione conjugum erant concepta, *L. 5. C. de pact. conv. sup. dot.* quæ hodie ubique valent. *Stryk. de Success. ab int. diss. 8. c. 2. §. 1.*

5. (II) *Ne sint uxoribus nimis nociva*, qualia sunt, quæ feminas indotatas faciunt. Hinc pactum non valet, ut dos ad mariti defuncti heredes devolvatur, nec uxori superstiti restituatur: *L. 2. h. ut maritus tantum dolum, non culpam levem præstet: L. 6. h. ut longiore die restituatur. L. 16. h.*

6. Alia pacta valent adeo, ut etiam per illa derogari possit portioni statutarie alteri conjugum alias debite, *Stryk. c. l. §. 22. 24. Mev. ad jus Lubec. p. 2. t. 2. ar. 12. n. 363. seq. modo (a) ipsi conjuges talia pacta inierint. Parentes enim liberis insciis præjudicare nequeunt: L. 3. C. h. Mev. c. l. n. 369. bene tamen iis per ejusmodi pacta prodesse possunt. L. 7. C. h. Stryk. c. l. §. 14. (b) Juramentum renunciationi, & (c) curatoris consensus accesserit..*

7. (III) *Ut sint secundum solennitates loci contracta, ubi conscripta. arg. L. 6. ff. de evict.* In exigenda tamen, & repetenda dote respiciendum ad domicilium mariti. *L. 65. de judic.*

8. Solent ut plurimum hæc pacta esse reciproca, id quod tamen non præcisæ est necessitatis: sicuti etiam, si reciproca sint, æqualitas utrinque non requiritur, sed prout conventum, ita statur placitis partium, li-

cer aliud sit de jure civili. *Auth. æqualitas*
C. h. Mev. c. l. n. 370.

9. Tolluntur pacta dotalia (1) nati-
tate liberorum, modo maneant in vivis, cum
plerumque in eventum, si liberi nati haud
fuerint, concipiantur. (2) Mutuo dissensu,
vel etiam unius, si sunt mixta. (3) Divortio
totali ob adulterium apud Protestantes se-
cutò, quo ad nocentem, cum innocens por-
tionem pacto conventam consequatur. *Stryk.*
c. l. §. 45.

TEXT. NOTAB.

L. si convenerit, 2. L. 4. L. illud convenire, 5.
L. Pomponius, 6. L. cum dos, 7. L. cum pa-
ter, 11. L. de die, 14. L. aliud, 19. L. ob
res, 20. §. 1. L. 21. in f. L. inter socerum,
26. pr. L. Bebius, 30.

Ex Codice. L. legem, 1. L. quamvis, 3. L. pa-
ctum, 4. L. hereditas, 5. L. pater, 7. L. hac
lege, 8. *Auth. æqualitas*, L. si mulier, 11.

TIT. V. (C. V. 23.)

De fundo dotali.

1. **Q**UAMVIS maritus habeat in dote quod-
dam dominium: tamen lege Julia a-
lienatio ipsi est interdicta. pr. *I. quib.*
alien. lic. vel non.

2. In hac prohibitione legis Juliae præ-
supponitur quod (1) alienatio sive in totum,
sive pro parte fiat. Unde quoque prohibita
est oppignoratio, tamquam via ad alienan-
dum,

dum, pr. *I. cit.* servitutis impositio, vel remissio, *L. 5. h. Brunnem. in parat. h. qu. 6.* provocatio ad divisionem. *L. 2. C. h. &c.* Locare ad certum tempus maritus non prohibetur. *L. 25. §. f. solut. matrim.*

3. (II) *Ut non sit suscepta ex causa necessitatis.* Hinc si communis fundus dotalis sit, & maritus provocetur ad divisionem: admittere debet divisionem. *L. 78. §. 4. de jure dot. L. 1. pr. h. L. 2. C. h.*

4. (III) *Ut agatur de dote ipsa alienanda, etiamsi uxor consenserit.* pr. *I. quib. al. lic. vel non. N. 6. c. 1. §. 1. 2. Paraphernalia, constante matrimonio, uxoris consensu alienari possunt. L. 6. C. de revoc. donat. Hahn. ad W. h. n. 7.*

5. Et quidem (IV) *de re dotali immobili.* Res mobiles, etiam inæstimato datas, maritus alienare potest. *L. 42. de J. dot. L. 3. C. cod. L. 3. §. 2. de suis & leg. L. 21. de manumiss.*

6. (V) *Inæstimato data, saltem si æstimatio non accesserit venditionis gratia.* Hæc enim, sicuti periculum, ita & facultatem alienandi in maritum transfert. *L. 10. §. 4. seqq. de J. dot. L. 10. C. cod.*

7. (VI) *Ut ipsa alienatio non tendat in majorem utilitatem uxoris.* Hoc non censeatur interdictum, cum leges tantum damna a mulieribus voluere avertere. *L. 26. L. 27. L. 61. §. 1. de J. dot. L. 21. L. 29. pr. de pass. dotal.*

8. Facta hoc modo alienatio est ipso jure nulla. Hinc mulieri, matrimonio soluto,

salva est rei vindicatio: *L. 30. C. de J. dot. L. 42. de Usurp. nec, pendente matrimonio, currit præscriptio. Marito vindicanti obstat exceptio rei venditæ, & traditæ. Imo, re ab uxore evicta, emptori obligatur ad interesse. Nov. 61. c. 1. §. 4.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. lex Julia, 4. L. Julianus, 5. L. si maritus, 7. pr. L. quod si fundus, 11. L. Dotale, 13. pr. §. f. L. Dotale prædium, 15. L. si fundum, 16. L. ult. Ex Cod. L. si æstimata, 1. L. mariti, 2.

Lib. XXIV. Tit. I. (C. V. 16.)

De donationibus inter virum, & uxorem.

1. **M**ORIBUS Romanis dicitur receptum, ne valerent donationes inter virum, & uxorem. *L. 1. h. Cujus primaria causa fuit, ne dissolverentur matrimonia. Quod ob libertatem divortiorum inter Romanos facilius fieri potuisset, si alter conjugum donare recusasset. L. 2. h. Metuenda præterea erat inopia ex nimia donatione, L. 28. §. 2. in f. h. quo ipso mulieres fieri poterant indotatæ.*

2. Rationes secundariæ adduntur in *L. 1. L. 3. pr. h. quæ nostris quodammodo applicari possunt moribus. Interim dispositio juris provincialis Saxonici, L. 1. art. 31 §.*

Drumb

3. *Prohibetur*

INTER VIR. ET UXOR.

81

Drumb mag Kein Weib. huc non spectat, quæ de gerada unice intelligenda.

3. ~~Prohibetur~~ vero (I) donatio inter conjuges facta, constante matrimonio, etiam per indirectum, quod tunc evenire poterat, si conjuges adhuc erant in potestate patria. Exempla sunt in L. 3. §. 2. 4. 5. 7. L. 32. §. 16. h. quæ tamen hodie ut plurimum applicari nequeunt.

4. Neque valet negotium, si ad velandam donationem aliud fingitur initum negotium esse. L. 5. §. 5. L. 7. §. 6. L. 32. §. 24. L. 49. L. 52. h. In dubio, res a marito ad uxorem per donationem pervenisse præsumendum, si titulum alium honestum docere mulier nequeat. L. 51. ff. L. 6. C. h. Post divortium cessat prohibitio. L. 64. b.

5. (II) *Ut sit alicujus momenti*: secus est, si in rebus modicis consistit, L. 31. §. 8. L. 21. C. h. L. 18. h. qualis fieri solet diebus natalitiis, &c. L. 1. §. 1. ad L. Jul. repet. Carpz. P. 2. C. 13. d. 20.

6. (III) *Ut per illam donans pauperior redditus sit*. Hinc licita est donatio rei alienæ ad usucapionem complendam, L. 5. §. 8. L. 25. h. quæ alias non poterat procedere, respectu donantis, si res propria esset donata. L. 13. §. 1. de hered. petit.

7. Hinc & fructus industriales percepti ex rebus donatis manent penes donatarium. L. 45. de Usur. L. 17. h. ut & usuræ perceptæ. L. 15. 16. L. 21. §. 1. h. Imo quoque mutua donatio subsistit. L. 7. §. 2. L. 32. §. 9. & 14. h.

8. (IV) *Ut per illam donatarius factus sit locupletior*. L. 25. h. Hinc, (a) si repetit donans donata, non plus repetit, quam quatenus donatarius adhuc tempore L. C. locupletior est. L. 7. pr. L. 16. h. L. 50. §. f. h. (b) *Valet donatio miserationis causa facta*, v. c. ad sepulturam, L. 5. §. 1. h. ædificandam domum exustam, L. 4. h. ut & (c) dignitatis consequendæ causa. L. 5. §. pen. L. 40. seq. h. (d) ad oblationem Dei. L. 5. §. 11. h.

9. (V) *Ut fiat ex patrimonio conjugis*. Potest enim conjux in favorem alterius repudiare legatum, vel hereditatem. L. 5. §. 13. seq. L. 31. §. 7. h.

10. (VI) *Ut fiat inter vivos*. In m. c. donationibus cessat ratio primaria, L. 9. in f. L. 10. h. quæ facta est in casum mortis alterutrius ex conjugibus, non, si in obitum extranei L. 53. pr. h.

11. (VII) *Ut ante mortem fuerit revocata*. Confirmatur enim per mortem donantis, non donarii, L. 13. §. 1. L. 32. §. 2. quamvis, si una involvantur ruina, valeat donatio. L. 32. §. 14. h.

12. Imo tunc quoque effectum habet, si non accesserit ipsa datio, Nov. 162. c. 1. licet jure veteri aliud fuerit observatum. L. 23. h.

13. Requiritur tamen, ut plenissime hoc casu valeat, (1) mors naturalis, L. 13. §. 1. h. (2) insinuatio, quatenus excedit 500. solidos: L. 24. C. h. (3) ut non appareat ex conjecturis probabilibus de revocatione, vid. L.

32. §. 10. 11. *h. L.* 12. *C. h.* (4) ut ipse donans revocaverit. *L.* 32. §. 2. filius revocare nequit, ne quidem fiscus, ad quem bona devoluta sunt, *L.* 1. *C. h.* nisi ob jus hypothecæ tacitæ *L.* 15. *C. h.*

14. (IX) *Juramento non confirmatæ.* Alioquin enim subsistit. *C.* 28. *X. de jurejur.* Mev. ad *jus Lub. L.* 1. *t.* 6. *art.* 1. *n.* 47. Adimit enim facultatem revocandi..

15. Alienatio itaque hoc modo comparata est ipso jure nulla. *L.* 3. §. 10. *h.* Hinc exstantes res vindicari possunt; *L.* 36. *pr. h.* consumptæ vero, quatenus locupletior quis factus est, condicuntur, *L.* 5. *in L.* 6. *L.* 7. *pr. h.* vel ad exhibendum agitur, si dolo donatarii consumptæ fuerint. *L.* 37. *h.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. 2. *L.* hæc ratio, 3. §. 10. 12. *L.* si sponsus, 5. §. 2. 5. 8. 13. 15. 16. 18. *L.* seq. *L.* quod autem, 7. *pr.* §. 2. *L.* si cum, 3. §. 2. *L.* seq. *L.* sed si mors, 13. §. 1. *L.* quod si vir, 14. *L.* de fructibus, 17. *L.* Papinianus, 23. *L.* sed & si, 25. *L.* inter eos, 27. *L.* si id, 28. §. 2. *L.* sed si vir bona, 31. *L.* cum hic status, 32. §. 2. 5. 10. 13. 14. 16. ult. *L.* sive uxor, 34. *L.* quod adipiscendum, 40. *L.* utrum, 47. *L.* Quintus Mutius, 51. *L.* mortis suæ, 53. *pr. L.* Seja, 66

Ex Codice. *L.* 1. *L.* nec inter eos, 4. *L.* etiam, 6. *L.* si ex voluntate, 7. *L.* si fructus, 8. *L.* si maritus, 12. *L.* ex verbis, 14. *L.* si non verum, 15. *L.* de his, 17. *L.* a marito, 18. *L.* creditor, 20. *L.* res uxoris, 24. *L.* donationes, 25. *L.* 26.

Tit. II. (C. V. 17. 24.)

De divortiis, & repudiis.

1. **M**atrimonium vel ab initio nullum est : vel ex postfacto dissolvitur. Ibi plures cause intervenire possunt : hic tantummodo duas admittunt. Ibi agitur ad declarationem nullitatis : hic vero ad dissolutionem matrimonii, quod hætenus vinculum habuit.

2. Matrimonium nullum ab initio est, (1) ubi ex prægnantibus causis apparet defectus consensus matrimonialis, qui ex variis colligi potest circumstantiis. Quæ tamen nullitas magis est respectiva, quam absoluta. Hæc pertinent, quæ supra de dolo, metu, & errore jam dicta sunt.

3. Colligitur quoque defectus hic consensus matrimonialis, si impotentia immedicabilis matrimonium antecesserit, quæ ex variis causis oriri potest. Linck. ad Decret. tit. de frigid. & males. §. 3. 4. Exemplum singulare refert. Stryk. ad Brunn. jus Eccles. c. 17. §. 7. Plura habet Simon de impotent. conjug.

4. Desideratur autem ante omnia probatio impotentia vel per inspectionem, C. 6. X. de frigid. & males. Dn. Hert. de inspect. ocul. §. 11. vel aliquando per utriusque juramentum. C. 5. & f. X. eod. Linck. c. l. §. 6. Supervenientem autem impotentiam non sufficere volunt, quamvis de hac sententia dubitet Ziegl. ad Lancell. l. 2. t. 12. §. 10. verb. si alter conjugum.

5. (II) Si contra leges divinas in gradibus *Levit. XVIII. expressis fuit initium*. Talia enim matrimonia, cum dispensationem non recipiant, merito sunt dirimenda. *Stryk. Tr. de diss. sponsal. S. 5. §. 24. quo etiam pertinet locus Matth. XIV. 4. Quod si expresse non sit prohibitum: hoc de facto contractum facilius tolerari solet.*

6. Eodem modo, quia polygamia legibus est prohibita, posterius matrimonium est nullum, vivente adhuc prima conjuge, licet posterius b. f. contractum fuerit. *C. 2. X. de sec. nupt. C. 19. X. de sponsal.* Atque hisce duobus casibus nullitas absoluta adest.

7. Dissolvitur ex postfado vel in totum, vel in tantum. In dissolutione totali requiritur (I) *justa causa legibus probata*. Olim quidem apud R. non adeo gravis causa necessaria erat, cum etiam bona gratia discedere poterant. *Huber. h. §. 8. seqq.* Sed postea speciales determinatae sunt in *L. 8. C. h. & Nov. 117.*

8. Tandem sententia Patrum Ecclesiae rejecta, Protestantes divortium, hoc est matrimonii solutionem recipere ex certis causis, quas Protestantes communiter defendere solent. Tales sunt apud eos (a) *adulterium*, (b) *malitiosa alterius desertio tam localis, quam non localis*, cui (c) *addimus insidias vitae stru-ctas*. *Stryk. Dissert. de divort. ob insid. vite stru-ctas.* Atque in hisce causis par utriusque conjugis debet esse apud ipsos conditio. Non tamen desunt inter Protestantes qui vocem *provelas* *Matt. XIX. 9. de quavis turpitudine*

intelligunt. Quo posito, plures causæ admitteri deberent.

9. In specie in adulterio requirunt, (a) ut causa legitime probata fuerit. Non tamen hic quoad effectum divortii tam evidens probatio adulterii ab ipsis requiritur, uti quidem est, si agitur ad pœnam ordinariam infligendam. Stryk. de diss. spons. S. 5. §. 3. Brunnem. de jure Eccl. l. 2. c. 17. §. 15.

10. (b) Ut adulterium scienter, & sponte fuerit perpetratum, L. 13. §. 7. ad L. Jul. de adult. (c) nec alter in pari versetur delicto: L. 39. L. 47. solut. matrim. (d) ut non fuerit causatum ab altero conjuge. Brunneim. c. l. §. 18.

11. (II) Ut dissolutio fiat auctoritate consistorii. Brunn: c. l. §. 19. Licet enim apud Protestantés possit dici, matrimonium, statim post commissum adulterium, esse ipso jure solutum, Huber. h. §. 14. modo nulla reconciliatio intervenerit: tamen declaratio judicialis propterea excludi nequit.

12. In specie circa malitiosam desertionem requiritur, ut judex, antequam citationem decernat, attendat, (1) ex qua causa alter absit: an etiam animus deserendi colligi possit ex absentia? Malitiosa itaque absentia ante omnia probanda est. Stryk. de diss. sponsal. S. 6. §. 13. seqq.

13. (2) Legitime absens citetur a judice ecclesiastico, & quidem ad petitionem innocentis, Id. c. l. §. 36. ita, ut, si sciri possit, ubi commoretur absens, in faciem citatio fiat: alias edictalis decernenda. Carpz. Jurispr. Consist. l. 3. d. 62. Brunn. c. l. §. 27. ibique Stryk.

14. Desertore non comparente, *legitime accusanda est ejus contumacia*, & tandem ex doctrina Protestantium *sententia divortii ferenda*.

15. Dissoluto ita, ut illis videtur, matrimonio, parti innocenti novæ nuptiæ apud Protestantes haud denegantur: bene tamen nocenti, nisi dispensatio Principis eas desertori indulgeat.

16. Præterea (a) liberi apud innocentem educantur sumptibus nocentis: *N. 117. C. 7. auth. si pater, C. Divort. fact. apud quem liberi* (b) nocens amittit dotem, vel donationem propter nuptias *N. cit. c. 7.*

17. *In tantum dissolvitur matrimonium in casu nimiarum scivitiarum per separationem quoad torum, & mensam*, ut remedium in nostris consistoriis, tanquam *interimisticam*, toleretur, quo vel majora mala inter conjuges evitentur: vel hi adigantur, ut tandem in gratiam redeant.

18. Ante omnia tamen alia media sunt adhibenda, antequam ad hanc separationem deveniatur. *Schilt. Instit. Jur. Can. l. 2. c. 12. s. 10. Nicol. de Divort. & Repud. P. 2. c. 5. n. 5. Linck. de Us. divort. s. 5. m. 6.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. divortium, 3. L. si filia, 5. L. Uxores, 6. *Ex Codice* L. liberum, 2. L. dissentientis, 5. *Auth. holic.* L. consensu, 8. *de repud.* L. 1. *Auth. si pater, divort. fact. apud quem.*

Tit. III. (C. V. 13. 18. 19.)

*Solutio matrimonii, dos quemadmodum
petatur.*

1. **I**N repetenda dote observandum, (1) *solutum debere esse matrimonium*. Tunc enim ipso jure reviviscit dominium uxoris. *L. 30. C. de jur. dot.* Hahn. ad *W. h. n. 2.*

2. Constante matrimonio, non potest dos repeti, quatenus maritus solvendo manet: *L. 24. h. L. 29. C. de J. dot.* alioquin permittitur repetitio, si uxor *metum amittendæ dotis* probare potest, ut tamen marito fructus dotis salvi sint. Engelbr. ad *ff. h. §. 18.* Quin etiam dos tunc restituenda est marito, si ad meliorem fortunam redierit. Gail. 2. O. 85. Conf. Huber. *h. §. 1.*

3. Et quidem (II) sine culpa ipsius uxoris: alioquin, si secundum Protestantes per ejus adulterium, vel malitiosam desertionem dissolutum: maritus dotem, quam accepit, lucratur, *N. 117. c. 8. pr.* Hahn. ad *W. h. in f. nisi liberi adsint ad quos dos devolvitur. cit. N. c. 2.*

4. (III) *Probandam esse a muliere dotis illationem summarie.* Mev. 4. D. 263. Ubi tamen adversus mariti heredes confessio ejus, etiam in testamento facta, sufficit. Gail. 2. O. 81. n. 2. Mev. 3. D. 330. Quin etiam intra legitima tempora obstat mulieri, sed non creditoribus, exceptio non numeratæ dotis. *L. ult. & Auth. seq. de dot. caut. non numer.*

5. (IV) *Passis dotalibus non esse hanc rei provisum*. Hisce ante omnia statuitur, si v. c. de lucranda dote, vel de æstimatione restituenda aliud cautum est. *L. 10. §. 4. de J. dot. L. 20. §. 1. de pass. dotal.*

6. Hisce deficientibus, ex jure Statutario res decidenda, & demum in subsidium recurrendum ad jus commune. Hahn. ad *W. h.* n. 3.

7. (V) *Restituendam esse dotem uxori, vel ejus heredibus a marito, vel ejus heredibus*. Dissolvitur vero matrimonium vel morte viri, vel uxoris. Priori casu de *profecit* agunt pater, & filia, modo adhuc ejus potestati subjecta sit: alias sola repetit. *L. 71. de Evict. arg. L. 31. h. vel utitur jure retentionis*. Muller. ad *Struv. Ex. 30. th. 51. lit. 7.* Hodie indistincte sola filia agit, quia filia per nuptias soluta est a potestate patris.

8. Sic etiam adventitiam filia repetit, nisi extraneus eam expresse sibi stipulatus est. *L. un. §. 13. C. de R. U. A. L. 9. C. de pass. conv.*

9. Si morte uxoris dissolvitur: dos liberis hodie præcipua manet, salvo usufructu patri debito. Perez. in *Cn. n. 5. Struv. Ex. 30. th. 49.* Hahn. ad *W. h.* n. 3. Sed jure Romano patri *profecit* dos restituenda erat simpliciter, *L. 9. pr. de J. dot. L. 5. de divort. si vel maxime liberi extarent: c. L. 6. L. 48. L. 59. h. L. 12. L. 26. pr. §. 2. de pass. dot.* Huber. h. §. 4. patre non exstante, reddenda heredibus uxoris. *L. un. §. 6. de R. U. A.*

10. Interest tamen, utrum a marito, an ejus heredibus restituatur. Ille enim habet beneficium competentiae: *L. un. §. 7. cit. L. 12. seq. h.* non vero heredes ejus, *L. 24. §. 1. L. 25. de re judic.* nisi sint liberi ex eodem matrimonio suscepti. *L. 18. h.*

11. (VI) Restituendam esse debito tempore, quod olim diversis definitum terminis *Ulp. in Fragm. t. 6. §. 5. L. 7. §. 5. de pass.* Jure novo immobilia statim, mobilia intra annum restituenda: *L. un. §. 7. d. R. U. A.* alias debentur uxori usurae, finito matrimonio. *Mov. 9. D. 12.*

12. (VII) Debito modo, ut res illibata resarciantur. Præstat itaque maritus damna culpa levi data eodem, ut in societate, modo, *L. 17. d. jur. dot. &*, si dolose restitutio denegatur, juramentum in litem locum habet. *L. 25. §. 1. h. De casu non tenetur. L. 26. L. 29. h.*

13. Anni postremi fructus pro rata temporis, quo stetit matrimonium, dividi debent, *L. 7. §. 1. h. computato initii anno a tempore traditionis, L. 5. h. t. vel nuptiarum, si ante eis fundus traditus est: L. 6. h. alias eo nomine mulier agit. L. 31. in f. h.*

14. Comperit eo nomine jure novo mulieri rei vindictio, *L. 30. C. de J. dot. vel actio ex stipulatu.* Nam stipulatio (a) semper subintelligitur intervenisse, *L. un. pr. de R. U. A. (b) &* ipsa actio ex stipulatu est bonæ fidei. *c. L. §. 2.* Hæc magis utilis est in re consumpta: illa in re exstante, vel penes tertium possessorem existente. Denique etiam hypothecaria mulieri ob jus hypothecæ tacitæ competit.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. soluto, 2. §. 2. L. non solum, 3. L. de
 divisione, 5. L. fructus, 7. pr. §. 1. 12. 13. L.
 si mora, 9. L. si ab hostibus, 10. §. 1. L. si
 alienam, 11. L. maritum, 12. L. quia, 13. L.
 rei, 15. L. 16. L. ex diverso, 17. L. etiam,
 18. §. 1. L. si, cum dotem, 22. pr. §. 2. 3. 7.
 8. L. quoties, 29. L. si marito, 31. pr. L. Lu-
 cius, 38. L. viro, 39. L. si socer, 44. L. Gajus,
 45. L. cum mulier, 47. L. si dotali, 48. L. a-
 stimatis, 50. L. aestimare, 51. L. maritus, 54.
 L. 65. L. in his rebus, 66. pr.

Ex Codice. L. un. §. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 9. 13. 15. de
 R. U. A. L. dubium, 1. L. si ignorans, 3. L.
 dos, 4. L. si circumscripta, 6. L. nec mari-
 tus, 8. L. dotis, 9. L. ult. solut. matrim. L.
 un. si dos const. matrim.

Lib. XXV. Tit. I.

De impensis in rem dotalem factis.

1. **M**aritus dotem restituens merito in-
 demnis servandus. Quem in finem
 impensas in dotem factas repetit, modo (†)
 sint in rem factæ seu ad durabilem rei dotalis
 subsistentiam, seu utilitatem. L. 4. h. Conf.
 L. 17. seqq. de relig.

2. In fructus factæ compensantur cum
 fructibus, L. 3. h. sicuti & tributa propter fru-
 ctus soluta, L. 13. h. & litis impensæ pro con-
 servanda dote factæ. Diversa est ratio impen-
 sa-

sarum pro acquirenda dote factarum. *Mev.*
8. D. 254.

3. (II) *Alicujus sint momenti. Modicas arbitere curare non debet.* L. 12. h.

4. (III) *Sint factæ ex causa necessitatis, vel utilitatis.* L. 1. §. 1. L. 5. in f. L. 14. h. *Voluptuarias non repetit, sed eas tollere potest, si modo recipiant separationem: alias, si mulier eas retinere vult, reddere illas quoque debet: L. 9. h. vel si alias promercales sint L. 10. h.*

5. Est tamen adhuc diversitas inter *utiles, & necessarias.* (1) Hæ dicuntur dotem ipso jure minuere juxta sensum L. 5. h. & L. 1. §. 4. de dot. præl. L. 56. §. 3. de jur. dot. Conf. Dn. Thomas. ad Huber. §. 2. & eo nomine marito *retentio, & compensatio* conceditur. cit. L. 5. *Utiles ipso jure non minuunt L. 7. §. 1. h.*

6. Unde (2) *ratione utilium jure novo demum conceditur actio mandati, vel negotiorum gestorum.* L. un. §. 5. C. d. R. U. A. Porro (3) *necessariæ simpliciter refundi debent: utiles non aliter, quam si intra modum factæ fuerint, ut uxor non teneatur fundum dotalem vendere ad solvendas has impensas.* L. 8. h. L. 25. de pign. Act. Denique, (4) *soluta dote, impensæ necessariæ condici possunt ex capite indebiti.* L. 5. §. 2. h. t. Quæ actio in utilibus cessat.

TEXT. NOTAB.

L. vel si vites, 3. §. 1. L. & in totum, 4. L. quod dicitur, 5. L. utilium, 8. L. pro voluptuariis, 9. L. quod si, 10. L. in voluptuariis, 11. L. omnino, 12. L. neque stipendium, 13. L. impensæ, 14. L. pen.

Tit. II. (C. V. 21.)

De actione rerum amotarum.

1. **U**Xores divortium metuentes sæpe solabant aliquid subtrahere maritis. Hinc dabatur *actio rerum amotarum*, soluto matrimonio, ad res eas repetendas, quæ, constante matrimonio, divortii intuitu subtrahæ erant.

2. Requirebatur itaque (1) subtrahitio divortii intuitu: (2) ut divortium sequeretur. L. 25. h. Hinc (a) quod in matrimonio simpliciter uxor aufert, conditione sine causa repetitur: c. L. 25. (b) quod ante, conditione furtiva; L. 3. §. 2. h. (c) quod post, furti eo nomine etiam tenetur, L. 3. pr. h. (d) quod intuitu mortis mariti, utili rerum amotarum a marito repetitur, si convaluerit. L. 21. pr. h.

3. Heredes, in quantum ad eos pervenit, conveniri possunt. L. ult. C. h. Nascitur enim ex delicto. L. 21. §. 5. h. t. Hinc comparatio hujus cum conditione furtiva in L. 6. §. 4. L. 21. §. pen. h. non absolute, sed secundum quid est capienda. Stryk. in V. M. h. §. 3.

4. Datur (a) ad restituendas res ablatas, vel æstimationem, si perierint, *L. pen. h. præstito aliquando juramento in litem. L. 8. §. 1. L. 9. h.* (b) in id, quod interest. *L. 21. §. 4. h.* Si conjuges sibi mutuo quid subtraxerint, cessat hæc actio *L. 7. h.*

5. Hodie vix usus hujus actiones ostendi poterit, nisi forsitan in casu *L. 21. pr. h.* Furta quoque hodie inter conjuges facta *mitius* punienda juxta art. 165. *C. Crim. Car.* ut magistratus ex officio procedere non possit. *Clasen. ad cit. art.*

TEXT. NOTAB.

L. Nam in honorem, 2. *L.* & ideo, 3. *L.* si, cum dos, 8. §. 1. *L.* seq. *L.* Marcellus, 11. §. 1. 2. *L.* si mulier, 21. pr. §. 5. *L.* ob res, 24. *L.* rerum, 25. *L.* rerum, 26. *L.* pen. *L.* ult. *Ex Cod. L. de rebus, 3.*

Tit. III, (C. V. 25.)

De agnoscendis, & alendis liberis, vel parentibus, vel patronis, & libertis.

1. **F**requens fuit, divortio facto, questio de *agnoscendis liberis* apud Romanos, Hinc *SCrum Plancianum* latum de iis est, qui post *divortium* eduntur. *L. 3. §. 1. h.*

2. Aliud quoque tempore Hadriani factum, quo cautum, ut partus, *constante matrimonio*, editus a patre agnosceretur. *c. L. 3.*

3. Juxta prius *SCrum* ita procedebatur. (1) Mulier post *divortium* denunciare debebat

bat marito, se ex eo esse prægnantem, *L. 1. §. 1. 3. h. (2) intra dies 30. continuos post divortium numerandos. c. L. 1. §. 1. 9. (3) Maritus aut custodes mittere, aut contra nunciare debebat: alias interim cogeatur partum alere L. 1. §. 4. h. absque præjudicio veritatis. L. 1. §. 12. 13. 14. h.*

4. Juxta alterum S^ctum itidem quæstio status partui moveri potest, quamvis difficilior, quia urgens præsumptio pro partu est, quod sit legitimus, *L. 6. de his qui sui vel al. nisi evidentes sint probationes in contrarium. L. 1. §. 14. h.* Quæ tamen in Anglia vix sufficere videntur, referente Hubero *h. §. 4. ibique Dn. Thomas.*

5. Agnitio hæc post se trahit obligationem ad alendum *L. 1. §. 14. L. 4. h. Stryk. de Aff. for. Inv. S. 1. m. 2. §. 3. 4. pro modo facultatum, L. 1. §. 7. h. ad quam etiam cogi potest, L. 1. §. 10. h. mediante imploratione officii judicis. L. 5. §. 12. h.*

* 6. Requiritur vero, ut (a) liberi non sint ingrati, *L. 5. §. 11. h. & (b) se ipsos non possint idonee exhibere, L. c. §. 7. (c) non sint nati ex concubitu damnato, Auth. ex complexu, C. de incest. nupt. quamvis hunc, & primum casum de ingratitude plerunque restringant ad alimenta civilia. Naturalia enim denegari nemini debent. L. 4. h. t. Stryk. in V. M. h. t. §. 7.*

7. Præterea pater liberis naturalibus quoque tenetur ad alimenta. *Nov. 89. c. 12. §. 6. Quod secundum principia juris canonici, quo liberi concubinarum, & spurii æquiparantur, ad*

epu-

spurios hodie extensum, modo de patre quodammodo constet. Summarie enim proceditur. *L. 1. §. 8. h. Stryk. c. l. §. 9.* Si pater neget, spurium ex se natum esse: utile est partui per remedium *interimisticum* providere, & aliqualem probationem filiationis hunc in finem asferre, de qua *Id. c. l. §. 13. 14.*

8. Neque pater demum post triennium ad alimenta obstringitur, uti quidam colligunt ex *L. 9. C. de P. pot.* quasi mater interim ad alimenta teneatur. Nam alimentorum præstatio nec sola lactatione absolvitur: nec mater semper ad lactandam sobolem idonea est. *Stryk. in V. M. h. t. §. 4.*

9. Deficiente patre, vel mortuo, matri onus alendi incumbit, & reliquis ascendentibus. Et denique tota hæc causa ex æquitate, & charitate sanguinis a prudenti iudice est discutienda. *L. 1. §. 2. L. 8. h.* Hinc etiam aliquando frater fratri ad alimenta in subsidium tenetur, *L. 4. ff. ubi pup. educ. Stryk. c. L. §. 22. Huber. h. §. 8.*

10. Ex fonte gratitudinis, & lege charitatis quoque liberi adstringuntur ad alendos parentes. *L. 1. pr. §. 15. 16. h. L. 1. C. h. Grot. de J. B. & P. L. 2. c. 2. §. 5.* Sic etiam liberti patronis, *L. 1. §. 18. h.* Ecclesiæ patrono egeno, *C. 25. in f. X. de jure patron.* vasallus domino egeno pro modo feudi tenentur ad alimenta. *Struv. syntagm. feud. c. 11. aph. 5. n. 15.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 13. 14. 15. L. necare, 4. L. si quis, 5. §. 1. 2. 4. 7. 8. 9. 10. 12. 14. 15. 16. 17. 19. L. non quemadmodum, 8.

Ex Cod. L. parentum, 1. L. competens, 2. L. si patrem, 4.

Tit. IV.

De inspiciendo ventre, custodiendoque partu.

1. **S**I mulier post divortium se prægnantem esse negabat; mariti vero intererat, se patrem potius esse, quam carere filio: solebat decerni *inspectio*, & tunc, si inspicientes femina ipsam gravidam esse renunciabant, custodes admittere tenebatur: si non gravidam renunciarent, dabatur uxori *actio injuriarum*, si animo injuriæ faciendæ inspectio desiderata erat. L. 1. §. 1. & 8. h. Hert. de inspect. ocul. §. 12.

2. Similis inspectio necessaria erat, si mulier, *mortuo marito*, prægnantem sese esse affirmabat. Quo casu hi, quorum intererat, mittebant quinque obstetrices, quæ ventrem *prudenter* inspicerent. L. 1. §. 10. h.

3. Et quia metus erat, ne fraude viduæ partus alienus subjiceretur: Prætor certas præcautiones constituit tempore partus observandas, quas ordine, & perspicue recenset Iustus in L. 1. §. 10. h. quæ & hodie, præ-

T. II.

E

ser.

sertim in viduis nobilibus, utiles esse possunt. Hahn. ad W. h. Schilt. Ex. 36. §. 125. seq. Dn. Thomas, ad Huber. h. in f.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 14. 15.

Tit. V.

Si ventris nomine muliere in possessionem missa, eadem possessio dolo malo ad alium translata esse dicatur.

1. **P**RÆTOR ventrem mittebat in possessionem: simul tamen cavebat, ne quod in partus favorem concesserat, aliis prædæ occasionem præberet, L. 1. pr. h.

2. Hinc, muliere possessionem in alium dolo malo transferente, Prætor dabat actionem, qua mulier, & omnes, quorum dolo malo alienatio facta erat, tenebantur ad id, quod interest ejus, qui experitur. L. 1. §. 1. h. Quæ actio perpetua est, L. 1. §. 4. h. Is vero, in quem possessio dolo malo translata, per interdictum mox expellitur. L. 1. §. 2. h.

Tit. VI.

Si mulier ventris nomine in possessione calumniae causa esse dicatur.

1. **A**Liquando mulieres calumniose se mentiebantur esse pręgnantes, & ita a Prętore mittebantur in possessionem, quasi ventris nomine. Hinc illi, quorum interest, agunt contra talem mulierem ad omne interesse. *L. 1. §. 4. 8. h.*

2. Ceterum, si bona fides credidit, se esse pręgnantem: cessat hæc actio adeo, ut ne quidem alimenta percepta interim restituat. *L. un. §. 7. h.*

Tit. VII. (*Q. V. 26. 27.*)*De Concubinis.*

1. **C**ONCUBINATUS proxime ad matrimonium accedebat. Est enim conjunctio cælibis cum femina villioris conditionis, ut interim uxoris loco habeatur sine titulo, & dignitate mariti. Huber. *h. §. 1.*

2. Requirebatur autem (1) *vir cælebs*. Nam maritus concubinam habere non poterat. *L. 121. §. 1. de V. O. L. 144. d. V. S. Gell. lib. 4. c. 3.* Si habebat: *pellex* erat, non concubina. Nec cælebs plures, quam unam, habere poterat. *L. un. C. h.* Ipsa vero sola affectione maritali distinguebatur a legitima uxore, *L. 41. §. 1. d. R. N. L. 49. §. 4. de Leg. 3.* & liberi ex ea nati naturales dicebantur.

tur. (2) *Ut habeatur causa concumbendi. L. 1. §. 1. h.* (3) *ut consuetudo illa sit diuturna:* (4) *femina sit vilioris conditionis. Hahn ad W. h. n. 2. Damnavit concubinatum tum Leo in Nov. 91. tum Jus Canonicum, tum quoad clericos, tum etiam quoad laicos, eumque fornicationi accensuit. Unde etiam in reform. polit. de anno 1548. tit. von leichtfertigen Beywohnungen damnatus est.*

Lib. XXVI. Tit. I. (C. V. 35.)

De tutellis.

1. **T**UTELA est vis, ac potestas in capite libero (pupillo) ad tuendum eum, qui per ætatem se defendere nequit, jure civili data (vel immediate, vel mediate) & permixta (ut detur in testamento) Conf. Huber, ad *I. h. §. 2. seqq. & P. 1. Digress. l. 3. c. 1. 2.*

2. Tutela in se considerata juris naturæ recte dicitur, adeoque etiam in regnis obtinet. Hert. de tut. regia, & in elem. prud.-civil. P. 2. s. 5. §. 23. seqq. Hæc tamen magis secundum principia juris naturæ, & mores gentium dijudicari debet. Id. c. l. sect. 2. §. 3.

3. In se susceptio ejus ad officia humanitatis spectat. Quia vero interest reip. ut impuberes recte educantur: magistratui cura pupillorum primario incumbit, adeoque (a) hi dicuntur esse in publica tutela reipubl. *L. 2.*

§. 1.

§. 1. *ne de stat. defunct.* Et quia (b) magistratus aliis vices suas committit: tutela dicitur *munus publicum*. pr. *I. de excus. tut. L. 214. d. V. S.*

4. Consideratur autem tutela vel in se, prout est certum quoddam officium: vel in administratione, quo respectu ad quasi contractus refertur.

5. Priori consideratione ad tutelam requiritur (I) ut legitimo modo constituatur. Quod fit vel testamento (hinc *testamentaria*), vel immediate ex lege (hinc *legitima*) vel a magistratu (hinc *dativa*). De singulis suo loco.

6. (II) Ut talis constituatur tutor, qui (a) prudentia rei gerendæ est instructus, (b) nulla suspitione laborat, (c) ad publicum munus admitti potest, nec (d) utilitatis publicæ causa impeditur.

7. Per primum requisitum excluduntur minores, furiosi, prodigi, qua tales. *L. 1. de curat. fur. §. 2. I. qui testam. tut.*

8. Per secundum arcentur incerti, *L. 20. de testam. tut. inimici &c.* Imprimis vero creditores, & debitores pupilli, *Nov. 72. c. 1. 2. 3. Stephan. ad c. N. n. 6.* adeo, ut, si post tutelam suscepam tutor acquisiverit obligationem erga pupillum: adjungendus ei sit alius tutor. *N. cit. c. 2.*

9. Si quis suscepit temere talem tutelam, perdit actionem adversus pupillum; & si debitor sit, exceptione solutionis, aliisque privatur, *N. cit. c. 4.* modo dissimulaverit tempore susceptæ tutelæ creditum, vel debitum. Mater tamen, quæ ob *σοφῶν* in

liberos suspecta dici nequit, merito sub hac prohibitione non continetur. *Nov. 94. præf. c. 1.*

10. Per tertium excluduntur *feminae*, quia magis dicitur *virile*, & *publicum munus* esse, *L. 16. L. ult. h. L. 1. §. f. de mun. & honor.* *Matres* tamen, & *aviae* admittuntur *volentes* propter affectionem naturalem erga liberos, *Stryk. de jur. avor. c. 2. n. 144. seqq.* & præferuntur omnibus legitimis, & dativis, *Auth. matri, C. de tutel. mat. & sic etiam avo. Brunnem. ad L. 1. ff. de legit. tut. n. 6.* De avia vero vid. *Stryk. c. l. n. 155. seqq.* & *Dn. Thomas. ad Strauch. diss. 5. th. 15.*

11. Ex ratione introductæ tutelæ maternæ sequitur, matrem etiam admitti in bonis feudalibus, etiam Imperii. *Stryk. de tutel. mat. princ. imper. Dn. Coccei. jur. publ. c. 29. §. 8.*

12. Requiritur vero, (1) ut mater sit *majorennis*: *L. 2. C. quand. mul. tut.* (2) ut *maneat in viduitate*. Hunc in finem renunciare debet secundis nuptiis. *L. f. C. eod. Auth. Sacramentum, C. eod.* Quod si ad secunda vota transeat: amittit eandem, *N. 94. C. 2. Stryk. de jur. avor. c. l. n. 174.* nisi dispensatione Principis eam retinuerit. (3) Ut renunciet *Scito Vellejano*. *N. 118. c. 5. cit. Auth. matri.* (4) Ut pater nullum dederit in testamento. Hinc enim non præfertur.

13. Per ultimum requisitum haud admittuntur milites, §. 14. *I. de excusat. tut. Epi-*

piscopi, aliique Clerici. *L. 52. de Episc. & Cler. N. 123. c. 5.*

14. (III) *Ut talis constituatur primario personæ pupilli, L. 12. seqq. de test. tut. quamvis hæc constitutio per consequentiam bonorum administrationem ad se trahat. L. 12. §. 2. de admin. & per. tut.*

15. Hinc (a) non absurdum est, aliquando pupillis curatorem constitui, si ad certam tantum causam tutor præsto non esse potest. §. ult. *I. de auct. tut.* Huc pertinet regula, quod tutorem habenti tutor dari nequeat, scil. vel ad certam causam, vel quoad administrationem, quam interim tutor primarius forsan expedire nequit, sed curatore adjuncto opus habet. *L. 10. §. f. de excus. L. 13. pr. h.*

16. Sed & (b) affor, vel adjutor differt a tutore, quia hunc ipse tutor suo periculo constituit, si non possit sufficere administrationi. *L. 13. §. 1. h. §. 6. I. de curat. L. 24. pr. de admin. & peric.* Curator autem magis proprio periculo administrat. Hujusmodi afforem tutor etiam constituere potest ad causas judiciales, in quibus suam personam per afforium legitimat, cui plerumque adjungere debet tutorem tutoris constituentis.

17. Imo (c) tutores possunt esse absque omni rerum administratione. Hinc triplicis generis tutores recensentur in *L. 14. §. 1. de solut.* quod alii sint honorarii, alii notitiæ gratia dati, alii gerentes. Hi tantummodo administrant: illi ceteros gerentes instruunt: isti vero observant. *L. 3. §. 2. d. admin. & peric. tut.*

L. 1. pr. §. 2. f. L. qui habet, §. pr. §. 1. 2. L. muto, 6. pr. §. 1. 4. L. si filiusfam. 7. L. in eos, 9. L. etiam, 10. L. solet, 13. L. tutela, 16. L. ult.

Ex Cod. L. tutelam, 1. Auth. matri, & aviz. Auth. sacramentum, Auth. ad hæc.

Tit. II. (C. V. 28.)

De testamentaria tutela.

1. **T**ESTAMENTARIA tutela est, quam pater liberis proxime in potestate ejus existentibus, & quidem impuberibus, in testamento perfectio constituit.

2. Requiritur itaque (1) ut ipse pater constituerit hunc tutorem. Est enim effectus patris potestatis. L. 120. de V. S. Hinc (a) mater non potest, nisi liberos ultra legitimam heredes instituerit. Tunc confirmatur. L. 4. D. de confirm. tut. L. 4. C. h.

3. (b) Pater etiam exheredato potest tutorem dare. c. L. 4. Quod tamen hodie usum non habet, nisi in exheredatione bona mente facta. Huber. h. §. 2.

4. (II) Ut liberi adhuc sint sui. Emancipatis non constituit, quamvis constitutus confirmetur, §. ult. I. de tut. nisi evidens pupilli utilitas aliud postulet.

5. Idem dicendum, si filio naturali, cui aliquid reliquit, tutorem dederit; L. 1. §. 1. L. 3. 6. 7. ff. de confirm. tut. Nam & hic confirmandus.

6. (II) *Ut constituentur in legitimo testamento.* Quo etiam pertinent dati in codicillis testamento confirmatis. *L. 3. pr. h.* Aliud ergo dicendum, (a) si in codicillis per se subsistentibus, vel testamento parentum inter liberos extraneus foret constitutus, qui itidem confirmandus. *L. 2. C. de confirm. tut. L. 3. ff. eod. Stryk. de jure testand. int. lib. c. 4. n. 3. seqq. Hahn. ad W. h. n. 2.* (b) Si sola promissione tutor constitutus est. *L. 1. §. 1. de confirm. tut.*

7. Plenior patri potestas in constituendis tutoribus data est, quam magistratui. Hinc etiam *ad tempus*, & *sub conditione* constituere potest. *L. 8. §. 1. 2. h.* Cavendum tamen patri, ne tutor se ipsum tutorem scribat: alias is tutor non erit, nisi testator sua subscriptione speciali hoc declaraverit. *L. 29. h.*

8. Hinc patris voluntas *stricte* observanda, etiamsi inhabilem dederit, ut tamen interim alius a magistratu detur, donec datus ad habilitatem perveniat, §. 1. *I. de Attil. tut.* modo de voluntate patris constet. *L. 30. h.* Hinc ad ignorata non trahenda. *L. 16. §. 3. h.*

9. Hanc testamentariam tutelam cessare in Electorum liberis, communiter volunt propter *A. B. c. 7. §. 4. Stryk. de tut. mat. princ. imp. c. 1. nisi causa prægans adsit. Conf. Dn. Coccei. jurispubl. prud. c. 29. §. 17. seqq.* Quod tamen ex *A. B.* colligi nequit.

8. Valet hæc tutela simul, atque unus saltem ex heredibus adiit hereditatem, *L. 7. 9.*

h. Collapso vero testamento, tutela quoque corrumpitur, nisi (a) pro parte tantum corrumpatur, quoad heredis institutionem: (b) liberi sui instituti tantum sint, & hi abstineant. Nam sic tutelas confirmat sola suorum heredum existentia. *Struv. Ex. 34. §. 19.*

TEXT. NOTAB.

L. testamento, 3. *L.* pater, 4. *L.* quid si nepotes, 6. *L.* si nemo, 9. *L.* si quis, 11. *L.* certarum, 12. seqq. *L.* si quis ita, 16. pr. §. 3. *L.* testamento, 17. pr. §. 2. *L.* testamento, 21. *L.* tutor, 23. *L.* si plures, 24. *L.* ex sententia, 29. *L.* duo sunt Titii, 30. *L.* quæro, 31.
Ex Cod. L. etsi, 2. *L.* mater, 4. *L.* si tibi, 6. *L.* tutelæ, 7.

Tut. III. (C. V. 29.)

De confirmando tutore, vel curatore.

1. **C**onfirmandus est tutor a magistratu, quoties aliquod requisitum *Tit. antec.* explicatum in tutore testamentario deficit. Confirmatio fit ab illo, qui tutorem dare potest.

2. *Modus confirmandi.* Vel fit *simpliciter absque inquisitione*, quando pater non jure dedit tutorem, *L. 1. §. 2. h.* ut tamen magistratus confirmans in illud omnino inquirere debeat, utrum duraverit voluntas patris, nec ne. *L. 8. 9. 10. h. L. 4. de testam. tutel.*

3. Vel cum *inquisitione*, si alius quis dederit. Tunc enim inquit in personam, an apta sit, nec ne. *L. 1. §. 2. h. Quin & ab his cautionem exigere debet. L. 5. h.* Et quidem confirmatio hæc pro tribunali fiebat, cum causæ cognitionem desideraret. *L. 7. §. 1. h.*

4. Manet tamen nihilo minus talis tutor confirmatus *testamentarius*, cum iudex hunc non *constituat* ex libero arbitrio, sed constitutum demum *confirmet*. Hinc & matri, & reliquis tutoribus hunc præferendum esse autumo. Stryk. in not. ad Lauterb. h. in f. Struv. Ex. 31. th. 21. Brunnem. in parat. h. t. q. ult. Diss. Huber. h. §. 4.

5. Hodie confirmandi quidem omnes sunt tutores secundum *R. I. de Anno 1548. & 1557. t. 32.* sed propterea differentia tutelarum juris Romani non est sublata, sed disertis verbis cit. *l. stabilita*, quoniam hæc non ad *constitutionem tutelæ*, sed ad *constitutæ exercitium* spectat. Dn. Berger. in resol. LL. h.

6. Hinc quoque ad honorarios, qui plane non administrant, hæc confirmatio pertinere non videtur. Lauterb. de honor. tutor. c. 3. th. 21. in f. Et qui delatam tutelam subire recusant, ante confirmationem sese excusare debent.

7. Differt illa, quæ juris Germanici est, a Romana, quod ante confirmationem hanc tutela non sit tutoris periculo, nec excusatione opus habeat, *L. 1. 2. C. h. & sic nec curare debeat, ut confirmetur.* Ast, si le-

gitime constitutus est, suo periculo cessat, si non ipse quamprimum curat, ut confirmetur. Stryk. in *V. M. h. t.* §. 5. seqq.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. 2. L. mulier, 2. L. qui a patre, 3. L. tutores, 5. L. naturali, 7. §. 1. L. in confirmando, 8. L. utilitatem, 10.

Ex Codice. L. testamento, 1. L. neque, 2. L. naturalibus, 4.

Tit. IV. (C. V. 30.)

De legitimis tutoribus.

1. **D**eficit tutela testamentaria in totum vel facto iudicis, vel alio modo. Priori casu dativus succedit: posteriori vero legitimus. L. 11. §. 1. seqq. de testam. tut. Quod si adhuc speratur testamentaria: legitima non habet locum. L. 11. pr. de testam. tut.

2. Defertur hæc tutela illis, qui proximam spem succedendi habent, modo habiles sint ad tutelam suscipiendam: L. 1. pr. h. alioquin proxime sequentes eam suscipere coguntur. L. 1. §. 1. L. 10. h. Quod si vero propter impedimentum temporale proximior tutor esse nequit: datur interim tutor a magistratu. L. 1. §. 2. h.

3. Consequens est, ut, si plures in pari sunt gradu, æque quoque admitti debeant ad tutelam, si omnes idonei sunt. §. 7. I. de cap. dimin. L. 9. h. Integrum tamen us est unum eligere, qui solus administret,
pe-

periculo tutelæ omnibus nihilominus imminente: *Auth. sicut hereditas, C. h.* adeoque ad divisionem cogi nequeunt. *L. 3. §. 8. de admin. & per. tut. Jur. Saxon.* inter agnatos senior præfertur. *Land-Recht L. 1. art. 23.*

4. Ex eodem fundamento tutela ad alios quomodocunque succedentes spectat, v. c. ex pacto confraternitatis: *Stryk. de success. ab int. diss. 8. c. 7. §. 40* ex feudo, ubi solis agnatis, vel simultanee investitis, *Id. in exam. jur. feud. c. 7. q. 15.* aliquando etiam domino feudi tutela defertur. *Id. c. l. q. 21.* Proinde etiam substitutus pupillo tutelam subire tenetur.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. legitimos, §. pr. §. 1. 2. L. intestato, 6 L. si plures, 9. L. agnato, 10.
Ex Codice. Auth. sicut hereditas, L. nemo, ult.

Tut. V. (C. V. 34. 36.)

De tutoribus, & curatoribus datis ab his, qui jus dandi habent: & qui, & in quibus causis specialiter dari possunt.

1. **T**UTELA DATIVA est, quæ, deficientibus prioribus speciebus, a magistratu competente defertur iis, quos ad hanc subeundam idoneos judicavit.

2. Requiritur itaque (1) magistratus competens, olim is solum, cui hoc speciale lege erat commissum: *L. 6. §. 2. de tutor. hodie*
 ta-

men *jurisdictioni* hoc jus cohæret. *Ord. Pol. de Ann. 1577. §. 32. Schilt. Ex. 37. §. 65.*

3. Respicitur itaque ad illum magistratum, cui respectu *domicilii*, vel *privilegii* subest pupillus, §. 4. *I. h. L. 1. in f. h. & sic immediate subiectis imperio Imperator, vel Camera tutores dat. Stryk. de tut. mat. princ. imp. c. 1. §. 25. seqq. Dn. Coccei. jur. publ. prud. c. 29. §. 8.*

4. Hoc modo dati tutoris potestas ad omnia bona se extendit, ubicunque sita fuerint. *L. 5. §. 12. de reb. eor. qui sub tut. Dn. Coccei. c. l. §. 9. Quod si autem omnibus bonis non sufficiat: a iudice rei sita curator iis dari debet. L. 27. pr. h. L. un. C. ubi pet. tut.*

5. Ex eodem fundamento fluit, datum tutorem quoque subesse debere *jurisdictioni* dantis. *L. 3. h. L. 5. C. eod. Volens tamen etiam extraneus dari potest. Alioquin si nemo idoneus sub ejus jurisdictione adsit, & extraneus illam assumere nolit: iudex illius loci adeundus, & ut ab eo constituatur, petendum. L. 24. h.*

6. (II) *Causa cognitio*. Oportet enim magistratum mores creandorum investigare, ut nec sola dignitas aut facultates sufficiant. *L. 21. §. 5. h. Nam magistratus dando, vel nominando tutorem, ad suo periculo facit, L. 13. in f. L. 28. h. Imprimis autem hunc non dabit, quem parentes dari prohibuere, L. 21. §. 2. h. aut qui se ipsum ingerere vult. L. c. §. 6.*

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. L. jus dandi, 3. L. non tantum, 7. L. his, qui, 12. L. ventri, 20. L. scire oportet, 21. pr. §. 1. 2. §. 6. L. Divus Marcus, 24. L. curatorem, 25.

Ex Codice. 1. L. maritus, 2. L. luminibus, 3. L. militum, 4. L. neque, 5. L. quod dicis, 6. Auth. minoris. L. curatorem, 10. L. curator, 12. *qui dare tut.* L. potuit, 3. L. propter, 3. L. licet, 4. L. ult. *in quib. caus. tut. vel curat. hab.*

Tit. VI. (C. V. 31. 32.)

Qui petant tutores, vel curatores,
& ubi petantur.

1. **S**I mater tutelam liberorum subire nolit: ad ejus tamen sollicitudinem spectat, eis petere tutores. Consistit petitio in eo, ut (a) idoneum nominet, &, ut constituatur, curet, L. 2. §. 1. h. L. 2. §. 23. 32. ad SCt. Tertull. (b) tam liberis legitimis, quam illegitimis: L. f. C. h. (c) imo in locum remoti, vel defuncti alium nominet; L. 2. §. 35. 38. ad SCt. Tertull. L. 3. C. eod. (d) & quidem confestim. L. 2. §. 2. h. Sufficit tamen, si modo intra annum petat, L. 10. C. de legit. hered. (e) coram judice competente. L. un. C. ubi pet. tut.

2. Hoc ubi negligit, privatur hereditate, L. 2. §. 2. h. modo (1) nulla justa de causa impedita fuerit: L. 2. §. 45. ad SCt. Tertull. (2) nemo jam matrem prævenerit:

L.

L. 2. §. 27. cod. (3) annus elapsus fuerit : Stryk. de Success. ab int. diss. 12. c. 3. §. 6. & (4) mater majorennis sit.

3. Imo & (5) liberi debent decedere in impubertate, *L. 3. C. ad SCt. Tertull. Stryk. c. l. §. 9. nec adesse (6) testamentarii. L. 9. C. h.*

4. Eadem quoque dicenda sunt, si mater quidem tutelam gessit, sed ad secunda vota convolvavit, non petito prius tutore, *L. 2. C. ad SCt. Tertull. ob rationem L. 22. in f. C. de admin. tutel. Huber. P. 1. Digress. l. 3. c. 11.*

5. Curatores autem petere liberis non tenebatur mater, *L. 2. §. 29. ad SCt. Tertull. nisi quibus ex necessitate dandi erant, ut furiosis. L. c. §. 31. Hoc hodie indistincte obtinere credo, postquam invitis minoribus curatores constituuntur, nisi curatela in tutoribus ipso jure continetur. Schilt. Ex. 37. §. 79.*

6. Matre cessante intra annum, eadem necessitas incumbit post reliquis, qui succedendi spem habent. *L. 10. C. de legit. hered. sub eadem pœna privationis. Ceteri amici, affines, & familiares ex libera voluntate petunt. L. 2. pr. h.*

7. Imo, quamvis aſtor cum pupillo agens urgere debeat, ut ei tutor constitutur: eum tamen suo periculo nominare non tenetur. *L. 1. 4. 7. C. h.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si minores, 2. §. 1. 2. L. ult.

Ex Codice. L. in locum, 3. L. amitas, 5. L. matris, 6. L. cum a matribus, 8. L. cum jure, 9. L. ult. *qui pet. tut.* L. un. *ubi petant. tutor.*

Tit. VII. (C. V. 37. 38. 52.)

De administratione, & periculo tutorum, & curatorum, qui gesserint, vel non, & de agentibus, vel conveniendis, uno, vel pluribus.

1. **I**N tutore respiciendum est officium, quid facere debeat, & potestas, quid facere possit. De illo hic agitur. De hoc Tit. seqq. & Tit. 9. Lib. seq.

2. OFFICIUM consideratur vel quoad tutelam suscipiendam, vel quoad susceptam legitime, & fideliter administrandam.

3. In suscipienda tutela curandum, (1) ut, quamprimum potest, suscipiatur: alias cessat tutor suo periculo, L. 1. §. 1. *h.* L. 5. §. *f.* *h.* justo tamen adhibito temperamento, L. 7. §. 1. L. 39. §. 6. *h.* Negligens, ut suspectus, removeri potest. L. 2. seq. C. de susp. tut.

4. Hinc (2) curet, ut, quam primum possit, confirmetur, accepto a magistratu tutorio, vel curatorio. Ante enim nihil legitime administrabit, nisi quæ moram non ferunt.

5. *Inventarium* (3) confici curet, & quidem solenniter. *L. 7. pr. h. Stryk. in V. M. h. t. §. 12. seqq.* Cujus utilitas in eo quoque consistit: ut faciat fidem quoad chirographum amissum, si modo ejus tenor ei insertus sit. *L. 57. h.*

6. Si cessat conficere inventarium: (a) removetur cum infamia: (b) arbitrarie punitur: *L. ult. §. 1. C. arbitr. tut.* (c) tenetur pupillo ad id, quod interest, quod juramento in litem æstimatur. *L. 7. pr. h.* Idem dicendum, si non omnia relata sunt in inventarium. *Fab. in C. L. 5. t. 23. d. 3.*

7. Justa tamen causa excusat tutorem. *L. 7. pr. h.* Quo pertinet prohibitio paterna, c. *L. ult. §. 1. vel modicitas patrimonii. Mev. 4. D. 8.* Privatam tamen designationem omnino facere debet juramento postea confirmandam.

8. (4) *Satisfactionem* præstet, quæ hodie rarius exigere solet. (5) *Juramentum* præstet, *R. I. de Anno 1548. & 1577. tit. 32. §. item daser.* quod in quibusdam locis negligitur. *Stryk. in V. M. h. §. 2. seqq.*

9. Quod si plures sint tutores: (6) tutelam suscipiant hi, quos pater, vel iudex designavit. Pater enim, vel iudex uni committere tutelæ administrationem potest, ceteris tantum observatoribus & custodibus administratoris constitutis, *L. 3. §. 1. 2. 6. h.* ut tamen magistratus, plures simpliciter datos ad dividendam tutelam cogere nequeat. c. *L. §. pen. h.*

10. Possunt quoque tutores simpliciter dati petere, ut tutela inter eos dividatur vel in partes, vel in regiones. *L. 1. in f. L. 4. h.* Et interest, utrum divisio a iudice, vel testatore fuerit facta. Et sic quilibet de sua parte tenetur, nisi ceteri in culpa sint, quod ceteros suspectos non reddiderint. An vero inter se dividerint. Et non prohibetur pupillus singulos in solidum convenire. *L. 2. C. de divid. tut.*

11. Idem quoque dicendum, si privato ausu unus tantum administraverit, vel alternis annis administratio divisa fuerit. *L. f. C. eod.*

12. Administratio tutela legitime suscepta vel personam pupilli respicit, ejusque educationem: vel ejusdem bona.

13. Quoad personam curabit, ut legitime de alimentis ipsi prospiciatur, & ipsius mores recte formentur ad pietatem, & probitatem secundum facultates, & dignitatem pupilli. *L. 12. §. 3. h.*

13. Quoad res vero officium boni patris-familias implere debet. Consistit illud secundum *L. f. de LL.* in his: (1) *Ut legitime, & prudenter acquirantur.* *L. 7. C. arbitr. tut.* Pecuniam otiosam relinquere haud debet: alioquin primo anno post sex, *L. 15. h.* reliquis annis post duos menses ipse jure R. ad usuras solvendas tenetur, *L. 7. §. 11. h. Mav. 7. D. 200.* modo interim se commoda occasio pecuniam aliis credendi obtulerit, quod praesumitur, si eo tempore propriam pecuniam bene collocaverit. *L. 13. §. 1. h.*

Hoc

Hoc hodie quoque apud Protestantes quidem, juris est contra *N. 72. c. 6. & Auth. Novissimæ, C. h. Carpz. P. 2. C. 11. def. 22. & 23.* Hinc tenetur etiam de percipiendis. *L. 32. §. 2. h. L. 25. 27. C. eod.*

15. Inde & providus in exigendis debitis esse debet, ne, si interim debitores solvendo esse desinunt, hoc periculo tutorum cedat, modo negligentia tutorum probata fuerit. *L. 57. pr. h. Mev. 8. D. 78. 79.* Imprimis vero hoc juris erit, si statim exigere pecuniam, & alio convertere debuit. *Mev. 4. D. 11.*

16. Quoad illa credita, quæ a patre pupilli sunt contracta, ut sub usuris essent penes debitorem, saltem præstabit, ut non sint dolo, vel culpa lata reddita inidonea. *L. 2. C. arbitr. tut.* Ast major diligentia præstanda videtur, si ipse tutor nomina contraxerit. *L. 111. de condit., & demonstr. L. 7. C. eod. Dn. Coccei. de Curios. legal. prof. c. 2. concl. 10. Hartm. Pistor. P. 1. qu. 49. Mev. 7. D. 198.*

17. Præterea etiam, si amisit lucrum facto proprio, quod pupillus acquirere poterat, tenetur. *c. L. 7. L. 17. 18. locat. L. ult. h.* Hinc usuras, quas ipse debet, a se quoque exigere tenetur: *L. 7. §. 12. h.* alioquin eum ad usuras usurarum obligatum esse, censet *D. Mencke. de tutor. ad usur. usurar. oblig. §. 3. seqq.* Sed vid. *Stryk. V. M. h. t. §. 23.*

18. (II) *Ut prudenter conserventur.* Hinc curet, ne ex juribus pupillorum aliquid amitt-

mittatur: *L. 23. C. h. sed bonam causam judicialiter prosequatur: L. 11. L. f. C. h. non vero calumniosam litem moveat. L. 9. §. 6. h.*

19. (III) *Ut prudenter dispensentur.* Hinc sumptus inutiles facti a tutore restituendi. *L. 32. §. 5. h.* Contra vero res mobiles inutiles, aut quæ servando servari non possunt, alienare debet. *L. 22. C. h. L. 3. C. de peric. tut.* Quin plerumque hodie auctoritate magistratus res mobiles pupillorum vendi jubentur, pecunia inde redacta sub usuris collocata.

20. In genere præstabit tutor culpam levem *L. 33. h.* nisi se obtulerit. *L. 53. §. 3. de furt.* Merito tamen mitius cum heredibus hic proceditur, cum nihil difficilius sit, quam ex aliena administratione rationes reddere. *L. 4. pr. §. 1. de fidejuss. & hered. tut.* Vid. tamen Dñ. Thomas. de culpa tut. ab hered. præst.

TEXT. NOTAB.

*L. 1. §. 1. L. si plures, 3. §. 1. 2. 3. 6. 8. L. i-
ta autem, 5. §. 3. 5. 6. 7. L. tutor, qui re-
pertorium, 7. pr. §. 1. 2. 4. 11. L. quoties,
9. §. 2. 5. 6. L. generaliter, 10. L. cum plu-
res, 12. §. 13. L. tutor, 13. L. cum queri-
tur, 16. L. decreto, 24. L. si minoris, 25. L.
cum curatore, 26. L. tutor, 27. L. tutoris,
30. L. sine herede, 32. §. 4. 5. 6. L. a tuto-
ribus, 33. pr. §. 3. L. inter tutores, 36. L.
si plures, 38. L. tutores, 39. pr. L. ex pluri-
bus, 43. L. Lucius Titius, 46. §. 5. ult. L.
non existimo, 54. L. tres tutores, 55. L. tu-
tor rerum, 56. L. Chirographis, 57.*

Ex Codice. L. sumptus, 3. L. non est ignotum, 6. L. tutelam, 7. L. si curatores, 9. L. si bonam, 11. L. si non subscripsisti, 15. L. non omni, 16. L. tutor, 19. L. pro officio, 20. L. lex, 21. L. si tuto is, 23. L. tutoret, 24. L. sancimus, 25. *de admin. tut.* L. & qui notitia, 1. L. ad eos, 2. L. si res pupillares, 3. L. ult. *de peric. tut.* L. si divisio, 20. L. ult. *de divid. tut.*

Tit. VIII. (C. V. 59.)

*De auctoritate, & consensu tutorum
& curatorum.*

1. **S**pectat quoque ad tutorum administrationem, legitime interponere auctoritatem. Est vero AUCTORITAS tutorum approbatio solemnis negotii liciti, quod geritur a pupillo infantiam egresso, pure, & statim interveniens.

2. Requiritur itaque, (I) ut solemniter interponatur. L. 2. h. Olim erat actus legitimus. Hinc statim & pure, & a præsente debebat interponi juxta naturam actuum legitimorum, L. 77. de R. J. Hodie simplex consensus sufficit.

3. (II) Ut pupillus gerens sit infantia major. Si infantiam non excesserit: tutor solus agit, L. 1. §. 2. de administr. & peric. tut. cum infans nihil agere possit.

4. (III) Ut pupillus aliquid licite gesserit. Olim distinguebatur inter negotia judicialia, & extrajudicialia. In illis liberum erat tutoribus, mallentne ipsimet litem suscipere, an auctoritatem pupillo agenti præstare

re

re. *L. 1. §. 2. cit. pr. I. de iis per quos ag. poss.* In his aut *præsentia domini* requirebatur, ut in *affibus legitimis*: aut non. *Ibi pupillus intervenire debebat: hic vero solus tutor negotium peragere poterat.*

5. Gerit autem pupillus aliquid vel *acquiritur*, vel *se obligando*, aut alio modo *de*teriore conditionem *faciendo*. Ibi non est auctoritas necessaria nisi solemnitas juris *consideretur*: *L. 19. h. bene vero hic. L. 9. pr. h.* Unde, sicuti pupillus solvere absque tutoris auctoritate nequit, ita nec assignare. *Dn. Coccei. de assign. §. 22.*

6. (IV) *Ut aliquid gestum sit cum tertio*, non ipso tutore, qui in rem propriam auctor fieri nequit, nisi per consequentiam. *L. 1. h.*

7. Non tamen cogendus est tutor ad auctoritatem interponendam, quia licet vel maxime inde lædatur pupillus, *affione tutelæ* hanc jacturam consequi potest, *L. 17. h.* Magistratui tamen integrum est, tutoris *dis*sensum suo consensu supplere, *L. 1. §. 5. quod fals. tut.* Denique tutor auctoritatem interponens sibi non præjudicat. *L. 24. C. de admin. tut.*

8. Ubi plures sunt tutores, siquidem *in solidum administrant*, sufficit unius auctoritas, qui gerit. Circa *honorarios* distinguuntur, utrum iis a iudice, vel patre sit *interdicta administratio*; an vero privato ausu tutelam dividerint? Priori casu auctoritatem interponere nequeunt: *L. 4. h. L. 14. §. 1. d.*

d. scilicet, bene tamen posteriori. L. 49. de acq. vel omitt. hered.

9. Ex quo fuit, tutorem ulterius non posse impertiri auctoritatem suam, quam quousque administrat, v. c. si divisa sit tutela, *L. 5. C. h.* Quando tamen agitur de tutela dissolvenda, omnes concurrere debent. *c. L. §. 5.*

10. Si auctoritas non fuit præstita, ubi præstari debuit, actus quidem *unilateralis* plane subsistere non potest: *bilateralis* vero claudicat. *L. 13. §. 29. de act. E. V.* In quantum tamen locupletior factus pupillus, *L. 5. pr. §. 1. h.* & ubi ex re obligatio venit, obligatur. *L. 1. pr. de contr. tut. act.*

11. Quoad *minores*, consensus curatoris requirebatur, qui solenniter ita interponi non debebat, uti auctoritas, adeoque differentia inter utranque speciem olim notabilis aderat, quæ hodie vix ostendi potest, Huber. *h. §. 2.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. L. nulla, 2. L. etiam, 3. L. etsi, 4. L. pupillus, 5. pr. §. 1. L. obligari. 9. pr. §. 3. §. L. impuberes, 13. L. non multrum, 14.

Ex Codice. L. eum, 3. L. clarum, 4. L. veterem, 5.

Tit. IX. (C. V. 39. 40.)

*Quando ex facto tutoris, vel curatoris
minores agere, vel conveniri possunt.*

1. **S**I pupilli, auctore tutore, vel minores consensu curatoris ipsi gesserant: directo conveniri poterant. Sed si tutores, vel curatores soli; contra strictam juris rationem agere, vel conveniri poterant *utilibus actionibus*, finita tutela, *L. 5. §. 9. de constit. pec. L. 2. h.* adeo, ut etiam iudicati actio transferatur ad pupillum, si tutor condemnatus sit. *L. 6. h.*

2. Requiritur tamen (1) ut tutor egerit *absque fraude*. Hæc, quatenus extra rem pupilli facta, non nocet pupillo. *L. 4. h.* Si in ipsa administratione, vel alio modo: quantum locupletior factus, tenetur, *L. 24. ff. si quis omiss. caus. testam. L. 3. h.* vel quantum a tutore servare potest, *L. 3. cit.* ut tamen actiones cedendo liberetur. *L. f. C. de admin. Tut.* Sic nec prodest pupillo dolus tutoris. *L. 4. §. 23. de dol. mal. & met. except. Brunnem. in Paratit. h. q. 9.*

3. (II) Ut in utilitatem pupilli negotium fuerit gestum, *L. 3. C. h.* Hinc etiam stare teneretur locationi, a tutore utiliter factæ, *L. 4. C. h.* Contra si litem m. f. instituit: tutor ad expensas tenetur. *Fab. in C. L. 5. t. 24. D. 3.* Proinde qui ex facto tutoris adversus pupillum agere vult, docere debet *versio-nem*. *Stryk. de proband. vers. credit. c. 1.*

T. II.

F

4.

4. Durante tutela, directæ actiones contra tutores, vel curatores instituuntur: sed tantam ratione *officii*, Engelbr. *ad ff. h. §. 22.* ut ex bonis pupilli solvant. Hahn. *ad W. h. n. 2.* Ea finita, conveniri nequeunt, *L. 1. C. h. si sub qualitate tutoris contraxerunt.*

5. Hinc tenetur (1) fidejussorio nomine, *L. 5. C. de almin. & peric. tut.* (2) si sua bona proprio obligavit nomine, *L. 5. §. 1. h.* vel (3) negotium simul ad ipsum proprio nomine pro parte spectat. *L. ult. h.* vel si (4) pecuniam pupilli nomine acceptam in proprios usus convertit, vel (5) dolose egit.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si tutor, 2. L. dolus, 3. L. post mortem, 5. §. 1. L. tutor, 6. L. ult.
Ex Codice. L. Juliaana, 1. L. etsi, 2. L. si in rem, 3. L. ult. quando ex facto L. ult. si ex plurib. tutor,

Tit. X. (C. V. 43.)

De suspectis tutoribus, & curatoribus.

1. **F**initur tutela variis modis. (1) Quoad tutorem, remotione, quod sit *suspectus*, qualis est qui officium tutoris debita diligentia non implet, sive dolo, sive segnitia, & sic non ex fide gerit tutelam, Unde mores, non paupertas, aliquem faciunt suspectum. *L. 5. C. h. L. 31. §. 1. de reb. auct. Jud. poss. Huber. in Digress. P. 1. L. 3. c. 26.*

2. Suspecti crimen quasi publicum dicitur. Hinc requiritur LEGITIMA ACCUSATIO, quæ peragitur (1) coram iudice inferiori, nisi agatur ad pœnam corporis afflictivam. Nam tunc iudex criminalem jurisdictionem habens adeundus. Schilter. *Ex*, 37. th. 141.

3. (II) *Institui potest ab omnibus*, etiam matronis piis. §. 3. *I. h.* Imprimis vero ad hoc ex officio tenentur (a) tutores honorarii, *L. 3. §. 2. de admin. & peric. tut.* vel alii contutores. Coccei. *de curios. legal. prof. c. 2. concl. 8.* (b) Magistratus. *L. 3. §. 4. h.* Matri nihil imputatur, si non fecerit suspectum. *L. 4. §. 4. qui pet. tut.*

4. (III) *Accusentur indistincte qui suspecti sunt*, sive testamentarii fuerint, sive legitimi, sive dativi, ut tamen famæ parcat eorum, quibus debetur reverentia, vel cum quibus necessitudo pupillis intercedit. §. 2. *I. h.* Hinc aliquando tantum curator adiungitur. *L. 9. h.*

5. Sic etiam accusari possunt, qui pessime tutelam gesturi præsumuntur, veluti (a) ob dolum vel ignaviam gerere recusantes, *L. 4. §. f. h. L. 3. C. h.* (b) inventarium omittentes, *L. 7. pr. de admin. & per. tut. L. f. C. arbitr. tut.* (c) aliud delictum ante administrationem perpetrantes, *L. 3. §. 5. h.* (d) qui ex vita ante acta, vel alia male administrata tutela suspecti fieri possunt. (e) data pecunia tutelam redimentes. *L. 3. §. 13. in f. h.*

6. (IV) *Instituta accusatione, administratio tutori interdicitur, curatore interim da-*

to, *L. 7. C. h. modo* (a) indicia non levía contra tutorem adsint: (b) delicti ejusmodi reus postuletur, quod meretur remotionem; (c) lis contestata sit. Hoppe. *ad §. 7. h.*

7. (V) *Probato crimine, tutor removeatur*, addita aliquando pœna graviore pro delicti gravitate. *L. 1. §. 7. d. offic. pref. urb.* Ob dolum condemnatus infamis fit: *L. 4. pr. h. ob culpam latam non æque: L. 3. §. 18. h. ob le-rem simpliciter agitur ad damnum restituendum. L. 7. §. 1. h.*

8. Inde fluit, (a) ne quidem suspectum ulterius tolerari posse, licet vel maxime cautionem offerat. *L. 6. h.* (b) Suspecti cognitionem morte finire, quia jam morte est remotus, ut & si finita alias tutela est, nisi gravior pœna ei immineat. *L. 11. h. L. 3. §. 6. h.*

9. Finitur tutela ulterius (II) morte (a) tutoris. Licet tutela legitima transeat ad filios tutoris perfectæ ætatis: non tamen jure hereditario. *L. 16. §. 1. de tut.* Idem dicendum de morte civili (b) pupillorum, modo omnes defuncti sint.

10. (III) *Pubertate pupilli*. Neque enim tenentur tutores inviti continuare curatellam. Sed contrarium fere ubique receptum est, Gail. 2. Obs. 96. Mev. 3. D. 202. n. 5. Stryk. in *V. M. h. §. 9. seqq.* cum illa differentia, quæ olim ratione ætatis obtinuit, Germanis in hac materia incognita fuerit, qui distinguunt inter *Mundige und Ummundige*.

11. (IV) *Diei, vel conditionis existentia*. Non tamen videtur pactum tutoris privatum cum altero licitum, ut is post certum tempus

tu-

tutelam continuet, cum semel ejus fides sit electa, & publice approbata. Haber. h. §. 4.

12. (V) *Superveniente impedimento perpetuo*, propter quod ne quidem suis potest superesse rebus, L. 1. §. 2. 3. de tutel. vel alio casu, ob quem non potest volens dari tutor v. c. si miles fiat, si mater ad secunda transeat vota &c.

13. Curatela itidem finitur majorennitate vel vera, & quidem ipso jure, L. 1. de minor. vel fida, concessa minori venia ætatis. Tit. C. de his qui ven. ætat. Eodem modo curatela furiosorum, prodigorumque etiam finitur impedimento in totum cessante. L. 1. pr. de curat. furios.

14. Feminarum curatela per nuptias solvitur, cum transeat in curatelam mariti, & præterea etiam patria potestas jure Germanico per eas tollatur. Jus provinc. Saxon. lib. 1. art. 31. & 45. Stryk. in V. M. tit. de admin. & peric. tutor. §. 27.

TEXT. NOTAB.

- L. 1. §. 3. 5. L. Tutor, 3. pr. §. 3. 4. 5. 12, f. L. hæc enim causæ, 4. §. 1. 2. 3. 4. L. si tutor, 9. L. pen.
Ex Codice. L. Curatoribus, 2. L. Præses, 3. L. in postulandis, 5. L. pietatis, 6. L. cum quem, 7. L. ult.

Lib. XXVII. Tit. I. (C. V. 62. 63. 64.
65. 66. 67. 68. 69.)

De excusationibus.

1. **D**Enique cessat tutela ob EXCUSATIONEM tutoris, quæ est allegatio legitimæ, & veræ causæ, ob quam tutor putat, se ad tutelam suscipiendam cogi non posse.

2. Requiritur itaque (1) *legitima causa*, h. e. legibus approbata. Hinc quibus collegiis hoc privilegium non est tributum, illis non competit. L. 41. §. ult. h. Sant verò tales causæ vel propriæ: vel improprie. Illæ volentem admittunt, sed nolentem liberant: hæ ne volentem quidem admittunt. Illis renunciari potest: non his.

3. Proprie respiciunt favorem tutoris: improprie vel reip. vel pupilli. Illæ tantum excusant a suscipienda, non vero a suscepta: bene tamen hæ. Conf. §. 14. 15.

4. Ad proprias referuntur (1) πολυπαιδία. Numerus olim variavit. Hodie fere communiter quinque requirunt. Schilt. Ex. 37. §. 155. Debent vero esse (a) legitimi, (b) naturales, (c) jam nati, (d) vivi. Conf. L. 36. in f. h. Capti ab hoste olim quoque non connumerabantur. L. 2. C. qui num. lib.

5. (2) Administratio fisci, modo adhuc durer. L. 22. §. 1. L. 41. pr. h. Hinc vix hoc extendi potest (a) ad eos, qui tantum
fisco

fisco consilio assistunt: (b) qui administrant res civitatis: *L. 15. §. 7. 10. h.* (c) qui a fisco aliquid conduxerunt. *L. 15. §. 10. D. & L. 8. C. h.*

6. (3) *Officium magistratus*, *L. 6. §. 16. L. 23. h.* Quod etiam hodie observatur. *Schilt. Ex. 37. §. 161* Huc etiam pertinent, qui a latere Principis sunt. *L. 11. §. 2. h.*

7. (4) *Tria onera tutelæ*, quæ tamen ponderanda magis, quam numeranda. Hinc tutelæ debent esse (a) mediocres: *L. 31. in f. h.* (b) diversi patrimonii: *L. 3. h.* (c) in una domo: *L. 4. in f. h.* (d) adhuc manentes: *L. 2. §. f. L. 17. pr. h.* (e) non affectatæ: *L. 15. §. 15. h.* (f) administrationem conjunctam habentes. *L. 15. §. 9. h.*

8. (5) *Paupertas* satis gravans tutorem, §. 6. *I. h.* (6) *Morbus santicus*, §. 7. *I. h.* qui tamen etiam aliquando facit cessare tutelam. *L. 40. h.* (7) *Imperitia literarum*, §. 8. *I. h.* quoad tutelam patrimonii haud exigui: non vero honorariam.

9. (8) *Seneſtus* sc. ejus, qui complevit 70. annum. *Tit. C. qui atat. exc. L. 2. h.*

10. (9) *Professores*, *L. 6. §. 12. h.* modo (a) sint intra numerum, §. 15. *I. h.* nisi extraordinarii valde disciplinis sint instructi: *L. 6. §. 10. h.* (b) actu artem exerceant. §. 15. *I. h. L. 2. 8. C. de Prof.*

11. (10) *Dimissio a militia*, modo honesta sit. *L. 8. pr. h.* Qui causarie dimissi sunt, ad aliquot tempus excusantur. *L. cit. §. 3. h.*

12. Ad improprias refero (a) militiam, §. 15. *L. h.* (b) dignitatem ecclesiasticam. *N.*

123. c. 5. *Auth. Presbyteros C. de Episc. & Cler.* Ad tutelam legitimam tamen admittuntur clerici inferioris ordinis, c. *Auth. quamvis & tutelas miserabilium personarum pie suscipiant.* Hodie inter Protestantes volentes admittuntur. Stryk. in *V. M. h.* §. 5.

13. (c) Qui litem habent cum pupillo, de quibus supra. *Tit. de tut.* (d) Qui suspecti sunt. §. 9. 11. 12. *I. h.* (e) Maritus uxori non potest dari curator respectu receptitiorum, §. 19. *I. h.* nec socer nurui. *L. 17. C. h.*

14. Ceterum causæ propriæ allegari amplius nequeunt, si tutor datus patri pupillorum promisit, se velle tutelam suscipere, *L. 15. §. 1. h.* nisi nova aliqua causa post promissionem superveniat, cum omnis promissio intelligatur sub clausula: *rebus sic stantibus*, *Dn. Coccei. de claus. reb. sic stant. c. 6.*

15. Eodem modo potest quis invitari ad tutelam, remota excusatione, suscipiendam per legatum. Quod si susceperit: etiam tutelam, intuitu cujus legatum est relictum, recusare non potest. *L. 5. §. 2. de his quæ ut indign. L. 28. §. 1. L. 36. pr. h.* Vid. tamen *Donell. l. 3. c. 9. in f.*

16. (II) *Causa vera.* Ex falsa causa excusatio concessa non prodest: §. ult. *I. h. L. 33. de re jud.* sed periculum tutelæ nihilominus ad eum spectat. *L. 1. & ult. C. si tut. vel cur. fals. alleg.*

17. (III) *Proponatur intra legitimum tempus*, scil. 50. dies continuos computandos juxta *L. 13. h.* Quæ computatio ultra 100. lapidem hodie est otiosa. Quin & moribus tempus

pus variat. Schilt. *Ex.* 32. §. 162. Ipsa excusatio peragenda erat intra quatuor menses. *L.* 38. *h.* Sed nec hic terminus hodie præcise observatur.

18. (IV) *Legitimo modo, non per appellationem, sed simplicem allegationem.* *L.* 1. §. 1. *quant.* appell. Huber. *h.* §. 7. Hinc coram eodem, qui delit, proponi causæ possunt. A rejecta tamen excusatione merito appellatur, *L.* 13. *pr. h.*

19. Possunt vero, si quis plures habeat causas, vel omnes *simul* proponi, quod tutius: vel *successive.* *L.* 13. §. 8. 10. *L.* 21. §. 1. *h.* Huber. *h.* §. 6. Subsequitur causæ cognitio. Hinc *pro tribunali* fieri debet. *L.* 25. *h.* Conf. Huber. *ad tit. de judic.* §. 84.

20. Potest hæc excusatio proponi etiam per *procuratorem*, quia nulla prohibitio eo nomine in jure occurrit. Hahn. *ad W. h. in f.* Conf. *L.* 19. *C. de admin. tut.*

TEXT. NOTAB.

L. excusantur, 2. §. 9. *L.* tria onera, 5. *L.* si duas, 6. *pr.* §. 1. 4. 7. 10. 12. 15. ult. *L.* paupertas, 7. *L.* sed & milites, 8. *pr.* §. 1. 2. *L.* idem Ulpianus, 12. *L.* scire, 13. *pr.* §. 3. 7. 12. *L.* spadonem, 15. §. 1. 6. 11. 15. *L.* non tantum, 17. *pr.* *L.* bello, 18. *L.* nequaquam, 24. *L.* excusare, 25. *L.* si is, 31. *pr.* §. f. *L.* amicissimos, 36. *L.* qui testamento, 37. *pr.* *L.* quinquaginta, 38. *L.* post susceptam, 40. §. 1. *L.* ult. §. f.

Ex Cod. *L.* amplissimi, 4. *L.* neque, 6. *L.* coloni, 8. *L.* frater, 9. *L.* Exactores, 10. *L.* Te-

stamento, 11. L. severiter, 14. L. licet, 17. L. tutores, 18. L. curator, 20. L. si tutor, 22. de excus. L. 1. L. tutores, 2. si tut. vel cur. fals. L. neque, 2. qui num. L. un. qui morbo. L. un. qui num. tutel.

Tit. II. (C. V. 49. 50.)

Ubi pupillus educari vel morari debeat,
& de alimentis ei præstandis.

1. **I**N educatione pupillorum attendendum, (1) ut educentur apud minus suspectos, L. 5. h. imprimis (a) penes illum, quem pater in testamento denominavit: L. 1. §. 1. h. (b) apud matrem, vel aviam, L. 1. C. h. non facile apud proximiorum agnatum: L. 2. C. h. Fab. in C. L. 5. t. 30. Hinc iudex circumspiciendus de eo arbitrabitur. L. 1. §. 1. h. Et, licet cura educationis tutori incumbat: educatio ipsa tamen aliis committi potest.

2. (2) Ut modus in alimentis præstandis servetur. Qui plus æquo præstitit, reputare illud nequit. L. 2. §. 1. h. Semper ita alatur, ut ex reatu, quatenus fieri potest, aliquid supersit. L. 3. §. 1. h. Hinc determinatio a magistratu petitur utiliter. L. 3. pr. §. 4. h.

3. Quem elegit magistratus, ut educaret pupillum, aliquando etiam cogere potest, si necessitudinis vinculum concurrat. L. 1. §. 2. L. 1. in f. C. h. Extranei enim non ita facile cogi posse videntur.

4. Qui aluit, sumptus repetere potest, & præsumitur quilibet de suo aluisse pupillum.
L. 2. C. de alim. pupill.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. 2. 3. L. officio, 2. L. jus alimentorum, 3. L. qui filium, 4. in f. L. si disceptetur, 5.

Ex Codice. L. 1. L. utrum, 2. Ubi pub. educ. L. quod plerumque, 2. de alim. pupill. prast.

Tit. III. (C. V. 51.)

De tutelæ, & rationibus distrahendis, & utilis curationis causa actione.

1. **E**X administratione tutelæ, tanquam quasi contractu, oritur actio tutelæ tum directa, tum contraria.

2. Actio tutelæ DIRECTA datur pupillo adversus tutorem, finita tutela ad rationes legitime reddendas, damna resarcienda, & reliquum solvendum.

3. Est hæc actio (a) generalis. *L. 38. pr. pro soc.* Hinc sæpius institui potest, nec obstat agenti exceptio rei judicatæ, si de alia specie jam agat. *L. 2. C. de jud. (b) Bonæ fidei: L. 1. §. 2. h. (c) arbitraria. V. §. 7.*

4. Potissima obligatio tutoris consistit (a) in rationum redditione, ad quam, ut fiat legitime, requiritur, (1) ut fiat debito tempore, olim quidem finita tutela: *L. 9. §. 4. h.* sed hodie quotannis per *R. I. de anno 1548.* Et quidem sponte debet offerri. Unde rationum

redditioni vix opponi potest præscriptio 30. annorum, Mev. 8. D. 17. quia lex quotannis tutorem interpellat, & illa demum currere incipit, finita tutela.

5. (2) *Ut debito loco petatur*, imprimis in foro gestæ administrationis. L. 1. 2. C. ubi de ratiocin. Quod si plures conveniantur: coram omnium communi iudice causa peragenda. L. 5. C. h.

6. (3) *Exhibeatur inventarium*, tanquam fundamentum rationum reddendarum, ut & libri rationum. L. 1. §. 3. h. L. 82. de condit. & dem.

7. (4) *Rationes legitime justificentur*, c. L. 82. productis quitantiis, vel apochis. Ad quem actum iudex ex officio commissarios constituere potest. L. 5. in f. de manumiss. Mev. 2. Decis. 123. Est enim tutelæ actio arbitraria, & sic in C. dicitur arbitrium tutelæ.

8. Hinc rationes non rite redditæ, non obstante liberatione, adhuc sunt reddendæ, Mev. 8. D. 21. Fab. in C. L. 5. t. 31. d. 3. quamvis probatio negativæ auctori incumbat. Mev. 8. D. 13.

9. Obligatur deinde (b) *ad reliqua solvenda*, licet rationum redditio in testamento a patre tutore remissa sit. L. 9. de liber. leg. L. 20. §. 1. L. 28. §. 4. eod. Aliud est, si ipse pupillus rationes exigere prohibuerit. L. f. §. 2. eod.

10. Denique (c) *ad damna resarcienda culpa levi data*. L. 7. C. arbitr. tut. L. 33. de admin. & peric. tut. Aliquando culpa lata taxatum

DE TUT. ET RAT. DISTR. ET UTIL. &c. 153
tum præstanda, v. c. in exigendis nominibus
paternis. *L. 2. C. arbitr. tut.* Tenetur quoque
de neglectis. *L. 1. pr. de tut. & rat.* Heeser.
de Ration. redd. loc. 8.

11. Ad hæc tria obligantur singuli tu-
tores, qui administrarunt, in solidum. *L. 38.*
§. 1. de adm. tut. etiamsi tutelam inter se
privatim dividerint. *L. f. C. de divid. tut.*

12. Habent tamen hi inter se (1) benefi-
cium excussionis, ut ille, qui gessit, primo
loco conveniatur, modo (a) adhuc sit solven-
do, & (b) facile conveniri possit, (c) nec
huic beneficio renunciaverit. *L. f. C. de div.*
tut.

13. Quin tamen etiam hoc casu audien-
dum esse volunt, qui petit *suo sumptu*, & pe-
riculo excuti eum, qui gessit. Sed hoc non
aliter locum habet, quam si pupillus con-
senserit. *§. 2. I. de mandat.* Mev. 7. D. 216.
Stryk. *de caut. contr. §. 2. c. 6. §. 23. & disp.*
de peric. pet. 2. I. n. 19.

14. (2) Beneficium divisionis, quatenus o-
mnes administrarunt, *L. 1. §. 11. h. modo*
(a) omnes sint solvendo, *L. 1. §. 14. h.* (b)
nec ex dolo communi unus conveniatur, c. *L.*
§. 15. h. vel propria culpa Mev. 7. D. 179.

15. (3) Cedendarum actionum, quod bene-
ficium utile est, si (a) reliqua cessant, atque
(b) ex dolo communi haud condemnatus est.
L. 1. §. 14. h. Potest hæc exceptio adhuc post
rem judicatam opponi. *L. 1. §. 18. h.* Absque
hac cessione non datur ei regressus contra
contutores, qui solidum solvit, nisi quod ex
equi-

aquitate utilem actionem habeat. L. 1. §. 13. L. 20. h.

16. Administratio curatela itidem actionem tutelae utilem producit ad omnia competentem, ad quae directa, nisi quod aliquando, nondum finita cura, detur. *L. 4. §. 3. L. 16. §. 1. h.*

17. Ex delictis tutorum datur actio de rationibus distrahendis, quae duo requirit. (1) Ut tutor, vel curator aliquid abstulerit. *L. 1. §. 22. h.* (2) durante tutela. *L. 3. C. arbitr. tut. L. 2. pr. h.*

18. Instituitur eodem modo demum finita tutela, *L. 1. §. f. h.* & quidem ad duplum ejus, quod pupillo subreptum est, *L. 1. §. 20. h.* & concurrit cum actione furti, Lege Aquil. & similibus, *L. 2. §. 1. h.* nec quatenus poenam continet, actione tutelae tollitur. *L. 1. §. 21. junct. L. 2. §. 1. h.*

19. Poena dupli in hac actione non a singulis in solidum exigitur, *L. 1. §. 21. h. L. 55. §. 1. de adm. tut.* quamvis aliud dicendum sit, si ordinaria actione furti conveniantur. Unde administratores quoque vix liberari ab ordinaria poena furti possunt, quos quidem mitius puniendos esse censent.

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 2. 4. 11. 13. 14. 15. 18. 21. 22. L. actione; 2. pr. L. nisi finita, 4. §. f. L. si tutor Reip. 9. pr. L. si ex duobus, 15. L. si probatum, 19. L. ult.

Ex Codice. L. 1. L. nomina, 2. L. si curator, 3. L. omnes, 5. L. quicquid, 7. L. si tutores, 8. L. Tutor, 11. L. tutelae, 12. L. veteris, 13.

Tit.

Tit. IV. (C. V. 58.)

De contraria tutela, & utili actione.

1. **E**X *secundaria pupilli obligatione* datur actio tutelæ CONTRARIA ad indemnita-
tem tutori præstandam.

2. Hinc repetit (1) *impensas tutelæ nomine factas*, quarum nomine (a) *compensatio*, L. 1. §. 4. h. (b) *jus retentionis*, Mev. 3. D. 170. quatenus sunt liquidæ, Id. 5. D. 134. vel (c) *actio contraria* locum habet, modo *compensatio* non sit antea reprobata. L. 1. §. 4. h.

3. Pertinet huc etiam, quod pro præstita opera, quam tutor, non *ut talis*, sed *ut advocatus*, vel *artifex* præstitit, possit petere *salarium*. Escob. de *Ratiocin.* c. 27. n. 54. *Tutelæ gestio* vero *in se* est gratuita, nisi a *patre*, vel *magistratu* ab initio tutori *salarium* sit constitutum, vel ex *Statuto* debeatur. D. Möllenbeck. de *salar. tut. vel cur.*

4. Alii *sumptus* non repetuntur, quam *bona fide* facti, inque, rem pupilli versi. L. 3. §. 8. h. *Inutiles* non repetuntur. L. 3. pr. h. L. 6. C. de *adm. tut.*

5. (II) Quod *alias* tutori propter *tutelam* abest, *abfuturumque* creditur. Nam, si se obligavit pro pupilla: agit antequam solvat, ut liberetur, L. 6. h. modo (a) *vera sit fidejussio*, L. 15. C. de *admin. tut.* (b) *tutelæ nomine* suscepta. L. 1. §. 5. h.

6. Quia etiam si pecuniam propriam in usus papilli convertit, jure quidem R. usuras quoque hoc judicio petet, nisi sibi commode anteaolvere potuisset, & hoc neglexisset. L. 9. §. 4. 5. de adm. & per. tut. Hahn. ad W. h. n. 4.

7. Idem jam applicandum ad curatores, actione utili competente.

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 5. 8. L. quid ergo, 3. pr. §. 4. 6. 7. f. L. ult.

Ex Codice. L. 1. L. si pator tuus, 3.

Tit. V. (C. V. 45.)

*De eo qui pro tutore, prove curatore
negotia gessit.*

1. **P**RO TUTORE negotia gerere dicitur, qui munere tutoris fungitur in re impuberis, sive se putet tutorem: sive sciat, se non esse, fingat tamen, quamvis non dolose. L. 1. §. 1. h.

2. Inde protutela actionem dedit Prætor, quæ ad omnia competit, ad quæ actio tutelæ, modo alias gerens tutor esse possit: alioquin negotiorum gestorum competit actio. L. 1. §. 6. h.

3. In eo videtur differentia subesse, (a) quod non teneatur de non gestis, nisi connexa sint cum iis, quæ gesta, quæque alius etiam gesturus fuisset: L. 1. §. 9. h. (b) Protutor tantum a tempore susceptæ tutelæ teneatur.

neatur: (c) quod hæc actio habeat locum etiam durante impubertate, & a vero tutore instituat. *L. 1. §. 3. h.*

4. Hodie hi errores, de quibus in *L. 1. pr. h.* rarius occurrere possunt, quam olim, cum *judicialis confirmatio* accedat. Interim non adeo impossibile duco casum protutelæ adhuc hodie dari posse, etiam in eo, qui jam confirmatus est, cum etiam confirmatio ex errore fieri possit; & sic eo casu exceptio: *Tu non es tutor, prodest. L. 2. C. h.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 3. f. L. qui pro tutore, 4. L. ult. Ex Cod. L. etiam mulier, 1. L. non utiliter, 2.

Tit. VI.

Quod falso tutore auctore gestum esse dicatur.

1. **F**alsus tutor in eo a protutore differt, quod hic bona fide, & intentione tutelam gerat: ille magis animo malevolo, & decipiendi pupillum, vel alias tutelæ se obtrudat. *L. 7. §. 1. L. 11. §. 2. L. f. h.*

2. Quod si falsus ejusmodi tutor dolose auctoritatem interponit: actus intuitu pupilli non valet. *L. 1. §. 5. h. t. Læsis vero, qui cum pupillo b. f. contraxerunt, datur actio in factum contra falsam tutorem ad id, quod intererat. L. 7. §. 2. h.*

3. Durat tantum intra annum, nec contra heredes competit, *L. 9. §. 1. h.* nisi quatenus ad heredes pervenit.

4. Succurrit quoque læsis Prætor per restitutionem in integrum ex capite erroris, vel ignorantie. *L. 1. §. f. h.* Hinc iudicium restitutorium dicitur. *L. 7. §. 3. h.* Non tamen prohibetur prætor id, quod his tutoribus gestum est, ratum habere, *L. 1. §. 5. h.* maxime in favorem pupillorum, *L. 14. C. de procur. si læsus restitui in integrum nequeat.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. f. L. interdum, 5. L. novissimi, 7. L. hujus actionis, 9. L. si falso, 19.

Tit. VII. (C. V. 54. 57.)

De fidejussoribus, & nominatoribus, & hereditibus tutorum, & curatorum.

1. **F**idejussores a tutoribus dati, si tutores non sint solvendo, tenentur, (a) etiamsi ne quidem solemnisi stipulatio inter-
venerit. *L. 4. §. 3. h.* Neque (b) beneficium divisionis inter se habent, *L. f. rem pup. salv. for. nisi ex persona tutorum. L. 6. 7. h.* Denique (c) ipso jure antea conveniri nequeunt, quam rationibus a tutore redditis, & constituto liquido. *L. 1. C. d. conven. fisc. debet.*

2. Similes fidejussoribus sunt nominatores; qui nominant suo periculo tutores, *L. 28. de tut. & cur. dat. Schilt. Ex. 37. §. 188.* & Affirmatores, qui idoneam satisfactionem tutorum affirmarunt. Eligebantur enim a
ma-

DE FIDEJUSSORIB. ET NOMINATORIB. &c. 139
magistratu, qui eam æstimare debebant. *L.*
1. §. 8. 9. de Magistr. conv.

3. Hi itaque, cum revera intercessores
videbantur, *L. c. 28. L. 13. pr. de minor.* te-
nebantur eodem modo, si pupillis alio mo-
do consultum esse non poterat. *L. 2. §. 2.*
h. Stryk. de peric. petent. c. 1. n. 58. seqq.

4. Heredes quatenus teneantur ex de-
functi gestis supra *Tit. de admin. & per. tut.*
§. ult. dictum. Ceterum quidquid ultro post
mortem fecerunt, de eo tenentur, cum ali-
quando quædam gerere debeant, quæ scili-
cet a defuncto inchoata sunt, *L. 1. pr. h.*
quavis ultra dolum, & latam culpam vix
teneantur. *L. 4. §. 1. h.*

5. Ceterum, lite cum defuncto conte-
stata, heredes indistincte ex facto defuncti te-
nentur. *L. 8. in f. h.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. L. cum ostendimus, 4. §. 1. f. L. pu-
pillus, 6. L. si fidejussores, 7. L. ult.

Ex Codice. L. Heredes, 1. L. pater, 2. L. ult. de
hered. tut. L. non est ambigui, 2. de fide-
juss. tut.

Tit. VIII. (C. V. 75.)

De magistratibus conveniendis.

1. Tandem in subsidium datur actio tu-
tele in magistratum dicta inde subsi-
diaria, si, vel, nemine petente, ex officio
dare

dare pupillo tutorem cessavit: vel non idoneum dedit: vel cautionem non exigit. Oritur itidem ex quasi contractu, uti *affio tutelæ*. L. 9. in f. h. L. 15. §. 9. de excus. ibique Gothofr. in Not. lit. t.

2. Nihil vero imputari potest magistratui, si tutores, vel fidejussores ab initio fuerunt idonei, quamvis ex post facto idonei facti: L. 1. §. 11. h. Interim eos solvendo fuisse, docere debet. L. 1. §. 13. h.

3. Non autem, ut dictum, aliter locum habet, nisi omnes tutores & fidejussores non amplius sint solvendo, L. 4. C. h. Ast, si honorariis nihil imputari potest: statim ad magistratum devenitur. L. 1. §. 15. de tut. & rat. distr.

4. Plures magistratus, si quidem ex dolo conveniantur, singuli tenentur in solidum. Si ex culpa: singuli pro rata. L. 7. h. L. 3. C. h. Heres ejus tamen tantum tenetur ex dolo, & lata culpa. L. 4. h.

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 4. 6. 11. 13. L. non similiter, 4. L. in magistratus, 7. L. ult.

Ex Codice. L. si magistratus, 1. L. in heredes, 2. L. si tu, & collega, 3. L. adversus, 4. L. in magistratus, 5.

Tit. IX. (C. V. 71. seqq.)

*De rebus eorum, qui sub tutela, vel cura
sunt, sine decreto non alienandis,
vel supponendis,*

1. **A** Potestate tutorum exempta est alienatio promiscua rerum immobilium, quocunque modo fiat etiam per transactionem, divisionem, servitutum, & pignoris impositionem: imo & lueri jam delati repudiationem. *L. 1. L. 3. §. pen. L. 5. §. 8. L. 7. pr. h. L. 4. C. h.* Quin idem dicendum de rebus mobilibus, quæ servando servari possunt. *L. 22. C. de admin. tut. Conf. Hahn. ad IV. h. n. 3.*

2. Ceterum solemniter alienationes factæ subsistunt. Ubi requiritur (I) magistratus interventio, olim quidem ejus, cui hoc speciali lege mandatum erat: *L. 2. §. 1. de offic. ejus cui mand. sed hodie competens quilibet est, respectu domicilii, vel rei sitæ. L. 5. §. 12. h.* Inde in rebus ecclesiasticis alienandis apud Protestantes consistorium intervenire debet, *Vid. P. 1. Lib. 1. Tit. 8. §. 3.*

3. (II) *Ejus causæ cognitio.* In qua, ut judex rite versetur, attendat (1) ad causam alienandi, quæ debet esse necessaria, ut urgens æs alienum. *L. 12. C. h.* Neque enim quælibet causa utilitatis, & expedientiae sufficit, *L. 5. §. 14. h.* Hinc illa legitime est probanda. *L. 5. §. 15. h. L. 5. 6. C. h. L. 5. §. 9. h.*

4. (2) *Ad rem alienandam*, ne propter modicum æs alienum magna possessio distrahatur. *L. 5. §. 10. h.*

5. (3) *Ad modum alienandi*, ut inquiretur, utrumne consultius sit bona obligare, quam alienare. *L. 5. §. 10. h.*

6. (4) *Ad ipsam versionem pecuniæ* in illam causam, in cujus finem facta est alienatio. *L. 5. §. 13. h.*

7. (III) *Ejus decretum*, quod certum, & determinatum esse debet. *L. 7. §. 4. h.* Idem dicendum est, si Princeps consensum interposuerit per solemne rescriptum. *L. 2. C. quand. decret. non est op.* Denique (IV) ipsa alienatio per *subhastationem* facienda.

8. Hæc solemnia requisita validitatem alienationi conciliant: sed læsionem non impediunt. Hinc nihilominus, probata læsione, pupillus restituendus est. *L. 11. in f. C. h.*

9. Quoties vero hæc non intervenire, alienatio est ipso jure nulla, & minor rem, ubicunque sit, vindicare potest, *L. 5. §. pen. h.* modo probet minor, requisita non debite intervenisse. *Dn. Coccei. de dir. prob. negat. c. 4. §. 9.* Nec pretium pupillus aliter refundit, quam (a) si emptor in b. f. sit, (b) & versionem in rem pupilli probaverit. *L. 10. 14. 16. C. h. t.*

10. Convalescit alienatio approbatione in majorenitate facta, eaque vel expressa, vel tacita, quæ colligitur (1) ex lapsu quinquennii in alienatione ex oneroso titulo: ex lucrativo vero, decennii, & vicennii: *L. 1.*

2. ult. C. si maj. fact. al. rat. hab. (2) ex aliis factis concludentibus. L. 10. h.

11. Denique alienationes, quæ absolute necessariae sunt, licite fieri possunt absque decreti interpositione, ut si fundus sub pacto de retrovendendo comparatus; L. 1. C. quand. decr. non est op. si ex præcedente stipulatione aliunde profecta fieri debet: L. 3. C. eol. si pater alienationem permisit: si majorennis ad divisionem provocat. L. 17. C. h. &c. Conf. Huber. h. §. 8.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 2. 3. 4. L. sed hic videtur, 2. L. sed si, 3. §. 3. 4. L. magis puto, 5. §. 9. 10. 11. 12. 13. 14. L. si pupillorum, 7. §. 1. 3. L. ult.

Ex Codice. L. venditio, 1. L. non est vobis, 2. L. non solum, 4. L. & si Præses, 5. L. & si is, 9. L. prædiorum, 10. L. si quidem, 11. L. utere, 14. L. si prædium, 16. L. inter omnes, 17. de præf. & al. reb. min. L. si probare, 1. L. illud requirendum est, 2. L. ult. quand. decr. op. non est L. si ea, 1. L. quoniam, 4. si quis ign. rem min. esse L. cum proponas, 1. L. si quando, 3. si major fact. alien.

Tit. X. (C. V. 70.)

De curatoribus furioso, & aliis extra minores dandis.

I. **C**URA consistit in potestate administrandi bona eorum, qui ipsimet ad administrandum non satis idonei sunt.

2. Estque duplex: vel *simpliciter bonorum*, de qua infra *lib. 42. t. 7.* vel *conjuncta cum quadam personæ directione*, de qua hic. *Hæc est munus publicum*, non vero *illa*.

3. Curatela subjiçuntur quidam ex *necessitate*; quidam vero *libera voluntate*. Illuc pertinent *furiosi*, *mente capti*, *prodigi*, & *hodie minores*. R. I. de an. 1577. tit. 32. §. *So wollen*. Huc vero olim *minores*: Huber. in *Digress.* p. 1. l. 3. c. 15. 16. 17. *hodie morbo sortico laborantes*, *surdi*, *muti*, L. 65. §. 3. ad *Sc. Treb.* & *stupidi*, adeoque hi, *quidquid agunt sine curatore*, *valide agunt*.

4. Constituitur curatela (I) *testamento*, *hodie scilicet*, postquam *in vitis minoribus curatores constituuntur*. R. I. cit. l. *secus*, ac olim, §. 1. I. h.

5. (II) *Lege* quatenus *proximiores habent adhuc spem certam succedendi*, quod contingit *ratione furiosorum*, *mente captorum*, & *prodigorum*, cum non habeant *testamenti factionem*. L. 13. D. de *manumiss.*

6 Differunt hi inter se, quod *furiosi destituantur ratione*, sed cum *impetu agant*. L. 1. §. *pen.* de *adil. Ed.* L. 14. de *offic. Præs.* *mente capti quieti adhuc sint*, quamvis *dementes*: L. 8. §. 1. de *tut. vel Cur. dat.* L. 6. h. L. 27. §. 5. de *recept. arb.* Huber. ad I. tit. de *Curat.* §. 7. *Stupidi adhuc communem sensum habeant*: *Prodigi vero (a) bona sua dilacerando*, & *dissipando profundant*, & (b) *proinde publico decreto pro prodigis declarati sint*. L. 1. pr. h.

7. (III) *A Magistratu* eodem modo, uti tutores. Est tamen differentia inter *furiosos*, & *prodigos*, quod *filio* possit patris furiosi *curatela* committi: non *prodigi*. *L. 1. §. 1. h. Dn. Thomas. de Legitima vivent. c. 1. §. 19. seqq. Seneca lib. 2. contr. c. 11.*

8. Quin & in eo *curator furiosi* a reliquis differt, quod & *corpori*, & *saluti furiosi* prospicere debeat: *L. 7. pr. h. alioquin*, si *damnum* ab illo datum in *furore*, tenetur *curator* his quibus *damnum* datum, quod non rectius ipsum *custodiverit*. *L. 14. de offic. præ.*

9. In reliquis, præsertim hodie, quoad *administrationem*, non est differentia inter *tutores*, & *curatores*. Conf. *Stryk. in V. M. tit. de tutel. §. 7. seqq.*

10. Jure Germanico etiam *peculiaris* adhuc est *curatela mulierum*, quæ nec jure Romano olim incognita fuit. *Liv. Lib. 34. Cic. pro Mur. Schilt. Ex. 37. §. 222. seqq.* Obtinet hæc passim adhuc in variis provinciis, etiam extra Saxoniam. *Mey. ad jus Lub. l. 1. t. 7. art. 4. n. 4.*

11. Differt tamen ab illa, quam hætenus deduxi, quod (a) *curator muliebris* non gerat, sed tantum *mulieribus consilio* assistat; hinc (b) nec *rationes reddat*, nec (c) *bona ejusdem tacite mulieri* sint obligata, *Dn. Jo. Sam. Stryk. de jure sing. femin. Hamb. c. 1. §. 4. seqq.* ubi etiam de variis ejusdem speciebus agit.

12. Non spectat tamen hæc *curatela* ad *contractus negotia æconomica* spectantes, nec

T. II.

G

ad

ad *mercatrices*, quæ tales, nec ad *testamenti factionem*, nisi Statuto aliter cautum rep-
riatur, quale Hamburgi obtinet.

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 1. L. sed & aliis, 2. L. furiosæ, 4. L. consilio, 7. pr. §. 1. f. L. Julianus, 10. L. virum, 14. L. & mulieri, 15.

Ex Codice. L. orationis, 2. L. si pater, 3. L. ne lucrum, 5. L. cum aliis, 6. L. cum furiosus, 7.

Lib, XXVIII, Tit. I. (C. VI. 22. 23.)

Qui testamenta facere possunt, & quem-
admodum testamenta fiant.

I. **S**uccessio defertur variis modiis, testa-
mento, lege, & hodie pacto. TESTAMEN-
TUM est voluntatis nostræ justæ (seu solemn-
is, L. 1. de injusto rupt. irr.) sententia de eo,
quod quis post mortem suam fieri velit. L. 1.
h. vel brevius: Est legitima declaratio de fu-
turo herede.

2. In omni testamento respiciendum (1)
ad testatorem, (2) ad modum testandi, (3) ad
voluntatem declaratam. L. 4. h. t.

3. In testatore requiritur (I) mentis inte-
gritas. Hinc remouentur (a) impuberes, L. 5.
19. h. etiam accedente auctoritate tutoris.
L. 1. pr. de tut. & rat. distr. Quibus ta-
men aliquando Princeps justæ ex causa con-
ce-

QUI TESTAM. FAC POSS ET QUEMADM. &C. 147
cedere potest testamenti factionem. arg. L. 7.
h. L. 43. pr. de V. & pup. subst. Stryk. de
caut. testam. c. 3. §. 10. seqq.

4. Deinde (b) furiosi, qua tales, L. 9.
C. h. & qui iisdem comparantur, (c) prodigi
L. 18. h. (Ante declarationem tamen iudicis,
ut & furorem, factum testamentum non vi-
tiatur. c. L. 18.), (d) Ebrii, (e) irati, modo
contra illum ira concepta, qui alias succes-
sionem sperasset L. 84. de R. J.

5. Agonizantis quoque testamentum pe-
riculosum est, Stryk. c. L. c. 4. §. 36, quam-
vis, testatorem non amplius in articulo mor-
tis sanæ mentis fuisse, dicendum sit. Carpz.
P. 3. C. 5. d. 1.

6. (II) *Mentis libera, & plena libertas*. Ne-
que enim testamenta ex alieno debent depen-
dere arbitrio, adeoque vi, metuque extorta
sunt nulla. Huc quoque merito referendæ
persuasiones intempestivæ, & urgentissimæ, ut
blanditiæ nimis repetitæ, & aliæ suggestio-
nes fraudulentæ. Stryk. de jure Blandit. n. 25.
seqq.

7. (III) *Mentis certitudo*. L. un. si tab.
test. extab. Hinc cæci non aliter condunt te-
stamentum, nisi teste octavo adhibito, & ut
omnibus testibus testamentum rite prælega-
tur, & simul heredis persona circumscriba-
tur. L. 28. §. 1. C. h.

8. Idem quoque dicendum esse de im-
peritis litterarum, latius deduxi in Disp. de
Testam. non præl. adeo, ut, etiamsi judicialiter
fiat, tamen hoc in iudicio adhuc prælegen-
dum sit, nisi antea jam legitime facta præ-
le-

lectio. Carpz. *Decis.* 149. Brunn. *Ad L. 8. C. de testam.* Besold. *cons.* 230. n. 5. Stryk. in *V. M. h. t.* §. 19.

9. Huc pertinent quoque surdi, & muti, quatenus nullis signis conceptus animi exprimere possunt, vel natura tales sunt. *L. 10. C. qui testam. fac. poss.* R. I. de anno 1512. rubr. *von testamenten.* Stryk. de jur. sens. diss. 4. c. 3. n. 41. & de caut. test. c. 4. §. 27.

10. (IV) *Legalis aptitudo*, quæ adesse debet tempore conditi testamenti: aliquando etiam mortis, quando scilicet *mutatio status* accedit. Excluduntur vero alii ob *statum*, quo etiam filiisfam. pertinent, Huber. *ad I. quib. non est perm. fac. testam.* §. 2. adeo, ut nec de peculio adventitio irregulari, nisi ad *pias causas*, possint testari, *C. 4. de sepult. in 6.* Id. c. l. Stryk. c. l. c. 3. §. 35. nec de aliis bonis, *patre consentiente*: pr. *I. quib. non est perm. bene tamen ante emancipante*.

11. Alii propter *delictum*, ut carminis-famosi damnati, *L. 18. §. 1. h. banniti*, Schilt. *Ex.* 28, §. 21. olim etiam quilibet damnati ad mortem. *L. 8. §. 4. h. socus*, ac hodie, Schilt. c. l. §. 28. nisi quatenus bona *fisco* adhuc cedunt.

12. Ex eodem fonte denegatur testamenti factio Apostatis, & hæreticis. *Auth. credentes, C. de hæret.* Hæreticos tamen inter Protestantes testari posse, recte asserit Stryk. de caut. testam. c. 3. §. 61.

13. *Requisita modum testandi respicientia sunt varia, prout varie conduntur testamenta. Alia enim sunt publica: alia privata. Illa vel Principis, vel judicis auctoritate nituntur.*

14. *In testamento Principi oblato omnis remissa est solemnitas, L. 19. C. de testam. adeo, ut etiam per procuratorem ei offerri possit. Stryk. de caut. testam. c. 8.*

15. *Judiciale insinuandum judici cuicunque. Mev. 3. D. 195. cui ordinaria jurisdictio competit, etiam proprio, ac nobili forsan. Stryk. de caut. testam. c. 7. §. 27. Engelbr. ad ff. h. §. 3. Nec præcise desideratur, ut ipsemet insinuet, si nulla adest suspicio fraudis. Stryk. cit. tr. c. 8.*

16. *Potest hæc insinuatio fieri omni tempore. Nec præcise requiritur, ut in loco iudicii fiat. Hinc & moribundus domi testari potest, modo (a) iudex legitime ad recipiendum testamentum imploretur: (b) personæ judiciales deputentur, qui testamentum recipiant, ubi duæ sufficiunt, Mev. ad jus Lub. P. 2. t. 1. art. 2. n. 133. seqq. (c) deputatæ testamentum insinuaturn ad acta deponant.*

17. *Privatum est vel solemne, vel minus solemne. Illud vel scriptum, vel nuncupativum. In genere circa solemne testamentum notandum, illud conficiendum secundum solemnita loci, ubi conditur, L. 6. ff. de evict. Quo facto, ubique valet. Sand. l. 4. t. 1. D. 14. Hert. de collis. LL. S. 4. §. 10. & 23.*

18. *Scriptum requirit, (I) ut adhibeatur scriptura clara. & legibilis.* Disp. nostr. de script. non legib. c. 3. Qua autem scribatur lingua, parum refert, inodo testator illam intelligat: alioquin de singulis contentis certiorandus legitime. Disput. nostr. de testam. non prel. in f. In charta blanca confectum ipso jure nullum est. L. 11. de inirupt. irr. fact.

19. (II) *Ut ipse testator testamentum scribat, vel saltem subscribat:* L. 28. §. 1. C. de testam. Dn. Coccei. de Claus. testam. c. 2. n. 43. seqq. alias si scribere nequeat, testis octavus loco ejus subscribere debet. L. 21. C. eod. Subsignatio testatoris non desideratur.

20. (III) *Ut adhibeantur septem testes, quibus clausum testamentum offerri potest.* De ratione hujus numeri disserit Huber. P. 1. Digress. l. 4. c. 31. 32. 33. Inter hos etiam is, qui testamentum scripsit, esse potest. L. 27. h. t.

21. (IV) *Rogentur testes, seu admoneantur de actu testandi.* L. 12. §. 2. h. Quod ex veteri rogationum ritu in comitiis frequentium deductum videtur. Reusner de testam. P. 1. c. 10. n. 4.

22. (V) *Audiant, & videant testatorem.* L. 9. C. de testam. (VI) *subscribant:* non tamen præcise specificæ, uti quidam colligunt ex L. 30. ff. h. Alius tamen hic pro teste imperito subscribere nequit, nisi in testamento rusticorum. L. 31. C. d. testament. Stryk. de Cautel. Testament. c. 15. §. 38.

23. (VII) *Subsignent*, etiamsi omnes uno annulo. §. 5. *I. h.* Annulus tamen non præcise requiritur. *L. 22. §. 5. h. Constit. Max. de Anno 1512. von Testamenten ibi: mit ihren gewöhnlichen Signeten.*

24. (VIII) *Ut testes sint habiles* tempore conditi testamenti. *L. 22. §. 1. h.* Sufficit autem *habilitas putativa*, quod communiter pro *habilibus* sint habiti. §. 7. *I. h.*

25. *Inhabiles* autem quidam sunt (a) respectu *status*, ut servi. §. 6. *I. h.* An proprii homines sunt idonei, de eo dubitant ob *Constit. Max. de Ann. 1512. §. das der.* Item peregrini, *L. 21. C. de testam. secus*, ac hodie.

26. Alii (b) ob *etatem*, ut impuberes. Alii (c) ob *sexum*, ut feminæ. §. 6. *I. h.* (d) Alii ob *vitium corporis, vel animi*, ut furiosi, muti, surdi, prodigi, cæci.

27. Alii (e) ob *patriæ potestatis respectum*, qui testi intercedit cum testatore, vel herede. §. 9. *I. h.* Alia conjunctio non nocet. §. 10. *I. h. R. I. d. anno 1512. v. die Notarien.*

28. (IX) *Ut testes sponte adfuerint*, nec inviti detineantur. *L. 20. §. f. h.* Ut vero intelligant sermonem testatoris, non requiritur. *c. L. §. pen.*

29. (X) *Ut omnia actu continuo expediantur*. Quod tamen non ad *actum scripturæ*, sed tantum ad *solemnitatis interpositionem*, zu des Testaments Vollenziehung pertinent. *L. 21. C. de Testam.* Hinc cavendum, ne unus ex testibus discedat, antequam omnia, quæ ad *solemnitatem* faciunt, penitus sint absoluta. *L. 20. §. 8. h.*

30. Nocet vero actus uniformitati (a) *actus extraneus*, qualis dicitur, qui sub dispositione solitaria testatoris non comprehenditur. *L. 21. §. f. h.* Hinc constitutio pignoris in testamento per modum legati facta non nocet. *L. 26. de pign. act.* Secus est, si duorum voluntate contractus celebretur inter testandum.

31. (b) *Actus Voluntarius*. Actus naturalis, vel necessarius, qui ad breve tempus sistit actum testandi, non nocet. *L. 28. C. de testam.*

32. Utiliter etiam *annus*, & *dies* adjicitur, ut intelligi possit in concursu duorum testamentorum, quale sit prius, quale posterius. Omissio tamen ejus non vitiat testamentum, nisi sit *parentum inter liberos*. *Nov. 107. c. 1.*

33. *Nuncupativum testamentum* est, quo quis coram septem testibus habilibus rogatis, unico contextu interveniente, declarat nuncupative suam ultimam voluntatem. Ergo omnia quoque hic intervenire debent, præter ea, quæ ad scripturam, & subsignationem spectant.

34. Clare itaque omnia sunt coram testibus exprimenda. Hinc linguam testatoris intelligere debent. Non nocet vero, si sint imperiti literarum. Inde relativa heredis institutio ad certam schedulam non admittitur. *L. 21. pr. h. t. R. I. de ann. 1512. §. aber die form. L. 29. C. de testam.* Vid. tamen Stryk. de Caut. Contr. c. 16. §. 25. Dn. Coccei. de Claus. testam. c. 2. n. 41. Schilt. Ex. 38. §. 43.

35. Mortuo testatore, testes hi jurato examinandi, qui de voluntate ultima, & ejus solemnitate deponant, sufficitque, si modo duo testes supersunt. Alia enim est ratio condendi, alia probandi testamenti. *Mev. 4. D. 13.*

36. Tutius tamen est, ut Notarius adhibeatur, qui desuper instrumentum publicum conficiat, ubi necessarium est, ut, antequam testes discedant, illis prælegantur puncta a Notario concepta. *Constit. Max. c. l. §. 37. Dn. Coccei. c. l. c. 3. n. 103. 104.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. a qua ætate, 3. L. qui in potestate, 6. §. 1. L. ejus, 8. L. is, cui lege, 18. §. 1. L. qui testamento, 20. L. heredes palam, 21. §. 1. 2. f. L. ad testium, 22. §. 1. 4. L. si is, qui testamento, 25. L. cum lege, 26. L. Domitius, 27. L. ex ea scriptura, 29. §. 1. L. pen.

Ex Codice. L. si is, 3. L. senium, 3. L. si frater, 4. L. cum heredes, 7. L. hac consultissima, 8. L. furiosum, 9. L. discretis, 10. L. nemo, 11. *qui testam. fac. poss.* L. publicati, 2. L. ex imperfecto, 3. L. neque professio, 5. L. verba, 6. L. casus majoris, 8. L. si non speciali, 9. L. si unus, 12. L. non codicillum, 14. L. testamentum, 17. L. omnium testamentorum, 19. L. nolumus, 20. L. hac consultissima, 21. cum Auth. subjectis. L. in testamentis, 26. L. sancimus, 27. L. cum antiquitas, 28. L. & ab antiquis, 31.

Tit. II. (C. VI. 28. 29.)

*De liberis , & posthumis heredibus
instituendis , vel exheredandis .*

1. **E**ssentia testamenti cujuscunque , sive solemnis , sive minus solemnis , consistit in HEREDIS INSTITUTIONE , quæ est certi successoris in universum jus , quod defunctus habuit , legitima declaratio . Etque varia .

2. (I) Est vel voluntaria , vel necessaria . Hæc est , qua necessario certæ personæ sunt instituendæ , vel legitime exheredandæ , h. e. quibus debetur legitima .

3. Sic itaque ante omnia sunt instituendi liberi tam sui , quam emancipati , tam a patre , quam a matre . Nov. 115. c. 3. Imo & spurii respectu matris . L. 29. §. 1. de inoff. testam. Stryk. de Caut. testament. c. 16. §. 9. Per separationem tamen secundum mores Germaniæ emancipati non sunt necessario instituendi , cum excludantur etiam a successione ab intestato .

4. Quin & nepotum quoque , filiis mortuis , & posthumorum habenda est ratio : pr. & §. 1. I. h. alias natiuitate sua rumpunt testamentum . L. 3. §. 3. de inj. rupt. & irrit. Huc etiam referuntur qui quocunque modo in testatoris potestatem post testamentum conditum recidere possunt , & quasi posthumi appellantur . L. 29. §. 11. h.

5. Hinc consultum est , hos eventualiter instituere . In quem finem Romani varias excogi-

cogitaverant formulas. *L. 29. h. Inde posthumi alii dicebantur legitimi, alii Aquiliani, alii Vellejani, alii Juliani, alii Corneliani. c. L. 29. quam peculiari commentario illustrat Stryk. c. l. §. 7. p. 553. Conf. Huber. h. §. 1. Struv. Ex. L. 32. §. 28. seqq. Sed hæ anxie veterum formulæ nullam hodie præstant utilitatem. V. L. 15. C. de testam. L. ult. C. de posth. hered. instit.*

6. Sic etiam ex eodem fundamento utile est parentes *eventualiter* instituere, ne, liberis ante testatorem mortuis, rumpant testamentum. Idem dici potest de fratribus, quo easu illis debetur legitima.

7. Si quis liberos instituere nolit, necessario exheredes eos scribere debet: alioquin præteriti dicuntur, *L. 30. h. & sic testamentum est nullum, quoad heredis institutionem. Auth. ex causa C. de liber. præter.*

8. Est autem EXHEREDATIO legitima, & ex justa causa nominatim adjecta, exclusio a jure succedendi eorum, quibus debetur legitima.

9. Requiritur vero (1) ut fiat verbis dispositivis. Non enim sufficiunt verba enunciativa dubia in præteritum, vel in futurum. *Mey. 4. D. 183. Hinc sub conditione institutus, sub contraria non censetur exheredatus: L. 18. pr. de B. P. contr. tab. L. 3. §. 1. de liber. & posth. hered. sed pro præterito habetur, Brunnemann. ad c. L. 3. n. 6. nisi sub contraria conditione expresse exheredatus sit, adjecta justa causa. L. 4. C. de subst. & inst. L. 86. de hered. instit.*

156 L. XXVIII. T. I. DE LIB. ET POSTH.

10. (II) *Verbis expressis*. In milite tamen *silentium* est pro exheredatione, §. 6. *I. h. uti* & olim in matre. Hodie aliud obtinet per *Nov. 115. c. 3. Schilt. Ex. 38. §. 53.* Olim quoque erat *nominatim* facienda, §. 5. *I. h. quod, sublata solemnitate formularia, non amplius attenditur. L. 15. C. de testament.*

11. (II) *Ut sit facta ex judicio deliberato*. Temere, & ex calore iracundiæ facta non nocet. *L. 19. C. de inoff. testam. L. 4. ff. eod.*

12. (IV) *In testamento*. In codicillis, aut divisione parentum inter liberos fieri nequit. §. 3. *I. de codic. Stryk. de caut. test. c. 19. §. 15.* Illud parum refert, utrum in *solemni*, an *minus solemni* fiat, veluti inter liberos. *Stryk. cit. l. c. 10. §. 18.*

13. (V) *Ut fiat a tota hereditate, L. 19. h. quamvis aliquid legari filio, tanquam extraneo, adhuc possit. cit, L. 19. Huber. ad I. de ex hered. lib. §. 3.*

14. (VI) *Ab omnibus gradibus*. Quod attendendum est, si forte plures substitutiones factæ. *L. 3. §. 2. h. Id. cit. l. §. 26. n. 7.*

15. (VII) *Ex causa expresse adjecta. Nov. 115. c. 3.* Aliud erat jure veteri. *L. 2. 3. h. L. f. C. eod.* Unde heres non audiendus, si vel maxime causam omissam probare velit. *Stryk. c. Tr. c. 19. §. 19.*

16. Causa hæc jure novo ab herede probanda est, *N. 115. c. 3. non jure veteri. L. 5. §. 1. de inoff. test.* Quod si heres in probatione deficiat: testamentum ex capite *inofficiosi* hodie rescinditur. *Vid. Lib. V. Tit. II. §. 12.*

17. (VIII) *Ex causa a legibus determinata in Nov. 115.* Neque enim aliæ admitti possunt, nisi sint ejusdem generis. Huber. ad I. h. §. 10. Stryk. c. l. §. 22. seqq.

18. *Causæ sunt sequentes: (1) si patri impias intulit manus. Conatus non sufficit, nec huc pertinet justa defensio contra patris insultus.*

19. (2) *Injuria verbalis, & quidem atrox, quæ talis est ex aliis causis, quam personæ parentum.*

20. (3) *Accusatio contra parentes. N. 115. c. 3. §. 3. Modo (a) filius eam sponte fecerit, (b) nec pater crimen perduellionis commiserit.*

21. (4) *Conversatio cum maleficis, h. e. cum veneficis, & magicas artes adhibentibus, modo cum illis versetur, ut maleficus.*

22. (5) *Insidiarum preparatio. N. cit. §. 5. (6) Violatio thori paterni, vel materni, Huber. ad I. h. §. 10. modo filius, filiave hoc scienter fecerit.*

23. (7) *Delatio a filio facta, ob quam grave damnum parenti imminet. (8) Neglecta redemptio ex carcere. Filii excusantur, ob SCrum Vellejanum. Imo rogati a patre, & majores 18. annis esse debent.*

24. (9) *Prohibitio facta, ne parens testetur. Imo si nullum testamentum ob hoc impedimentum conditum: a fisco illi, tanquam indigno, aufertur hereditas. L. 19. pr. de his quib. ut ind. L. 3. §. 5. ad SCt. Treb.*

25. (10) *Si mimis, & arenariis se filius sociaverit, N. cit. c. 3. §. 10. modo hoc fiat*
con-

158 L. XXVIII. T. II. DE LIB. ET POSTH.
contra voluntatem patris, & filius in hac professione permanserit.

26. (11) *Si filia luxuriose vivere incipiat, h. e. meretricio more, matrimonio repudiato, modo 25. annos non excesserit. Exheredari enim nequit, si est majorennis facta, pater tamen eandem non curavit elocari, & ita ipsa in corpus suum peccavit. Idem quoque esse volunt, si filia minorennis, in viro patre, nuptias contrahat, quamvis jure refragante. Stryk. c. Tr. c. 19. §. 35.*

27. (12) *Si furiosum neglexit parentem, N. c. cit. 3. §. 12. adeo, ut, si in furore decesserit, hereditas filio, tanquam indigno, auferatur, & ei adjudicetur, qui curam furiosi habuit.*

28. (13) *Si captivum non redimit ab hostibus, modo sit major 18. annis N. c. §. 13. Quod si in captivitate decessit: filio auferitur hereditas a fisco, & cuicunque præterea heredi.*

29. (14) *Si filius factus hæreticus, N. cit. §. 44. h. e. in terris Protestantium si filius hodie assumsit religionem in Imperio reprobam. Sed ne quidem institutio hæreticorum a patre facta subsistit, sed accrescit reliquis liberis, nisi resipuerint, ubi fratres portionem converso restitunt. Fluit vero hæc exhereditatio necessaria ex eo principio, quod hæretici institui nequeant, quod in foris Protestantium cessat.*

30. In parentum exheredatione tantum o-
& causa admittuntur. Huc pertinent casus
in §. 20. 22. 24. 27. 28. & 29. expressi, &
præ-

præterea, si pater matri, vel vice versa venenum propinaverit.

31. In *fratrum exheredatione* tres potissimum causæ reperiuntur. N. 22. c. 47. Sed in illa jus vetus adhuc observandum, quia hic nulla deprehenditur mutatio. Hinc (a) causa non præcise exprimenda; (b) frater exheredatus, se gratum fuisse, probare debet; (c) totum corrumpit testamentum, si per *querelam* sit rescissum.

TEXT. NOTAB.

L. nominatim, 2. L. & si perceperit, 3. §. 4. g.
3. L. placet. 4. L. si quis posthumos, 9. pr.
§. 2. L. in suis heredibus, 11. L. quod dicitur, 12. L. si ita scriptum sit, 13. L. multi non notæ, 18. L. cum quidam, 19. L. filio, quem pater, 23. L. Gallus, 29. L. inter ceteros, 30.
Ex Codice. L. cum post omnes, 1. L. si quis filium, 3. Auth. non licet auth. ex causa, *de lib. præ. vel exhered.* L. si post testamentum, 1. L. quod certarum, 3. L. quidam, 4. *de posth. hered. instit.*

Tit. III.

De injusto, rupto, irrito facto testamento.

1. **V**ariis modis testamentum effectu caret: (1) quod ab initio sit nullum, (2) quod ex causa superveniente vel infirmetur, vel (3) alias effectum ex accidenti habere non possit, quamvis legitime sit conditum.

2. *Nullum, vel injustum est* (a) ob defectum solemnium (b) essentialium, (c) certitudinis voluntatis, & (d) ob inhabilitatem testatoris. *L. 1. h. L. 11. §. de Leg. 3.* Nec operatur hic aliquid *clausula cassatoria*. Vid. tamen Dn. Coccei. de *claus. testament.* c. 3. n. 90. seqq. Aliquando tamen, si ommissa tantum sint *solemnia*, plus operatur *clausula codicillaris*. Quo etiam pertinet *adjuratoria*. *L. 77. §. 23. de Leg. 2.* Dn. Coccei. de *claus. testam.* n. 201. seqq. Quandoque etiam jure prætorio salvatur.

3. Ex causa superveniente infirmatur (I) *per ruptionem*. Rumpitur autem (1) *nativitate posthumi*, vel quasi, si debito modo nascitur. Vid. *P. 1. Lib. 1. Tit. 5. §. 4.* Et in genere rumpitur, si tempore mortis quidam adsunt, qui debebant institui, sed non instituti sunt, quamvis tempore *conditi testamenti* institutio horum non erat necessitatis. v. c. parentum, vivis adhuc liberis testatoris, sed postea ante testatorem mortuis.

4. (2) *Posteriori condito testamento*, modo (a) *perfectum sit*, sive solemne, sive minus solemne, nisi in posteriori instituti heredes ab intestato, ubi quinque testes etiam sufficiunt ad rumpendum prius, in quo extranei instituti. *L. 2. h. L. 21. §. pen. C. de testam.*

5. (b) *Constet, quale sit posterius*: alias de jure civili neutrum subsistit. Utrunque tamen sustinetur ex jure prætorio. *L. 1. §. 6. de B. P. sec. tabb.*

6. (c) *Testator posteriori non addiderit clausulam, utrumque valere debere.* §. 3. *I. h.* Sic enim posterius directo, prius jure fideicommissario instar codicillorum valet. *L. 12. §. 1. h.*

7. (d) *Posterius sit factum ex certa scientia.* Si ex errore: prius subsistit. *L. f. de hered. instit.* Denique (e) *posterius adhuc sit integrum.* Reviviscit enim prius, si hanc ob causam posterius cancellatum est. *Vid. infr. Tit. 4. §. 5.*

8. *Alias libera est facultas mutandi testamenta,* *L. 4. de adim. vel transf. leg.* nihil operante clausula derogatoria in posteriori expresse non revocata. *L. 22. de leg. 3.* *Stryk. de caut. contr. c. 24. §. 53. seqq. Dn. Coccei. de claus. testam. c. 2. n. 132.*

9. *Idem dici potest de clausula juratoria priori testamento adjecta, quamvis, nisi iusta causa subsit, testator perjurium committat.* *Id. c. L. in f.*

10. *Ceterum mutatio hodie facilius impediri potest per pacta, quæ moribus vim plenam, etiam in successioneibus, acceperunt.* *Stryk. in V. M. h. t. §. 3.* Proinde testamenta conjugum reciproca difficilius ab altero, invito altero, revocantur ob pactum tacitum, quod in iis latere videtur, de illo non revocando, *Schil. Ex. 29. §. 54. seqq. Dn. Jo. Sam. Stryk. de testam. conjug. recipr. §. 74. seqq.* præsertim cum hæc testamenta moribus Germaniæ antiquissimis usitata fuerit. *Berlich. Decis. 92. n. 12.*

11. (3) *Nuda revocatione* coram duobus, vel tribus testibus facta, modo in testamento scripto decennium elapsum sit. *L. 27. C. de testam. l. 6. C. Theod. de testam.* Nuncupativum vero simpliciter revocari potest coram septem testibus; & minus solemne coram duobus.

12. (4) *Cancellatione, vel deletionem*, de qua *Tit. seqq.* speciatim agendum est.

13. (II) *Quod irritum fiat.* Hoc contingit, mutato statu testatoris. §. 4. §. 1. h. Restituito eo ex maxima, & media capite diminutione ipso jure convalescit. *L. 6. §. pen. A.* Si autem, quoad minimam, adoptivus rursus sui juris fiat: nova declaratione opus est. *L. pen. §. 2. de B. P. sec. tabb.*

14. (III) *Quod fiat destitutum* ideo quod heres vel nolit, vel non possit adire hereditatem. Neque legatariis, aut fideicommissariis hoc casu integrum est adire hereditatem, uti quidam colligunt ex *Nov. 1. c. 1.* quæ potius de herede, qui hereditatem adiit, sed intra annum legata solvere renuit, intelligenda est. *Lauterbach. de testam. destitutum m. 3.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. tunc autem, 2. L. si quis, filio exhereditato, 6. §. 7. 9. 10. L. posthumus præteritus, 12. pr. L. cum in secundo, 16. L. filio præterito, 17.

Tit. IV.

De his, quæ in testamento delentur, inducuntur, & inscribuntur.

1. **R**umpi quoque testamentum factum ipso, dictum est. §. 12. tit. antec. Quo pertinet cancellatio, inductio, deletio. L. 1. §. 3. h. Si tamen tantum unius heredis nomen inductum est: reliqui heredes petere hereditatem non prohibentur: L. 2. pr. h. prior autem exceptione repellitur. L. 1. §. 3. h. L. 4. §. 10. de dol. mal.

2. Requiritur tamen, ut factum tale accesserit consulto, quod in dubio præsumitur, arg. L. 3. in f. h. nisi contrariæ præsumptiones sint fortiores. L. 12. C. de testam. Stryk. de caut. testam. c. 24. §. 43.

3. Si inconsulto facta fuit cancellatio, vel delerio: subsistit, quatenus adhuc testamentum legibile est, L. 1. pr. h. vel extrinsecus probari potest, quid scriptum in testamento fuerit. Huber. h. §. 2. Disp. nostr. de scrip. non legib. c. 3. §. 11. 12.

4. Quod si vero ante consummationem testamenti fortuito quid deletum: non aliter subsistit, quam quatenus legi potest: probatio autem extrinsecus facta non admittitur, L. 1. §. 2. h. Huber. h. §. 3. si testator aliud testamentum condendi occasionem habuit.

5. Si posterius est cancellatum, ut valeat prius: hoc conservatur ex jure prætorio

rio contra jus strictum, quo semel raptum non convalescit. *L. pen. §. 2. d. B. P. sec. tab.*

TEXT. NOTAB.

Occurrunt hic tantum. 4. LL. quæ omnes attendæ.

Tit. V. (C. VI. 24.)

De heredibus instituendis,

1. **I**N voluntaria heredis institutione respiciendum (I) ad personarum instituendarum habilitatem. (II) ad modum instituendi.
2. In personis requiritur, ut juris civilis commercio fruantur. *L. 1. pr. ad L. Falcid.* Hinc excluduntur servi, quæ tales: peregrini *L. 6. §. 2. h.* (qui tamen, postquam jura succedendi illis sunt communicata, hodie institui queunt. *Auth. omnes peregrini C. commun. de success.*): deportati: banniti: apostatæ: *L. 3. C. de Apost. hæretici. L. 4. C. de hæret.* (Sed, sicuti hodie hæretici testamenta condunt ita similiter recte heredes apud Protestantem instituuntur): & denique collegia reprobata a jure *L. 8. C. h. L. 1. C. de Judais.*
3. Quidam etiam certo respectu institui nequeunt. Huc pertinent liberi naturales, quando adsunt legitimi. Tunc enim tantum in una uncia institui a patre possunt: *Auth. licet, C. de nat. lib. Nov. 89. c. 12.* si testatoris parentes soli supersint; in octo uncias: alias vero in solidum.

4. Sic & incestuosi non possunt institui a parentibus, nec parentes incestuosi a se invicem. *L. 6. C. de incest. nupt.* Ab aliis possunt.

5. Hujusmodi incapacis institutio, modo palam facta, pro non scripta habetur. *L. 1. C. h. Donell. l. 6. c. 17. lit. t. Si clam facta: fisco lucrum ejus cedit. L. 1, L. 2. §. 1. de jure fisci.* Hinc facile patet, quomodo differant ab indignis, quorum portionem fiscus eripit.

6. Habilitas heredum tribus maxime temporibus consideranda: (a) *testamenti conditi*, ob regulam Catonianam: (b) *mortis*, quia per hanc confirmatur testamentum: (c) *aditionis*, quia per hanc acquiritur. Quod ultimum in heredibus suis non est diversum a tempore mortis.

7. Quoad modum instituendi, requiritur, (I) *ut possit institutio habere effectum*. Hinc omnium hominum institutio esset ridicula. In pauperum institutione diversa est ratio. *L. 46. & 49. de Episc. & Cler.* cum magis pauperes *collective sumti* in eo, quo vixit testator, loco videantur instituti. Huc etiam refertur, si quis *Sanctum* instituit, quia sic Ecclesiae, Sancto illi destinatae debetur. *L. 26. C. de SS. Eccl.*

8. Alias vero liberum est tot instituere personas, quot testator velit, quatenus effectum sortiri potest. Et quidem, si partes non sunt singulis adscriptae: in tot partes hereditas dividitur, quot sunt personae. Plures *collective sumptae* pro una reputantur persona: *L. 11. L. 15. ff. L. 59. §. 2. h. L. 34. de leg.*

1. voluntatis tamen habita ratione. *L. 80. §. 6. de Leg. 2.*

9. Si omnibus partes adscriptæ: tot fiunt partes, quot testator voluit. Denique si quibusdam partes adscriptæ, quibusdam non: hi quod *assi*, vel *dupondio* deest, consequuntur. *§. 6. I. h. L. 17. §. 8. h.*

10. Quin etiam aliquando ex *præsumpta* testatoris voluntate constituendæ sunt partes. *L. 13. pr. de lib. & posth. hered.*

11. (II) *Ut institutio respiciat universam hereditatem*, sive unus, sive plures instituti sint heredes, quia jus Romanum non admittit, ut quis possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. Conf. *L. 55. de Leg. 1. L. 7. de R. J.*

12. Hinc unus in re certa institui nequit: sed hic, detracta mentione rei, universam hereditatem capit, *L. 1. §. 4. h. Idem & de pluribus ex certa re institutis asseritur in L. 9. §. 4. h. §. 4. L. 10. L. 11. h.* ut tamen hoc in casu certæ rei adjectio habeatur instar *prælegati* in divisione hereditatis, & sic nihilominus ex æquo solvendum sit ex reliquis bonis æs alienum. *L. 35. pr. §. 1. h.*

13. Idem placuit, si aliqui ex certa re sint scripti, aliqui non, Hoc casu illi sunt loco *legatariorum*: hi vero heredes. *L. 13. C. h. Deficientibus vero his, illis jus accrescendi salvum est. Bachov, ad Treutl. V. 2. disp. 12. th. 1. lit. A.*

14. (III) *Ut sit libera*, non extorta, quamvis blanditiæ non simpliciter sint prohibiti. *L. f. si quis aliq. test. proh.*

15. (IV) *Ex certa scientia, & animi sententia facta*. Hinc (a) errans in designatione personæ nihil agit, *L. 9. pr. h. L. 3. 4. L. 7. C. h.* sicuti & (b) institutio non valet, quando addere voluit testator conditionem, nec addidit. *L. 9. §. 5. h.*

16. Nec (c) potest in alterius arbitrium conferri, *L. 32. h. aperte* scilicet: bene, tamen *tacite, L. 68. h.* nisi consideratur tanquam arbitrium boni viri, & non tanquam merum arbitrium. *L. 1. de leg. 2.* De jure Canonico tamen hoc simpliciter admittunt ob *C. 13. X. de testam.* Sed vid. Gonzalez ad d. *C. 13. n. 13.*

17. (V) *Verbis concepta dispositivis, & directis*. Hinc in conditione positi non videntur instituti, *L. 8. si quis omiss. cons. L. 114. §. 13. h.* Conditio enim expresse non disponit. *L. 19. h. L. 16. in j. de V. & pup. subst.* Verum sublatum est hoc requisitum per *L. 15. C. de testament.* adeoque qualiscunque declaratio hodie sufficit. Stryk. in *V. M. h. §. 1.*

18. (VI) *Sincera, non captatoria*, qualis est, cum talis conditio ei adjicitur, per quam quis secreta alienæ voluntatis ultimæ perscrutari conatur. *L. 70. h.* Ergo semper in futurum, non in præteritum fit. *L. 71. h.* Conf. Dn. Thomas. disp. de captat. instit. Donell. l. 6. c. 19. lit. e.

19. (VII) *Absque adjecto tempore, ne videatur defunctus pro parte intestatus decessisse*. *L. 34. h.* Tempus itaque detrahatur, nisi clausula codicillaris adjecta, quia sic per modum fideicommissi valet.

TEXT. NOTAB.

- L. 1. §. 4. L. circa eos, 2. L. suus quoque, 4. pr. L. quoties, 9. L. interdum, 13. L. si quis instituitur, 23. L. Titius & Sejus, 24. L. si te solum, 27. L. illa institutio, 32. L. ex facto, 35. pr. §. 1. L. si quis ita, 36. L. si paterfamilias, 40. L. 44. L. quidam, 46. L. nemo dubitat, 58. L. in tempus, 62. §. 1. L. si quis Sempronium, 68. L. captatorias, 70. L. illæ autem, 71. L. asse toto, 77. L. jam dubitari, 86. L. imperatorem, 91. L. ult.
- Ex Codice.* L. qui deportantur, 1. L. cum proponas, 3. L. si pater tuus, 4. L. nec apud peregrinos, 7. L. collegium, 8. L. extraneum, 11. L. quoties, 13.

Tit. VI. (C. VI. 26.)

De vulgari, & pupillari substitutione.

1. **D**Einde institutio est vel prima, vel secunda. Hæc est SUBSTITUTIO, quæ est institutio secundi, vel ulterioris heredis in defectum primi.

2. Hinc patet, sub definitione tantum comprehendi directam, quæ proprie dicta substitutio est. Nam obliqua, seu fideicommissaria supponit, primum adiisse hereditatem. Unde illa in dubio præsumitur, nisi in codicillis ejus mentio occurrat. C. 1. de testam. in 6. Mev. 4. D. 181, & 7. D. 18. Stryk. de caut. test. c. 18. m. 1. §. 5.

3. In effectu inter utranque hoc interest, quod (1) directa tantum fieri possit in

te-

testamento; obliqua etiam in codicillis: (2) in illa transeat tota hereditas ad substitu-
tum; in hac detrahatur trebellianica: (3) illa præsupponat, heredem defecisse; hæc illum adiisse: (4) illam heres accipiat im-
mediate a testatore; hanc vero ab herede
primo.

4. Directæ species sunt quatuor. Prima
est VULGARIS, quæ communiter in omni testa-
mento cuicunque heredi fieri potest in casum,
si scriptus heres defecerit.

5. Ut hæc effectum habeat, requiritur,
(1) ut heres primus non adierit vel quod no-
lit, vel quod non possit, etiamsi casus al-
ter tantum expressus sit, cum alter alterum
comprehendat. Testator enim substituendo
magis substitutum, quam heredes ab inte-
stato admittere voluisse præsumitur. L. 7.
C. h. Diss. Huber. h. §. 1,

6. Est hæc vel *simplex*, qua extranei,
vel *reciproca*, qua coheredes sibi invicem
substituuntur. Hæc imitatur institutionem
primam. Hinc coheredes easdem capiunt
partes in substitutione, quas habent in in-
stitutione. L. 4. §. 1. L. 5. h. Voluntas ta-
men testatoris semper hic inspicienda. L. 9.
L. 24. h. L. 23. ad SCt. Trebell. L. 24. cod.
L. 124. de Leg. 1.

7. Jure accrescendi in eo utilior est re-
ciproca substitutio, quod ad omnes æquali-
ter spectet heredes: jus accrescendi autem
tantum locum habeat inter conjunctos ejus-
dem generis. L. 89. de legat. 3. Quin & æ-
qualiter possunt substitui, cum jus acere-

scendi tantum pro rata partes coheredibus attribuat. Sic etiam plurimum refert respectu Falcidiæ. *L. 1. §. 17. 18. junct. L. 78. ad L. Falcid. Vid. infr. Lib. 35. Tit. 2. §. 5.*

8. Fluit ex hoc requisito, substitutum heredibus ab intestato etiam tunc præferendum esse, si heres minor contra aditionem restitutus sit, quia restitutio in pristinum statum omnia deducit, & præsumpta voluntas testatoris pro substituto loquitur. *L. 2. §. 3. h. Donell. l. 6. c. 24. lit. m. ibique Hillig. Struv. Ex. 33. th. 17.*

9. (II) *Ut heredis heres nullo jure possit admitti ad hereditatem*: alioquin enim excludit substitutum. Hinc, quoties hereditas non adita transmittitur ad heredem, substitutus haud admittitur, si modo heres primus testatori superstes fuerit. *Conf. Struv. c. l.*

10. Altera est PUPILLARIS, quæ est, quæ pater liberis suis impuberibus proxime in potestate ejus tempore conditi testamenti, & patris mortis existentibus, substituit in casum, si heredes facti fuerint, & intra pubertatem decesserint. Re vera magis videtur esse nova institutio, seu testamentum a patre liberis factum, quam substitutio. *L. 2. §. 1. h. Donell. lib. 6. c. 25. lit. a.*

11. Latitat sub hac specie quoque vulgaris, sicuti in vulgari subintelligi quoque debet pupillaris, nisi voluntas testatoris in contrarium adsit. *L. 4. L. 39. §. 1. h. L. 2. L. 4. C. h. Quocirca, sive filius sit heres, sive non, substitutus admittitur; illo quidem casu in omnia & patris, & pupilli bo-*

na : hoc vero in patris tantum. *L. 10. §. 5. h. Donell. l. 6. c. 26. lit. a. b.*

12. Requiritur vero, (I) *ut pater ita substituat*, qui scilicet alias testari potest. Est enim effectus patriæ potestatis, & requiritur hæc tempore conditi testamenti, & mortis. *L. 41. §. 2. h. Hinc mater non substituit liberis, nisi sibi vulgariter. L. 33. h. Carpzov. P. 3. C. 8, D. 18. Addita clausula codicillaris pupillarem in fideicommissariam vertit, Id. def. 17. ut tamen ultra bona materna non valeat, detracta legitima, & trebellianica.*

13. (II) *Et quidem liberis suis*, h. e. immediate in ejus potestate existentibus. Nepoti itaque patre vivo intermedio, ab avo substitui nequit, nisi eventualiter ex formula *L. Vellejæ. L. 29. §. 13. de lib. & posth.*

14. Perinde autem est, utrum liberi jam nati, an nascituri sint, & tunc etiam admittitur substitutus *ex vulgari*, si plane non nascitur posthumus. *Stryk. de Caut. Testam. c. 18. membr. 2. §. 8. Imo olim etiam exheredatis substitui poterat, quod hodie difficilius locum inveniet.*

15. (III) *Liberis impuberibus*, qui in hac ætate sibi non possunt condere testamentum: sed pater quasi eis condit. Qua ratione duo videntur esse testamenta, patris, & filii. *§. 2. I. h. Donell. l. 6, c. 25. lit. f.*

16. Ultra pubertatem non valet *verbis civilibus facta substitutio. L. 7. L. 14. h. Aliquando tamen, si verba, & voluntas testatoris id admittant, valet jure fideicom-*

172 L. XXVIII. T. VI. DE VULGARI
missi. *L. 76. ad Sct. Trebell.* In brevius tem-
pus tamen fieri potest, *L. 21. h. Donell. c.*
L. lit. n.

17. (IV.) *Ut fiat in casum, si hæres fue-
rit, (modo institutus sit) & in impubertate
decesserit.* Continetur tamen etiam substitu-
tio hæc specialis sub compendiosa: si qua-
cunque ratione decesserit, ex voluntate patris
generali præsumpta. *Stryk. c. l. §. 13. seqq.*

18. (V) *Ut pater sibi ipsi condat testa-
mentum.* Hujus enim sequela est substitutio
pupillaris. *L. 1. in f. h.* Parum autem re-
fert, si uno contextu utrumque testamen-
tum fiat, utrum sibi prius, an filio scribat
heredem. *L. 2. §. 5. 6. h.* Si diversis tempo-
ribus: sibi prius heredem scribere debet. *c.*
L. §. 4. Potest enim pater diverso tempore,
& modo sibi, & liberis testamenta condere.
L. 16. §. 1. L. 20. §. 1. h. Vid. tamen Do-
nell. *l. 6. c. 25. lit. o. seqq.*

19. Hinc, si patris testamentum exitu
careat, evanescit quoque substitutio hæc.
L. 2. §. 1. L. 10. §. 4. h. Quatenus autem no-
vo jure tantum corrui heredis institutio, ce-
teris salvis: eatenus quoque substitutio va-
let. *N. 115. c. 3. §. f.* Idem dicendum, si
omissa causa testamenti, ab intestato pos-
sideatur hæreditas ab herede scripto. *L. 2.*
§. 1. h. Imo, licet filius abstinuerit, tamen
sola sui heredis existentia tabulæ pupillares
confirmantur, *L. 41. de acquir. vel om. he-
red. ibique Gothofr. in Not. Donell. c. l. lit. u.*

20. Substitui possunt qui alias institui
valent. Hinc, si naturales substituuntur, ex
bo-

bonis quidem testatoris solidum non capient: bene tamen ex bonis pupilli, *L. 6. h. quamvis olim in solidum a patre institui poterant. L. 45. h. L. 16. §. 1. de his quæ ut ind.*

21. Neque pater tenetur præcise matrem pupilli substituere, aut fratrem, *L. 8. §. 5. de inoff. testam. L. 8. C. h. c. 1. de testam. in 6. quia pater suo jure substituit. Aliud receptum est jure Sax. Electorali. Carpz. P. 3. const. 8. def. 3. Imò in tacita sub vulgari expressa contenta, matrem non excludi a legitima volunt.*

22. Succedit itaque substitutus, si quomodocunque decesserit ante pubertatem, secundum dicta §. 11. etiamsi post mortem ab alio arrogatus sit, *L. 17. & 18. de adopt. modo substitutus adhuc supersit. Evanescit enim, si ante, vel simul cum ipso pupillo moriatur. L. 18. de reb. dub. Stryk. de Success. ab int. diss. 10. c. 3. §. 4. & c. 5. §. 15. Quod si coheredes substituti sunt sub hac clausula, quisquis mihi heres erit: §. 7. I. h. vocantur (a) qui scripti sunt, & (b) adierunt hereditatem, & (c) pro qua parte scripti sunt. L. 8. §. 1. h.*

23. Evanescere quoque substitutionem hanc putarem, si Princeps ex justa causa filio impuberi, jam tamen prudenti, daret facultatem testandi, & hic testamentum conderet. Brunnem. ad *L. 8. §. 7. n. 18. h.*

24. Quo casu autem succedit substitutus pupillo, eo casu utranque tenetur amplecti hereditatem, *L. 10. §. 2. h. nisi substitutus*

174 L. XXVIII. T. VI. DE VULGARI
sit qui alias ab intestato succederet pupillo. L. 12. h.

25. Ad hujus exemplum introducta est substitutio mente captorum, & furiosorum, quæ quasi PUPILLARIS vocatur, quæ parentes liberis suis mente captis, aliove vitio facultatem testandi impediēte laborantibus substituunt in casum, si heredes facti, & in tali vitio decesserint.

26. Differt a priori, (I) quod quilibet parentum hic ita substituat. Nititur enim sola humanitate, seu providentia parentum. L. 9. C. h. Si plures substituerunt: omnium substituti admittuntur, quoad bona a substituentibus in filium profecta. Quoad bona filio propria, omnes æqualiter, cum omnium æquale jus sit substituendi.

27. (II) Quod certæ personæ hic præcise sint substituendæ. Videlicet (1) dementis liberi: (2) ejus fratres & sorores, & quidem juxta verba L. 9. cit. non omnes præcise substituendi sunt, sed vel unus ex pluribus sufficit. Quæ sententia ratione liberorum dura videretur Bachov. ad Treutl. Vol. 2. disp. 11. th. 10. lit. c. & forsan secundum Nov. 115. ita mutanda: ut ceteris ad minimum salva sit legitima. Imo juxta Nov. 118. parentes quoque substituendi.

28. Substituitur ita mente captis, & sic multo magis furiosis. De prodigis idem dicendum. Stryk. de caut. test. c. 18. m. 3. §. 11. Diss. Huber. ad I. h. 5.

29. Ut itaque effectum habeat, requiritur, ut liberi in tali conditione decesserint, ut sibi non possint testamentum condere, li-

cet vel maxime substitutio in alium sit expressa casum. Nam latitat quoque sub hac alia, ex qua filius vel non est heres, vel non potest testari.

30. Denique MILITARIS substitutio concessa est ex peculiari gratia militibus, *vi cuius liberis suis quomodocunque substituere possunt, etiamsi sibi non fecerint testamentum.* L. 2. §. 1. L. 15. L. 35. ff. h. L. 8. C. h.

31. Hoc tamen attenditur discrimen, ut, si pupillus militis intra pubertatem decedat, ad substitutum jure communi veniant omnia bona. Sin autem post pubertatem: *ex privilegio militari, non jure fideicommissi, patris militis duntaxat.* L. 15. h. L. 8. C. h.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 2. 3. L. moribus, 2. §. 1. 2. 4. 5. 6. L. jam hoc jure utimur, 4. pr. §. 1. 3. L. si in testamento, 5. L. si is, qui, 6. L. qui liberis, 8. §. f. L. si pater, 9. L. sed si plures, 10. pr. §. 2. 4. 5. 6. L. si filius, 12. L. Centurio, 15. L. si plures sint instituti, 24. L. si pater impubes, 25. L. quidam ex testamento, 30. L. si mater, 33. L. coheredi, 41. §. 2. 4. L. ex facto, 43.

Ex Codice. L. cum heredes, 1. L. hereditatem, 2. L. quamvis, 4. L. post aditam, 5. L. testamento, 6. L. si testamento, 7. L. precibus, 8. L. humanitatis, 9. L. ult.

Tit. VII. (C. VI. 25.)

De conditionibus institutionum.

1. **S**Æpe conditio adjici solet institutioni. **CONDITIO** est *adjectio certæ alicujus circumstantiæ, sub qua heredis institutio differtur in futurum casum incertum, donec extiterit.*

2. Requiritur itaque, (I) *ut extrinsecus fuerit adjecta*. Quæ ex natura rei inest, institutionem non facit conditionalem, licet exprimatur, L. 21. L. 19. §. 1. L. 99. L. 47. de cond. & dem. L. 48. de V. O. nisi testator id voluerit. L. cit. 21.

3. (II) *Ut conferatur in casum futurum*. In præteritum, vel præsens collatio non est conditio. §. I. de V. O.

4. (III) *Incertum*. Hinc etiam qui ex incerto tempore institutus est, h. e. de quo non constat, utrum, se vivente, existere possit, merito sub conditione institutus reputatur. L. 75. de cond. & dem. L. 9. C. de hered. instit. Si certo existitutum est, testatore vivente: conditio est necessaria, & pro non adjecta habetur.

5. (IV) *Possibilem*, seu qui contingere, & non contingere potest. *Impossibilis absolute talis* proprie non est conditio, nec vitiat institutionem, sive natura, sive lege talis sit, L. 6. L. 15. h. L. 4. §. 1. de statulib. modo constet (1) quod *sane mentis* testator fuerit: L. 27. §. 1. h. (2) *extraneus* sub ea institutus sit. Si filius sub turpi institutus (cui etiam derisoria æquiparatur, L. 14. L. 27. h. L. 113. §. ult. de leg. 1.): institutio prorsus non valet. L. 15. h.

6. Ab hac differt impossibilis secundum quid talis, quæ in se existere potest, & quam existere posse testator existimavit. Quo pertinet casus in L. 83. ff. de condit. & dem. Hæc si deficit: cessat institutio. Dn. Thomas. de filio sub condit. si se fil. prob. hered. instit. c. 2. §. 10. seqq.

7. *Proprie dicta conditio est vel potestativa, quæ simpliciter est in potestate heredis: vel casualis, quæ tota dependet a casu: vel mixta, quæ partim a casu, partim a potestate heredis dependet. Differt hæc a potestativa, quod hic casus ordinarius, & per se adsit: ibi ex accidenti aliquando intervenire possit, regulariter tamen ab herede libere impleri queat* *L. un. §. 7. C. de caduc. toll.*

8. Differunt in effectu inter se, (1) quod *potestativa post mortem impleri debeat, L. 2. de cond. & dem. modo sit reiterabilis: alias sufficit, si quoquo modo impleta sit. L. 10. L. 11. h. L. 7. C. de instit. & subst. In casuali perinde est, quandocunque existat, L. 7. C. de instit. & substit. nisi finitum tempus, intra quod existere debeat, habeat. L. 91. de condit. & demonstr.*

9. (2) Quod *deficiente casuali, & potestativa (si illam nolit implere), evanescat heredis institutio. Sed in mixta videndum, utrum impedimentum oriatur ex facto alterius hominis: an a mero casu. Priori casu habetur pro impleta. L. 24. 40. pr. L. 57. 84. 101. §. f. de cond. & dem. L. 13. §. 1. de ann. leg. L. 34. §. 1. de statulib. L. 5. §. 5. quand. dies leg.*

10. *Posteriori vero conditio defecisse dicitur. Neque enim heres hic ad eam implendam aliquid conferre potuit, ceu in priori casu factum esse supponitur. L. 8. §. 7. L. 24. h. L. 31. L. 94. L. 101. pr. de cond. & dem. L. 54. §. 1. & 2. de leg. 1. Dn. Thomas. cit. disp.*

11. (3) Quod jure Digestorum filius tantum sub *potestativa* potuerit institui: *L. 4. L. 86. de heret. instit. L. 15. L. 28. h. extraneus* sub qualibet alia.

12. Sed jure novo, quoad legitimam quælibet conditio, etiam, quæ impletu facilis est, habetur pro gravamine, rejiciturque. *L. 32. C. de inoff. testam.* Quoad cetera bona ultra legitimam relinquenda, liberi *extraneis* æquiparantur, & sic in his sub qualibet conditione hodie institui possunt. *Brunn. ad L. 4. C. de instit. & substit. Schilt. Ex. 38. §. 99.*

13. Tandem conditio est vel *affirmativa*, vel *negativa*. Hæc consistit in non *faciendo*, & differt a priori, quod sub *cautione Mutiana* statim possit adiri hereditas, quæ præstanda est coheredi. Si solus quis institutus est: impossibilem videri hanc conditionem, ait Ictus in *L. 4. §. 1. h.* Neque enim venientibus ab intestato cavebatur. Sed hæc subtilitas sublata est per *N. 22. c. 44. Bachov. ad Treutl. vol. 2. disp. 13. th. 6. lit. g.*

14. Pendente *affirmativa*, cautio ab herede non aliter accipitur, quam si sit in possessione hereditatis: *L. 12. qui satisd. cog.* alias curator hereditati jacenti dari suevit, *Gail. 2. O. 130.*

15. Existente ea, hereditas non ipso jure acquiritur, nisi in suo herede: sed tantum facultas acquirendi, *L. 13. h.* nisi jam adita sit sub cautione, quod jure prætorio permissum est. *L. 6. de B. P. sec. tabb.*

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si heredi, 5. L. quæ sub conditione, 8. pr. 7. L. conditiones, 9. L. si quis testamento, 11. L. ei qui ita, 13. L. filius, 15. L. si Titius, 16. L. uter ex fratribus, 23. L. si pupillus, 26. L. ult.

Ex Codice. L. cum avum, 1. L. conditioni, 2. L. si mater, 3. L. si pater, 4. L. generaliter, 6. L. si quis heredem, 7. L. cum quidam, 9.

Tit. VIII. (C. VI. 30.)

De jure deliberandi.

1. **N**E heredes adeundo hereditatem sibi præjudicarent, leges ipsis indulgere duo beneficia. Primum est **JUS DELIBERANDI**, per quod heredibus conceditur *certum spatium, antequam adeant, ut interim in vires hereditatis delatæ inquirere, & an aditio sibi expediat, judicare possint.*

2. Nemine aditionem urgente, liberum erat intra 30. annos adire hereditatem: *L. 7. C. de petit. hered.* alias anni spatium præfiniri solebat a Principe, a magistratibus vero novem menses, *L. ult. §. 13. C. h.* intra quod tempus, si heres decessit, reliquum transmittitur ad heredes ejus. *L. 19. C. h.*

3. Sed fatente ipso Imperatore in *L. ult. §. 13. C. h.* supervacuum hoc beneficium videtur esse, postquam meliori beneficio, *inventarii scilicet, heredibus consultum est.*

4. *INVENTARII BENEFICIUM* est designatio omnium bonorum, & jurium, quæ apud defunctum fuerunt, legitime ab herede facta, hunc in finem, ut impediatur confusio utriusque & heredis, & defuncti patrimonii.

5. Requiritur vero, (I) ut consignentur omnes res, quod si dolose quædam subretractaverit: duplum restituere jubetur, *L. f. §. 10. C. h. salvo tamen inventarii beneficio. Sand. Lib. 4. t. 12. def. 6.*

6. (II) Citentur ad illius confessionem omnes, quorum interest, aut, his absentibus, tres adsumantur testes. *L. ult. §. 2. cit.* (III) Adhibeantur *Notarii. N. 1. c. 2. §. 1.*

7. (IV) *Intra mensem inchoetur, & intra alios duos menses absolvatur. L. ult. cit. l. Si defectus aliquis adest, heres juramento illum supplere debet, L. f. §. 10. cit. modo verisimiliter aliquis possit demonstrari. Mev. 4. D. 92. Hoc juramentum quoque desideratur, si obsignatio judicialis neglecta est. Carpz. P. 3. c. 33. def. 10.*

8. Hodie hisce requisitis non ita stricte insistitur: sed sufficit tabellionem adhibuisse, & omnia legitime consignasse. Neque tempus præcise observandum est, cum ubique fere post *trigesimum* demum inventarium conficiatur. *Mev. 2. D. 156. Brunn. ad d. L. f. n. 16. Dn. Horn. de trigesimo.*

9. Effectus potiores sunt, (1) quod ultra vires hereditarias non teneatur, *L. f. §. 4. C. h. quamvis tamen heres maneat: Mev. 1. D. 39.* (2) separationem inducat patrimoniorum, *c. L. f. Mev. 1. D. 40. adeo, ut credi-*

ditoribus *volentibus* hereditatem aditam cedere possit. Id. c. l. Hinc (3) confusio juri-
um impeditur, c. l. f. §. 9. &, si (4) res
hereditariae pereant, in effectu pereunt cre-
ditoribus. c. l. f. §. 4. Heres autem non al-
liter fruitur hisce beneficiis, nisi inventa-
rium exhibeat. Mev. 1. D. 123. Interim et-
iam exceptionem hujus beneficii opponere
potest ipsi executioni. Id. 1. D. 145.

10. Neglecto inventario, onera omnia
subire tenetur, quæ jure veteri heredi in-
cumbant: debita integra solvit: non detra-
hit Falcidiam: N. 1. c. 1. confunduntur ju-
ra, & actiones, nisi quod in Saxonia, ut &
aliis terris Germaniæ, ubi jura antiqua pa-
triæ obtinent, sufficiat edere juratam speci-
ficationem. Stryk. in *V. M. h.* §. 2.

TEXT. NOTAB.

L. necnon illud, 3. L. ait prætor, 7. §. 2. L. si
quis suus, 8. L. filius, 9. L. si plures gra-
dus, 10.

Ex Codice. L. cum debitum, 2. L. si fratris, 3.
L. filiofamil., 4. L. potuit, 5. L. si avia, 6.
L. quoniam, 7. L. licet in continenti, 8. L.
si te bonis, 10. L. suum, 13. L. non est du-
bium, 15. L. nec emere, 16. L. cretionum,
17. L. si infanti, 18. L. cum in antiquiori-
bus, 19. L. scimus, 22. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
9. 10. 11. 12. 14.

Lib. XXIX. Tit. I. (C. VI. 21.)

De testamento militis.

1. **I**nter testamenta minus solemnia primo loco eminet *MILITARE*, quod absque omnibus solemnitatibus expeditur, cujus ratio adæquata petenda ex periculis bellorum. *L. un. pr. de B. poss. ex test. milit.*

2. Requiritur tamen, (I) ut *actu* testator miles sit, h. e. ut sit in numeros relatus: *L. 42. h. ut tamen cingendus habeatur pro cincto. L. 43. h.*

3. Aliquando *extra ordinem* quilibet *paganus* militari modo testatur, si extremis periculis bellicis cum aliis militibus versatur, *L. f. h. cit. L. un. modo alias habeat testandi facultatem. Dn. Harprecht. de testam. pagan. in host. confect. c. 2. §. 20. ubi hoc privilegium §. 34. extendit ad omnes personas, quæ quacunque ratione in castris eo tempore, quo periculum grave imminet, reperiuntur, per L. f. h. t.*

4. Supponit vero lex (a) eos in hostico esse constitutos. Ergo distinctio *Max. de anno 1512* hic applicari nequit: (b) quod in hostico decesserint, *Dn. Harprecht. c. l. §. 92. seqq.* quamquam sufficere videatur, si lethally vulneratus alibi mox decedat. *Stryk. de caut. testam. c. 9. §. 23.*

5. (II) *Ut miles sit in expeditione constitutus*, h. e. in statu belli. Hillig. ad Donell. l. 6. c. 28. lit. r. In hybernis constituti hoc privilegio non aliter gaudent, quam si excubent in limitibus, nulla facta pace: vel in ejusmodi locis, quæ perpetuis sunt obnoxia excursionibus. Bachov. ad Treutl. V. 2. disp. 10. th. 6. lit. c.

6. Quamvis vero de jure Rom. hic omnis sollemnitas sit remissa: tamen in cit. R. I. de anno 1512. §. und sollen. ulterius requiritur, ut milites in acie deprehendantur. In castris degentes duos ad minimum testes adhibere debent.

7. (III) *Ut constet de seria militis voluntate*. Nam hoc est *essentiale* omnis testamenti: L. 24. h. alias quælibet verba, & quælibet scriptura sufficit. L. 40. pr. h. L. 15. C. h.

8. Hinc, si *nuncupative* miles testari velit, necessario declarare debet ultimam suam voluntatem coram duobus testibus quibuslibet, etiam non rogatis. L. 24. h. Hillig. ad Donell. l. 6. c. 28. lit. o.

9. Hisce observatis, valet dispositio ex nuda ejus voluntate L. 1. L. 20. in f. L. 24. D. L. 6. C. h. adeo, ut, quamvis jure communi testari voluerit, & defecerit antequam solemnia omnia adhibere potuerit: tamen valeat jure militari, L. 3. h. Stryk. c. l. §. 2. in f. quamvis in dubio potius censeatur magis jure communi voluisse testari, si septem testes adhibuit. arg. L. 3. C. h. Id. c. l. §. 10.

10. Hinc fluit (2) testamentum ante militiam nulliter conditum *sola* voluntatis declaratione post superveniente convalescere. *L. 9. §. 1. L. 25. h. (2) nuda voluntate irritari. L. 15. §. 1. h.*

11. (3) Posse illum decedere pro parte testatum, & pro parte intestatum, *L. 6. ff. L. 1. 2. C. h. & pluribus testamentis ita, ut posterius non rumpat prius, nisi priori contrarietur. L. 19. L. 29. L. 36. §. 1. h.*

12. (4) Cessare in eo jus accrescendi: *L. 37. h. (5) non esse obnoxium Falcidiæ, L. 17. §. 1. ff. L. 7. C. ad L. Falcid. Hill. ad Donell. c. l. lit. b. aut querelæ inofficiosi testamenti, &c.*

13. Alterum est Testamentum PARENTUM INTER LIBEROS, ubi parentibus pleræque etiam remissæ sunt solennitates, cum videatur repugnare reverentiæ iis a liberis debitæ, si impugnare velint parentum dispositionem. *N. 107. pr.*

14. Hinc fluit, (a) *quemlibet ex ascendentibus ita posse testari*, etiam matrem, *L. 21. §. 1. C. de testam. modo inter eos testentur, qui respectu testatoris habentur liberorum instar. Hinc inter naturales sola mater ita disponit, non etiam pater. Brunn. ad Auth. quod sine, C. de testam. n. 5. Dn. Harpr. de adnxt. extran. pers. in dispos. patr. int. lib. §. 13. n. 13. seqq. E contrario pater tantum inter adoptivos, non mater. Stryk. c. Tr. c. 10. §. 6.*

15. (b) *Privilegium hoc non esse reciprocum, nec liberos ita testari posse inter parentes,*
c. L.

c. L. 21. §. 1. quamvis, si quinque testes adhibiti, contra prius, quo extranei instituti sunt, subsistat, c. L. 21. §. 3.

16. Requiritur vero (I) *ut liberi instituantur heredes*, Mev. 4. D. 14. Stryk. c. l. §. 10. quia hic titulus utilis est liberis: non tamen proinde prohibita est *exheredatio* ex justa causa. Vid. supra. Lib. 28. Tit. 1. §. 12.

17. (II) *Ut inter solos liberos disponat*. Nam ne quidem legari extraneæ personæ in tali testamento quid potest, nisi adhibiti fuerint quinque testes. Stryk. c. l. §. 24. Multo minus illa institui. Vid. plenissime de hac materia Dn. Harprecht. cit. tr.

18. (III) *Addat annum, & diem*, quod hic singulariter leges requirunt. cit. Auth. quod sine. (IV) *omnia literis integris perscribantur*, præsertim in parte dispositiva. Disp. nostr. de script. non legib. c. 3. (V) *specialiter nomina liberorum exprimantur*. cit. Auth. quod contra L. 26. C. fam. etc. constitutum est.

19. Hisce observatis, nulli testes necessarii sunt: sed sufficit sola scriptura patris, vel matris, etiam absque subscriptione, modo constet de ipsa scriptura, & quod illam testator pro testamento habere voluerit. Stryk. c. l. §. 19. Quod si ab alio scriptum sit testamentum: saltem *scriptio* desideratur.

20. Differt ab hoc testamento *nuda divisio paterna*, qua pater liberis ab intestato successuris assignat certas portiones, L. f. C. fam. etc. ubi vel patris, vel liberorum subscriptio sufficit. Nov. 18. c. 7. Unde non alii ad hanc divisionem vocandi, quam qui ab intestato

suc-

succedunt. Sufficit quoque de aliquibus tantum bonis divisionem esse susceptam, in quo differt a *testamento inter liberos*.

21. Tertium est TESTAMENTUM TEMPORE PESTIS conditum, in quo olim tantum *conjunctio testium inter se* erat remissa. *L. 8. C. de testam.* Sed hodie duo testes, etiam feminae, sufficiunt. *Mev. ad jus Lubec. P. 2. t. 1. art. 2. n. 44. Gail. 2. O. 118. n. 18. Myns. cent. 1. Obs. 96.*

22. Sufficere autem videtur, pestem, vel similem morbum contagiosum grassari in illo loco, licet domus testatoris peste non sit infecta. *Schilt. Ex. 38. §. 140. Struv. Ex. 32. th. 21.*

23. Peste cessante, nihilominus hoc firmitatem suam obtinet, etiam ultra annum, cum minus recte argumentum a militari ad hoc ducatur. *Schilt. c. l. §. 141.*

24. Quartum est AD PIAS CAUSAS, quod ex sola voluntate disponentis valet, *C. 11. X. de testam.* etiamsi nulli adhibiti fuerint testes. *Stryk. in Not. ad jus Eccl. Brunn. L. 2. c. 12, §. 4. Andreoli contr. 356. n. 38.*

25. Censetur autem quis disposuisse ad *pias causas*, quando singularis pietatis ratio testatorem ad disponendum promovit, v. c. *pauperes instituendo, L. 19. L. 23. C. de SS. Eccl. vel Ecclesiam, L. 1. C. eod. vel alia pia corpora. L. 22. L. 23. C. eod. &c.*

26. Quintum est TESTAMENTUM RUSTICORUM, quibus indulsit lex, (1) ut coram quinque possint testari testibus, si plures haberi nequeunt, *L. f. C. de testam. modo ruri testentur.*

tur. Vid. *constit. Maxim. de ann. 1512. §. und sollen die Notarien.* (2) ut alter pro altero subscribere queat. *c. L. f.*

27. Hinc pertinet etiam hoc privilegium ad nobiles ruri degentes. Stryk. *de Cant. testament. cap. 13. §. 4. seqq.* Sed, cum hodie copia testium non desit: vix amplius privilegiato modo testari possunt, nisi quod in Saxonis pagis subsistat testamentum coram parcho, & duobus testibus conditum. Richt. *decis. 28. n. 2.*

28. Tribuunt etiam peregrinantibus privilegiatum testandi modum: sed in jure civili non fundatum, extra cujus dispositionem jura specialia de casu ad casum non sunt extendenda. Conf. *pr. I. de codicill. L. 8. §. 2. eod.* Stryk. *c. l. tot. c. 14.* Hinc etiam nec parturienti modus privilegiatus concedi potest. Cornel. Van-Eck. *speciali dissert. de hac questione.*

TEXT. NOTAB.

L. similes, 3. L. jure militari, 4. L. idemque, 9. L. ex militari, 11. pr. L. quærebatur, 19. L. Divus Trajanus, 24. L. ejus militis, 34. §. ult. L. militis codicillis, 36. §. 3. L. Lucius Titius, 40. pr. L. miles ita heredem, 41. §. 1. 2. L. ex eo tempore, 42. L. filiusfam. 43. L. ult.

Ex Cod. L. frater tuus, 1. L. quanquam, 3. L. ex testamento, 5. L. in testamento, 6. L. certi juris est, 8. L. sicut certi juris est, 9. L. si cum, 10. L. captatorias, 11. L. in testamento, 12. L. milites, 15. L. ne quidam, 17.

Tit. II. (C. VI. 31.)

De acquirenda vel omittenda hereditate.

1. **H**ereditas delata acquiritur diversimode, prout differentia circa heredes occurrit. Alii enim sunt *absolute necessarii*, ut olim servi, qui nolentes volentes ipso jure erant heredes. §. 1. *I. de hered. qual. & diff.*

2. Alii dicuntur *sui, & necessarii*. Sui dicebantur, quia erant *immediate* in patris testatoris potestate tempore mortis: *necessarii*, quia itidem ipso jure, etiam invit, heredes erant, §. 1. *I. eod.* nisi a defuncto esset remissa necessitas. *L. 36. de hered. instit. L. 12. de cond. instit. Donell. l. 7. c. 2. lit. l.*

3. Ex jure tamen prætorio acceperunt BENEFICIUM ABSTINENDI, quod est *jus derelinquendi paternam hereditatem semel ipso jure acquisitam*. *L. 57. pr. h.* Unde adhuc differt a repudiatione. *Donell. c. l. lit. t.*

4. Hoc beneficio Prætor jus civile in totum haud immutavit: sed voluit, ut nihilominus, liberi subtili jure essent *sui heredes*, cum tales fiant ipso jure, etiam ignorantes. *L. 57. h. L. 14. de suis, & legit. hered.* Et quamvis abstinuerint: hæc nuda tamen sui heredis existentia post abstentionem adhuc aliquos effectus producit, maxime quod testamentum in totum destitutum dici nequeat, per existentiam heredum suorum ipso jure confirmatum. Vid. *L. 30. §. 1. de fideic. lib. L. 27. §. 3. ad Sc. Treb. L. 41. L. 42. n. L. 44. de r. jud.*

jud. L. 28. de reb. auct. judic. poss. Donell. c. L. lit. x.

5. Ceterum, si hereditatem, ipso jure acquisitam retinent: dicuntur se *immiscere*, quæ *immixtio* etiam factis declarari potest, quatenus post mortem illa agunt, quæ non alio, quam heredis nomine, agere possunt. Et hinc non præsumitur, sed a creditoribus in praxi docenda. Stryk. in V. M. h. §. 4. Potest tamen *immixtio* æque, ut *aditio*, præscriptione 30. annorum amitti, nec, quod plures volunt, 90. anni requiruntur. Stryk. cit. l. §. 3. Nicolai res. 11.

6. Ceteri heredes voluntarie adeunt hereditatem, & consistit hæc ACQUISITIO in legitima voluntatis declaratione, quod quis velit esse heres. Nemo enim compelli potest ad adeundam hereditatem. L. 76. C. de jur. delib.

7. Declaratur illa voluntas vel verbis, diciturque in specie *aditio*, vel factis concludentibus, quæ a nullo alio, quam herede fieri possunt, diciturque pro herede *gestio*, §. ult. I. de hered. qual. & diff. L. 20. pr. L. 88. h. modo heres (a) sciat, ex qua causa hereditas sibi sit delata: L. 22. L. 32, §. 1. h. (b) protestatio nulla intervenerit. L. 20. §. 1. Hahn. ad W. h. n. 4.

8. Utrobique requiritur, (I) ut quis talem animum habere possit. Hinc nomine infantis tutor, L. 18. §. 2. C. de jur. de lib. Hillig. ad Donell. l. 7. c. 9. lit. d. & nomine furiosi curator adit, L. ult. C. de cur. fur. quamvis id olim non licuerit. L. 63. h. Unde etsi furiosus in furore decessit, hereditatem ad suos non trans-

mit-

mittit heredes. *L. cit. f. Quæ conclusio ex veteri cretione jure adhuc fuit, hodie sine dubio mutanda per L. 17. C. de jur. delib.*

9. (II) *Ut quis ipse a. leat. L. 90. h. Erat olim actus legitimus, & fiebat per cretione. Ulp. in Fragm. Tit. 22. §. 27. seqq. Quæ tamen subtilitas sublata per L. 17. C. de jur. delib.*

10. Hinc solus pupillus non adit: sed auctoritate tutoris opus est: *L. 9. §. 3. de auct. tut. L. 8. L. 49. h. L. 18. §. f. C. de jur. delib. nec solus tutor. L. 5. C. de jur. delib. Quod rursus per L. 17. C. eod. sublatum.*

11. (III) *Ut heres sit sui juris. Hinc filiusfam. consensu patris, vel pater, filio consentiente, adit, L. 4. C. de jur. delib. L. f. §. 3. C. de bon. quæ lib. nisi pater nolit. Tunc solus filius, vel, filio recusante, solus pater adit. c. L. f. L. 15. de jur. delib. L. 11. C. eod.*

12. (IV) *Ut a. deatur pure, L. 51. §. ult. h. licet sub conditione institutus sit, L. 77. de R. J. Sed jure prætorio etiam sub conditione adiri potest. L. 6. d. B. P. sec. tabb. (V) Generaliter; non pro parte, L. 1. L. 55. h.*

13. Inducit aditio unitatem personæ inter defunctum, & heredem, etiam quoad jura, quæ morte non sunt extincta. *L. 37. h. L. 59. L. 128. §. 1. de R. J. L. 178. §. 1. d. V. S. Hinc retrahitur ad tempus mortis, L. 54. h. L. 138. pr. L. 193. de R. J. Possessio per aditionem verbalem non transit, L. 23. de acquir. vel. om. poss. nisi moribus quorundam locorum quoad liberos. Hahn. ad W. h. n. 7. Engelbr. ad ff. h. §. 10.*

14. REPUDIATIO hereditatis consistit in declaratione contraria *L. 13. pr. L. 95. h. facta vel verbis, vel factis, Donell. l. 7. c. 7. lit. c.* Et qui acquirere potest, is etiam habet potestatem repudiandi. *L. 18. h.*

15. Repudianda hereditas (I) *nondum acquisita*. Acquisitam nemo amplius repudiare potest (quamvis *delata* esse debeat, *L. 13. pr. h. L. 4. C. h.*), licet casu fortuito hereditas deterior reddita, *L. 10. C. de jur. delib. L. 11. si cert. pet. nisi minor restitutus sit contra adiutam hereditatem.*

16. (II) *Certo animo*. Hinc certus sit repudians de qualitate *delatae* sibi hereditatis. *L. 15. h.* Nam, si ex *duplici causa* hereditas defertur: non statim amittitur hereditas, si repudiatio facta ex uno capite, nisi alterum per consequens sub altero comprehendatur vi juris, *L. 17. §. 1. L. 70. L. 77. h.* Si simpliciter facta: utraque privatur. *Zoës. h. n. 54.*

17. (III) *In totum*. Pro parte repudiari, & pro parte adiri nequit, *L. 2. L. 10. L. 80. pr. h.* adeo, ut nec filius repudiare possit hereditatem, retenta legitima, aut feudo. *Engelbr. ad ff. h. §. 10.*

18. Repudiata portio, si coheres adsit, qui suam partem agnovit, ex necessitate accrescit coheredi, *L. 53. §. 1. h.* etiam ignorant, *L. 31. h.* ut nec testator jus accrescendi prohibere possit, nisi alium ei substituerit. Vid. tamen *L. 61. h. Donell. l. 7. c. 12. lit. L. seqq. ibique Hillig.*

19. Jus accrescendi præsupponit (I) *conjunctionem*, quæ variè fieri potest, & com-

mu-

munitur ad tria genera revocatur, *L. 42. de V. S. L. 89. de Leg. 3.* cum alia est *realis*, alia *verbalis*, alia *mixta*.

20. Si itaque in diverso genere plures sunt conjuncti, deficientis portio accrescit ei, qui in eodem, non qui diverso genere est conjunctus, *L. 63. de hered. instit.* nisi aliud ex præsumpta voluntate testatoris appareat. *L. 66. cod.*

21. Quod si omnes, quoad deficientem, in eodem genere instituti deprehendantur (quod contingit in *reali*): omnibus accrescit pro partibus hereditariis, c. *L. 66.* ut tamen uno genere scripti pro una persona habeantur. *L. 34. pr. de leg. 1. L. un. §. 10. C. de cad. toll. Donell. l. 7. C. 13. lit. H. seqq. ibique Hillig.*

22. (II) *Unius. vel alterius heredis defectum*, quod vel non possit, etiam ob præscriptionem, Huber, *h. in f.* vel nolit esse heres. Et sic etiam obtinet; licet vel maxime ante testatorem vel aditionem heres decesserit. Hereditas enim non adita non transmittitur. *L. un. §. 5. C. de cad. toll.*

23. Ubi vero ex singulari jure transmissioni locus ibi jure accrescendi, & substitutiones cessant. *Zoes. h. n. 32. seqq.* Obtinet vero illa hisce in casibus: (I) quoad omnes heredes, si intra tempora deliberandi decesserit heres. *L. 19. C. de jur. delib.* Transmittitur hoc casu tantum illud tempus, quod adhuc restabat heredi defuncto.

24. (II) Si heres ex justo impedimento adire non potuit hereditatem delatam; tunc ejus

ius heres contra omissam aditionem ex persona defuncti restituitur in integrum. L. 86. pr. h.

25. (III) Quoad certos heredes, ex jure suitatis. Nam sui, etiam ignorantes, heredes sunt, adeoque, si antequam de abstinendo, vel se immiscendo se declaraverint, decesserint: transmittunt hereditatem ad heredes suos. L. 8. C. de suis & leg. hered.

26 (IV) Ex jure sanguinis, si emancipati decedant ante apertas tabulas, vel aditionem, qui tamen tantum transmittunt hereditatem in solos descendentes. L. un. C. de his qui ante apert. tab. Quæ transmissio vocatur *Theodosiana*.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. sed & si quis, 2. L. nolle, 4. L. more, 8. L. pupillus, 9. L. is, qui, 13. L. is, qui putat, 15. L. nec is, 17. §. 1. L. is potest, 18. L. qui hereditatem, 19. L. pro herede, 20. pr. §. 1. L. in repudianda, 13. L. heres institutus, 32. pr. L. heres, 37. L. si duo, 38. L. quandiu, 39. L. quæsitum, 40. L. cum heres, 52. in f. L. qui ex duabus, 53. L. heres quandoque, 54. L. cum hereditate, 55. L. necessariis, 57. L. filium, 60. L. si minor, 61. L. furiosus, 63. L. quandiu, 69. L. si servum, 71. §. 4. L. illud, 77. L. si solus, 80. L. toties, 81. L. si motus, 85. L. Pannonius Avitus, 86. L. gerit, 88. L. per curatorem, 90. L. pater quoties, 93. L. qui superstitis, 94. L. recusari, 95.

Ex Codice. L. si paterna, 1. L. 2. L. sicut major, 4. L. pupillorum, 5. L. ult,

Tit. III. (C. VI. 32.)

Testamenta quemadmodum aperiuntur, inspiciantur, & describantur.

1. **A**Nte additionem aperiendæ sunt tabulæ, & ex pluribus exemplaribus sufficit apertura unius, *L. 10. pr. h. modo constet eodem tempore illa esse conscripta.*

2. Apertura est vel *simplex*, vel *solemnis*, *Illa* in nudo facta consistit, & habet locum in testamentis publicis, modo constet, testatorem esse defunctum. *L. 2. §. 4. h.*

3, Prodest illa omnibus, qui aliquod interesse probare possunt: *L. 1. L. 2. §. 6. h.* alioquin *juramentum calumniæ* præstandum ab his, qui inspiciendi, vel describendi facultatem prætendunt. *L. 3. C. h.*

4. *Solemnis* apertura fit in testamentis mere privatis auctoritate judicis, ut hac ipsa publicam fidem accipiant. *L. 18. C. de testam.*

5. Fit hæc publicatio (I) *coram judice* quocunque, *Schilt. Ex. 38. §. 172.* (II) *præcedente aliquali cognitione*, (III) *citatis* testibus, ut subscriptiones, & sigilla sua recognoscant, *L. 4. L. 7. h.* Non tamen testamentum corrumpit, si omnes testes forsan mortui fuerint. *Schilt. c. l. §. 174. Zoes. h. n. 4.* Si sigilla a testibus viventibus non recognoscuntur, tabulæ fiunt suspectæ, invalidæque. *L. 1. in f. h. Hahn. ad W. h. in f.*

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. tabularum, 2. pr. §. 4. 6. L. cum ab initio, 4. L. sed si major, 6. L. sed si quis, 7. L. pupillares, 8. L. ult.

Ex Cod. L. testamenti, 2. L. ejus, 3. L. ult.

Tit. IV. (C. VI. 39.)

Si quis, omissa causa testamenti, ab intestato, vel alio modo possideat hereditatem.

2. **C**ui ex duplici causa defertur hereditas, ex testamento illam repudiare, & ab intestato adire in præjudicium legatariorum jure prætorio non aliter potest, quam salvis legatis. L. 1. ff. L. 1. 3. C. h.

2. Concurrere autem in repudiatione hac debet fraus heredis. Aliud ergo est, si testator ei dedit electionem. L. 1. §. 5. h. Quod tamen in dubio non præsumitur: L. 6. pr. h. sed specialis permissio doceri debet. L. 6. §. 1. 2. L. 26. §. 1. h.

3. Repudiatione fraudulenter facta, datur legatariis, & fideicommissariis actio utilis ex testamento contra eum, qui omissa causa testamenti, hereditatem quocunque alio titulo hereditario possidet, L. 1. §. 9. h. ad præstanda legata, L. 1. §. ult. h. salva tamen Falcidia. L. 18. §. 1. h.

4. Datur etiam tunc, si heres scriptus dolose repudiat in favorem heredis ab intestato, vel substituti, *primario* adversus pos-

sessorem, si gratis repudiatio facta: contra omittentem vero, si pro pecunia. *L. 2. L. 4. pr. §. 1. h.*

5. Utilis etiam est hæc actio post *N. 115. c. 2.* quæ non de hoc, sed eo casu loquitur, si testamentum ex capite præteritionis, vel inofficiosi rescinditur, ubi legata ipso jure salva manent,

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 5. 7. 9. 13. L. licet, 2. L. si quis, 4. L. excusatus, 5. L. quia autem, 6. pr. §. 1. 2. 3. L. si quis, 8. L. si non solus, 10. §. 1. 2. L. de libertatibus, 12. §. 1. L. si quis, 17. L. si duo, 18. L. si servum, 28.

Ex Codice. L. si in fraudem, 1. L. ult.

Tit. V. (C. VI. 35.)

De Scto Silaniano, & Claudiano, quorum testamenta ne aperiantur.

1. **S**Cto Claudiano, & Silaniano (1) prohibitum, ne tabulæ, occiso per vim testatore, aperiantur, antequam de servis quæstio habita fuit: Alioquin fiscus, tanquam indigno, aufert hereditatem. *L. 1. pr. §. 21. L. 3. h. L. 5. §. 2. L. 9. h. Conf. Dn. Hert. de herede occisi vindice Sect. 1. 2.*

2. Datur etiam actio prætoris popularis adversus aperientem ante sumptam vindictam ad pœnam 100. aureorum dividendam inter fiscum, & actorem. *L. 25. §. 2. h.*

3. Cautum præterea, (2) ut heres mortem defuncti per vim necati vindicaret, sub eadem pœna. *L. 5. in f. h.* Verum hodie hæc pœna privationis cessat, *Mev. 5. D. 301. Brunn. ad L. 1. ff. h. Dn. Hert. c. l. Sect. 3. §. ult.* quamvis ad denunciationem judici faciendam heres obstrictus sit in homicidio occulto. Quod si neglexerit, & ita inquisitionem judicis impediverit: etiam huic pœnæ locus esse potest.

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 24. 32. L. si quis, 3. §. 1. 14. 15. 22. L. cum fisco, 9. L. excipiuntur, 14. L. si sequens, 15. L. cum dominus, 19. L. Cajus, 22. L. si antequam, 22. L. lege Cornelia, 25.

Tit. VI. (C. VI. 34.)

*Si quis aliquem testari prohibuerit,
vel coegerit.*

1. **Q**UI, dum captat hereditatem, prohibuit, & dolo fecit (secus si blanditiæ tantum nudæ adsint, *L. f. ff. & C. h.*), ne defunctus testari potuerit, indignum se facit successione, adeoque fiscus ei aufert hereditatem. *L. 1. pr. h.* Factum autem unius, vel etiam tertii non præjudicat aliis legitimis heredibus. *L. 2. §. 1. h.* Quibus autem læsum est per hanc prohibitionem, iis lædens tenetur ad interesse actione de dolo. *L. 88. §. 4.*

de Leg. 2. Schilt. Ex. 38. §. 182. Stryk. de Success. ab int. diss. 12. c. 1. §. 19.

2. Cum vero cogitur aliquis ad testandum, testamentum est ipso jure nullum, nec præjudicatur legitimis heredibus ab intestato. L. 1. C. h. Heredis tamen alias ab intestato successuri, & cogentis defunctum ad testandum, portionem fiscus aufert. Stryk. de Success. ab int. diss. 12. c. 1. §. ult. & in V. M. h. §. 2.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si quis dolo, 1. §. 1. 2. L. virum, 3. Ex Codice. L. civili, 1. L. eos, 3. L. judicium, 3.

Tit. VII. (C. VI 36.)

De jure codicillorum.

1. **C**ODICILLI sunt voluntatis nostræ sententia coram quinque testibus declarata, & ad heredem sive ab intestato, sive ex testamento directæ, de eo, quod post mortem fieri ab illo volumus. Hinc ipsam heredis institutionem directam quidem supponunt, sed non constituunt.

2. Codicilli ex origine sua, & vi vocis ab initio fuerunt tantum scripti, & fere cum epistola ad aliquem scripta conveniebant. Successu vero temporis admissa declaratio nuncupativa, L. f. §. ult. C. h. & alia formam epistolæ non habens.

3. Ille vero demum illos conficit, qui testamentum. *L. 6. §. 3. L. 8. §. 2. h.* Et quidem tempore codicillandi illaabilitas adesse debet *L. 9. h.*

4. Fiunt vel *ex testamento*, vel *ab intestato*. Priori modo testamenti pars esse censentur, & cum eo subsistunt, & corrumpunt. *L. 3. §. f. L. 5. L. 16. h.* Hinc & tutor in illis dari potest, & relictum in eis petitur actione ex testamento.

5. Posteriori modo per se subsistunt, adeoque tutelæ datio in illis est invalida. Quæ vero in illo sunt disposita, *jure fideicommissario* valent.

6. Huc etiam referenda testamenta, quibus adjecta est *clausula codicillaris*, quæque non possunt valere jure testamenti, sed jure codicillorum propter insertam clausulam, quæ *eventuales codicillos* ex testamentis facit, & modum interpretandi verba testamenti præscribit, *Stryk. de caut. testam. c. 23. §. 31.* suppositis tamen requisitis in codicillis observandis.

7. Sic itaque *directam* heredis institutionem vertit in *obliquam*. *L. 76. ad Sc. Treb.* Ob præteritionem liberorum inutilem alias dispositionem salvat. *Stryk. c. l. §. 39. Zoes. h. n. 9.* Heredis institutionem ad tempus factam sustinet. Impedit, ne dispositio rumpatur per *nativitatem posthumi non instituti a patre sciente*. *Gail. 2. O. 114. &c.*

8. Requiritur autem communiter, *ut expresse adiciatur*, *L. 1. ff. L. 8. §. 1. C. de Codic. L. 3. C. de testam. milit. L. 41. §. 3. de*

vulz. & pupill. subst. quod in dubio animus codicillandi non præsumatur.

9. Probabiliter tamen dici potest, illos textus respicere casum, ubi certo constat, quod disponens *tantum* voluerit testari, non codicillos facere, maxime jure Romano, quo olim *verbis solemnibus* voluntas declaranda erat, quibus stricte inhærebatur. His vero sublatis, hodie magis ad *præsumptam voluntatem* respiciendum, quæ eadem fuisse videtur, qualis erat Lucii Titii in L. 88. §. *f. de legat. 2.* maxime cum ex quibuscunque verbis, quibus de enixa voluntate constat, colligi possit, quæ hodie ut plurimum in testamentis adesse solent. Huber. *ad I. h. t. in f. Titius in Jur. priv. lib. 7. c. 3. §. 38. seqq.*

10. Requiritur vero in genere ad codicillorum subsistentiam, (I) *ut testes adhibeantur quinque*, L. ult. §. *f. C. h. etiam mulieres*, quod tamen minus tutum est. Stryk. *c. l. §. 7. 8. Zoes. h. n. 4.* Merito tamen ex ratione, §. 11. *I. de testam. ord. excluduntur legatarii.* Brunnem. *ad L. 20. qui testam. fac. poss. n. 9.* Sic & sollemnis rogatio remissa est. L. *f. ult. cit.*

11. Quo casu autem in testamentis nulli, vel duo tantum requiruntur, ibi etiam tot sufficiunt in codicillis. Imo codicilli ad heredem *præsentem* directi nullos plane testes desiderant. *Vid. infr. Lib. 36. Tit. 1. §. 5. seq.* Ubi vero præter septem adhuc octavus desideratur in testamentis, ibi quoque hic ultra quinque adhuc sextus erit neces-

sarius. L. 8. C. qui testam. fac. Constit. Max. de anno 1512. §. 67. Stryk. c. Tr. c. 4. §. 14.

12. (II) *Testes codicillos scriptos subscribant*, c. L. f. quamvis, si testibus prælecti codicilli, sustineantur absque subscriptione, quasi nuncupative essent conditi.

13. (III) *Unitas actus observetur*. L. f. §. f. C. h. (IV) *Disponatur de illis, quæ heres vel ab intestato, vel ex testamento facere debet*. Ad hunc enim origine tenus semper dirigendi. Hinc fideicommissum universale constitui in codicillis potest. §. 2. I. h. L. 13. §. 1. ff. L. 2. C. h. Et quamvis heredis institutio directa non possit in codicillis fieri: ita tamen in dubio heredis denominatio interpretanda: ut magis fideicommissaria censeatur. L. 76. ad Sc. Trebell.

14. Plures codicillos fieri posse, non dubium est, §. f. I. L. 6. §. 1. h. & subsistunt, quatenus sibi non adversantur: alioquin posteriores valent.

15. Alias quoque corruunt, testamento in totum corruente, vel subsecuta revocatione coram duobus facta testibus. Donell. l. 7. c. 19. lit. g. &c. Conf. Tit. de adim. vel transfer. leg. cum seqq.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si ei, 2. pr. §. 2. f. L. si quis, 3. pr. §. f. L. Divi Severus, 6. §. 1. L. quædam, 7. §. 1. L. conficiantur, 8. L. quod per manus, 10. L. illud enim, 13. L. literæ, 17.

Ex Codice. L. rupto, 1. L. hereditare, 2. L. cum proponatis, 3. L. si idem, 7. L. si quis agere, 8. pr. §. 1. 3.

Lib. XXX. XXXI. XXXII.

(C. VI. 37. 42. 43. 47.)

De legatis, & fideicommissis.

1. **Q**Uæ legatis relinquuntur, titulo particulari acquiruntur, & regulariter nullo onere nituntur. L. 36. de leg. 2. Nec aliud obtinet, si vel maxime pars hereditatis fuerit legata, quo casu cautiones inter heredem, & legatarium intercedere debent, ut parum hic distare videatur ab herede. §. 5. O. I. de fideic. hered. Uno tamen ex heredibus deficiente, jure accrescendi non gaudet. L. 22. §. ult. ad SCt. Treb.

2. Est vero LEGATUM donatio quædam (respectu tituli) a defuncto (verbis olim directis) relicta, ab herede (ordinarie) præstanda. §. 1. I. h. Vid. L. 116. pr. de Leg. 1. Goedd. ad L. 120. de V. S. p. m. 876. Dn. Coccei. de legat. rei propr. & alien. §. 1. Hert. de præleg. th. 4.

3. Circa legata recte relinquenda curandum, (I) ut verbis dispositivis relinquuntur. Verba in præteritum enunciativa non inducunt legatum. L. 72. §. f. de condit. & demonstr. Sed postquam fideicommissis exæquata sunt, etiam nutu relinquere possunt. L. 21. pr. de leg. 3.

4. Olim quoque respectu *formularum*, seu *verborum directorum* aliquid intererat. Donell. l. 8. c. 3. ibique Hillig. Quod ab Imperatore in §. 3. *I. h.* est abolitum, quanquam, quoad *electionem*, in legato generis adhuc referat, quibus fuerit usus testator verbis. Conf. Cornel. Van-Eck. h. §. 4. Sic etiam postquam fideicommissa *particularia* sunt exæquata *legatis*, illa itidem in eodem casu remansit differentia, quæ ex *diversa verborum natura* eruitur. Donell. l. 8. c. 2. Zoes. h. n. 6.

5. (II) *Dependeat ex certo testatoris iudicio*. In alienam voluntatem enim conferri nequit, L. 51. de *condit. & dem.* L. 7. §. 1. de *reb. dub.* L. 11. §. 7. de *Leg.* 3. quatenus *merum est arbitrium*: non quatenus, tanquam *boni viri*, *arbitrium electum*. L. 7. cit. L. 46. de *fideic. lib.* L. cit. 11. Dn. Schilt. *Ex.* 39. §. 29. in *f.* Donell. l. 8. c. 15. De legato dubio dicendum erit ad *Tit. de reb. dub.*

6. (III) *Relinquatur ab iis, qui jus testandi habent*, L. 2. de *Leg.* 1. sive in testamento, sive *codicillis*, vel per *epistolam*, modo quinque testes adhibiti fuerint, §. *ult. I. de fideicomm.* L. 22. *C. de fideic.* nisi *heredi præsent*i legatum *injunctum* sit.

7. (IV) *Relinquatur iis, quibuscum testamenti factio passiva est*. Vid. *supr.* Lib. 28. *Tit.* 5. §. 2. Et respicitur *habilitas tempore conditi testamenti, & mortis*. §. 24. *I. h.* L. 19. de *reb. dub.* Donell. l. 8. C. 6. *lit. o.*

8. Caveat tamen *legatarius*, ne ipse scribat testamentum, & sic sibi ipsi legatum per *consequentiam* adscribat, quia pro non

scripto habetur, L. 1. *de his quæ pro non script.* quasi falsum commissum sit, L. ult. eod. nisi testator testatus fuerit propria manu, v. c. in *Apostilla*, sua voluntate hoc esse scriptum. L. 2. *de his, qui sibi adscrib.* L. 15. §. 1. ad L. *Cornel. de fals.* Dn. Jo. Sam. Stryk. *de jur. Apostill.* cap. 4. §. 7.

9. (V) *Relinquatur præstandum ab iis, quos testator ex propriis bonis honoravit*, sive sint heredes, sive substituti, L. 74. *de Leg. 1.* sive legatarii, L. 1. pr. *de leg. 3.* sive donatarii. L. 37. §. 3. *de Leg. 3.* Donell. c. 1. c. 7. & 8.

10. Hinc (a) ab his, qui exheredatis substituti sunt, legari nequit. L. 126. *de leg. 1.* L. ult. *de Leg. 3.* L. 24. C. h. (b) Legata non præstantur ex lucro alio accidentali. L. 3. pr. §. 1. ad L. *Falcid.*

11. (c) *Ulterius onerari nemo potest, quam quatenus honoratus est*, L. 1. §. 17. ad Sct. *Trebell.* L. 41. §. 3. *de V. & pup. substit.* nisi (1) pro quantitate legata gravatus sit restitutione rei suæ majoris pretii, & nihilominus legatum agnoverit: L. 70. §. 1. *de leg. 2.* vel (2) alias per legatarium stetit, quo minus consequeretur ex testamento. L. 94. §. 2. *de leg. 2.*

12. (d) Quia ab aliis præstandum est legatum: hinc uni tantum heredi instituto legatum relinqui nequit. L. 116. §. 1. *de leg. 1.* Aliud, si coheredem habeat, a quo præstari possit. Nam tunc singulis legari potest, & præstabit coheres coheredi rem legatam pro hereditariis partibus. L. 34. §. 12. *de leg. 1.*

13. Quod si itaque uni coheredum aliquid legatum: vocatur *prælegatum*. Hertius de *præleg. th.* 2. Quod & tacite aliquando factum fuisse videtur. L. 18. C. *fam. erc.* L. 86. pr. de *leg.* 2. 2. Ex *simplici* autem *divisione* facta inter coheredes non colligitur, L. 20. §. 3. *famil. erc.* nisi aliunde constet de animo *prælegandi*, L. 77. §. 8. de *leg.* 2. Dn. Hert. c. l. §. 5. Interesse *controversiæ* occurrit in *solutione aris alieni*.

14. Potest vero coheres *prælegatum* amplecti, repudiata hereditate. L. 17. §. 2. de *Leg.* 1. L. 87. *cod.* nisi aliter a testatore dispositum. L. 88. de *leg.* 1.

15. (e) *Præstandum est legatum ab herede, nec legatarius illud propria auctoritate occupare potest: alioquin interdicto, quod legatorum, quatenus heredis interest, possessionem eorum adipisci potest.* L. 1. §. 2. *quod legat.* Quod si ipse testator præstiterit: potius in *donationem mortis causa* degenerat. arg. L. 84. §. 11. de *Leg.* 1. Stryk. de *Caut. testam.* c. 20. §. 7. in f.

16. Acquiritur quidem res pure legata statim a morte testatoris ipso jure, etiam ignorantibus legatario: L. 8. de *legat.* 2. *possessio* tamen ipso jure non transit. nec apprehendi potest propria auctoritate: sed ab herede præstanda est.

17. Heres tamen permittere potest legatario, ut propria auctoritate legatum occupet, quatenus possessio adhuc vacua est. Quod etiam factum censetur, si legatarium *executorem testamenti* constituit. Stryk. c. l.

18. Præstandæ quoque legatario cum re legata (a) accessiones, L. 44. §. 4. de leg. 1. L. 91. §. 4. seq. de leg. 3. Donell. l. 8. c. 20. (b) fructus, L. 3. §. 1. 2. de adim. vel transf. leg. L. 39. §. 1. de leg. 1. L. 35. pr. de leg. 3. (c) usuræ jure quidem R. a tempore moræ, L. 32. de Usur. L. 8. C. de Usur. & usufr. leg. L. 87. §. 1. de leg. 2. & (d) aliæ præstationes, v. c. damna culpa data: L. 47. §. 5. de leg. 1. L. 108. §. 12. eod. non casu fortuito obtingentia. L. 47. §. 4. de leg. 1. L. 11. §. 2. ad L. Falcid. L. 11. §. 18. de leg. 3.

19. Legato agnito, heres ad præstandam rem legatam cogi potest (1) rei vindicatione, si res propria, & talis, in quam cadere potest dominium, legata fuerit. L. 1. 2. C. comm. de leg.

20. (2) *Affione ex testamento*, ex aditione heredis quæsitæ, quæ, etiam hereditate vendita, adversus heredem intentari potest, L. 2. C. h. ibique Brunnem. & concurrit cum priori *elective*: L. 76. §. 8. de leg. 2. L. 84. §. f. de leg. 1. aliquando autem *solitarie* competit, si genus, quantitas, res aliena, factumve, legata, aut res legatæ culpa heredis extinctæ fuerint.

21. (3) *Affione hypothecaria*, quæ cum priori cumulari potest *alternative*. Respicit hæc bona a testatore provenientia, L. 1. in f. C. Comm. de leg. nisi expresse sit constituta a testatore quoad omnia bona. Quæ tamen magis est *individua*, cum illa sit *dividua*. Brunn. ad c. L. 1. n. 7. 8.

22. Quod si repudiaverit, aut alias defecerit: legatum vel manet in hereditate, vel accrescit collegatariis, modo *conjunctio vera* adsit, *L. 26. in f. de Us. & Usufr. leg.* nec aliud a testatore cautum. Fundatur enim hic jus accrescendi in *præsumpta voluntate*.

23. Quæ supra dicta de diversis generibus conjunctionum, hic quoque repetenda, nisi quod re conjunctis accrescat pars deficiens *sine onere*, quoniam solidum legatarius suo jure habet: reliquis *cum onere*. *L. un. §. 11. C. de caduc. toll. Conf. Donell. lib. 8. c. 21. Zoes. h. n. 35. seqq.*

24. (VI) *Legentur tales res, quæ legatario acquiri, eique possunt afferre utilitatem*. Hinc (a) debent existere in *rerum natura*. *L. 108. §. 10. de leg. 1.* Sufficit tamen, quod sperentur. *§. 7. I. h.* Hinc legato inest conditio tacita, *L. 1. §. f. de cond. & dem. quoad præstationem*: non vero quoad *transmissionem*. *L. 25. §. 1. quând. dies leg. L. 99. de cond. & dem. Conf. Stryk. c. l. §. 14.*

25. (b) *In commercio*: alias ne quidem æstimatio debetur, *L. 39. §. 8. 9. 10. de Leg. 1. Dn. Coccei. de leg. rei prop. & alien. c. 2. §. 2. seqq. Jus Paroch. nostr. S. 5. c. 1. §. 26.* nisi testator aliud voluerit. Sufficit tamen, quod legatarius, vel fideicommissarius ejus rei commercium habere possit. *L. 40. de leg. 1. L. 49. §. 3. de leg. 2. Dn. Coccei. c. l. §. 6. 7. 8.*

26. Hinc & *rei alienæ* legatum, quatenus a legatario potest acquiri, valet, *§. 4. I. h.* modo testator sciverit, esse *alienam*, *L. 67. §. 8. de leg. 2. quod legatarius probabit. L. 10.*

C. h. Dn. Coccei. cit. l. § 9. Nec jus canonicum hic attendendum in C. f. X. de testam. cum inde liqueat, Pontificem. jus Romanum non intellexisse.

27. Quod si testator aliquod jus in Alare habuit: tantum videtur legatum, quantum ipse testator habuit. L. 5. §. 2. L. 71. §. f. de leg. 1. Dn. Coccei. c. l. c. 3. Et sic, re litigiosa legata, tantum *eventus litis* legatus videtur. N. 112. c. 1. L. 14. 15. 16. ut leg. vel fideic. caus.

28. (c) Legatum debet utilitatem præbere legatario: adeoque res propria legatario legari nequit. §. 10. I. h. L. 13. C. h. Si tempore testamenti conditi adhuc fuit aliena, & post legatario acquisita titulo oneroso: æstimatio debetur: L. 45. pr. L. 84. §. 5. de leg. 1. non vero, si ex causa lucrativa. L. 82. pr. eod. §. 6. I. h.

29. His tribus suppositis requisitis, varix legari possunt res, mobiles, & immobiles; corporales, & incorporales, quæ pro objecti natura variant, ut ex seqq. titulis patebit.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. hæc verba, 3. L. si quis, 4. L. servi, 5. pr. §. f. L. Stichum, 6. L. si ex toto, 8. pr. L. grege, 21. L. si creditori, 28. seqq. L. si pluribus, 33. L. plane, 34. pr. §. 1. 2. 3. 6. L. legato generaliter, 37. pr. §. 1. L. legatarius, 38. pr. L. cum servus, 39. §. 1. 5. 7. seqq. L. cetera, 41. pr. §. 1. 2. 9. 15. 16. L. servum filii, 44. §. 2. 4. 5. 6. L. cum res le-

ga-

gata, 47. pr. §. 1. 5. 6. L. nemo potest, 55. L. si res obligata, 57. L. domus, 58. L. captatoriz, 64. L. si ita, 65. §. f. L. si domus, 71. pr. §. 3. f. L. licet Imperator, 74. L. si sic legatum, 75. §. 1. L. si pecunia, 77. L. filio pater, 87. L. sed si non alias, 88. seq. L. quæsitum, 91. pr. L. quidam, 96. pr. L. in tacitis, 103. L. si servus, 108. §. 10. 12. L. si quando, 109. pr. L. si quis inquilinos, 112. §. f. L. filiusfam. 114. pr. §. 5. 13. 14. L. legatum, 116. pr. L. civitatibus, 122. pr. L. si heredes, 124. L. ult. *de legat. 1.*

L. 1. pr. L. neminem, 4. L. grege, 6. L. si quis servum, 8. §. 2. L. si pecunia, 12. pr. L. Lucius, 22. L. cum quidam, 24. L. legatorum, 33. L. Titia, 34. §. 3. 5. L. legatum, 36. L. si areæ, 39. L. si ita relictum, 43. §. 2. L. si ita sit scriptum, 45. L. Sempronius, 47. L. quod principi, 56. seq. L. unum, 67. §. 1. 7. 8. 9. f. L. sequens, 68. L. peto, 69. §. 1. L. 70. §. 1. L. cum filius, 76. §. 8. L. cum pater, 77. §. 8. 12. 18. 23. 26. 27. 31. 32. L. legatum, 80. L. debitor, 82. pr. L. creditorem, 85. L. Cajus, 86. pr. L. Lucius Titius, 88. §. 14. 17. L. ult. §. f. *de legat. 2.*

L. 1. §. 9. L. si fuerit, 5. §. 1. L. sed & si, 6. L. fideicommissa, 11. §. 12. 13. 18. 22. L. si tibi, 19. L. 20. L. 21. L. si quis, 22. L. ex imperfecto, 23. L. 24. L. 25. L. qui concubinam, 29. §. pen. L. qui quatuor, 30. §. 5. L. uxori, 33. §. 1. L. cum quis, 37. §. 3. 5. L. pater, 38. §. 3. 4. 5. f. L. Titius, 42. L. qui chirographum, 59. L. qui duos, 62. L. qui filium, 64. L. non aliter, 69. L. nominis, 75. L. conjunctim, 80. L. lana, 88. L. re conjuncti, 89. L. prædiis, 91. §. 5. f. L. si mihi, 92. §. f. L. si Titius, 96. L. qui habebat, 101. *de legat. 3.*

Ex Codice. L. quamvis, 2. L. 3. L. si legata, 6. L. 7. L. ab administratione, 8. L. si fraudem, 9. L. seq. L. filia, 11. L. seq. L. monu-

men-

menta, 14. L. ex legato, 18. L. cum quaestio, 23. L. cum quidam, 24. *de legat.* L. & si inutiliter, 2. L. voluntas, 4. L. si frater, 5. L. seq. L. ab eo, 9. L. quotiens, 11. L. 13. L. cum virum, 16. L. si creditoris, 17. L. si in personam, 21. L. & in epistola, 22. L. 25. L. cum acutissimi, 30. L. quaestionem, 32. *de fideicomm.* L. 1. L. omne, 2. L. si duobus, 3. *Commun. de legat.* L. legatorum, 1. L. 2. L. 4. *de usur. & fruct. leg.*

Lib. XXXIII. Tit. I.

*De annuis, & mensuris legatis,
& fideicommissis.*

1. **V**ARIÆ res legari possunt, quorsum (I) pertinet LEGATUM ANNUUM, vel MENSURUM, quod in singulos annos, vel menses præstandum relinquitur. Ab hoc differt legatum *certe summae*, cujus præstatio in aliquot terminos est divisa, L. 20. L. 26. §. f. *quand. dies leg.* quod legatum unum est.

2. Annua legata aut sunt *temporalia* ad vitam legatarii restricta: aut *perpetua*. Priori casu ob conditionem *subintellectam* plura sunt, singulisque annis noviter cedunt. Hinc (a) per singula legata jus capiendi est inspiciendum. L. 11. h. (b) Singulorum annorum propria currit præscriptio. (c) Finiuntur morte legatarii. L. 8. h. (d) Quia inito cujuslibet anni eorum dies cedit: hinc, licet mox post
in-

ingressum anni moriatur legatarius, tamen ad heredes transmittitur. *L. 5. L. 8. L. 22. h.*

3. Posteriori casu pura, non conditionata sunt. Quorsum pertinet, si (a) testator illud expressit: *L. 12. quand. dies. legat.* (b) si Reipubl. vel Ecclesiæ relicta sunt. *L. 6. L. 20. §. 1. h.* Proinde semel eorum dies cedit a tempore aditæ hereditatis, nec plura sunt, adeoque una præscriptione tolluntur. *arg. L. 35. §. 7. de mort. ca. donat. L. 16. §. 1. d. V. O. Conf. Tr. de jur. eccles. protest. tit. de præscript. §. 2. seqq.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si in singulos, 4. L. 5. L. annum, 6. L. in singulos, 8. L. fundus, 9. L. seqq. L. si cui, 14. L. legatum, 17. L. Titia, 19. pr. L. annua, 20. §. 1. 2. L. cum quidam, 23.

Tit. II.

De usu, & usufructu, & redditu, & habitatione, & operis per legatum & fideicommissum datis.

1. (II) **L**egatum SERVITUTUM PERSONALIUM. Et quidem, si omnium bonorum usufructus legatur, tantum illa intelliguntur, de quibus testator disponere potuit, & sic etiam de bonis fideicommissariis, quatenus a testatore heredi erant restituenda. *Struv. Jurisprud. for. l. 2. t. 24. §. 7.*

2. Deduci quoque ante omnia debet æs alienum. Gail. 2. Obs. 146. Quin & hoc casu quoque aliquando Falcidia detrahitur. Modus computandi instituendus secundum L. 68. ad L. Falcid.

3. Id vero mirum, quod, si alteri fundus, alteri vero ususfructus ejusdem fundi legatur: uterque concurrat in usufructu. L. 19. h. Sed petenda est decisio ex natura verborum directorum, seu solemnium, quibus olim stricte inhærebatur. Postquam autem legata fideicommissis sunt exæquata, & pinguiorem naturam acceperunt, magis hodie secundum voluntatem præsumptam judicandum. Hert. de Servit. fast. constit. S. 3. n. 1. Stryk. in V. M. h. §. 2.

4. Ab hoc differt legatum REDITUS, ubi magis pecuniæ, quam fructus censentur legati, L. 38. h. nec disponere potest testator, ut in alium, quam licitum, & approbatum usum, reditus convertantur. L. 16. h.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. legatum Civitati, 16. L. si alii, 19. L. quero, 28. L. generali, 32. §. 2. L. uxori, 35. L. seq. L. fundi, 38. L. ult.

Tit. III.

De servitute legata.

I. (III) **L**EGATUM SERVITUTUM REALIUM. Hic heres obligatur ad patientiam, & ipso momento mortis servitus transit, adeoque statim datur legatario actio confessoria absque ulla alia quasi traditione. *L. un. C. de cad. toll.* Vid. tamen Bachov. ad Treutl. *V. 2. D. 13. th. 7. lit. a. in f.*

2. Est autem realis servitus individua. Hinc quilibet ex pluribus heredibus in solidum obligatur ad illam præstandam, *L. f. h.*

TEXT. NOTAB.

L. qui duos, 1. L. si is, qui duas, 4. L. pater, 6. L. ult.

Tit. IV.

De dote prælegata.

I. (IV) **D**OTIS PRÆLEGATUM. Hoc, quatenus utilitatem uxori præbere potest, valet. Hæc consistit imprimis (a) in commodo representationis: *L. un. §. 7. de R. V. A. L. 1. §. 2. L. 4. h.* (b) quod uxor ita non teneatur probare illationem (quod alias requiritur, quando dotem repetit) modo

do maritus in legato certam expresserit quantitatem. §. 15. *I. de legat.*

2. Præterea (c) impensæ in dotem a marito factæ censentur remissæ. *L. 2. pr. h. I.* mo (d) sic expirant dotalia, quæ uxori minus utilia erant. *L. 1. §. 1. h.*

3. Differt ab hoc *legatum dotis*, quo virgini loco *futurae dotis* aliquid relinquitur, & *conditionale* est, cum respiciat nuptias futuras, *L. 71. §. 3. de condit. & dem.* quibus non secutis, nihil debetur, Ante omnia tamen ad *voluntatem* defuncti respiciendum, quæ quandoque legatum pure deberi jubet, veluti si (a) filiæ dos relicta, ut cum sororibus jam dotatis exæquetur: (b) si in favorem legataria mentione nuptiarum adjecta, & testator tantum præcavere voluit, ne ante matrimonium ei legatum, quod servare studuit, tradatur. *L. 5. C. quand. dies leg. L. 46. in f. ad Scit. Treb.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 1. 5. 7. L. qui ita, 3. L. dote relegata, 5. L. cum scriptum esset, 6. L. Theopompus, 14.

Tit. V.

De optione, vel electione legata.

1. (V) **L**EGATUM OPTIONIS. Vi hujus legatarius ex pluribus rebus in genere legatis rem optimam eligere potest. *L. 2. pr. h. L. 9. §. 1. de dol. mal.*

2. Requiritur vero, (I) ut ipsi legatario *optio legata sit*. In tertium collata, mediocre tantum eligi potest. *L. 3. §. 1. C. commun. de leg.*

3. (II) *Ut res omnes, ex quibus electio facienda, exhibeantur*: *L. 4. h. alias electio non præjudicat legatario. L. 5. h.*

4. (III) *Electio fiat post aditam hereditatem*, *L. 16. h. a quo tempore demum olim hujus dies cedebat, quia erat legitimus, & sic nec ab heredibus optio fieri poterat, quod Justinianus correxit in §. 23. I. d. leg.* (IV) *ab ipso legatario*: *L. 77. de R. J.* Sed Vid. *requis. III.* (V) *intra terminum a magistratu, vel testatore præfinitum. L. 6. 7. L. 13. §. 1. h. Conf. Brunnem. ad L. 2. h.*

5. Si simpliciter *GENUS legatum*: si quidem ejusmodi res in hereditate adsunt: *electio itidem est legatarii, ut tamen optimum eligere nequeat, §. 2. I. de legat. nisi heredi speciatim a testatore concessa sit, quod etiam in legato damnationis fieri censetur. L. 43. §. 3. de legat. 2.* Hoc casu tamen talis res danda legatario, quæ evinci ab eo nequit, *L. 29. §. pen. de leg. 3.*

6. Si tales res, ex quibus electio facienda, in hereditate non adsunt: heres potest dare, quale velit, & sic, ut plurimum, legatum est inutile. *L. 71. pr. de leg. 1.*

7. A legato generis quoque distinguendum *legatum rei certæ*, quod tamen incertum est, *ex accidente*, quod plures res ejusdem nominis reperiantur. Nam tunc *minimum* debetur. *L. 39. §. 6. de leg. 1.* Differt quo-

quoque ab eo legatum generale. Vid, Tit. de supellest. leg.

TEXT. NOTAB.

L. quotiens, 3. L. scilicet, 3. L. Scyphi, 4. L. mancipiorum, 6. L. optione, 16. L. apud Aufidium, 20.

Tit. VI.

De tritico vino, & oleo legato.

1. (VI) **L**EGATUM VINI, vel alius rei fungibilis. Hoc etiam vasorum continet legatum. L. 3. §. 1. h.

2. Si in genere legatum fuit, non expressa quantitate, & qualitate: omne debetur, quod testator reliquit. L. 7. h. Si vero tantum quantitas, non qualitas expressa: heres dabit quale volet, L. 4. h. nisi legatario speciatim electio legata, L. 2. §. 1. h. vel in hereditate ejusmodi res reperiuntur.

3. Si denique adjecta & qualitas, & quantitas; sed hæc, quoad certum locum determinata sit: plus non debetur, quam quatenus ibi reperitur, L. 5. h. nisi locus tantum adjectus demonstrationis gratia, L. 13. h. de quo præsumptio capienda ex causa adjecti loci.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. cum certum, 4. L. cum certus, 5. L. quidam, 7. L. ex usu, 10. L. ex eo vino, 13.

Tit.

Tit. VII.

De instructo, vel instrumento legato.

1. (VII) **I**NSTRUMENTI FUNDI legatum. Huc referuntur omnia instrumenta, quæ quærendi, cogendi, & conservandi, fructus gratia parata sunt. *L. 8. h. L. 12. §. 1. h.* Possunt etiam aliarum rerum instrumenta legari. *L. 12. pr. L. 15. pr. L. 13. §. 1. L. 14. L. 17. §. 2. L. 12. §. 16. seqq. L. 16. pr. L. 19. L. 16. §. 1. L. 17. pr. §. 1. L. 18. pr. §. 1. §. 10. L. 23. h.*

2 Simpliciter fundo legato, instrumenta non comprehenduntur, *L. f. de suppell. leg.* nisi quatenus ex destinatione pro pertinentiis perpetuis haberi debeant. *L. 21. h.*

3. Quoties vero fundus cum instrumentis legatur, hæc accessorii jure censentur, & sic, fundo extincto, non debentur. *§. 17. I. de legat. L. 1. §. 1. h.* Quæ omnia ex formularum stricta interpretatione fluunt.

4. (VIII) FUNDI INSTRUCTI legatum. Hoc plonius est, quam prius, & comprehendit omnia illa, quæ eo collata sunt, ut instructior fundus esset. *L. 12. §. 27. h.* Res itaque (a) ex destinatione ad usum perpetuum fundi, & (b) actuali collatione dependet.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. L. cum quidam, 4. L. si cui, 5. L. instrumento, 8. L. de grege, 9. L. quæsitum, 12. pr. §. 27. L. cum de lanionis, 18. pr. §. 1. L. Seje, 20. §. 7. L. cum fundus, 21. L. fundo legato, 22. L. dolia, 26. L. f.

P. II.

K

Tit.

Tit. VIII.

De peculio legato.

1. (IX) **L** EGATUM PECULII. Respectu hujus interest, utrum *servo*, an *extraneo* legetur. Hoc casu cedit dies legati a tempore *mortis testatoris*: illo vero a tempore *acceptæ libertatis*, scilicet post aditam hereditatem. L. 8. §. f. h. L. ult. §. 6. C. de cad. toll.

TEXT. NOTAB.

L. 1. seqq. L. denique, 8. §. 7. 8.

Tit. IX.

De penu legata.

1. (X) **L** EGATUM PENORIS, Sub hoc continentur omnia, quæ *esui*, potuique sunt parata, L. 3. pr. seqq. A. Gell. N. A. lib. 4. c. 1. ut & vasa: L. 4. pr. h. non vero *medicamenta*, L. 5. pr. h. Ea enim sub penu comprehenduntur, quæ *alendi*, non *sanandi corporis causa*, habentur. c. L. 5.

2. Hoc legatum peculiare esse Romanis nec in vernacula æquipollens reperiri vocabulum censet Huber. h. §. 2. quod tamen exprimi posse per *allen Vorrath von Essen und Trüken* puto. Stryk. in V. M. h. §. 2.

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. qui penum, 3. pr. §. f. L. nam quod, 4. pr. §. 2. 3. L. nam omne, 5. L. f.

Tit. X.

De supellectile legata.

1. (XI) **L** Egatum SUPELLECTILIS. Hoc comprehendit omne patrisfamilias domesticum, & quotidianum instrumentum *Haussgerathe* L. 1. h. modo non habeat nomen sui generis separatim, v. c. quæ ad artificii genus spectant. L. 6. h.

2. Quæ huc pertineant, variant pro seculi decoro, & luxuria, & patrisfamilias usu. L. 3. §. f. h. Hinc & *vasa argentea* quotidiani usus huc pertinent: non quæ in armariis reponi, nec aliter, quam solemniori occasione, proferri solent. Huber. h. §. 2. in f.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. supellectili, 3. pr. §. f. L. supellectilis, 6. L. Labeo ait, 7. §. f. L. legata, 9. L. quemadmodum, 12.

 Lib. XXXIV. Tit. I.

De alimentis, vel cibariis legatis.

1. (XII) **L**EGATUM ALIMENTORUM, & CIBARIORUM. Hæc duo inter se differunt, ut *magis*, & *minus*. Nam *alimenta* continent omne illud, quod ad vitam sustentandam spectat, & sic etiam *habitationem*, & *vestimenta*: *cibaria* neque vestem, neque habitationem continent. *L. 23. h.* Plus continet legatum *educationis*, quod etiam sumptus in *disciplinam* continet, quamvis sub legatis *alimentorum ex præsumpta testatoris voluntate integra educatio* sæpe comprehendatur. *L. 6. seq. h.*

2. Ceterum legatum alimentorum privilegiatum est. Hinc (a) relictum ad annos pubertatis, ad *plenam* pubertatem debetur, *h. e.* ad 18. annum. *L. 14. §. 1. h.* (b) Præstandum etiam illis, qui alias nihil capere possunt ex testamento. *L. 11. h.* Si ex certo *fundo* præstanda sunt alimenta: jure pignoris taciti ex *præsumpta* voluntate testatoris ille afficitur. Schilt. *Ex. 39. §. 94.*

3. Porro (d) interpretatio secundum eundem favorem facienda, ut simpliciter relictæ debeantur per totum vitæ tempus. *L. 14. pr. h.* (e) Si assignata sunt certa prædia ad alimenta præstanda: aliunde, his deficientibus, alimenta præstanda. *L. 12. h.* (f) Ademptis
in

in genere legatis, non censetur ademptum legatum alimentorum. *L. 13. §. 3. h. (h)* De iis transigi nequit, nisi auctore Prætoris. *L. 7. d. transact. (h)* Causa ejus est summaria, *L. 17. h.*

4. Denique (i) indefinite relicta præstanda sunt ita, (1) ut inspiciatur quicquid defunctus præstare solitus fuerit: (2) quid aliis ejusdem ordinis reliquerit: (3) quæ sint facultates defuncti: (4) quæ affectio, charitasque erga alimentandum &c. *L. pen. h.*

TEXT. NOTAB.

L. si quis, 2. L. legatis, 6. seq. L. pecuniæ, 8. L. Lucius Titius, 12. L. Mela, 14. pr. §. 1. 3. L. libertis, 18. pr. §. 1. 2. f. E. diariis, 21. L. cum alimenta, 22. L. ult.

Tit. II.

*De auro, argento, mundo, ornamentis,
unguentis, veste, vel vestimentis,
& statu legatis.*

1. (XIII) **L**egatum AURI &c. Hoc continet, quidquid auri argentique relictum est, sive factum, sive infectum: non vero pecuniam signatam. *L. 19. pr. h.*

2. (XIV) Legatum MUNDI. Hoc continet omne, quod ad munditiam spectat, *L. 25. §. 10. h.* quod variat secundum decorum seculi: non vero unguenta comprehendit. *L. 25. §. 12. h.*

3. (XV) Legatum ORNAMENTORUM. Hoc continet quicquid ad *ornandum corpus* adhibetur, *L. 25. §. 10. h. dijudicandum secundum cujusque regionis morem*, Germanice: *der Schmuck und Putz*.

4. (XVI) Legatum VESTIMENTORUM. Hoc itidem secundum *genium seculi* dignoscendum. Non tamen comprehendit materiam scissam, & nondum consumram, & consummatam, *Schilt. Ex. 39. §. 100. f.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si ita, 7. L. cum certum, 9. L. species, 15. L. cum aurum, 19. pr. §. 11. 13. L. vestimentum, 22. L. quamvis, 26. L. pediculis, 32. §. 1. 4. 6, L. Titia, 38.

Tit. III.

De liberatione legata.

1. (XVII) **L**egatum LIBERATIONIS. Hoc ipso creditor debitori debitum legat, §. 13. *I. de leg. L. 1. pr. h. vel in totum, vel pro parte: L. 7. pr. h. vel ad tempus: L. 20. pr. h. vel in perpetuum. L. 15. h.*

2. Prodest hoc legatum soli legatario, non correo ejus, nisi socius sit; quo casu liberatio facienda per *acceptilationem*, quamvis hodie sufficiat nudum reale pactum. *L. 3. §. 3. h. Schilt. c. l. §. 103. & 104.*

3. Requiritur tamen, ut *aliquid debeatur*: alioquin nullum est, nisi quantitas certa adjecta sit. *L. 75. §. 1. de leg. 1.*

4. Differt ab hoc (XVII) legatum NOMINIS, quando id alicui legatur, quod defuncto a tertio debetur: §. 21. *I. de leg. L. 44. §. 6. de leg. 1. L. 75. §. 1. eod.* Hic requiritur (I) ut aliquid debeatur a tertio: alioquin non valet, licet certa quantitas adjecta fuerit. *L. 75. §. 2. de leg. 1.*

5. (II) *Ut specificè legetur*. Nam, omnibus bonis in certo loco legatis, non continentur debita, etiamsi chirographa in tali loco deprehendantur. *L. 86. pr. de legat. 2. L. 32. §. 2. de us. & usufr. legat. L. 18. §. 12. de instrum. vel instrum. legat. Struv. Exerc. 35. §. 13.*

6. (XIX) Legatum CREDITI. Hoc dicitur, cum quis creditori suo id, quod ei debet, legat. Quod valet, quatenus utilitatem continet, præsertim si illiquidum, vel chirographarium fuit. §. 14. *I. de leg. L. 11. h.* Si nihil debetur: non aliter utile est, quam certa quantitate adjecta. *L. 25. in f. h.*

7. Ceterum, si debitor simpliciter quantitatem exprimat, quamvis debito æquivalentem: non tamen eam censetur animo compensandi debitum legasse, *L. 85. de leg. 2. sive debitum fuerit voluntarium, sive necessarium: Schilt. Ex. 39. §. 20. seqq.* Ceterum in *Auth. præterea, C. Unde vir & U.* specialiter statutum, ut legatum imputari debeat in portionem ibi definitam.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. liberationem, 3. §. 3. 4. L. non solum, 8. §. 3. L. si quis, 9. L. Aurelio, 20. L. cum heres, 24. L. legavi, 25. L. si is, 29.

Tit. IV.

*De adimendis, vel transferendis legatis,
vel fideicommissis.*

1. **C**ONCIDUNT legata variis modis. (I) ADEMPTIONE, quæ est declaratio voluntatis, quod legatum legatario præstari non debeat, expressa vel verbis, vel factis. Nam sufficit constare de contraria voluntate. Hinc in verbali duo testes sufficere videntur. *L. 3. §. f. h. L. 18. de leg. 3. L. 27. L. de fideic. junct. L. 12. de testib.* Stryk. in not. ad Lauterb. h. p. 803.

2. Talia autem facta requiruntur, ex quibus liquido animus revocandi, vel adimendi induci potest, v. c. si nomen legatum exactum, vel res alienata absque prægnante causa. *L. 11. §. 13. de leg. 3. L. 18. h. L. 28. §. 1. de condit. & dem. L. 22. de legat. 3.*

3. Idem animus colligitur ex capitalibus inimicitiis post supervenientibus, *L. 3. §. f. h.* non subsequuta reconciliatione. *L. 4. h. L. 31. §. 2. h. L. 22. eod. L. 9. de his, quæ ut indign.*

4. (II) Casu tali accidente, qui directo legatum tollit, veluti si res legata intercidit sine culpa heredis: *§. 16. I. de legat. si testamentum in totum corrui.* Aliud, si pro parte: *Auth. ex causa, C. de lib. præter. si deficit conditio legati: si ante testatorem moritur legatarius. L. un. §. 4. C. de caduc. toll.*

5. (III) TRANSLATIONE, ubi legatum adimitur, & novum constituitur, & sic sine dubio

bio *quinque testes* necessarii sunt: His deficientibus, tantum habet effectum *ademptionis*, quem etiam retinet, si is, in quem translatum, ante testatorem moritur. L. 8. h.

6. Transfertur legatum variis modis, L. 6. h. ubi tamen cavendum, ut, si ad alium transferatur, hoc fiat *sub commemoratione prioris legati*. L. 6. §. 1. h. L. 33. de leg. 1. Et censetur translatum cum sua conditione, nisi personæ cohæreat. L. 24. h. L. 95. de cond. & dem. L. 13. pr. de alim. vel cib. leg.

TEXT. NOTAB.

L. si quis ita, 3. §. f. L. quod si iterum, 4. L. translatio, 6. L. quod si alii, 7. L. & ideo, 8. L. si legatum, 10. L. cum servus, 15. L. rem legatam, 18. L. alumne, 30. §. 2.

Tit. V. (C. VI. 38.)

De rebus dubiis.

1. **C**Orruunt quoque (IV) propter obscuritatem *inexplicabilem*. L. 4. L. 9. L. 10. L. 11. L. 26. L. 27. h. Quod si adhuc supersunt idonea interpretandi media: illa non negligenda.

2. Oritur autem dubium (a) circa verba, (b) mentem, (c) & eventum, quem praevidere testator non potuit.

3. In verbis obtinet *declarativa interpretatio*. In quibus eruendis im-

imprimis desudarunt antiqui JCti. Vid. Hahn. ad *W. ad tit. de legat. 3.* Proinde (1) imprimis verba ita capienda, prout ex *more regionis*, vel *civitatis* capi solent. *L. 50. §. f. de leg. 1.* Dn. Thomas. *jurispr. div. l. 2. c. 12. n. 34. seqq.* (2) Substratæ materiæ ratio habenda: Id. *c. l. n. 51.* Et (3) in dubio proprietas verborum, seu primarius significatus spectari debet. *L. 69. pr. de leg. 3.*

4. Si, verbis clavis, *circa mentem* dubium occurrit: recurrendum ad probabiles conjecturas, ex quibus alias facienda interpretatio. *L. 24. L. 21. L. 10. §. f. h.* Et sic quoque ratio legandi *genuina, & adæquata* eruenda, quamvis non semper pro *adæquata* assumenda sit quæ expresse adjecta, cum sæpe *prætextum* saltem præ se ferat. Et ita intelligo §. 31. *I. de leg.*

5. Hinc etiam ita interpretatio facienda, ut magis subsistat dispositio, quam pereat, *L. 12. L. 21. h. & ne aliquid absurdi in se contineat &c.*

6. Dubium propter eventum imprimis oritur in casu *commorientium* ita, ut ignoratur, quis prior mortuus fuerit. Cum itaque hæc res in factis consistat: per interpretationem hoc dubium suppleri nequit: sed ad legis dispositionem recurrendum. Conf. *L. 18. §. 1. h.*

7. Quod si itaque parentes cum liberis moriuntur: impuberes censentur præmortui: puberes vero parentes supervixisse. *L. 9. inf. h. L. 22. h. Stryk. de Succ. ab int. diss. 10. §. 2. seqq.*

8. In aliis, si non apparet, quis præmortuus fuerit: neuter alteri supervixisse videtur, *L. 18. h. & sic substitutus cum herede commoriens non admittitur ad hereditatem. Stryk. c. l. c. 3. §. 4.*

9. Idem applicandum ad conjuges commorientes, ubi itidem alter alteri non censetur supervixisse. *L. 32. §. 14. de donat. int. V. & U. L. 8. L. 6. §. 1. h. Nec aliud evincitur ex L. 9. §. 3. h. ceu declarat Stryk. c. l. c. 4. §. 3.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. civibus, 3. L. in ambiguo, 3. L. Paulus, 4. L. quidam, 5. §. f. L. utrum, 7. §. 1. L. si inter virum, 8. L. qui duos, 9. pr. §. 1. 4. L. quoties, 12. L. quod de pariter, 16. seqq. L. si cognatis, 19. L. ubi est verborum, 21. L. f.

Ex Codice. L. cum quidam, 4. L. ult. de verb. & rerum signif.

Tit. VI. (C. VI. 41.)

De his, quæ pœnæ causa relinquuntur.

1. **O**Lim quoque (V) corruebat LEGATUM POENALE, quod ad coercendum heredem, ut aliquid faciat, vel non faciat, spectat. Sed hoc jure novo vires accepit, *L. un. C. h. & magis spectat ad cautelas, ac ferre ejusdem sortis cum cautela Socini est. Turpes autem, vel illicitæ conditiones hic vitiant legatum relictum. §. ult. I. de leg.*

Tit. VII.

De regula Catoniana.

1. **P**Lura quoque (VI) legata corruebant ob REGULAM CATONIANAM, qua cavetur, ne, quæ dispositio ultima ab initio non valet, ex post facto convalescere possit. L. 1. h. L. 29. de R. J. Usus hæc habebat in actibus solemnibus, quæ non aliter valebant, quam si statim ab initio subsisterent.

2. Inde restringebatur (1) ad dispositiones puras, cum in conditionatis cesset: L. 4. h. (2) quarum dies cedit a tempore mortis testatoris: L. 3. h. (3) Solemnes. Nam ad testamenta militum non spectabat, §. 4. I. de milit. test. nec ad contractus juris gentium.

Tit. VIII. (C. VI. 51.)

De his, quæ pro non scriptis habentur.

1. **C**oncidunt porro legata (VII) quæ pro non scriptis speciatiim habentur, qualia dicuntur, quæ ab initio inutilia sunt (a quo olim differebant caduca. Brunnem. ad L. un. C. de cad. toll.), & referuntur in hoc Titulo illa, quæ quis sibi adscripsit, L. 1. h. de quibus supra Tit. de legat. §. 8. actum.

2. Præterea huc pertinent, quæ intelligi nequeunt: L. 2. h. quæ illi relicta, qui non est in rebus humanis, h. e. posthumus, quod jure novo correctum: L. 4. h. vel

DE HIS QUÆ PRO NON SCRIPTIS &c. 229
vel ante testatorem moritur: *L. un. §. 2. C. de cad. toll. quæ incapaci palam sunt relicta. L. 3. pr. h.*

3. Hæc legata vel manent penes heredem: vel collegatario conjuncto accrescant. *L. un. §. 2. 3. 4. C. de caduc. toll.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. quæ in testamento, 2. L. 4. Ex Codice. L. un. §. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. de cad. toll.

Tit. IX. (C. VI. 35.)

De his, quæ ut indignis auferuntur

1. **D**Enique (VIII) legata in effectu corruebant, quæ speciatim dicebantur **EREPTRITIA**, *Ulp. in Fragm. tit. 19. §. 17. L. pen. de jur. fisci*, quæ scilicet indignis eripiuntur a fisco.

2. Differunt vero incapaces, & indigni: quod illorum legatum pro non scripto habeatur, modo palam relictum sit, *L. 1. C. de hered. instit. & maneat in hereditate*. Hi vero capaces quidem sint, & sic acquirant legatum: sed illud eis ob commissum crimen rursus auferatur a fisco in pœnam.

3. Non quodlibet autem delictum a legatario commissum eum indignum constituit: sed illud tantum, quod a lege, vel testatore in specie fuit notatum. *Stryk. de Success. abint.*

230 L. XXXIV. T. IX. DE HIS QUÆ
int. diss. 12. c. 1. §. 2. Dn. Lyncker. de bon.
ereptitiis.

4. Huc pertinent casus notabiliores se-
quentes: (1) qui defunctum occidit dolose,
L. 7. §. 4. de bon. damn. vel occasionem mor-
ti præbet. L. 3. L. 20. L. 21. ff. L. 1. C. h.
L. 10. §. ult. sol. matrim. Stryk, cit. l. §. 10.
seqq.

5. (2) Qui defunctum lædit vel quoad
famam, vel bona. L. 5. §. 10. 11. L. 9. §. 1.
2. h. Huc etiam pertinet, qui temere impu-
gnat defuncti voluntatem vel ex capite inoffi-
ciosi, L. 8. §. 14. de inoff. testam. vel falsi,
L. 5. §. 1. L. 7. h. vel per B. P. contra tabu-
las. L. 2. h. Qui tantum solemnia testamen-
ti impugnatur, sibi non præjudicat, L. 24. h.
etiāsi clausula cassatoria adjecta fuerit. Dn.
Coccei. de clausul. testam. c. 2. n. 90. seqq.

6. (3) Si adulterium vel stuprum cum
defuncto, vel defuncta commissum, L. 13. in
f. L. seqq. h. vel (4) matrimonium contra-
ctum cum illa, cum qua leges illud prohi-
buere. L. 2. §. 1. h.

7. (5) Si clam fideicommissum incapa-
ci relinquitur. L. 3. §. 1. de jur. fisc. (6)
Quos ipse testator indignos judicat. L. 12.
h. L. 4. C. h. Brunnem. ad cit. L. 12.

8. (7) Si legatarius testamentum celat.
Quod legatum tamen manet penes heredem.
L. 25. C. de legat. (8) Qui expilavit heredita-
tem. L. 6. h. (9) Qui disponit de hereditate
viventis, testatore inscio, L. 2. §. 3. h. (10)
Qui testatorem ad restandum vel cogit, vel
eum prohibet testari.

9. Eripit hæc bona *fiscus*: quandoque alius ut in casu *Nov. 115. c. 3. §. 12.* Eripit autem (I) *fiscus bona immobilia* illius territorii, sub quo sita: *mobilia* vero, & *actiones* *fiscus domicilii*: *Dr. Lyncker cit. I. §. 8. (2)* tantum quoad lucrum, quod legatarius inde percipere poterat. *L. 8. §. 14. de inoff. testam.* Ceterum *fiscus*, si hereditatem aufert indigno, omnia præstare tenetur, quæ heres, si hereditatem retinuisset, præstare deberet. *Stryk. de Success. ab int. dissert. 5. cap. 1. §. 46. seqq.*

10. Non tamen aliter eripit, quam (a) præcedente legitimo processu, *L. 5. G. de J. fisco.* (b) si indignus testatori supervixit, *L. 25. §. 1. h.* (c) si ipsemet legati acquirendi capax fuit. Si simul est *incapax*: legatum manet in hereditate.

TEXT. NOTAB.

- L. 1.** quæ inter leges curiosas refertur, propterea, quod quis ex uno facto & præmium, & pœnam consequatur, *L. indignum, 3. L. seq. L. post legatum, 5. pr. §. 2. 15. 19. 20. L. rescriptum, 6. L. si inimicitie, 9. pr. §. 1. L. Claudius, 13. L. mulierem, 14. L. si scriptis, 19. L. si testamentum, 24. L. ult. §. 1.*
Ex Codice. *L. 1. L. Polla, 2. L. hereditas, 4. L. minoribus, 6. L. alia causa, 8. L. cum Silanianum, 11.*

Lib. XXXV. Tit. I. (C. VI. 44. 45. 46.)

De conditionibus, & demonstrationibus, & causis, & modis eorum, quæ in testamento scribuntur.

1. **R**elinquuntur legata sub variis restrictionibus. Nam (I) adiici solet *conditio*, de qua supra. In hac imprimis ad *voluntatem* respiciendum. *L. 19. pr. L. 25. h. L. 46. in f. ad Sct. Trebell.* Unde quoque secundum hanc implenda. *L. 101. h.*

2. Reprobatae jure Romano singulariter erant conditiones, quæ *libertati matrimonio-*rum obstabant, *L. 22. L. 72. §. 5. L. 100. h.* nisi (a) conjux conjugem; vel extraneus viduum, vel viduam per legatum ad viduitatem invitasset: *N. 22. c. 44., auth. cui reli-ctum C. de ind. viduit.* vel (b) magis quis legatario, ne imprudenter matrimonium iniret, consulere voluisset. *Stryk. de Caut. test. c. 20. §. 41.*

3. (II) *Demonstratio*, quæ est specialis rei, vel personæ circumscriptio, & vice nominis, vel causæ fungitur. *L. 34. h.* Hæc, si falsa sit, tamen legato non obest, sicut nec error in nomine. *§. 30. I. de legat. L. 33. seqq. h.*

4. Requiritur tamen (1) ut constet de ipsa re, vel persona: alias nihil debetur: *L.*
108.

108. §. 10. *de leg. 1. L. 17. pr. §. 1. h.* (2) ut testator in illa demonstratione, ut *causa adæquata*, se non fundaverit, & propterea unice legaverit: *L. 5. C. de testam. L. 4. C. de hered. instit.* (3) ut non tendat in *fraudem legis*, v. c. si quis legaret uxori certam quantitatem loco dotis, quam non intulisset, ad defraudandam legitimam. *L. 27. de probat. L. 37. §. 6. de leg. 3.*

5. (III) *Causa*, propter quam quis ligaverit, quæ itidem, licet falsa sit, legatum non tollit, nisi quis *præcise* se in ea fundaverit. *L. 72. §. 6. h. L. 17. §. 2. cod.* Solent enim, ut plurimum, adiaceri *falsæ causæ* a testatoribus scientibus, quæ magis *colorem*, & *prætextum* habent ad avertendam invidiam: veræ autem celantur.

6. (IV) *Modus*, seu *Causa finalis*, per quam aliquid injungitur legatario, ut, legato accepto, aliquid faciat. *L. 1. C. de his quæ sub mod. L. 17. §. f. h.* Unde *modus* non suspendit acquisitionem legati, sicuti *conditio*.

7. Hinc & *modale legatum* ante modum impletum transmittitur ad heredes, si *modus* ita comparatus est, ut etiam a legatarii herede impleri possit.

8. Non aliter autem *modus* adimplendus, quam si *præcisam necessitatem* habeat. Quod imprimis ex eo dijudicandum, si in *favorem tertii* quid præstandum: non si *modus* respicit emolumentum dumtaxat legatarii. *L. 71. pr. h.*

9. Hinc quatenus *necessitatem* habet, non aliter heres legatum præstat, quam si legatarius satisdedit de modo adimplendo, *L. 40. §. f. L. 80. h.* Imo *extra ordinem* etiam cogitur ad modum adimplendum, *L. 92. h. L. 2. C. quæ sub modo*, modo sit licitus: alioquin vel rejicitur, vel aliquando convertitur in magis licitum. *L. 16. de Usufr. leg.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. 2. 3. L. conditionum, 2. *L. conditionibus*, 5. *L. Mutianæ*, 7. *L. cum fuerit*, 15. *L. demonstratio*, 17. *L. is, cui*, 18. *L. mul- rum*, 21. *L. jure civili*, 24. *L. hæc conditio*, 29. *L. in testamento*, 31. *L. falsa demonstra- tio*, 33. pr. §. 1. 3. 4. *L. nominatim*, 34. *L. Publius*, 36. §. 1. *L. quibus*, 40. §. 1. *L. non- nunquam*, 52. *L. Mevius*, 55. *L. intercedit*, 59. *L. sed si hoc*, 62. §. 2. *L. cum ira*, 63. §. 1. *L. Titio*, 71. pr. §. 3. *L. cum tale*, 72. §. 6. 7. 8. *L. Titio*, 73. *L. mulier*, 74. seqq. *L. heres*, 79. *L. Lucius Titius*, 83. seqq. *L. non ad ea*, 89. *L. conditionum*, 91. *L. si cui*, 92. *L. legatum*, 95. *L. condiciones*, 99. *L. cum avus*, 102. *L. hoc genus*, 106. *L. a re- statore*, 109.

Ex Codice. L. si non designata, 3. *L. ult. de fals. caus. adject.* *L. in legatis*, 1. *de his, quæ sub modo*, *L. cum testatorem*, 1. *L. legatum*, 4. *L. si plures*, 6. *de condit. insert.*

Ad legem Falcidiam .

1. **L** Ege FALCIDIA cautum , ne testator heredes nimis gravaret legatis : sed ad minimum iis salvam quartam , quæ statuta lege portio vocatur in *L. 67. in f. h. relinqueret* . Quod ni faceret : heredi jus esset detrahendi a legatis quod quartæ deest . *L. 1. pr. h. Donell. l. 8. c. 22. lit. G. seqq.*

2. Prospicit ita lex & testatori , *pr. I. h. & heredi, L. 71. h. Nov. 1.* ut fere dubium sit , cui magis faveat , nisi quod jure *Novellarum* testatori permissum sit prohibere Falcidiæ detractionem .

3. Ut itaque locus sit detractioni quartæ ex *L. Falcidia* , requiritur (I) *Ut qui titulo universali succedit , eam non habeat salvam* . Si plures heredes sunt : etiam in singulis ratio *L. Falcidiæ* habenda , *L. 77. h. §. 2. I. h.* quatenus in certis partibus sunt instituti , & a singulis speciatim legata relicta . *pr. §. h.*

4. Hinc , (a) si accrescit alteri deficiens portio non gravata : non deducitur amplius quarta : secus , si pars gravata , & legatis exhausta accrescit portioni non gravatæ , quia ita accrescit cum suo commodo . *L. 78. h.*

5. Eadem distinctio observatur , si ex substitutione pupillari pars gravata ad coheredem post mortem pupilli , qui heres patris factus est , pervenit , quia non suo , sed defuncti pupilli nomine obligatur . *L. 1. §. 13. L. 87. §. 4. 5. 6. Dissent. Fab. 4. Conject. 13. quem refutat Hil- lig.*

lig. ad Donell. l. 8. c. 23. lit. d. Ast, si pupillus ante testatorem moritur: solita legata coheres præstat, L. 87. §. 4. h. Donell. l. 8. c. 23. lit. c. d. e. quia sic suo tantum nomine obligatur.

6. Sic etiam in tabulis patris, & filii una tantum Falcidia servatur. Fit enim contributio legatorum ex utriusque tabulis, & una tantum Falcidia detrahitur. L. 11. §. 5. 6. L. 87. §. f. h. Donell. c. l. lit. e.

7. (b) In titulo singulari relictis non obtinet Falcidia, veluti si legatarius vel m. c. donatarius sit gravatus. pr. I. L. 18. L. 47. §. 1. ff. L. 2. 3. 12. C. h.

8. (II) Ut heres gravatus sit ad præstanda per titulum singularem m. c. relictæ. Sic itaque locum habet (a) in legatis, L. 2. L. 4. C. h. (b) prælegatis, L. 17. h. (c) fideicommissis particularibus, L. 2. 3. C. h. (d) donationibus m. c. L. 5. L. 12. C. h. (e) donationibus morte confirmatis, L. 12. C. h. (f) m. c. capionibus, L. 93. h. L. pen. C. h. (g) patris dotalibus mixtis. Vid. Supr. Lib. 23. Tit. 4. §. 3.

9. (III) Ut bona defuncti tempore mortis considerata non sufficiant quartæ. Hinc incrementum, & decrementum post superveniens non attenditur. §. 2. I. h. L. 39. h.

10. Æstimatio vero ita ineunda: ut (a) deducatur æs alienum, L. 39. L. 66. h. etiam quod heredi ex hereditate debetur, L. 1. §. 18. L. 15. §. 3. L. 87. §. 2. h. adeo, ut aliquando legata non valeant. L. 15. C. de legat. Deducantur etiam illa legata, quæ alias, etiam

ex causa debiti, peti poterant, v. c. prælegatum dotis, legatum crediti. Donell. l. 8. c. 15. lit. f.

11. (b) *Æstimanda, quanti ea sint, quæ supersunt secundum pretium commune.* L. 42. L. 62. §. f. L. 63. h. Sic legata quoque eodem modo æstimanda. Quod si incertam habent æstimationem, qualia sunt annua: videndum, utrum sint perpetua, quo casu proceditur secundum L. 3. in f. h. an vero temporalia, quo casu observanda computatio in L. 68. h. præscripta.

12. (c) *Imputanda heredi, quæ jure hereditario percepit,* L. 74. L. 76. L. 91. h. non quæ jure suo capit, L. 14. h. vel alio titulo, nisi legatum ideo datum heredi, ut integra solveret aliis. L. 56. §. f. L. 75. h. His computatis, utrum quarta sit salva, facile constabit.

13. (IV) *Ut a testatore hac detractio non fuerit expresse prohibita.* N. 1. c. 2. §. 2. Dubia prohibitio non sufficit, Auth. sed cum testator, C. h. Stryk. de Caut. contr. c. 22. m. 1. §. 6. si scilicet alium in sensum verba testatoris trahi possunt. Nam, si per consequentiam necessariam prohibitio inde colligi potest, veluti si certæ speciei legatæ alienatio extra familiam est prohibita: voluntati defuncti standum. Nov. 119. c. 11.

14. (V) *Nec per heredis factum, vel culpam exclusa.* Nam non detrahitur, (a) si inventarium non confecit, Auth. sed cum testator, C. h. N. 1. c. 2. nisi testator expresse pro-

prohibuit ejus confectiorem: Stryk. c. l. m. 2. §. 4. (b) si expilavit hereditatem. N. 1. c. 2.

15. (c) Si intra annum præstare legata neglexit, quamvis a judice admonitus fuerit. N. 1. c. 4. Auth. Hoc amplius, C. de fideic. L. 55. §. 3. ad Sct. Treb. Stryk. c. l. §. 12. 13. 14.

16. (d) Si Falcidia renunciavit expresse vel tacite, L. 46. L. 71. h. v. c. uni integra legata solvendo (1) scienter, vel saltem errore juris. (Nam si facti: tunc condicitur): L. 9. C. h. (2) sine protestatione. N. 1. c. 3. pr.

17. (VI) Ut testatoris, vel legati privilegium non obstet. Nam, respectu testatoris, cessat in testamento militari, L. 7. C. h. modo jure militari conditum sit.

18. Respectu legati Falcidia indistincte non subjacet legatum pæ causæ. N. 131. c. 12. Auth. similiter, C. h. Dn. Pangenstech. in sicil. man. 3. p. 291. Quod damnum heredis esse debet. Stryk. cit. l. m. 3. §. ult.

19. (VII) Denique ut legatum aliunde non debeatur. Nam ab eo legato quarta non detrahitur, quod non ex libero arbitrio testatoris dependet, sed aliunde jam debitum est. L. 57. L. 81. h. L. 35. C. de inoff. test.

20. Obtinetur Falcidia (a) retentione, L. 15. §. 1. & deductione ex rebus dividuis, L. 1. §. 9. h. vel mediante æstimatione, c. L. 7. L. 80. §. 1. h. (b) Si ab herede errore facti soluta integra legata sunt: conditione indebiti. L. 9. C. h. Denique, (c) si a testatore sunt soluta; vindicatione peti possunt. L. 26. h.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 10. 12. 13. 14. 15. 18. L. si heres, 3. §. 2. L. in Falcidia, 9. L. in ratione, 11. §. 5. 6. L. lineam, 26. pr. L. Sejus, 27. L. dolo, 41. L. in Falcidia, 42. L. qui quod, 46. L. lex Falcidia, 47. L. si propter, 53. L. beneficio, 59. L. pretia, 63. pr. §. 1. 2. L. 68. L. in quantitate, 73. pr. L. quod autem, 73. L. in singulis, 77. L. quod si, 78. L. si is, 80. in f. L. qui fundum, 87. §. 4. 5. 6. 7. 8. L. in quartam, 91. L. maritus, 95.

Ex Cod. L. scire, 1. L. & in legatis, 4. L. si mortis causa, 5. L. in imponenda, 6. L. in testamento, 7. Auth. sed cum testator. Auth. sed & in ea. Auth. similiter. L. error facti, 9. L. quanquam, 10. L. in donationibus, 12. L. licet, 14. L. successores, 16. L. a coheredibus, 17. L. ult.

Tit. III.

*Si cui plus, quam per legem Falcidiam
licuerit, legatum esse dicetur.*

1. **H**eres, qui integra legata solvere vult, quod forsitan non statim appareat de læsione quartæ, prudenter facit, si cautionem exigit a legatario, ut, si postea constiterit, quartam non esse salvam, id, quod deest quartæ, legatarius restituere promittat. L. 1. pr. §. 11. h.

2. Remissa est hæc cautio fisco, L. 3. §. 5. h. & ei, qui non facile cautionem invenire

re potest : L. 6. h. item quibus minuta relicta sunt alimenta : L. 3. §. 4. h. denique executoribus testamentariis. L. 7. h.

3. Omissa cautio adhuc condici potest, si per errorem facti omissio contigit, L. 3. §. f. h. modo justa causa probetur, L. 4. pr. h.

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 11. L. nisi, 3. §. 4. 5. 10. L. cum non facile, 6. L. Divus Pius, 7.

Lib. XXXVI. Tit. I. (C. VI. 42. 49.)

Ad SCtum Trebellianum.

1. **F**ideicommissa olim jure imperfecto nitebantur. Augustus eis demum addidit jus perfectum, constituto Prætorē, qui tantum de fideicommissis jus diceret, non dando judicem pedaneum, sed extra ordinem cognoscendo, cum hic, ut plurimum, quaestio juris non facti volveretur, L. 178. §. 2. de V. S. Ab hoc tempore instar substitutionis invalescere ceperunt, quando post aliquod tempus hereditas esset restituenda, in quo usus eorum primarius consistit,

2. FIDEICOMMISSUM est ultima dispositio, qua verbis precariis, vel obliquis heres hereditatem, vel partem ejus, vel aliam rem singularem alteri restituere rogatur.

3. Estque vel *universale*, quo vel tota hereditas, vel pars quota restituenda est: vel *particulare*, ubi certa res singularis, vel quantitas alteri restituenda venit. Hoc exequatum est *legatis*: illud induit naturam hereditatis. *L. 30. famil. ercis.* Et sic qua ratione differt legatum ab hereditate, ita hæduæ species inter se differunt.

4. In constituendo universali respiciendum ad hæc requisita: (I) *Ut debito constitutur modo.* Constituitur autem vel *ultima voluntate*: vel *conventionione*. Priori casu vel codicilli sufficiunt, adhibitis quinque testibus, *L. 22. C. de fideic.*

5. Imo nec *testibus* opus est, quoties testator heredi aliquid injungit, ubi requiritur ejus *presentia*, *L. f. C. de fideic.* Hinc testatoris scriptura ad heredem *absentem* directa non sufficit, Dn. Harprecht. *Trakt. acad. 1. de remedio L. f. C. de fideic. c. 4. §. 10. 11.* adeoque stringit tantum heredem *presentem*, non reliquos *absentes*. *Id. c. l. c. 5. §. 27.* Stryk. *de Caut. testam. p. 21. m. 1. §. 42.* Interim inutiliter relictum, & solum, non reperitur. *L. 2. C. de fideic.*

6. Promissio heredis nullo jure requiritur: *Id. c. l. §. 41.* sed heres, si confitetur, se tale quid *audivisse* a defuncto, omnino solvere fideicommissum debet: si negat, juramentum ei desuper deferri debet, quo casu aut jurare, aut præstare illud cogitur. *e. L. f. §. ult. I. h.*

7. *Conventionale* constituitur, (1) *mediate donatione sub modo.* *L. 3. C. de donat. que*

P. II.

L

sub

sub mod. Quod multo magis moribus Germaniæ subsistit. *Mev. 4. D. 112. n. 5.* Dn. Harprecht, *de fideic. conq.* (2) Per pactum unionis familiæ, quo cavetur, ne bona extra familiam sine consensu totius familiæ alienare fas sit,

8. Differt hoc fideicommissum a priori, (1) quod non subjaceat deductioni Trebellianicæ: Dn. Harpr. c. l. §. 41. (2) quod in eo cesset jus accrescendi: Stryk. cit. l. §. 26. (3) quod si per donationem *sub modo* factum est: quandoque insinuationem desideret, Dn. Harpr. c. l. §. 19. n. 2.

9. (II) *Ut verba precativa, vel obliqua adhibeatur ad heredem directa*, qualia sunt, quæ vel explicite, vel implicite restitutionem hereditatis denotant, qualiacunque fuerint, l. 76. h. adeo, ut tacite quoque fideicommissum constitui queat. l. 67. §. 9. de leg. 2. l. 74. pr. l. 115. l. 118. de leg. 1.

10. Huc pertinet, si prohibetur res alienari extra familiam, vel ex alia justa causa, quæ semper addi debet. Nudum præceptum de non alienando non sufficit, l. 38. §. 4. l. 93. pr. de leg. 3. Sic nec nuda verba enunciativa sufficiunt. l. 38, §. 3. de leg. 3.

11. *Nutus* tamen sufficit, si ad hoc directus est, l. 21. de leg. 3. modo nulla prava suggestio subsit, aliterque constet de fideicommittentis voluntate,

12. Possunt autem verba fideicommissaria concipi pure, vel sub conditione, vel sub die, §. 2. l. h. In effectu illud interest, quod

quod in fideicommisso puro filius non possit simul detrahere legitimam, & Trebellianicam: bene tamen in conditionato. Est hæc distinctio in praxi recepta occasione Juris Canonici, C. 16. & 18. X. de testam. quamvis genuino fundamento destituatur. Stryk. de Success. ab int. diss. 7. c. 1. §. 28. Hillig. ad Donell. lib. 7. c. 30. lit. i.

13. Aliquando etiam conditio tacite subintelligitur, si scil. liberi fideicommisso universali gravati sunt. Tunc enim semper subintelligitur conditio, si sine liberis decesserint. L. 102. de condit. & dem. L. 30. C. de fideic. L. 6. C. de instit. & substit. Huber. h. §. 9. Zoes, h. n. 10, seqq.

14. Plerunque tamen etiam expresse adii-ci solet hæc conditio, ubi ordinarie intelliguntur liberi in matrimonio nati, non (a) adoptivi, L. 76. de cond. & dem. nec (b) illegitime nati, nisi conjectura voluntatis aliud suadeat. L. 17. §. 4. h. cit. L. 6.

15. (III) Ut talis fideicommissarius substituatür, qui directo institui potest. L. 67. §. f. h. Possunt autem vel certæ personæ, vel plures hoc modo substitui. Quod imprimis tunc contingit, si fideicommissum familiæ constituitur, quia sic omnes, qui sunt de familia, censentur vocati eo ordine, quo alias a lege ad successionem vocantur, & sic restituendum est fideicommissum ei, qui proximior est ultimo possessori. Struv. Ex. 36. §. 19. Stryk. de Success. ab int. diss. 7. c. 3. §. 15. seqq.

16. Excluduntur tamen merito ab hoc fideicommisso feminae, quia per illas familiae non conservantur, Stryk. c. l. c. 2. §. 9. nisi forsitan defecerit familia, quia tunc cessat prohibitionis ratio. Id. c. l. §. 14. Imo eo casu evanescit fideicommissum, adeoque ultimus in familia valide de tali disponit. Id. de Caut. testam. c. l. m. 2. §. 23.

17. Solet quoque in hoc fideicommisso adici clausula de non alienando, cujus utilitatem in eo collocant, quod operetur, ut omnis alienatio sit ipso jure nulla, L. 88. §. 13. de leg. 2. impediaturque translationem dominii, Zoes. h. n. 66. adeoque statim proximior alienatum revocare possit, L. 69. §. 3. eod. cum, ea non adjecta, expectanda demum sit mors alienantis. Petrus de Petra de Fideic. qu. 3. n. 2. Verum de hac sententia merito dubito, cum in cit. L. 69. non dicatur, quod statim revocari queat, praetereaque ante mortem ejus, qui alienavit, ceteri ad fideicommissum haud sint vocati.

18. Voluerunt tamen simul his, qui spem in bonis fideicommissariis habent, leges prospicere, ne interim quid de fideicommisso alienaretur. Proinde (1) inventarium horum bonorum est faciendum: Fusar. de fideic. qu. 512. n. 1. Carpz. P. 3. c. 8. d. 39. (2) Cautio a praesente possessore praestanda, Tit. ff. de C. ut leg. serv. caus. cau. nisi pater inter liberos fideicommissum constituerit. L. 6. pr. §. 1. C. h. (3) Tenetur ad rationes reddendas de administratione, non fructibus fideicommissi. Hahn. ad W. h. n. 8.

19. (IV) *Illa fideicommisso tantum sunt relinquenda, quæ dependent ex fideicommittentis arbitrio. Alia, quæ ex defuncti providentia, & iudicio non dependent; non comprehenduntur. L. 22. §. 1. de adopt. L. 55. h.*

20. Sic itaque (a) non continetur legitima, nisi cautela Socini adhibita fuerit, nec (b) feudum, nisi sit mere hereditarium: bene tamen alia, quæ a defuncto provenerunt, & sic etiam prælegata, si non partem hereditatis, sed omnia bona restituere heres jussus est. L. 3. §. 4. h. Hert. de Præleg. §. 18.

21. (V) *Ille demum gravandus fideicommisso, qui aliquid ex iudicio defuncti accepit: §. 10. l. h. non tamen ulterius, quam accepit. L. 1. §. 17. h. L. 9. C. de fideic. Conf. L. 40. pr. de leg. 3. ibique Brunnem. L. 5. §. 1. L. 6. pr. §. 1. eod. Inde Fiduciarius dictus.*

22. Ne tamen nimis gravarentur, primo gravatis, seu fiduciariis provisum est per S^Ctum Pegasianum, ut hæres possit exemplo L. Falcidiæ detrahere quartam. §. 5. l. h. Cum vero hoc modo solus teneretur subire onera hereditaria: plenius consultum fiduciariis, & S^C. Pegasianum transfusum in Trebellianum, & huic plenissimus effectus tributus est.

23. Ex S^Cto Trebelliano itaque (I) heres capit quartam, quæ Trebellianica inde dicitur, si eam non habet salvam. In hac omnia computantur, quæ heres gravatus quomodocunque a defuncto accepit, Donell. l. 7. c. 30. lit. b. Zoes. h. in f. adeo, ut etiam fructus interim percepti imputari debeant. L.

18. §. 1. L. 22. §. 2. h. L. 91. ad L. Falcid. In quo differt a Falcidia, de cujus ratione vid. Zoes. h. in f. Donell l. 8. c. 26. lit. h. ibique Hillig. Liberi tamen illam non ex fructibus, sed ex substantia hereditatis habere debent propter legitimam, quæ in Trebellianicam hoc jure imputatur. L. 6. pr. C. h. Zoes. h. n. 96.

24. Cessat Trebellianica eisdem modis, quibus Falcidia, hoc casu addito, si fiduciarius ad adeundam hereditatem coactus fuit, §. 7. I. h. L. 2. L. 3. pr. h. Hoc casu fideicommissarius rursus gravatus illam detrahit: L. 63. §. 11. h. alias primus tantum detrahit. L. 22. in f. h. L. 47. §. 1. ad L. Falcid.

25. (II) Fideicommissarius pro rata, & sic quoque fiduciarius ratione quartæ debet subire onera hereditaria, modo illam habeat jure hereditario. Donell. l. 7. c. 28. Ceterum, si prælegati ita, ut præterea nihil capiat: nihil præstat. §. 9. I. h.

26. (III) Fiduciarius tenetur ad restitutionem, postquam adiit. Quam si recusat: ad hanc cogi potest. L. 4. h. Quo ipso conservantur omnia testamenti capita. L. 38. §. 3. d. V. & P. substit. Amittit vero hoc casu quartam, nec poenitendo reverti ad illam potest. L. 14. §. 4. h. L. 71. h. Imo si morte præventus non potuit restituere: aliquando habetur pro restituta. L. 7. §. 1. C. h. L. 14. C. de fideic. Donell. l. 7. c. 21. 22. 23.

27. Restitutio fieri debet (I) debito modo, h. e. vel verbis, vel re ipsa. L. 37. h. Hic ipsa

ipsa possessio: ibi solum jus transfertur, Donell. l. 7. c. 24.

28. (II) *In debita quantitate*, Hinc simul veniunt in restitutionem fructus ante aditionem percepti, tanquam hereditatem augentes: L. 27. §. 1. h. L. 4. §. 1. de Usur. L. 41. §. 10. de leg. 3. Donell. l. 7. c. 25. 26.

29. Contra, diminuta hereditate, nihil ulterius restituit, quam quatenus superest. Nam præter dolum, & latam culpam nihil præstat. L. 22. §. 3. h. Conf. L. 24. de inoff. testam. L. 76. de leg. 2. L. 43. pr. de cond. & dem.

30. Ex quo fluit, fiduciarium non posse rem fideicommissariam alienare in præjudicium fideicommissarii: L. f. §. 2. C. comm. de leg. & fideic. alioquin vindicare, qui proximum jus habet, illam potest: L. 1. C. eod. non vero ipse alienans. L. 77. §. §. 27. de leg. 2. Stryk. de success. ab int. diss. 7. c. 4. §. 15. Zoes. h. n. 66.

31. Verum hoc intelligendum, si absque prægnante ratione, vel testatoris voluntate talis alienatio fiat. Permissa enim est, (a) ob dotem, & donationem propter nuptias: Auth. res. quæ, C. comm. de leg. Zoes. h. n. 70. (b) transactionem, L. 11. C. de transact. consentientibus omnibus, quorum interest: Dn. Harprecht. tract. Acad. §. §. 25.

32. (c) Imo etiam tunc licita est, si consensus communis accedit: L. 11. C. h. L. 120. §. 1. de leg. 1. (d) ob alimenta: Auth. contra cum rogatus, C. h. (e) ad redemptionem captivorum: cit. tx. (f) ob xs alienum a testato-

re contractum: L. 69. §. 1. de leg. 2. L. 114. §. 14. de leg. 1. (g) in casu *Auth. contra, C. h. ubi alienatio permissa usque ad quadrantem.*

33. (III) *Debito tempore*, quod ex dispositione defuncti judicandum. Potest enim ei certum tempus præfiniri. Conf. L. 14. §. 12. 13. f. de leg. 3. Donell. l. 7. c. 20. lit. d.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 9, 12. 19. L. qui quadringenta, 2. L. Marcellus, 3. pr. §. 4. L. nam quod, 14. L. ex facto, 17. pr. §. 4. 5. L. in fideicommissaria, 18. L. ubi pure, 19. L. mulier, 22. §. f. L. quotiens, 23. L. ita tamen, 27. §. 7. L. Ballista, 32. L. restituta, 37. L. quia perinde, 42. §. 1. L. postulante, 44. L. Sejus Saturninus, 46. L. Imperator, 50. L. Titius rogatus, 54. L. si paterni, 55. §. 2. L. heredes, 57. §. 1. 2. L. facta, 63. L. servo, 65. §. 2. L. omnes, 71. L. qui filium, 74. L. Sævola, 76. L. Lucius Titius, 78. §. f.

Ex Codice. L. si probaveris, 1. L. & si inultiter, 2. L. voluntis, 4. L. si frater, 5. L. voluntatis, 7. L. ab eo, 9. L. quotiens, 11. L. eam, 14. L. cum virum, 16. L. si in personam, 21. L. & in epistola, 23. L. si veritas, 23. L. heredem, 25. L. fideicommissum, 27. L. cum acutissimi, 30. L. questionem, 32. *Auth. hoc amplius, de fideic.* L. non justam, 4. L. & sine scriptura, 5. L. jubemus, 6. *Auth. nisi Auth. contra cum rogatus, L. sancimus, 7. §. 1. ad Sc. Trebell.*

Tit. II. (C. VI. 53.)

Quando dies legatorum, vel Fideicommissorum cedat.

1. **D**ies legatorum, vel fideicommissorum particularium, quatenus pura, & transmissibilia sunt, cedit statim a morte testatoris. *L. 5. §. 1. h. Quod constitutum est, ut statim possint ad heredes transmitti. cit. L. 5. pr. Universalium fideicommissorum diversa est ratio.*

2. Quæ ergo non sunt transmissibilia ad heredes, eorum dies cedit ab adita hereditate. Huc pertinet (a) legatum ususfructus: *L. 2. 3. L. 5. §. 1. h. (b) annuum: L. 10. 11. 12. pr. §. 1. h. L. 1. C. h. (c) legatum optionis: L. 16. de opt. vel elect. leg. Sed vid. Lib. 33. Tit. 5. §. 4. (d) legatum libertatis.*

3. In conditionatis nec venit, nec cedit dies ante eventum conditionis, *L. 5. §. 2. L. 13. h. adeoque, ex legatario ante ejus eventum decedente, heredibus nihil debetur, nisi (a) ex certis indiciis constet, testatorem delationem legari suspendere noluisse, forsan quod conditionem in favorem legatarii adjecerit: L. 26. §. 1. h. L. 46 ad ScT. Treb. L. 3. 5. C. h. (b) vel habeatur pro impleta: L. 5. §. 5. h. (c) vel si magis dignitati, vel officio legatum reliquum. L. 20. §. 1. de ann. leg. L. 56. de leg. 2.*

4. In die incerto idem est, quod in conditione, *L. 75. d. condit. & demonstr. nisi*

L 5

qua-

quatenus certo exiturus est ante mortem legatarii. *L. 4. h. Zoes. h. n. 6.*

TEXT. NOTAB.

L. si pure, 2. L. nam cum, 3. L. si post diem, 5.

L. quod pure, 6. L. cum in annos, 10. seq.

L. nec semel, 12. pr. §. 1. 5. L. hujusmodi,

13. L. si cum præfinitione, 20. L. Firmio, 26.

§. 1.

Ex Codice. L. si competenti, 1. L. si Pontionilla, 3. L. ex his verbis, 5.

Tit. III. (C. VI. 54.)

Ut legatorum, seu fideicommissorum servandorum causa caveatur .

1. **Q**Uando legatum post mortem testatoris statim peti nequit vel quod dilatum sit in diem, vel conditione suspensum, vel alias præstatio ex futuro eventu dependeat, cautio præstanda legatario ab herede, *L. 14. 15. h. quam petit etiam substitutus. L. 12. qui satisd. cog.*

2. Et quidem cavendum est per fidejussores, etiamsi bonorum immobilium possessores heredes fuerint. *L. 1. §. 1. h. Neque enim hic recte applicatur decisio. L. 15. qui satisd. cog.* Quod si semel idonea præstita: hoc sufficit, neque iterato exigi potest, nisi ex nova, magnaue causa. *L. 3. L. 4. ut in possess. leg.*

3. Potest tamen cautio remitti a testatore, *L. f. pr. h. L. 2. 4. G. h. Zoes. h. n. 6. 7. vel*

UT IN POSSESS. LEGATORUM &c. 251
 vel herede. *L. 46. d. pass.* Imo etiam cessat inter libros reciproco fideicommisso gravatos, *L. 6. §. 1. C. ad Sct. Treb.* nec liberi a parentibus eam exigere possunt, nisi ob gravem causam. *L. 50. ad Sct. Trebell. L. 6. §. 1. C. eod.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. 13. 14. L. postquam, 5. §. 1. L. si quando, 6. §. 1. L. filio, 7. L. hæc stipulatio, 14. §. 1. L. quæ filium, 18.
Ex Codice. L. ipsis rerum, 2. L. qui legati, 5. L. certa est forma, 6. L. scire, 7.

Tit. IV.

Ut in possessionem legatorum, vel fideicommissorum servandorum causa esse liceat.

1. **S**I debito modo non cavetur; nec per legatarium, aut fideicommissarium stat, quo minus caveatur: Prætor imploratus mittit eum in possessionem, cui cavendum erat: *L. 1. §. 1. h. simul tamen adhuc possidente herede. L. 5. pr. h.*

2. Tribuit hæc missio *jus pignoris prætorii*, *L. 3. §. C. h. non jus percipiendi fructus.* Vid. tamen *L. pen. h.* Illos tamen custodire debet, ne ab herede consumantur. Quin aliquando eos vendere, & pretium servare potest. *L. 5. §. 22. h.*

3. Fit hæc missio in omnia bona. *L. 13. h. Quod non videtur mutatum per N. 53. c.*
 4. Huber. *h. §. 1.* Imo etiam in propria heredis bona, si sex menses præterlapsi, neque

cautum interea fuerit. *L. 6. C. h.* Denique, si legatarius cavit, possessio rei in specie legatæ in ipsum transfertur. *L. 5. §. 1. Ut legat. vel fideic. serv. caus. cau.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. 3 L. si is, a quo, 3. pr. L. plane, 4. L. is, cui legatum, 5. §. 2, 3. 23. L. si pecuniæ, 6. L. quæ legatorum, pen.

Lib. XXXVII. Tit. I.

De Bonorum possessionibus.

1. **J**ure XII. Tabb. valde restrictis erat inclusa cancellis successio ab intestato. Quin & testamentaria successio sat lubrica in multis erat. Prætor itaque introduxit bonorum possessionem. Et quamvis simularet, se heredem facere non posse: *pr. L. h.* in effectu tamen novos fecit heredes, substituendo aliud nomen. *L. 2. h. L. 2. de possessor. hered. petit. L. 138. de V. S. L. ult. C. qui admitt. ad B. P.*

2. Quocirca BONORUM POSSESSIO dicitur *jus persequendi* (quatenus ab alio pro herede res possidetur) *retinendique* (quatenus ab herede Prætorio possidetur ,) *patrimonii* (universitatis), *sive rei, quæ cujusque, cum moritur, fuit.*
L. 3. §. 2. h

3. Erat autem vel *edictalis*, vel *decretalis*. Illa, (a) de plano, (b) sine causæ cognitione-

tionem, (c) omni die, (d) coram incompetente etiam magistratu concedi poterat. *L. 3. §. 8. h. Hæc contra (a) pro tribunali, L. 3. §. 8. h. (b) cum causæ cognitione, (c) die juridico, (d) decreto subsequente facienda erat. L. 1. §. 7. de success. edict.*

4. In eo conveniebant, quod, respectu parentum, & liberorum, esset annus præfinitus: respectu aliorum centum dies. *§. 1. 4. I. h. Quod tempus utrobique non curreret, nisi scienti. L. 10. h. Sed in edictali dies essent continui: in decretali vero utiles. L. 2. §. 1. seq. quis. ord. in possess.*

5. Ceterum edictalis ordinarie ex certa parte Edicti, & ita stabili jure defertur, nisi quod extra ordinem, & generaliter Prætor confirmet illam, quæ novis legibus, vel constitutionibus in certis casibus ad imitationem juris prætorii est introducta, diciturque extraordinaria. *Vid. p. 276. tit. 14.*

6. In omni bonorum possessione requiritur: (I) *Persona habilis ad illam agnoscendam*, qualis in genere dici potest, quæcunque de jure civili hereditatem adire potest. *Vid. infra Lib. 38. Tit. 13.*

7. (II) *Ut delata sit B. Possessio.* h. e. ut Prætor vocaverit personam, de qua questio est, ad possessionem. Defert autem Prætor (a) vel *inter vivos*, vel *contra tabulas*: vel *ab intestato*: (b) vel *cum re*, vel *sine re*.

8. *Cum re* deferri dicitur, qua ipsum jus *actuale* succedendi defertur, ut statim eo vocati frui queant. *Sine re*, quando tantum *eventualiter* quasi B. possessio defertur, in-

interim tamen adhuc ex futuro eventu dependet, utrum effectum sit habitura nec ne. *L. 6. §. f. L. 7. ff. L. 2. C. de inoff. testam. L. ult. C. qui admitt.*

9. (III) *Ut legitime agnoscatur coram iudice*, olim quidem solemniter: *L. 1. C. comm. de success.* post qualiscunque declaratio admissa est, *L. ult. cit.* adeo, ut etiam ipso facto fieri possit. *Stryk. c. l. c. 2. §. 12. Hahn. ad W. h. n. 7.*

10. (IV) *Intra tempus præfinitum*, de quo §. 4. actum. Hoc ante omnia probandum asserenti, cum in facto consistat. *Id. c. l. §. 27. seqq.* Tempore præterlapso, admittit Prætor *liberos ex alio capite. L. 1. §. 10. II. de success. edict.*

11. Operatur B. possessio, quatenus cum re est, verum jus succedendi. Hinc Prætor eidem, cui bonorum possessionem dedit, succurrit per interdictum *quorum bonorum*, daturque illi *hereditatis petitio possessoria*, de qua *Lib. V. Tit. V.* actum. Pariter hic, ut in successione civili, obtinet jus accrescendi, *L. 3. §. f. L. 4. f. h. L. 12. pr. de B. P. sec. tabb. & transmissio. L. 3. §. 4. 7. h. &c.*

TEXT. NOTAB.

L. in omnibus, 2. L. bona, 3. pr. §. 1. 2. 7. 8. f. L. 5. L. servus, 7. §. 1. 2. L. tutor, 8. L. non est ambigendum, 12. §. 1.

Tit. II.

Si tabulae testamenti extabunt.

Distum, quod bonorum possessio deferatur vel *ex testamento*, vel *ab intestato*. Priori casu requiritur, ut tabulae tempore mortis extiterint. *L. un. h.* Quod sufficit, quamvis postea interierint. *c. L.* Idem quoque dicendum de *successione civili testamentaria*.

Tit. III.

De bonorum possessione furioso, infanti, muto, surdo, caeco incompetente.

Muti, surdi, caeci, si, quod agunt, intelligunt, ad bonorum possessionem admitti possunt. *L. 2. h.* Ceterae personae, quae sub tutoribus, vel curatoribus sunt, per hos eandem petunt. *c. L. 1. h.* Quia vero habentur pro ignorantibus: hinc dies eis non cedit. *L. 1. h.*

Tit. IV.

De bonorum possessione contra tabulas.

1. **B**onorum possessio *ex testamento* datur vel *contra*, vel *secundum tabulas*. Haec olim necessaria erat emancipatis praeteritis. *L. 1. §. 6. h.* Sed jure novo per *N. 115. c.*
3. illa non amplius indigent.

2. Aliquando etiam ex uno, eodemque testamento & *contra*, & *secundum tabulas* competit, veluti si frater ex persona fratris præteriti, & in præteritionem consentientis, petere velit B. Possessionem *contra tabulas*. Quamvis enim præteritus consenserit in præteritionem, & ita heres *extraneus* scriptus habere posset B. P. *secundum tabulas*: frater tamen potior est, & *extraneum* removet B. Possessione *contra tabb.* L. 3. §. 11. L. 10. §. f. h. Elapso vero anno, filio præfinito, *extraneo* heredi conceditur B. Possessio *secundum tabulas.* L. 2. pr. de B. P. sec. tab. Stryk. de Success. ab int. diss. 9. c. 7. §. 12. 14.

3. Quin & aliquando filio suo conceditur B. possessio *contra tabulas* imperfectas posteriores, si scilicet in prioribus perfectis exheredatus fuerit, & posterioribus præteritus. L. 12. §. 1. h. Quamvis enim posterius nullum sit: non prohibetur tamen etiam *suus* jure prætorio uti.

TEXT. NOTAB.

L. non tantum, 3. §. 11. L. non putavit, 8. §. 3. L. si post mortem, 10. f. L. Filium, 20. pr. vers. sed eam exheredatio.

Tit. V.

De legatis præstandis, contra tabulas bonorum possessione petita.

Operatur bonorum possessio contra tabulas rescissionem testamenti in totum, ut tamen parentibus, liberisque, quibus in eo legata relicta sunt, illa sint præstanda. *L. 1. pr. h.* Ceterum suus præteritus, & hoc remedio utens (quod utique facere potest) nulla præstat legata. *L. 15. pr. h.*

TEXT. NOTAB.

L. 15., qui in potestate, *15. pr. L. intervenit, 24.*

Tit. VI. (*C. VI. 20.*)

De collatione bonorum.

1. **O**ccasione B. possessionis, emancipationis concessæ introducta est COLLATIO BONORUM, *L. 1. pr. h.* quævis, cum ratio ejus sit universalis, ut æqualitas inter liberos conservetur, *L. 17. C. h.* postea generaliter inter quoscunque liberos sensim recepta, & ad varia alia bona extensa, ut, sicuti alibi, ita quoque hic, ratio, & occasio legis separari debeant.

2. Hoc modo itaque extensa COLLATIO est illatio lucri a vivo parente, cui succeditur, profecti, vel eidem acquisiti, in communem hereditatem.

ditatem hunc in finem faciendam, ut equaliter hereditas lucro hoc aucta, dividatur, & inter liberos equalitas conservetur.

3. Facienda itaque collatio (I) inter liberos parentibus succedentes, N. 18. c. 6. sive ab intestato, sive ex testamento, Auth. ex testamento, C. h. Zoes. h. n. 14. 15. distinctione liberorum non habita, utrum sui cum emancipatis, an soli inter se concurrant; utrum sint adoptivi, annaturales, L. 1. §. 14. h. ita, ut etiam spurii respectu matris conferre cogantur, L. 17. C. h. &c.

4. Eodem jure nepotes cum patruis succedentes ex patris, vel matris persona conferunt, cui successerunt. Hereditate autem parentum abstinentes, (quod ipsis permissum est, L. ult. C. uncl. lib. Dn. Coccei. de success. nepot. Sect. 3. §. f.) & ita avo succedere volentes, non videntur ad collationem esse obligati, cum jure proprio succedant. Stryk. de success. ab int. diss. 11. c. 2. §. 15. Quod etiam dicendum erit, si cum patruis succedunt, & abstinere se hereditate paterna.

5. Inter ceteros heredes non est locus collationi. Unde liberi cum extraneo in successione concurrentes illi non conferunt, nec ille his bene tamen hi sibi invicem. Engelbr. ad ff. h. §. 15.

6. (II) Facienda in iis bonis, quæ (a) a defuncto parente inter vivos in liberos profecta, ut (1) dos. (Vid. tit. seqq.) (2) donatio propter nuptias, L. 17. C. h. (3) simplex donatio jure noviori, L. 13. C. h. N. 18. c. 6. nisi pater aliud voluit (quem in sensum accipio. L. 18.

C.

C. fam. ercisc. Zoes. h. n. 25. seqq. Huber. h. §. 4. Schilt. *Ex.* 41. §. 17.), (4) subsidium paternum.

7. (b) *Ex quibus liberi adhuc sunt locupletiores*: Unde quod non amplius extat, non conferendum, *L. 1. §. 23. h. modo sine dolo, vel culpa periit.*

8. Unde infero, (1) cessare collationem in iis, quæ mortis causa acquiruntur, *L. 16. C. h. ut & quando liberis quid prælegatum est. L. 39. §. 1. fam. ercisc.* Hert. *de præleg.* §. 17. Mev. 1: D. 84.

9. (2) In bonis illis, quæ proprio jure ad liberos spectant. Quo pertinent adventitia, *L. f. C. h. adeo, ut nec fructus a filio percepti, consentiente, & remittente usumfructum patre, conferendi sint. L. 6. §. 2. C. de bon. quæ lib.*

10. Similiter bona castrensia, & quasi extra collationem sunt, *L. 1. §. 15. h. licet ex parentum liberalitate videantur profecta. L. f. C. h. L. 14. C. fam. erc. L. 4. C. de advoc. div. jud.*

11. Et hoc intuitu sumptus studiorum a parentibus subministrati non conferuntur, *L. 50. fam. erc. modo filius (a) studia non dereliquerit: Stryk. c. l. c. 3. §. 10. (b) sumptus bene impenderit: Id. c. l. §. 19. (c) pater eodem non fecerit animo credendi: L. 50. cit. (quod ex protestatione liquidum est, non vero ex sola sumptuum consignatione): (d) vel ex bonis filii propriis, quæ in sola administratione sine fructuum perceptione habet, præstiterit, id quod in dubio præsumitur: L.*

§. 7. *de agnosc. lib.* Zoes. h. n. 34. (c) reliqui liberi non lædantur in legitima, quamvis hic computatio difficillima erit.

12. Sic itaque debita studiorum nomine in Academia contracta ex communi hereditate solvenda, quatenus modum non excedunt. Zoes. h. n. 36,

13. Ulterius (3) ex iisdem principiis non confertur quod pro redimendo filio ex captivitate solutum. L. 17. C. de postl. rev.

14. (III) *De patris contraria voluntate constare non debet.* Pater enim expresse illam potest prohibere, N. 18. c. 6. quomodocunque exprimat suam voluntatem.

15. (IV) *Ipsa collatio facienda legitime.* Et quidem olim, ubi tantum emancipati suis conferebant, res ipsa conferenda erat, nec sufficiebat æstimationem ejus conferre, si coheredes id urgebant, cum aliud pro alio invito solvi non possit. L. 2. de reb. cred. Nam quicquid sui acquisiverant, hereditatem quoque augebat. Volentibus vero æstimatio conferri potest. L. 1. §. 12. h. Quod hodie regulariter fit.

16. Confertur etiam cautione, datis fidejussoribus de conferendis iis bonis, quæ conferenda esse, post apparebit. Hæc tunc olim locum habebant, si non constabat tempore collationis, quid esset in bonis ejus, qui conferre debet. L. 1. §. 11. h. Zoes. h. n. 50.

17. Res collata olim fiebat communis. L. 1. §. 11. h. Sed cum hodie tantum æstimatio conferatur: ea spectanda est, quæ fuit tempore mortis, modo dolose non sit res detr-

teriorata, L. 1. §. 23. de collat. Sic & pretium rei h. f. alienatæ conferendum, quatenus locupletior filius adhuc reperitur. Stryk. c. L. c. 4. §. 4.

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 5. 11. 12. 15. 16, L. cum emancipati, 2. §. 4 L. si quis filium, 5 §. 1. L. nonnunquam, 8.

Ex Codice. L. 1. Auth. ex testamento. L. si pater, 2. L. filiæ, 4. L. dotis, 5. Auth. quod locum habet, L. si soror, 8. L. filiæ, 19. L. si donatione, 13. L. nec emancipati, 15. L. ut liberis, 17. L. illam, 19. L. illud sine ratione, 20. L. ut nemini, 21.

Tit. VII.

De dotis collatione.

1. **I**mprimis conferenda dos, ejusque accessoria donatio propter nuptias. L. 19. C. de collat. Et licet sit in dominio mariti: tamen uxor illam conferre debet, minus accipiendo ex hereditate: L. 5. C. ead. Realis collatio vel ideo cessasse videtur, quod dos esset in dominio mariti. Quod si tamen filia dote contenta abstineat se hereditate paterna: ab onere conferendi liberata est. L. f. h.

2. Ceterum non in eundem censum cum dote ponendi sunt (a) *sumptus convivii nuptialis*, quia filia nihil exinde lucratur, & spectant magis ad honorem patris, nisi doti imputati essent: (b) *dona nuptialia*, quæ ab extra-

traneis proficiscuntur. Zoes. h. n. 4. Stryk.
c. l. c. 4. §. 8. 9.

TEXT. NOTAB.

L. si pater, 4. L. filius, 5. §. 1. L. ult.

Tit. VIII.

De conjungendis cum emancipato liberis.

EX Prætoris beneficio olim emancipati liberi cum defuncti nepotibus in potestate retentis in successione conjungebantur, mediante B. possessione, Verum jure novo emancipatus suos liberos plane excludit. N. 118. c. 3. D^x. Coccei. de success. nepot. Sect. 2. §. 15.

Tit. IX.

De ventre in possessionem mittendo.

1. **P**rospicit provisionaliter Prætor posthumis, dum ventrem, h. e. matrem prægnantem, in possessionem mittit, L. 7. pr. h. eique interim ex bonis defuncti, nomine posthumæ alimenta decernit. L. 1. §. 19. L. 4. h. Ut plurimum causa cognitio intervenire debet, & sic est decretalis. L. 7. §. 1. h.

2. Requiritur vero (1) ut mater sit prægnans, moriente eo, de cujus successione agitur. Quod si se simulaverit prægnantem: sumptus repetuntur. L. 1. §. f. h. (2) Ut mulier sit paritura

DE VENTRE IN POSSESSIONE. MITTENDO 263
ritura suum, vel eum, qui suus faturus, vel
alias ab intestato successurus est. *L. 1. §. 2.*
11. 13. h. L. 7. pr. h.

3 Præterea ventri constituendus est cu-
rator, qui ei alimenta, & omnia necessaria
subministret. *L. 1. §. 18. 19. h.* Hæc B. P. adhuc
hodie, præsertim in feudilibus, usum habere
potest. *Stryk. de success. ab int. diss. 9. c. 7.*
§. 10. 11.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 15. 18. 19. seqq. f. L. ubicunque; 7.

Tit. X. (C. VI. 17.)

De Carboniano edicto.

1. **A**D decretalem bonorum possessionem spe-
ciat quoque CARBONIANA, qua prospici-
t Prator liberis impuberibus, quibus de statu,
& hereditate simul questio movetur; ita, ut bo-
na defuncti interim possideant, & questio status
differatur ad annos pubertatis. *L. 1. pr. h.*

2. Requiritur (I) Ut impuberi questio simul
de statu, & hereditate moveatur. *L. 3. §. 2. h.*
Si de sola hereditate disceptatur: hujus que-
stio non differtur. *L. 7. §. 2. h.*

3. (II) Ut de causa summariter cognosca-
tur, (a) an danda sit B. possessio Carbonia-
na; (b) an expediat pupillo differre questio-
nem status. Aliquando enim iniqua foret di-
latio. *L. 3. §. 5. h.*

4. (III) *Ut impubes cautionem præstet de bonis restituendis, si contra se judicatum post fuerit, L. 1. C. h. quo facto, postea rei partes sustinet. L. 6. in f. h. Cautione vero non præstita, adversarius simul mittitur, & administrat, si satisfacere possit. L. 5. §. 2. h. vel curator constituitur bonis. L. 5. §. 4. f. h.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 1. 11. L. Carbonianum, 3. §. 2. 3. 4, 5. 6. 18. L. sed si is, 5. §. 3. 5. L. de bonis, 6. §. 5. L. si impubes, 7. §. 2. L. scriptus, 12.

Ex Codice. L. si tibi, 1.

TIT. XI. (C. VI. 11.)

De bonorum possessione secundum tabulas.

1. **S**ECUNDUM tabulas bonorum possessionem dat Prætor variis in casibus contra jus civile: sed non aliter, quam si septem signacula adsunt, utpote quæ jure prætorio introducta sunt. L. 7. h.

2. Huc pertinet (I) si posthumus suus in testamento præteritus mox moritur ante patrem: L. 12. pr. de inj. rupt. irr. alias de jure civili semel ruptum non convalescebat, L. 2. 3. C. de posth. hered. instit.

3. (II) Si filius in testamento præteritus moritur ante patrem, L. 2. pr. h. vel (III) præteritioni consensit. L. 6. §. 6. de B. P. contr. tab. L. 17. de inj. rupt. irr.

4. (IV) Si testator tempore *mortis*, & *conditi testamenti* quidem sui juris fuit, medio autem capitis deminutionem passus sit. *L. 1. §. 8. in f. h. L. 6. §. pen. de inj. rupt. irr.* In minimam autem capitis diminutionem requiritur *nova declaratio*, ut conualescant tabulæ. *L. pen. §. 2. h.*

5. (V) Cum testator posterius perfectum testamentum incidit ea mente, ut valeat prius: ex priori datur B. P. sec. tabb. *L. 11. §. 2. h.*

6. (VI) Si duo testamenta reperiuntur ita, ut non constet, quale sit prius, quale posterius: Prætor utrumque heredem ex utroque testamento admittit. *L. 1. §. 6. h.*

7. (VII) Heres sub conditione institutus, pendente illa, petit B. possessionem secundum tabulas, *L. 2. §. 1, L. 6. h. præstita tamen prius cautione.* Conf. Stryk. cit. *Tr. diss. 9. c. 4. §. 8. seqq.* ubi hoc casus plenissime illustrat.

TEXT, NOTAB.

L. 1. §. 1. 6. pen. f. L. æquissimum, 2. §. 1. L. chartæ, 4 L. hi demum, 6. L. qui ex libris, 11. §. 2.

Ex Codice, L. bonorum, 2.

Tit. XII.

Si a parente quis manumissus sit.

E Mancipatio detrudebat liberos olim in conditionem quandam servilem, *L. 3. §. 1. de cap. min. & hoc intuitu manumitti dicebantur.*

P. II.

M

tur.

tur. Quin pater præteritus ad exemplum patronorum habebat B. possessionem contra tabulas L. 1. h. Verum post N. 115. c. 4. hac non opus esse, res ipsa loquitur.

Tit. XIII.

De bonorum possessione ex testamenta militis.

CUM militum voluntas simpliciter servanda sit, quomodocunque concepta: hinc ex testamentis eorum non datur B. possessio contra, sed tantum secundum tabulas. L. 27. §. 2. de inoff. testam.

TEXT. NOTAB.

L. un. pr. ubi sedes materiæ de testamento pagani in hostiço confecto.

Tit. XIV. (C. VI. 4. 13.)

De Jure Patronatus.

1. **T**Riplex olim fuisse jus patronatus, docet Huber, h. §. 1. Hic in primis consideratur quod est intuitu libertorum, & tribuit patrono jus succedendi in bona libertorum. Inde datur Patronis præteritis bonorum possessio contra tabulas, L. 21. pr. §. 1. h. & jus vindicandi libertum ingratum in servitutem, vel alio modo coercendi. L. 5. 6. 7. h. Zoes. h. n. 3.

2. Poterat tamen hoc jus, salva reverentia, remittere patronus, *L. 3. C. de bon. libert.* Quin & amittebat illud, si inopem libertum non aiebat. *L. 5. in f. h.* Interim bonis hereditariis alligatum haud erat, *L. 9 pr. h.*

Tit. XV. (C. VI. 6.)

*De obsequiis parentibus, & patronis
præstandis.*

1. **E**X jure patronatus fluit quoque obsequium, seu reverentia, quæ æquæ parentibus quoque debita est post emancipationem, *L. 9. h. cum hujus causa maneat perpetua.* Grot. de *J. Bell. & P. l. 2. c. 5. §. 6.*

2. Fluit hinc jus reverentiale, quod *P. 1. Lib. 1. Tit. 6. §. 3.* distinximus a patria potestate, cum illud in genere omnibus debeatur ascendentibus. Vi hujus juris (1) liberi non possunt contra parentes famosam actionem instituere, *L. 2. L. 5. §. 1. h.* aut (2) famosa exceptione uti, *L. 7. §. 2. h.* nec (3) exigere juramentum calumniæ, *L. 7. §. 3. h.* nec (4) impugnare testamentum ob defectum solemnium. *N. 107. pr. Vid, supr. Lib. 29. Tit. 1. §. 13. Conf. Stryk. de jure reverent. ejusque effect. special. m. 2. seqq.*

3. Exinde quoque (5) necessitas alendi parentes deducitur, *L. f. §. 5. C. de bon. quæ lib.* Stryk. *c. l. m. 1. n. 25.* etiamsi fuerint liberi emancipati, (6) Injuria iis illata gravius coercetur. *L. 1. §. 2. h. t.* (7) Habent

beneficium competentiae. L. 7. §. 1. h. (8) Si-
no venia olim in iis vocari non poterant, &c.

TEXT. NOTAB.

L. honori, 2. L. per procuratorem, 4. L. liber-
to, 9.

Ex Codice. L. contra, 1. L. etiam, 3.

Lib. XXXVIII. Tit. I. (C. VI. 3.)

De Operis libertorum.

1. **P**orro ex jure Patronatus deducuntur o-
pera a libertis præstandæ, quæ sunt
diurnum officium consistens in ministerio liber-
ti. L. 1. h.

2. Sunt vel officiales, quæ in officio exhi-
bendo consistunt, veluti adesse patrono, co-
mitari &c. vel artificiales, quæ in certo artifi-
cii genere consistunt. Illæ non alii præstan-
tur, quam patrono: bene autem hæ. L. 9.
h. Illæ etiam non promissæ debentur: non
tamen hæ. L. 26. §. 12. de cond. indeb. Præstan-
dæ autem sunt victu liberti, L. 18. h. ita ta-
men, ut libertus satis temporis ad quæstum
faciendum, unde ali possit, habeat, L. 19. h.

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. suo victu, 18. L. aut certe, 19. L. quod nisi, 20. in f. L. operæ, 21. L. si libertus, 30. L. interdum, 34. L. hæc demum, 38. L. sicut patronus, 48. L. operarum, 50. §. 1.
Ex Codic. L. si tempore, 1. L. qui nummis, 3. L. libertas, 8.

Tit. II. (C. VI. 4.)

De bonis libertorum.

IUS patronatus quoque sese extendebat ad bona libertorum, in quæ patrono compete-
 bat successio ab intestato, si sine liberis de-
 cedebant. Variavit tamen pro temporum di-
 versitate L. 1. h. Zoes. h. t. Conf. §. ult. I. de
 success. libert.

TEXT. NOTAB.

L. si ex modica, 6. §. 2. L. si patronus, 12. §.
 2. L. qui cum major, 14. pr. §. 6. 9. L. li-
 bertus, 36. L. filius, 42. pr. §. ult. L. Pau-
 lus respondit, 47. §. f. L. nihil interest, 50.
 §. 2.

Tit. III.

De libertis universitatum.

Universitates, sicuti aliorum jurium par-
 ticipes esse possunt, ita quoque jura Pa-
 tronatus, & alia inde dependentia habent.

Universitates enim hæcenus regulariter eodem jure utuntur, quo privati.

Tit. IV.

De assignandis libertis.

AD cautelas parentum spectat, uni ex libris in potestate existentibus assignare libertum, cui *jura patronatus* in assignatum duntaxat competant, quamvis alias illa æqualiter in liberos transeant, imo & illa exercere possint, remoto adsignato. *L. 3. §. 9. de bon. libert.*

Tit. V. (C. VI. 5.)

Si quid in fraudem patroni factum.

QUOD si aliquid in fraudem legitimæ portionis patrono debitæ a liberto factum: revocat illud, si quidem libertus testatus decesserit, *Favisiana*: si intestatus, *Calvisiana* actione, ut alienatio, quatenus lædit patronum, rescindatur, *L. 1. §. 11. 21. h. L. 1. C. h. exemplo actionis Paulianæ*. Utilis datur, si in fraudem legitimæ impuberibus adoptivis debitæ alienatio facta. *L. 13. h.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 12. 15. L. constitutione, 13.

Tit. VI. (C. VI. 14.)

*Si tabulae testamenti nulla extabunt,
unde liberi.*

1. **A** B intestato in successione prætoria prima causa est liberorum emancipatorum LL. XII. Tabb. exclusorum: jure tamen noviori rursus admissorum, ut sic nullo hodie remedio Prætorio indigeant.

2. Utilis tamen adhuc hæc B. possessio est in casu singulari. *L. ult. C. h. Si mortuus est avus ab intestato, relicto filio suo, & nepote; filius, autem, antequam se immisceat, decessit.* Tunc nepos superstes, repudiata patris hereditate, admittitur per hanc B. possessionem ad avi hereditatem. Conf. Stryk. *de success. ab int. diss. 9. c. 6. §. 7. seqq.* Dn. Coccei. *disp. de success. nepot. Sect. 3. §. ult.*

TEXT. NOTAB.

L. scripto herede, 7.

Ex Cod. L. qui se patris, 3.

Tit. VII. (C. VI. 15.)

Unde legitimi.

Proxime post liberos Prætor quoque agnatos vocat, quamvis satis vocati erant a LL. XII. Tabb. ne videatur illos exclusisse.

M 4

Uti-

Utilis enim erat illis B. possessio, L. 11. de acquir. vel amitt. poss. ut eo facilius sub hac qualitate interdicto quorum bonorum uti possent.

Tit. VIII. (C. VI. 15.)

Unde cognati.

DEin vocat prætor cognatos itidem jure XII. Tabb. exclusos. Sed, cum hodie jure novo directo admittantur: non demum post legitimos veniunt: sed illos etiam excludunt, quatenus sunt proximiores.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 8. L. hac parte, 2. L. si spurius, 4. l. octavi, 9. §. 1.

Tit. IX. (C. VI. 16.)

De successorio Edicto.

SI proximior repudiat hereditatem: ea defertur proximiori. Quod olim secus erat, quia bona ita caduca fiebant. Non tantum autem graduum, sed etiam ordinum admissa est successio. Qui autem ex pluribus capitibus admitti potest ad bonorum possessionem, ex uno propter lapsum temporis exclusus admittitur ex alio L. 1. §. 11. h. intra tempora jure prætorio definita. Unde male in-

DE GRADIBUS ET AFFINIBUS &c. 273
infertur, liberos intra 90. annos adhuc sese
immiscere posse.

TEXT. NOTAB.

L. successorium, 1. §. 1. 7. 11. L. f.

Tit. X.

De gradibus, & affinibus, & nominibus eorum.

1. **I**Ctum cognatorum gradus, & affinium
nosse debere, innuit Paulus in L. 10 pr.
h. De quo nullum dubium est. Sed cum illos
jam supposuimus in Tit. de R. N. eos hic re-
censere non est opus. Nomina interim per-
sonarum conjunctarum eleganter in h. t. ex-
pressa sunt, quæ peti possunt ex L. 1. 2. 3. L.
10. §. 12. seqq. h.

2. Ceterum, quamvis in matrimonialibus
canonica computatio sit recepta: in successio-
ne tamen, de qua hic agitur, civilis omnium
confessione attenditur. De affinium conjun-
ctione vero hic non adeo laborandum, post-
quam non succedunt, nisi in casa L. f. C. de
V. signif.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. non facile, 4. §. 2. 3. 5. L. privi-
gnus, 7.

Unde vir, & uxor.

1. **D**efficientibus omnibus agnatis, & cognatis, tandem vocat Prætor *conjuges* itidem *jure civili* exclusos, modo (a) intra 100. dies petierint B. possessionem, §. 4. *I. de B. P.* (b) justum adfuerit matrimonium, *L. un. pr. h.* (c) mortis tempore adhuc exstiterit. *L. c. §. 1.*

2. Inde cessat successio hæc, matrimonio in totum dissoluto. Quod si tantum separatio quoad torum, & mensam facta est: innocens quidem admitti potest: difficilius pars nocens. *Stryk. de success. ab int. diss. 4. c. 1. §. 10. 11.*

3. Præterea *particularis* constituta est successio conjugum ex *Auth. Præterea, C. h.* hisce circumstantiis concurrentibus: (1) si conjux præmoriens sit locuples, (2) superstes sit inops, v. c. si uxor plane indotata sit. Utrunque ex *judicis arbitrio*, & quidem ex tempore mortis æstimandum.

4. Quod si nulli liberi adsunt: superstes quartam pleno jure capit. Concurrentibus liberis, si non sint ultra tres, itidem quartam capit: sed *jure usufructuario: filialem* vero eodem jure, si plures, quam tres, adsunt.

5. Idem dicendum, si nepotes concurrunt cum superstite parente, qui computan-

tantur vel jure *representationis*, quatenus diversæ adsunt stirpes: vel, si una tantum stirps adsit, singulorum capita dinumerantur, quoad portionem matri, vel patri determinandam. Stryk. c. l. §. 38.

6. Portio hæc conjugibus debetur magis jure *speciali*, quam jure hereditario. Unde jus accrescendi merito eis denegandum est.

7. Ceterum ex Statutis locorum hodie varie conjuges sibi invicem succedunt. Jure Saxonico maritus est heres mobiliaris. Jure statutorio Brunsvicensi, nullis liberis existentibus, in dimidiam bonorum mariti uxor admittitur, ut tamen adhuc præcipuam habeat dotem, donationem propter nuptias & Geradam. Extantibus liberis certam capit portionem.

8. Alibi dimidiam bonorum capit uxor: alibi vero cum liberis concurrentibus filialem, vel aliam portionem. Cum vero hæc portiones *statutariæ* ex antiqua *communione bonorum*, quæ inter conjuges olim per totam Germaniam obtinebat, descenderint: hinc quoque debentur adhuc hodie ex communibus utriusque conjugis bonis ita, ut *communio* antiqua in pluribus locis introducto jure Romano abolita, tempore *mortis* reviviscat.

TEXT. NOTAB.

Auth. præterea, C. Unde vir, & uxor.

Tit. XII.

De veteranorum militum successione,

Illud speciale in *militibus*, & *veteranis* receptum erat, ut condemnatorum ad mortem ex delicto militari hereditas ab intestato deferretur ad legitimos heredes quoad quintum gradum in bonis castrensibus. *L. 1. 2. h.* Reliqua bona fisco cedebant.

Tit. XIII.

Quibus non competit bonorum possessio.

Denegabatur illis bonorum possessio, qui se per delictum indignos hereditate reddiderant, vel cui lex hereditatem ob inhabilitatem deferri, expresse vetabat. *L. 12. §. 1. de B. P.*

Tit. XIV.

Ut ex legibus, senatusve consultis bonorum possessio detur.

1. Extraordinaria hæc bonorum possessio dicitur, & locum habet si lex, vel constitutio nova Principis alicui non hereditatem, sed bonorum possessionem defert, *L. un. in f. h.* ut juris antiqui vigorem eo rectius conservaret.

2. Exemplum petunt ex *L. ult. C. de curat, furios.* ubi non *hereditas*, sed *bonorum possessio* furioso defertur, cum *hereditatem furiosus* acquirere non possit. *L. 63. de acquir. vel amitt. hered.* Simile exemplum occurrit in *L. ult. C. Unde liberi supra hoc. Lib. Tit. 6. §. 2. relatum.*

2. Mirum autem, cur *Principes* dederint *bonorum possessionem*, qui *directo* facere *heredem* poterant. Sed cogitandum est, (1) principes ad auram popularem se accommodasse, & *potestatem* quandam *pratoriam* in plerisque affectasse. (2) *Legibus antiquis* olim magnam fuisse auctoritatem, ut non facile olim *directo* immutari potuerint.

Tit. XV.

Quis ordo in bonorum possessione servetur.

ORdo sequens in B. P. observabatur: (1) Potior erat bonorum possessio ex *testamento*. & quidem (2) contra *tabulas*, deinde (3) secundum *tabulas*. Postea ab *intestato* eo ordine vocabantur *consanguinei*, prout supra specialibus *Titulis* indigitatum.

Tit. XVI. (C. VI. 58.)

De suis, & legitimis heredibus.

DEnique superest *successio civilis ab intestato*, deficiente scilicet *testamento*, vel *infirmato*. *Jure XII. Tabb.* hæc satis arcta erat, & præ-

præter suos, & agnatos nemo admitti poterat. Sed cum jure noviori facies rerum mutata sit: hisce immorari consultum non erit.

TEXT. NOTAB.

L. 1. pr. §. 8. L. intestato, 3. §. 11. 12. (ubi agitur de non admittendo eo, qui post 10. menses nascitur, mortuo Patre: bene tamen eo, qui 182. die natus est) L. in suis, 14. L. ult.

Tit. XVII.

Ad SCtum Tertullianum & Orphitianum.

1. **S**Cto Tertulliano mater (quæ jure XII. Tabb. non succedebat liberis, nec hi illi) ingenua jus trium liberorum habens, libertina vere quatuor habens admissa est ad successionem ab intestato liberorum.

2. Ex SCto autem Orphitiano liberi tam legitimi, quam illegitimi admissi sunt ad successionem matris. Sed utrumque hodie post Nov. 118. minus necessarium est, si excipias casum de successione liberorum illegitimorum.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 10. L. sive ingenua, 2. §. 23. seqq.

De

*De modo succedendi ab intestato secundum
Novellam CXVIII. & ex pactis.*

1. **N**OVISSIMO jure ad successionem ab intestato vocantur vel proximi ex jure sanguinis, vel alii ex speciali juris dispositione. Ex jure sanguinis succedentes vocantur eo ordine, ut primo veniant descendentes, deinde ascendentes, & denique collaterales.

2. Primus ordo est DESCENDENTIUM, qui omnes excludunt alios, excepto casu, quo ex *Auth. præterea, C. unde vir & uxor* admittuntur parentes. Succedunt vero in infinitum sine distinctione sexus (si feudalia, & fideicommissa familiæ excipias), status, & ætatis. Et quidem primi gradus liberi in capita: ulteriorum vero graduum in stirpes jure transmissionis, seu devolutæ successionis. *Nov. 118. c. 1. Zoes. h. n. 6. seqq. Dn. Coccei. de success. nepot. §. 1. §. 8. 9.*

3. Hinc, si nepotes, vel pronepotes inter se soli concurrunt: itidem in stirpes admittuntur, quamvis videantur æquales esse gradu. Neque enim hic ad proximitatem gradus respicitur, sed tantum, an eos nemo antecedit. Parentes enim excludunt liberos in successione majorum, *Stryk. de Success. ab int. diss. 1. c. 2. §. 35.* exceptis quibusdam casibus, ubi nepotes avo succedere possunt, filio tempore mortis avi superstite, quod illustrat *Dn. Coccei cit. l. Sect. 2. & 3.* Si ex
una

una stirpe sint nepotes, sine dubio succedunt in capita. Dn. Coccei. c. l. §. 1. §. 7.

4. Si ex diversis matrimoniis liberi suscepti communi parenti æqualiter succedunt: proprio autem parenti singuli separatim, Richter. de Success. ab int. Sect. 1. m. 1. n. 17. nisi quod quæ jure ususfructus ad conjugem superstitem a priori marito pervenerunt, liberis prioris matrimonii sint præcipua. Per unionem tamen liberi in successione parentum quandoque exæquantur.

5. Adoptivi itidem succedunt patri, & in paterna linea ascendentibus, si horum voluntate adoptio facta etiamsi minus plene adoptati sint, L. 10. §. 1. C. de adopt. durante vinculo adoptionis usque ad mortem patris. Adeoque ab avo materno adoptatus, simul cum matre succedit avo. Et quamvis alias matri non succedant: succedunt tamen ei, si ab illa sint adoptati. L. 5. C. de adopt.

6. Legitimati per subsequens matrimonium succedunt ut legitime nati. Sed non æque per rescriptum. Principis legitimati, si ante legitimationem jam adsint legitime nati liberi, nec successionis aliqua facta mentio in rescripto. N. 74. 89. Post mortem patris legitimati non præjudicant agnatis.

7. Illegitime nati, dummodo non sint ex incestuoso concubitu procreati, matri, & maternæ lineæ succedunt. §. 3. h. ad Sc. Orphit. Patri vero, si de eo constet, non aliter, quam si hic nec legitimam uxorem, nec liberos

legitimos relinquat. Tunc enim cum matre in duabus unciiis succedunt. *N. 89. c. 12. §. 4.* Quamvis vero jure Romano hoc tantum obtineat in *naturalibus*: per juris Pontificii principia tamen hoc ad *spurios* quoque extensum est.

8. *Ex damnato coitu procreati* plane non succedunt, *Auth. ex complexu, C. de incest. nupt.* quamvis hodie communiter alimenta talibus assignentur. *Stryk. c. l. c. 2. §. 58.*

9. Deficientibus descendantibus, successio devolvitur ad *ASCENDENTES*, ubi proximiores succedunt *æqualiter*, nisi quod patri profectitium peculium sit præcipuum: in reliquo peculio autem mater æque admittitur, *N. 118. c. 2.* patri tamen salvo manente usufructu, quem, viventibus liberis, habuit. *N. 118. c. 2.*

10. Si proximiores deficiunt: ad *a vitam* lineam devolvitur successio, ubi non succeditur in *capita*, sed in *lineas*, si *impar* res numero sunt. *N. 118. c. 2. vers. si vero eundem.* Admissi tamen sunt cum parentibus defuncti fratres, & sorores, horumque liberi in *stirpes*, *N. 127. c. 1.* quo casu tamen ascendentes indistincte in capita succedunt per *N. 118. c. 2. vers. ut & ascendentium.* *Struv. Ex. 38. th. 29.* unilateralibus tamen exclusis. *N. 127. c. l.*

11. Non vero hic distinguitur, unde bona provenierint, cum ad filium semel devoluta respectum illum, utrum paterna, an materna fuerint, amiserint.

12. Ceterum in aliis *successio*, si ratio diversitatis dari nequit, est reciproca. Unde (1) parentes ita non succedunt unitis, uti hi illis, (2) nec minus plene adoptivis, §. 2. h. de adopt. (3) nec arrogatis in impuber-
tate defunctis. §. 3. h. eod.

13. Tandem, deficientibus ascendenti-
bus, COLLATERALES admittuntur juxta gradus proximitatum. Inde vocantur primo fratres, horumque liberi, N. 118. c. 3. in quibus lo-
cum habet (a) *jus representationis*. Ergo, si fratrum liberi inter se soli sint: proprio ju-
re succedunt in capita per R. I. de Anno 1529. §. item als hisher &c.

14. (a) *Jus duplicitatis vinculi*. Nam u-
nilaterales excluduntur, N. 118. c. 3. etiam
tunc, ubi fratrum germanorum liberi soli
inter se concurrunt, quamvis ad excluden-
dos fratres unilaterales succedere debeant
jure representationis, N. cit. vers. unde con-
sequens est. Stryk. c. l. diss. 3. c. 1. §. 12.
18. nisi unilaterialium liberi cum his con-
currant.

15. His præsuppositis, etiam fratrum
liberi de jure communi excludunt defuncti
patruum, quamvis in æquali gradu constitu-
tum, N. 118. c. 3. vers. quandoquidem & qui-
dem jure representationis. Neque enim re-
spectus parentelæ, in quo dissentientes se fun-
dant, hic allegari potest, cum alioquin
fratrum nepotes defuncti patruum quoque
excluderent.

16. His cessantibus, fratres unilaterales,
horumque liberi in stirpes admittuntur. N.
118. c. 3. auth. post fratres. C. de legit. he-

red. In bonis tamen paternis præferuntur consanguinei: in maternis vero uterini: in reliquis succedunt æqualiter. *L. 13. §. 2. C. de leg. hered.* Imo excludere etiam videntur defuncti patrum *jure representationis*. *N. 118. c. 3. vers. quandoquidem.*

17. Ejusdem juris cum unilateralibus habentur (a) fratres adoptivi, respectu successionis agnatorum, modo perfecte adoptati sint. (b) Fratres uterini naturales, seu illegitimi adeo, ut spurio mortuo, fratres legitimi quoque succedant, cum sint respectu ejus unilaterales. (c) Legitimati per rescriptum principis, cum per subsequens matrimonium legitimati cum iis, qui post nascuntur, duplici vinculo conjuncti sint.

18. In reliquis collateralibus cessat *jus duplicis vinculi*, atque *representationis*, & proximiores succedunt in capita. Succeditur vero in infinitum non obstante *§. f. I. de success. cogn.*

19. Deficientibus omnibus cognatis, ad conjugem superstitem devolvitur successio. Affinium vero nulla est successio. *L. 3. 7. C. commun. de success.*

20. Ex *juris specialis dispositione* aliquando, deficientibus agnatis, succedit (1) *collegium*, cujus membrum defunctus fuit, non omne quidem, sed quia *jure hoc jus est concessum*. Exempla sunt in *L. 1. 2. 5. 4. f. C. de hered. Decur.*

21. Sic etiam (2) Ecclesiæ *jus succedendi* datum in bona Parochi absque heredibus decedentis. *L. 20. G. de Episc. & Cler.*

(3) Socius liberalitatis Imperatoriæ, altero sine heredibus moriente, succedit in partem donatam. *L. un. C. si liberal. Imp. soc. Rebhan. dissert. ad d. L. un.* (4) Qui furiosum a proximis consanguineis plane derelictum, alendum suscepit *N. 115. c. 3. §. 12.*

22. Tandem, his omnibus deficientibus,

(5) *Fiscus* bona, tanquam vacantia, occupat, ubi tamen (a) præmittenda citatio edictalis. (b) Nemine in termino præfixo comparente, declaratio accedere debet, quod sint vacantia.

23. Succedit vero *fiscus domicilii* in omnia mobilia, & immobilia ibi sita: alibi vero sita immobilia *fiscus illius loci* occupat. *Stryk. de Success. ab int. diss. 5. c. 1. §. 47.*

24. Tenetur tamen *fiscus* ad onera hereditaria solvenda, *L. 11. de jur. fisc. L. 6. eod. cum jus vacantia etiam titulum universalem constituat: non tamen ultra vires hereditarias, L. 1. §. 1. eod. quamvis ad beneficium inventarii obstringatur. Stryk. c. l. §. 53.*

25. Denique in Germania obtinet **SUCCESSIO PACTITIA**. Hæc jure Romano non quidem plane incognita: *L. 19. L. f. C. de pact. L. 3. §. 2. pro soc.* valde tamen restricta est. Priscis Germanis tamen antiquior fides testamentis fuit. *Tacit. de mor. Germ. c. 20. Dn. Hert. de Paræm. jur. lib. 1. paræm. 8. §. 1. 2. & 7.* Romani contra libertati testandi mirum in modum faverunt, qui favor proinde apud nos tantus esse non debebat. *Dn. Jo. Sam.*

Stryk.

Stryk. speciali programm. de favore testam. non favorabili.

26. Acquiritur itaque hereditas (1) per pacta dotalia, de quibus sup. Lib. 23. Tit. 4. §. 4: (2) unionem prolium, de qua P. 1. Lib. 1. Tit. 7. §. 6. (3) Pactum confraternitatis Principum inter illustres hunc in finem constitutum, ut, deficiente una familia, altera succedat.

27. Requiritur vero in bonis feudalibus Imperatoris consensus, tanquam domini feudi: imo & hodie Electorum: Capit. Leop. art. 30. non vero in allodialibus.

28. Denique (4) per pactum Ganerbinatus, (de cujus vocis origine vid. Hert. de special. Rom. Germ. Imp. Rebusp. §. 30.) olim, ubi diffidationes frequentes adhuc erant, constitui inter nobiles familias solitum, primario quidem ad defensionem communem in castro communi, secundario etiam ad successionem, gente una Ganerbiarum extincta.

29. Disponi etiam post per pacta de hereditate tertii viventis, L. f. C. de pact. his sub conditionibus: (a) ut tertius consentiat, L. f. cit. (b) in consensu illo subsistat, L. f. cit. De hereditate incerti valide paciscitur, L. 3. §. 2. L. 73. pro soc.

30. Quin & per pacta conservatur hereditas, cujus amissio instabat. Sic cognati impuberis arrogati ita sibi conservant hereditatem. L. 18. de Adopt. Famosiora exempla huc pertinentia plenissime enarrat. Stryk. c. l. diss. 12. c. 3. §. 10. seqq.

31. Denique per pactum renunciatur futura hereditati, si juramento corporali sit munitum, C. 2. de pact. in b. quamvis in Saxonia hoc non requiratur, Land. R. lib. 1. art. 13.

32. Excludit hoc pactum filias renunciantes a tota hereditate, & sic etiam a legitima, (quamvis consultius sit in specie ejus mentionem in renunciatione facere) non tamen ulterius, quam quousque is, in cujus favorem facta, vivit. Hoc vero sine prole decedente, illæ admittuntur. Gail. 2. O. 148. n. 10. Hoc multo magis obtinet, si filia successionem sibi reservavit, quo reservato regressu, fideicommissum tacitum constituitur, Struv. Ex. 38. th. ult.

Lib. XXXIX, Tit. I. (C. VIII. 10. 11.)

De novi operis nunciatione.

I. **N**UNCIATIO NOVI OPERIS est prohibitio legitime facta edificanti in alterius præjudicium, ut ab opere incipiente desistat, donec remissio facta fuerit, vel satisfactio intervenerit.

2. Facienda est ipsa nunciatio, (I) legitime. Fit autem (a) solemnibus verbis quæ primario ita dicitur, L. 20. §. 1. quod vi aut clam. (b) Per manum, cum is, in cujus præjudicium aliquid exstructum, id, quod edificatum, destruit. c. L. 20. (c) Per jactum lapilli, L. 5. §. 10. h. quem modum cum priori non esse con-

confundendum docet Schilt. *Ex. 42. th. 16. seqq.* (d) Per *implorationem officii judicis*, ut is prohibeat. *L. 5. §. 10. h.*

3. Differunt in effectu, quod *verbalis* adversarium faciat possessorem, cum *realis* illam nobis tueatur. Unde, si in nostro ab alio aliquid fuit ædificatum: consultius *realis* adhibetur. Si in suo; quamvis in nostrum præjudicium, *verbalis*, vel *judicialis* adhibenda. *L. 5. §. 10. h.* Imo *verbalis* tantum obtinuisse videtur, si periculum esset in mora.

4. Facienda *verbalis* (II) in ipsam rem, *L. 10. h.* sive dominus præsens, sive absens fuerit, modo adsint qui intelligant. *L. 5. §. 3. L. 11. h.* Hinc (a) stringit etiam dominum ignorantem: *L. 1. §. h.* (b) nihil operatur, si domino alibi, quam in re ipsa, facta est. *L. 5. §. 4. 16. h.*

5. Facienda (III) ab iis, qui habent jus in re, *L. 1. §. 19. L. 3. §. 3. h.* & si plures sunt, singuli nunciare debent, nec facta prohibitio alterius alteri prodest. *L. 5. §. 6. h.*

6. Inde & creditor antichreticus nunciare potest. *L. 9. h.* An etiam usufructuarius respectu servitutum, quæ fundo usufructuario debentur? Labeo & Marcellus id negarunt. *L. 1. pr. si ususfr. pet.* Julianus affirmavit in *L. un. §. 4. de remiss.* Ulpianus vero utriusque sententiam recte conciliavit distinctione in *L. 1. §. 20. h.* non quidem suo, bene tamen procuratorio nunciare queat. Conf. Schilt. *Exerc. 42. §. 9.* Proinde ipsi domino nunciare nequit. *L. 2. h.*

7. Idem dicendum de his, quibus realis servitus competit, *L. 3. §. pen. L. 8. pr. L. 9. h. L. 6. §. f. si serv. vindic. L. un. in f. de remiss. L. 15. de S. P. U. sine distinctione*, utrum sint *rusticæ*, an *urbana*. Dn. Thomas. *de servit. stillicid. Zoes. h. n. 6.* Quamvis enim in *L. 14. h.* quoad *rusticas* id in dubium vocatum videatur: constat tamen, textum loqui tantum de *verbali*, quæ, ubi nullum in mora periculum erat, locum non habebat. *Judicialis* tamen eo ipso haud exclusa est. *arg. L. 3. §. 2. h.*

8. Facienda est, (IV) *respectu operis inchoati. L. 5. §. 2. h.* vel jam jam inchoandi, *L. 21. §. 3. h. Schilt. c. l. §. 5.* quod vergit in alterius præjudicium; *L. 1. §. 11. h.* non respectu operis jam perfecti: sed ibi utendum interdicto quod *vi aut clam. L. 1. §. 1. h.*

9. Operatur hæc nuntiatio in ædificante obligationem, ut ab ædificando desistat, donec de jure constiterit, *L. 8. §. 4. h.* modo (a) jus alterius adhuc sit dubium: secus si notorie frivola sit prohibitio; *L. 5. §. 13. h. Bachov. ad Treutl. V. 2. disp. 18. th. 1. lit. b.* (b) publicum inde non lædatur; *L. 5. §. 11. h.* (c) res moram patiatur. *L. 5. §. 12. h. L. 1. §. 13. de cloac. L. 2. §. 2. de riv.*

10. Si prohibitus contra prohibitionem legitime factam ædificat: nuncianti datur interdictum *demolitorium* contra ædificantem, *L. 20. §. 1. h.* ut propriis sumptibus destruat quod post denunciationem est ædificatum. *L. 20. h.* Contra heredem vero, & successorem
sin-

singularem, ut patientiam destruendi præstet. *L. 22. L. f. h.*

11. Tollitur effectus prædictus (1) *morte nunciantis*, *L. 8. §. 6. h.* nisi jam aliquid contra ædificatum sit, *L. 20. §. 6. h.* (2) *pacto convento*. *L. 1. §. 10. h.*

12. (3) *Remissione*, cum iudex, summaria causæ cognitione præcedente, eam remittit, de qua *ad Tit. de remiss.* (4) *Cautione* *L. 20. §. 11. L. 21. §. 1. h.* de destruendo ædificatum, si post apparebit, contra jus ædificatum esse, quæ cautio *extra iudicium* in *verbalis nunciatione* olim præstabatur. *L. 5. §. 17. h.*

13. Quod si alter satisfactionem detreget: iudex aditus cognoscet summariter de jure ædificandi, & si ædificationem intra *tres menses* nullo jure niti probabiliter videat; non admittet satisfactionem. Sin autem jus ædificandi adhuc sit dubium: post *tres menses* potest injungere satisfactionem. *L. un. G. h.*

14. In summa multum arbitrio iudicis hic committendum, qui ex *temporis qualitate*, & aliis circumstantiis statuet, utrum cautio sit admittenda, nec ne. *Struv. Ex. 39. th. 12. Engelbr. ad ff. h. §. 8.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. 6. 12. 13. f. L. si autem, 2. L. nam recip. 4. L. de pupillo, 5. §. 2. 3. 4. 10. 11. 12. 18. L. non solum, 8. §. 1. 6. L. creditori, 9. L. operis, 10. seq. L. si priusquam, 15. L. Prætor ait, 20. pr. 3. 6. l. pen. L. ult.

Ex Codice. L. un.

P. II.

N

Tit.

Tit. II.

*De damno infecto, & de suggrundiis,
& protectionibus.*

1. **S**I damnum ex ruinosis ædibus, & imprimis ex protectionibus, & suggrundiis (de quibus vid. L. 242. de V. S.) alterius in vicinas ædes decidentibus erat datum: nulla directo ad damnum datum resarciendo compete-
bat actio, præsertim si rudera alter pro derelicto habere vellet. L. 6. h. L. 7. §. 12. h. Interim aliquando ex justa causa reddebatur interdictum, vi cuius vicinus compellebatur aut tollere, aut totas ædes pro derelicto habere, L. 7. in f. L. 8. L. 9. pr. h.

2. Ex regulis itaque prudentiæ introducta est cautio damni infecti, quæ præstanda propter damnum imminens ex alterius ædibus ruinam minantibus, ad damnum futurum resarciendum. L. 7. pr. §. 1. h.

3. In hac cautione requiritur, (I) ut exigatur coram magistratu, L. 4. §. 8. h. etiam municipali, L. 1. §. 4. h. Res enim requirit celeritatem. Postulatio extrajudicialis non sufficit. L. 44. pr. h. Schilt. Ex. 47. §. 33. Contra magistratum autem in mora existentem datur actio in factum, ob damnum ex mora ejus datum. L. 4. §. 7. seqq. h.

4. (II) Ut illi cautionem exigant, quorum periculo res est, L. 18. pr. h. L. 13. §. 5. 8. h. ubi judicis arbitrio multum indultum est, L. 13. §. 3. h. & aliquando exigitur juramentum calumniæ. c. L.

5. (III) *Ut alio remedio destituantur.* Sic itaque usufructuarius non exigit a proprietario, *L. 18. §. 2. h.* nec socius in re communi, *L. 32. h.* nec inquilini a suis dominis. *L. 13. §. 6. Conf. L. 38. h.*

6. (IV) *Ut exigatur ab iis, qui jus in re ruinosam habent,* quatenus nimirum a re, in qua jus alteri competit, damnum metuitur. *L. 30. h. L. 9. §. 4. 5. h.* Si plures sunt: singuli cavere debent, *L. 5. §. 1. L. 27. h.*

7. Interest tamen in modo cavendi, utrum possessor sit dominus nec ne. Priori casu sola repromissione cavendum, Posteriori vero satisfactione opus, quia quasi alieno nomine, respectu rei, caveretur, *L. 7. pr. L. 9. §. 4. seqq. h.*

8. (V) *Ut exigatur ad præstandam indemnitatem respectu damni infecti.* Qui tardius illam exigit, ut interim ædes corruerint, de se queri debet. *L. 44. h.* Debet autem, ut ex cautione agi queat, damnum contingere ex vitio operis. Neque enim cautione continetur, quod casu fortuito contingit, *L. 43. pr. vel quod vicinus jure suo fecit, L. 24. §. f. L. 26. h.*

9. Ne tamen in perpetuum quis ita obligetur, receptum est, ut certum tempus adiceretur, *L. 13. §. 15. h.* quo præterlapso, judicis est cognoscere, an de novo cautio extendenda sit. *L. 4. pr. L. 15. pr. §. 1. h.*

10. Quod si itaque intra illud tempus damnum contingat: cavens actione ex stipulatu tenetur ad damnum restituendum, *L. 18.*

§. 6. *h.* ut tamen non immoderata æstimatio sit facienda. *L. 40. pr. h.*

11. Qui cavere recusat, hunc prætor cogit per *missionem* ejus in *possessionem*, cui cavendum erat. Et mittendi sunt omnes, si pluribus esset cavendum, pro æqualibus partibus, *L. 40. §. f. h.* Alias, quoad ædificia ruinosa, missio fit in universas ædes, secus, ac in agris. *L. 38. §. 1. h.*

12. Qui vero missum non admittit, contra hunc vel datur *actio in factum*, ut tantum præstetur alteri, quantum ei præstari deberet, si de ea cautum fuisset; *L. 15. §. f. h.* vel interdicto unde vi eum Prætor tuetur. *L. 18. §. 17. h.*

13. Si misso ex primo decreto cautio non præstatur post intervallum aliquod arbitrio judicis determinandum; *L. 15. §. 21. seqq. h.* sequitur missio ex secundo decreto, per quod dominus constituitur, *L. 15. §. 16. h. L. 7. §. 9. commun. div. L. 1. pr. de fund. dot.*

14. Hinc dominus deiciendus est de possessione, *L. 15. §. 23. 33. h.* & missus consequitur rei vindicationem. *L. 7. §. 9. comm. div.* Quod si autem is, in cujus ædes missio ex secundo decreto facta, dominus non fuit: constituitur missus in conditione usucapiendi. *L. 5. pr. L. 15. §. 16. h. Gothofr. ad d. L. 5.*

TEXT. NOTAB.

L. *damnum*, 2. L. *dies cautionis*, 4. §. 5. 8. L. *prætoris*, 5. pr. L. *evenit*, 6. L. *prætor ait*, 7. seq. L. *hoc amplius*, 9. pr. §. 4. L. *qui bona fide*, 13. §. 3. fin. L. *si finita sit*, 15. pr. §. 1. 7. 11. 12. 13. 15. 16. 18. 19. 20. 21. 25. 29. 35. f. L. *damni infecti*, 18. §. 5. L. *fluminum*, 24. §. f. L. *Proculus ait*, 26. L. *si ædibus*, 32. L. *ex damni*, 40. L. *in reficiendo*, 41. L. *ad Curatoris*, 46.

Tit. III.

De aqua, & aquæ pluvie arcendæ. (actioe.)

1. **D**E AQUA hic cavetur, (a) ne sine permissu Principis ducatur per viam publicam: L. 18. §. 1. h. (b) ne facile aquæ ductus concedatur ex flumine navigabili: L. 10. §. 2. h. (c) ut in concedendo usu aquæ non tantum eorum consensus exquiratur, in quorum loco aqua oritur, sed etiam eorum, qui usum ejus aquæ habent: L. 8. L. 9. h. (d) ut qui aquæ ductum ab antiquo habent, defendantur in possessione. L. 1. in f. L. 2. pr. §. 5. L. f. h.

2. De AQUA PLUVIA specialis actio introducta AQUÆ PLUVIÆ ARCENDÆ dicta, quæ datur domino fundi contra dominum vicini fundi, qui opus fecit, ex quo alteri ob aquam pluviam damnum metuitur, ad id, ut tollat quod factum est. L. 1. pr. §. 2. h.

3. *Requiritur vero, (I) ut opus sit factum, L. 1. pr. §. 1. h. Non enim datur, si opus aliquod destructum sit, quamvis aqua pluvia propterea in inferiorem fundum fluat. L. 1. §. 22. h. vel si alias aqua naturaliter noceat. L. 1. §. 15. h. Si ex accidente forma fundi mutatur: agi potest, ut vicinus permittat, rem in pristinum deducere statum. L. 2. §. 6. h.*

4. (II) *In pradio rustico privato. Si ex ædificiis agro noceat: agendum negatoria. L. 1. §. 19. h.*

5. (III) *Privata auctoritate. In hoc iudicium enim non venit, quod publica factum auctoritate. L. 2. §. 3. L. 23. h.*

6. (IV) *Ut non sit factum agri colendi gratia. Hoc enim permissum est, L. 1. §. 3. 15. h. quatenus sine eo arare aut serere quis non potest. Zoes. h. n. 5. Stryk. de act. for. invest. §. 1. m. 10. §. 45.*

7. (V) *Nec vicino patiente. L. 19 h. Error non nocet, L. 20 h. etiamsi juris sit. Huc etiam pertinet si opus factum memoriam hominum excedat, L. 2. §. 3. h. vel jure servitutis aqua influat. L. 1. §. 23. h.*

8. (VI) *Ut ex tali opere aqua pluvia positive alterius agro propter influxum noceat. Aliud ergo est, (a) si aqua ex fonte, vel puteo derivatur: L. 8. §. 5. si servit. vind. (b) si quis tantum lucro privatur, dum ei aqua pluvia per opus subtrahitur. L. 2. §. 5. L. 1. §. 11. 12. 21. h.*

9. *Aliquando alteri ex æquitate subveniendum est, si, quod per casum factum est, re-*

restituere actor velit, modo actori prosit, reo vero non noceat. Quod quamvis tantum ad officia humanitatis spectare videatur: tamen ex lege necessitatem accepit ob agriculturæ favorem, adeoque ultra hunc casum extendi nequit. *L. 2. §. 5. in f. h.* Similiter qui in suo quid fecit, ut alteri noceret, itidem agere potest. Hoc deficiente animo, cessat actio. *L. 1. §. 12. L. 2. §. 9. h.*

10. Est hæc actio personalis, *L. 6. §. 5. h. ex æquitate producta*: simul tamen *in rem scripta*, *L. 6. §. 7. h.* adeoque datur contra omnem possessorem, hac tamen cum differentia, quod ipse dominus *faciens*, suis impensis tollere debeat opus: *L. 4. §. 2. h.* tertius vero possessor tantum præstare patientiam, *L. 6. §. 7. h. L. 12. h.* quo casu destruens impensas repetit ab eo, qui opus fecit. *L. 13. h.*

11. Quemadmodum vero tantum datur domino, & qui quadantenus talis est: *L. 3. §. f. L. 22. pr. h.* ita etiam tantum datur contra dominum, *L. 4. pr. h.* quatenus fundum adhuc habet. *L. 16. h.* Qui in fraudem alienavit, nihilominus tenetur, & quidem intra annum interdicto *quod vi, aut clam*: post annum *de dolo*. *L. 14. pr. h.*

12. Præter destructionem in hanc actionem etiam venit damnum *futurum*, *L. 14. §. 2. h.* & sic post litem contestatam, *L. 6. §. f. h.* æstimandum ex rei veritate. *L. 6. §. f. h.* De præterito autem agi potest interdicto *quod vi, aut clam*, *L. 14. §. 3. h.* cum formula hujus actionis tantum de *damno avertendo* esset concepta.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 1. 3. 11. 12. 21. 22. 23. L. in summa, 2. pr. §. 1. 5. 7. 8. L. si tertius, 6. §. 6. 7. 8. L. in diem, 9. L. supra iter, 11. §. 2. L. emtor, 12. seq. L. Antæus, 14. L. Labeo ait, 19. L. si in meo, 21.

Tit. IV. (C. IV. 61. 62. X. 16. 19.)

De publicanis, & vestigalibus, & commissis.

1. **T**res hujus tituli sunt partes. Primo agitur de PUBLICANIS, quales dicuntur omnes, qui a fisco redditus, vel vestigalia provinciarum conducebant. L. 1. §. 1. h. *Camer und Amts-Pachter*. Schilt. Ex. 42. §. 47. Hi deinde aliis vestigalia quædam particularia sublocabant, & itidem dicebantur publicani, de quibus forsitan accipienda est L. 12. pr. h.

2. Quod (I) *principales publicanos* concernit, expeditum est, conducere aliquid a fisco posse omnes, exceptis (a) tutoribus, & curatoribus ante redditas rationes: L. un. C. *nè tut. vel. cur. vestigal.* (b) debitoribus fisci, vel reliquatoribus antequam superiori conductioni satisfecerint. L. 9. §. 2. h.

3. Regulariter nemo ad conducendum vestigal invitatus compellitur, L. 9. §. 1. h. L. 3. §. 6. *de jure fisci* nisi quod hi, qui maximos fructus hætenus consecuti sunt ex redemptione vestigalium, compellantur ea pro prioribus pensionibus suscipere, si postea tanto locari non possunt. L. 11. §. 5. h.

4. Locabantur autem vectigalia per *publicam licitationem*, & ad minimum ad triennium, *L. 4. C. h.* eique addicebantur, qui superior in licitatione erat, modo cautionem offerre posset. *L. 9. pr. h.* Sed hodie res ex Principis dependet arbitrio.

5. Quod si vero publicani non solvunt pensiones: expelli possunt, etiam tempore conductionis non completo: vel ad usuras compelli. *L. 10. §. 1. h.*

6. Pergo (II) ad *subpublicanos*, quorum audacia, & temeritas varie coercetur, *L. 12. pr. h.* & quidem extra ordinem, si illicite per vim quid exactum. *L. 9. §. 5. h.* Simul quoque datur actio ex hoc edicto in factum ad poenam tripli. Si *absque vi*: alterum tantum exsolvendum, *c. L. 9.* ita, ut, si plures sint publicani, singuli pro rata teneantur. *L. 6. h.*

7. Ceterum permissum est damnum passo, utrum ex hoc edicto, an vero actionibus ordinariis furti, rapinae, &c. publicanum convenire velit. *L. 1. §. 4. h.*

8. Altera pars agit de VECTIGALIBUS, quæ sunt hoc loco *præstationes fisco solvendæ pro rebus, quæ invehuntur, & evehuntur. L. 16. §. 7. h.* Ab his distingui debent (1) illæ præstationes, quæ a peregrinantibus exsolvendæ intuitu pontium, viarum &c. *L. 21. pr. de donat. inter vir. & ux. Gutschen-Zoll-Brucken-Zoll-Wege Geld, Fahrlich Gelder &c.* (2) a tributis, quæ a subditis tantum solvuntur. *L. 7. h. Conf. Ziegl. de jür. Majest. L. 2. c. 7.*

9. Denique (3) ab illa *veſtigalis* ſpecie, quæ moribus germanicis invaluit, & penditur pro *conduſtu* per territorium, das *Geleite* cujus origo repetenda ex priſca licentia diffidandi, & ita in pluribus locis differunt der *Zoll* und das *Geleite* ita, ut in eodem loco alius sæpe habere poſſit den *Zoll*, alius das *Geleite*. Schilt. Ex. 42. §. 53.

10. Differentia harum ſpecierum attendi debet in quæſtione vulgari: *utrum dominus territorii ſecuritatem præſtare tranſeuntibus a latronibus debeat, & ad damnum reſarciendum teneatur, ſi aliquod perpeſſi ſint a latronibus?* quod affirmandum reſpectu ejus, qui percipit das *Geleite* vid. R. I. de Anno 1599. §. damit denn die Obrigkeit, ſi negligentia domino territorii poſſit imputari.

11. Idem ſine dubio dicendum foret, ſi damnum patiantur aurigæ propter neglectam reparationem viarum publicarum, & pontium, & tamen ſolvere debeant *Weg-und Bruckengeld* Sed plerunque actio inanis eſt. Sic etiam ratione *objecti*, & *ſubjectorum* quædam differentia occurrit.

12. Jus *veſtigalia ſtriſſe diſſa* indicendi, augendi, & minuendi eſt majestaticum. L. 10. pr. h. Huber. de jure Civit. lib. 8. S. 3. c. 1. §. 25. In Imperio Romano-Germanico illud dependet ex Imperatoris, & Electorum unanimi conſeſſione. Cap. Leop. art. 21. Tributa & illa, quæ pro reparatione viarum & pontium ſolvuntur, quilibet dominus territorii in ſuo territorio indicare poſteſt.

13. Solvendum vectigal ab omnibus personis, & mercibus, *L. 6. C. de vectig.* nisi doceatur exemptio. Imprimis consuetudo loci spectari debet, *L. 4. §. 2. h.* & sic ad LL. Romanas hic ubique recurri nequit.

14. Inter immunes ab illo vectigali, quod *personarum intuitu* solvitur, de jure Romano recensentur sequentes: (1) fiscus, *L. 9. §. f. h.* (2) clerici, quanquam non simpliciter, *L. 7. C. de SS. Eccl.* (Vid. *jus Paroch. Sect. 5. cap. 3.*) (3) studiosi, quod tamen magis interpretatione Doctorum receptum, quam certa lege cautum. *Ziegl. cit. Tr. l. 2. c. 8. §. 8.*

15. Pertinent huc porro (4) Legati, *L. 8. C. h.* (5) exercitus, *L. 9. §. pen. h.* (6) Præsides provinciarum, *L. 4. §. 1. h.* quod privilegium ex inepta æquiparatione applicuerunt ad Principes, & Comites, res ad proprium usum advehi curantes. *Struv. Ex. 39. th. 48.*

16. Sic etiam, cum potissimum vectigalia (excepta specie, quod *Geleit* vocatur) propter concessam negotiationem sunt introducta, quædam res merito immunes sunt. Quo pertinent res, quæ ad usum proprium inferuntur, *L. 5. C. de vectig. L. 203. de V. S.* sicuti etiam huc referunt studiosorum supellectilem, *Ziegl. cit. l. c. 9. §. 3.* item quod exercendi ruris gratia vehitur. *L. 5. C. de vectigal.* Sed etiam hic ad Legis determinationem semper respiciendum. *L. 16. §. 7. h.*

17. Solvitur vectigal vel in pecunia, vel ex ipsis mercibus volenti publicano. Quantitas variat, nec eadem ubique est. De jure

Rom. erat pars octava pretii. *L. 8. C. de vest. Solvendum in eo loco, ubi Statuæ Mercuriales, die Zoll stangen, erectæ sunt, quem locum aurigæ dolose evitare nequeunt. Ziegl. c. l. c. 10. §. 5.*

18. Postrema pars est de commissis, seu *pænis fraudantium vectigal*, quæ consistunt in amissione mercium vectigalibus obnoxiarum.

19. Requiritur tamen, (I) *ut quis eas non professus sit apud publicanum. L. f. §. 1. 3. h.* Publicani admonitio certe non debet præcedere. *L. 16. §. 6. h.* Professione tamen facta, auriga a pœna commissi liberatur, licet vectigal non solvatur *c. L. §. 12.*

20. (II) *Ut professio sit omissa dolose.* Errantes excusantur, duplùmque vectigal solvendo liberantur. *L. f. §. 10. h.* Ignorantia autem juris non excusat. *c. L. §. 5.*

21. Effectus pœnæ commissi est, quod statim delinquens ipso jure desinat esse dominus mercium, & dominium fisco acquiratur, *L. 14. h. vel publicano, uti olim, L. 11. C. h.* & sic persecutio detur adversus omnem possessorem.

22. Vis hæc commissi afficit illas res, de quibus dominus solvere vectigal debuit, adeoque factum aurigæ, *tanquam sui procuratoris*, dominus præstare debet, cui regressus conceditur contra illum, *Schilt. Ex. 42. §. 60.* modo solvendo sit: alias merito innocenti domino succurrendum per restitutionem. Sic & heredes eo nomine tenentur: *L. 14. h.* non vero ad aliam pœnam, *L. f. §. pen. h.*

23. Cessat illa vindicatio lapsu quinquennii, *L. 2. C. de vestig.* ut & si res perit sine dolo possessoris. *c. L. Quin etiam militibus, pupillisque ignoscitur. L. 7. §. 1. h. L. 3. C. de vestig.*

TEXT. NOTAB.

L. si publicanus, 4. §. 1. 2. L. si multi, 6. L. fraudati, 8. L. locatio, 9. §. 2. 4. 5. 6. L. vectigalia, 10. L. quantæ audaciæ, 11. §. pen. f. L. commissæ, 14. L. interdum, 16. §. 5. 6. 8. 10. 12. 13. f.

Ex Codice, L. neque commissum, 2. L. omnibus. 3. L. penes illum, 4. L. universi, 5. L. ex præstatione, 7. L. a legatis, 8. L. quicquid, 12. de vectigal. L. non solent, 3. vectig. novæ instit. non poss.

Tit. V. (*C. VIII. 54. seqq.*)

De donationibus.

1. **D**ONATIO in conceptu generali est *actus liberalis, quo, nullo jure cogente, in alium quid transferimus liberalitatis exercendæ gratia. L. 29. h.* Et sic etiam legatum aliaque in se comprehendit. In specie vero tale negotium denotat, quo donum confertur in alterum acceptantem, de quo hic agitur.

2. Fit vero vel inter vivos, vel mortis causa. Illa est, qua irrevocabiliter per pactum (vel olim stipulationem) sine respectu ad casum mortis, gratis quid in alterum transfertur liberalitatis exercendæ gratia.

3. Requiritur vero, quoad DONANTEM¹,

(I) *Ut liberam rerum suarum habeat administrationem.* L. 14. C. h. Hinc filiusfam. ex peculio profectio non donat: L. 7. pr. h. bene tamen ex castrensi, & quasi, ut & ex peculio adventitio irregulari. L. 7. § f. h. Sic nec tutores ordinarie donant, nisi quatenus dignitas pupillorum illud postulat. L. 12. § 3. de admin. tut. Simile de aliis personis iudicium fieri potest.

4. (II) *Ut specialis ratio civilis donantibus non obsit*, qualem supra vidimus in conjugibus. Tit. de donat. int. V. & U. Huc olim etiam referebantur (1) damnati capitis, quoad donationes post crimen factas. L. 15. h. Quæ tamen prohibitio cessare videtur post *Auch. bona damnatorum* C. de bon. proscript. Huber. h. §. 6.

5. (2) Nec pater filiisfam. recte donat, L. 25. C. de donat. int. V. & U. nisi morte patris confirmetur, c. L. nec (3) debitor obærat in fraudem creditorum. L. 6. 11. quæ in fraud. credit.

6. (III) *Ut voluntatem donandi sufficienter declarent.* L. 20. C. h. Donatio enim non præsumitur, L. 25. pr. de probat. quæ præsumptio tamen per fortiores elidi potest. L. 34. de neg. gest. L. 26. de probat. L. 13. §. f. de donat. int. V. & U. Brunnem. ad cit. L. 26.

7. Quoad DONATARIUM, requiritur, (IV) *Ut acceptet donationem*, L. 55. de O. & A. L. 10. L. 19. §. 2. h. L. 10. C. h. cum alias ne quidem præsumatur. Schilt. Ex. 43. §. 24. Quod si itaque ante acceptionem moritur: do-

donatio nullius est momenti, nec heredes quidquam eo nomine prætereendere possunt. Immo nec sufficit acceptatio a tertio facta, nisi mandato ad hoc instructus sit. Sand. *L. 1. tit. 1.º def. 1.* In remissione tamen debiti hoc requisitum non attenditur. *L. 53. de solut.*

8. Sicuti vero in *donante*, ita etiam in *acceptante* adesse debet & voluntas, & facultas. Hac destituuntur conjuges, & iudices, aliæque personæ in dignitatibus constitutæ. *L. 6. §. 3. de offic. proc. & leg. L. 2. 3. de confict. ob turp. caus. L. 3. 4. ad L. Jul. repet. Ziegl. in Dicast. concl. 20.*

9. Quoad RES (V) *Ut alias alienatio earum permissa sit.* Hinc donatio rerum alienarum præter conditionem usucapiendi nihil operatur, *L. 3. in f. pro donat.* Et sic facile patet, quid de famosa, quamvis ficta, donatione Constantini M. dicendum sit.

10. Nulla vero apparet ratio, cur non etiam omnia bona futura, & præsentia licite donari possint, *L. 8. C. de revoc. donat. Zoes. h. n. 28. Stryk. de caut. contr. S. 3. c. 9. §. 4.* quamvis ex rationibus admodum imbecillibus contraria sententia fere communis videatur. Schilt. *Ex. 42. th. 19.*

11. Quoad MODUM, (VI) *Ut quatenus excedit 500. solidos, insinuetur iudici, & quidem cuicunque:* Zoes. *h. n. 41. Stryk. c. L. §. 5.* alias ejus ommissio vitiat excessum. *L. 34. L. 35. C. h.* Plures tamen donationes, diversis temporibus factæ, & simul sumptæ quantitatem istam excedentes, non necessario

in-

insinuandæ. *L. 34. §. 3. C. h. De ipsa quantitate disserit Schilt. Exerc. 43. §. 11.*

12. Perinde autem esse videtur, sive quis se obliget ad certam quantitatem dandam, sive remittat quantitatem ultra 500. solidos, nisi forsan repudietur jus acquirendum, ut legatum, vel hereditatem. *L. 23. h. Zoes. h. n. 53.*

13. Ab hac necessitate eximuntur donationes (a) factæ a Principibus in privatos, *L. 34. C. h.* quippe quibus lex hæc non præscripta: (b) a magistris militum factæ in milites: *L. 34. pr. L. 36. §. 1. C. h.* (c) ad redemptionem captivorum, & restitutionem ædium incendio forsan consumptarum. *L. 36. pr. §. 3. C. h.*

14. Olim etiam donatio Ecclesiis facta quodam gaudebat privilegio. *L. 19. C. de SS. Eccl.* Quod tamen post *L. 36. C. de donat.* in effectu cessavit. Næque hic aliqua extensio est admittenda. *Link. de jur. templ. c. ult. §. 8. Jus Paroch. nostr. S. 5. c. 1. §. 12.*

15. Ad alias vero non pertinet donationes hoc requisitum, quam *inter vivos*, & *proprie dictas*. Hinc ad remuneratorias, & factas ob causam, ut & mortis causa extendi nequit.

16. (VII) Quoad FINEM, ut fiat liberalitatis exercendæ gratia. *L. 1. pr. h.* Et hætenus, quatenus ut faciendâ consideratur, fluit ex virtutis, & amoris præcepto; & eatenus dicitur fieri, nullo jure cogente, *L. 29. pr. h.* quatenus semel facta vinculum juris operatur.

17. Hinc paulisper a propria dicta donatione receditur, ubi vel ante aliqua ad donandum obligatio adest, ut in remuneratoria: *L. 25. §. 11. de petit. hered. L. 27. h. Schilt. Ex. 43. §. 2.* vel donatarius ad aliquid præstandum se obstringit, qualis est *modalis*, adeoque utraque secundum regulas *simplicis donationis* non semper dijudicari potest.

18. In remuneratoria tamen requiritur, ut donatarius singularia, & quæ præstatione pecuniaria alias exæquari solent, merita in donantem contulerit. Vulgaria non sufficiunt. *L. 27. L. 34. in f. h.* Sic itaque merito probanda, & ita utile est, ut in instrumento exprimantur. *Stryk. disp. de bene merit. c. 2. n. 29. seqq. & de caut. contr. c. l. §. 3. Franzk. ad tit. de evict. n. 506. Hahn. ad W. h. n. 4.*

19. Donatio vero sub modo fere incidit in contractum, do, ut facias. Hinc cessante donatario datur conditio causa data causa non secuta. *L. 1. C. de donat. sub mod.* Huc etiam certa ratione pertinet fideicommissum conventionale: *L. 3. C. eod.* *Zoes. h. n. 62.* vel si res donetur, ut singulis annis pauperibus aliquid præstetur.

20. (VIII) Ut jus perfectum in res donatas donatario conferatur, & ita regulariter irrevocabiliter apud donatarium permanet, *L. 2. 3. 5. L. f. C. de revoc. donat.* nisi aliter cautum sit. *L. 2. C. de donat. quæ sub mod.* Hoc intuitu donatio ad titulos domini translativos refertur, & facile distinguitur ab aliis negotiis, ubi gratis vel usus

con-

conceditur, vel aliud quid præstatur, ut in deposito, & mandato, quamvis & hæc negotia dicantur *beneficium*. L. 17. §. 3. *commod.*

21. Proinde *donans* ad tradendam rem donatam adstringitur, licet *pactio* promissio inita fuerit. L. 35. §. f. C. de donat. Quod multo magis moribus procedit, ut tamen ultra id, quod facere potest, excuti non possit ob *beneficium competentiae*. L. 19. §. 1. de re judic. Quod si donatio in *remissione* consistit: sufficit nudum pactum de non petendo.

22. Ex *justa* tamen *causa* aliquando *revocatio* indulgetur (I) quatenus per illam *lesa est liberorum legitima*. Tit. C. de inoff. donat. Tunc enim ad exemplum *querelæ inofficiosi testamenti* datur post mortem donantis *querela inofficiosa donationis*, L. 87. §. 2. 3. de leg. 2. ad revocandam totam donationem, si pater in *fraudem liberorum* omnia bona donavit; vel ad supplementum *legitimæ*, si tantum facta cum intentione *liberos lædendi in legitima*. Auth. unde, C. de inoff. testam. Conf. Dn. Thomas. disp. de legit. vivent. c. 2. & 3.

23. (II) Ob *supervenientiam liberorum*, L. 8. C. de revoc. donat. L. 5. C. de inoff. donat. modo (1) *donans* tempore donationis nec *liberos* habuit, nec de iis cogitavit: arg. L. 102. de condit. & dem. (2) non renunciavit huic *revocationi* specialiter: (3) *liberi legitimi* supernascantur: Zoes. h. n. 111. seq. (4) ut donatio sit de maxima parte bonorum -

rum facta, quod arbitrio judicis dijudicandum relinquendum. Tiraquell. *ad cit.* L. 8.

24. (III) Ob ingratitude, ubi tamen non quælibet causa sufficit, sed *gravis* requiritur, ut atrox injuria verbalis, vel realis, magnæ substantiæ jactura procurata, vitæque periculum. L. f. C. de *revoc. donat.* Hinc causæ *diversi generis* hic non admittuntur. Schilt. *Ex.* 43. §. 20. *seqq.*

25. Est hæc revocatio vindictæ quædam species. Hinc denegatur heredi, L. f. *cit.* si non constar de voluntate defuncti. Quin nec contra heredem conceditur, L. 7. C. de *eod.* cum obligatio *ex delicto* nascatur.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. si, cum filiusfamilias, 2. §. 5. L. filiusfam. 7. L. in ædibus, 9. §. f. L. absenti, 10. L. post contractum, 15. L. ex hac scriptura, 16. L. Aristo ait, 18. L. Modestinus, 23. L. Aquilius, 27. L. donari, 29 L. si pater, 34. §. 1. L. f.

Ex Codice. L. emptionum, 1. L. donatio, 5. L. nec ambigi, 6. L. legem, 9. L. nec ignorans, 10. L. si filius, 14. L. æris alieni, 15. L. sive emancipatis, 17. L. vice donatricis, 20. L. donatio, 25. L. si quis, 26 L. data jam pridem, 27. L. quisquis, 28. L. in hac sacratissima, 30. L. sancimus, 34. L. si quis, 35. L. si quis, 36. *de donat.* L. si doceas, 1. L. quoties, *de donat. que sub modo.* L. si apud, 2. L. possessionem, 3. L. cum profitearis, 4. L. si donationem, 5. *Auth. quod mater*, L. si unquam, 8. L. generaliter, ult. *de revoc. donat.*

Tit. VI. (C. VIII. 57.)

De mortis causa donationibus, & captionibus.

I. **M**ORTIS CAUSA DONATIO est *affus*, quo quis coram quinque testibus accipienti donat ea mente, ut non statim, sed demum post mortem valere incipiat. *L. 1. pr. de donat.*

2. Requiritur itaque, (I) ut donatio ipsa in casum mortis differatur ita, ut aliter quis donaturus non fuisset, nisi suspicione mortis coactus fuisset. §. 1. *vers. & in summa. I. de donat.* Hinc (a) non est m. c. donatio, quando moriens simpliciter donat. *L. 42. in f. h.* (b) Si mentio mortis tantum traditioni adiiicitur: ipsa autem donatio pura, & ea mente facta est, ut statim valeat. *L. 42. cit. Stryk. de Caut. contr. Sect. 3. c. 11. §. 10.* (c) Si jam ante pure donare destinaverat: morti autem vicinus jam donat, licet forsitan obiter mentionem mortis faciat.

3. Imo (d) facile ab hac specie distinguuntur M. C. CAPIONES, quando quid donatur (1) ratione mortis alterius, quam donantis, vel (2) instar conditionis heredi, vel legatario donatio injungitur. *L. pen. C. ad L. Falcid. L. 8. L. 18. L. 31. L. 38. h.*

4. (II) Ut accedat acceptatio donatarii, *L. 38. h.* etiam per procuratorem. Hinc (a) absenti & ignorantem fieri nequit, nisi quatenus clausula codicillaris adjecta. (b) Otiosa est

DE MORTIS CAUSA DONATIONIB. &c. 309
est mentio m. c. donationis in clausula codiciliari testamentis adjecta, nisi acceptatio accesserit.

5. Patet inde quoque, (c) quod non sit mera ultima voluntas, quæ alias *solitarie*, & *μονομερῶς* fit, sed participet plurima a *partibus*. Adeoque filiusfamil. ita donare potest de peculio castrensi, & quasi libere: *L. 15. h. de adventitio vero, consentiente patre: L. 25. §. 1. h. imo de extraordinario, jure proprio.*

6. (III) *Ut quinque testes adhibeantur, L. f. C. h. nisi forsan in tali statu quis donet, ubi in testamentis minor numerus sufficit. Et hæcenus ultimis voluntatibus accedit.*

7. Hinc (a) morte confirmanda, *L. 32. h. Et sic revocabilis est usque ad extremum vitæ halitum, L. 4. de adim. vel transf. leg. Quod si pactum de non revocando accessit: transit in donationem inter vivos, L. 27. h.*

8. Revocatur autem (1) *voluntate contraria declarata verbis, vel factis, si scilicet absolute facta, non intuitu certi morbi, vel periculi, L. 30. h. (2) ipso jure absque ulla declaratione, si intuitu certi morbi facta, & donans reconvalescit, §. 1. I. de donat. L. 29. L. 35. §. 4. h. etiamsi res donata jam tradita sit. c. L. 29. Traditio enim sequitur naturam tituli. L. 15. in f. de manumiss.*

9. (b) Nulla est, si donatarius ante donantem moritur, *L. 29. in f. h. nisi simul heredibus ejus fuerit prospectum, Stryk. de cautel. contr. c. l. §. 11.*

10. (c) Donatio hæc Falcidiæ subjacet, *L. 5. L. 12. C. ad L. Falc. L. 2. C. h. Schilt. Ex. 43. §. 33. Vid. supr. Lib. 35. Tit. 2.* (d) Jus accrescendi agnoscit, *L. un. §. 14. C. de caduc. toll.* (e) Non subjacet insinuationis necessitati.

11. Differt tamen a *legatis* præter differentias, §. 4. & 5. notatas, (1) quod legatum annuum sit multiplex, *L. 4. de ann. leg. donatio autem m. c., in annos singulos stipulatione facta, sit una, L. 35. §. 7. h. L. 16. in f. de V. O.* (2) quod in hac tempus mortis tantum inspiciatur, an quis capere possit, *L. 22. h. secus, ac in legatis. §. 4. I. de hered. qu. & diff.* Sed, cum hodie non amplius stipulatione, verum coram quinque testibus ad exemplum legatorum perficiatur: hæ duæ differentiæ cessant. (3) Legatum præstatur ab herede; donatio vero m. c. a defuncto præstari potest, (4) Quæ donata sunt non revocantur propterea, quod temere quis testamentum impugnavit, *L. 5. §. 17. de his, quæ ut indign. &c.*

TEXT. NOTAB,

L. 1. L. Julianus, 2. L. qui pretio, 3. L. omnibus, 9. L. m. c. donatio, 16. L. m. c. capimus, 18. pr. L. in m. c. donationibus, 22. L. si filio-famil. 23. L. tam is, 25. L. ubi ita donatur, 27. L. si m. c. 29. L. m. c. capitur, 31. L. non videtur, 32. L. Senatus, 35. §. 7. L. inter m. c. 38. L. Seja, 43.

Ex Codice, L. si donatione, 1. L. intestata, 2. L. ult.

Lib.

Lib. XL. Tit. I. (C. VII. 15.)

De manumissionibus.

1. **M**ANUMISSIO est de potestate herili liberatio. Cavendum tamen (a) ne fiat in fraudem creditorum: (b) ne minor 20. annis manumittat; L. 1. h. (c) ne manumittatur qui pacto, vel testamento manumitti prohibitus, L. 9. h.

2. In dubio quoque pro libertate pronunciandum, adeoque si dissonantes pares iudicium sententiæ existant: prævalet quæ pro libertate pronunciavit. L. 24. pr. h.

TEXT. NOTAB.

L. causam, 20. §. f. L. Cajus Sejus, 23. L. Lego Junia, 24.

Tit. II. (C. VII. 1.)

De manumissis vindicta.

1. **O**ptimus modus manumittendi fiebat per vindictam, quæ manumissio erat actus legitimus, L. 77. de R. J. & sic expediri per alium non poterat. L. 2. 3. C. h. Vindicta autem erat virgula, quam licitor capiti servi imponebat. Hinc phrasis; vindictam im-

imponere, L. 12. §. 2. de liber. caus. Barnab. Brisson. de Verb. signif. voc. vindicta.

2. Commendant ut plurimum L. 9. pr. h. ut notabilem, ex qua vulgatam regulam deducunt, quod *vita, & fama pari passu ambulant*. Gothofr. ad c. L. Sed merito hoc argumentum ineptum reprobatur Huber. h.

Tit. III. (C. VII. 9.)

De manumissionibus, quæ servis ad universitatem pertinentibus imponuntur.

UNiversitatibus, & corporibus, quibus coeundi jus est, idem jus tribuitur, quod privatis. Et hinc servos quoque manumittere possunt, L. 1. h.

Tit. IV. (C. VII. 2.)

De manumissis testamento.

Testamento datur libertas vel directa, vel fideicommissaria. Illa si datur: liberti in effectu patronum non habent. Hinc Orcini dicti. Et potest tam expresse, quam tacite servo libertas dari, §. 1. I. de his, qui testam. tut. L. 26. h. ceditque dies ejus ab addita hereditate. Nihil autem obest, si vel maxime in syllaba erratum sit, L. 54. pr. h.

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. si peculium, 10. pr. L. libertas, 17. §. 2. L. qui duos, 18. §. 1. L. Stichus, 21. L. uxorem, 29. L. Mevia, 44. L. quod vulgo dicitur, 45. L. 54. pr.
Ex Codice. L. libertas, 3. L. si jure, 11.

Tit. V. (C. VII. 4.)

De fideicommissariis libertatibus.

1. **F**ideicommissaria libertas non ipso jure contingit, sed interveniente facto heredis, adeoque talis libertus heredem manumittentem habet patronum. L. 16. h. Imo etiam directa libertatis datio, si ut talis subsistere non possit, flexenda in fideicommissariam. L. 24. §. 10. h.

2. Cogitur autem heres, vel legatarius ad manumissionem, postquam agnovit legatum, etiamsi minus sit in legato, quam in pretio servi, L. 24. §. 12. h.

3. Quod si libertatis datio in voluntatem heredis collata: catenus non valet, quatenus tota in voluntate heredis posita est: non quatenus arbitrium illi, quasi bono viro, datum. L. 46. §. 3. h.

4. Ceterum Lege Fusia Caninia ex optimis rationibus, & regulis prudentiæ civilis restricta erat potestas testamento libertates relinquendi, Vid. *Fragm. Gaii, lib. 1.*

tit. 2. Quam tamen post Justinianus laxavit
forsan minus prudenter. *Tit. C. de L. Fns.*
Can. toll.

TEXT. NOTAB.

L. ergo quamdiu, 4. §. 3. 8. L. cum fidei here-
dis, 9. L. apud Julianum, 20. L. fideicom-
missaria, 23. §. 2. L. generaliter, 24. §. 8.
in f. 10. 12. L. cum vero, 26. §. 1. 8. L. si
cum servum, 28. §. 5. 6. L. invirus, 34. L.
in testamento, 38. L. Thais, 41. §. 4. in f.
L. fideicommissa, 46. §. 3. L. si quis, 53. pr.

Tit. VI.

De ademptione libertatis.

QUe admodum alia legata & fideicom-
missa, ita & libertates testamento da-
te adimi possunt.

Tit. VII.

De statuliberis.

STATU LIBERI sunt, qui destinatam in tem-
pus, vel conditionem habent libertatem,
L. 1. h. & hæcenus magis servi sunt, L. 9.
pr. L. 29. pr. h. & sic partus ex statulibera
natus fit servus. L. 16. h. Debet autem ta-
le tempus libertati adiici, quod facile exi-
stere potest, quemadmodum quoque de con-
ditione dicitur in L. 4. §. 1. h.

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. statuliberos, 3. §. 1. L. cum heres, 4. §. 1. L. 5. pr. L. si statulibera, 7. §. 7. L. 13. §. f. L. si peculium, 20. §. 5. 6. L. Laber, 21. pr.

Tit. VIII. (C. VII. 13.)

Qui sine manumissione ad libertatem perveniunt.

Sine manumissione ad libertatem perveniunt (1) qui ob gravem infirmitatem pro derelicto habiti sunt a dominis: L. 2. h. (2) qui necem domini detexerunt: L. 5. h. (3) qui ita veniunt, ut certo tempore manumittantur. L. 3. h. L. 9. h.

Tit. IX. (C. VII. 11.)

Qui, & a quibus manumissi liberi non fiunt, & ad Legem Æliam Sentiam,

Manumissio non sortitur effectum, (1) si in fraudem creditorum facta, modo dolus manumittentis concurrat, & ipsa defraudatio, §. 3. I. h. L. 27. h. etiamsi miles in testamento militari manumiserit. L. 8. in f. h. (2) Si minor 20. annis absque justa causa manumiserit, §. 4. I. h. licet alii dederit, ut ille manumitteret. L. 7. §. 1. h. (3) Si domina sit suspecta de adulterio,

rio. L. 12. §. 1. h. (4) Si dominus coactus sit, ut ad clamorem populi servum mitteret, L. 17. pr. h.

TEXT. NOTAB.

L. prospexit, 12. §. 1. L. si privatus, 17. pr.

Tit. X. (C. VI. 8.)

De jure aureorum annulorum.

Aureus annulus imprimis ingenuitatis signum fuit, adeoque ingenuitatem consequiebantur libertini, quibus Princeps *jus annulos aureos gestandi* dabat, salvo tamen jure patronatus, L. pen. L. f. h.

Tit. XI. (C. VI. 8.)

De natalibus restituendis.

Plenius consulit libertis *natalium restitutio*, quæ est beneficium Principis, quo restitutos facit ab initio quasi ingenue natos, omni cessante jure patronatus. Unde & Patroni consensus necessarius est. L. 2. h.

Tit. XII. (C. VII. 16.)

De liberali causa.

1. **L**IBERALES CAUSÆ sunt actiones de libertate, & servitute; de ingenuitate, & li-

libertinitate. Cum vero is, qui in possessione servitutis erat, non poterat litigare de sua libertate, aliis jus agendi concessum est, *L. 2. seq. h. cum alias olim alius pro alio ægre admitteretur. pr. I. de iis per quos ager. poss.* Quis vero hic probare debeat, de eo vid. *L. 7. §. 5. h.* Potest tamen & is. ultro onus probandi subire, qui probare non debebat. *L. 39. pr. h.*

2. Quid si absens sit is, qui in servitutem petit, electio danda est reo, utrum malit cognitionem circumduci: an, audita causa, sententiam proferri, ubi iudex, causa cognita, pronunciare debet, servum non videri: non vero, esse eum ingenuum, *L. 27. §. 1. h.*

TEXT. NOTAB.

L. liberis, 7. §. 5. L. cognitio, 8. §. 1. L. si pariter, 9. §. f. L. si usumfructum, 23. in f. L. ordinata, 24. pr. §. 1. 2. L. si cui, 25. §. 1. L. Divi Fratres, 27. §. 1. L. cui necessitas, 39. pr. §. 1.

Tit. XIII. (C. VII. 18.)

Quibus ad libertatem proclamare non licet.

HUc pertinent, qui majores 20. annis sunt, & se ad pretium participandum dolose venundari passi sunt. Minori ignoscitur *L. 1. h.*

*Tit. XIV. (C. VII. 14.)**Si ingenuus esse dicetur.*

1. **S**I quis ex jure patronatus exigit ab aliquo operas, vel obsequia, vel alia patronatus jura, & reus ad ingenuitatem provocat: præjudicialis hæc quæstio prius est excutienda. *L. f. h.*

2. Si vero nulla jura exiguntur, sed saltem diffamatio de exigendis doceri possit: provocare potest diffamans, ut contradictionem faciat, si defensionibus suis confidat, alioquin perpetuum ipsi silentium imponitur, *L. diffamari, 5. C. de ingen. manumiss.*

TEXT. NOTAB.

Ex Codice. L. diffamari, 5. de ing. manum. ex qua hodie generalis provocatio ad agendum conceditur, quoties diffamatio doceri potest.

*Tit. XV. (C. VII. 22.)**Ne de statu defunctorum post quinquennium quæratur.*

DE statu defunctorum post quinquennium quærere non licet adeo, ut nec de vivi statu quærendum amplius sit, si quæstio hujus præjudicium ei facit, qui ante quinquennium decessit. *L. 1. pr. §. 2. h. L. 2. pr. h.*

Tit. XVI. (C. VII. 20.)

De collusione detegenda .

1. **C**olludunt domini cum servis, quando patiuntur servos suos in libertatem proclamare, liberosque judicari, cum tamen noverint optime, eos esse servos. Detecta hac collusione is, qui per collusionem ingenuus judicatus est, fit servus, vel libertus ejus, qui collusionem detexit. *L. 1. h.* Et potest detegi hæc collusio intra quinquennium continuum. *L. 2. pr. §. 1. h.*

2. Si usum practicum horum titulorum spectas, is fere nullus est, ut adeoque tantum historię cognitioni inserviant, quod etiam de titulis quibusdam in *lib. 38. & 39.* occurrentibus dicendum erit, cum talis servitus, qualis apud Romanos fuit, sit incognita foris nostris.

3. Ut plurimum tamen faciunt Dd. hic extensionem ad *homines proprios* eorumque *operas* aliaque. Vid. *Gail. 2. Obs. 62. Carpz. lib. 1. tit. 6. resp. 50.* Sed magis est argumentum *a pari*, quod Dd. inde deducunt, ubi insignis disparitas in plerisque occurrit, non operari *usum practicum*.

4. Horum itaque hominum jura aliunde petenda, scilicet ex propriis cujusque loci statutis & consuetudinibus. Qui inverso modo incedunt, ingens detrimentum, & injuriam *juri patrio* inferunt. Vid. *Schilt. Ex. 41. §. 37. seqq.*

 Lib. XLI. Tit. I.

De acquirendo rerum dominio.

1. **D**OMINIUM, etsi alias latissime jus quodlibet nobis competens, & quod nostrum quasi dici potest, denotet: *L. 9. ad L. Rhod. de jactu*; tamen stricte, & primario denotat jus, quod alicui competit in res corporales, respectu cujus propriae dicuntur.

2. Hoc sensu DOMINIUM est jus in re, quo res corporalis ita nobis propria est, seu ad nos spectat, ut alios possimus excludere ab usu ejus rei, deque illa disponere, quatenus lege, pacto, vel testamento jus disponendi non reperitur restrictum.

3. Opponitur communioni simpliciter tali, seu *primævæ*, ubi nemo potest excludi ab usu rei communis. Et, cum omnes res ab initio fuerunt communes, cupido appropriandi sibi bona, & alios excludendi, i. e. avaritia, dominia rerum introduxit. Et ita secundum hæc explicanda *L. 5. de J. & J.*

4. Vulgo dividitur, in plenum, & minus plenum. Ibi proprietas est indivisa penes unum. Hic proprietas est divisa inæqualiter inter plures ita, ut cui particula domini, quamvis dependens, cum omni utilitate obveniat, dicatur habere dominium utile, quod proinde satis differt ab usufructu: qui vero reliquam partem proprietatis cum directione quadam

dam. detinet, dominium *directum* habere intelligatur.

5. Porro aliud est *revocabile*, aliud *irrevocabile*. Illo revocato, expirant omnia jura interim rei imposita: *L. 31. de pign.* non vero si hoc *per accidens* forsitan retrahatur. Dominium *revocabile* adimit facultatem, *alienandi*: non *irrevocabile*.

6. Imprimis in dominio requiritur LEGITIMA ACQUISITIO, quæ duo postulat: (I) *titulum* justum, seu causam a legibus probatam acquisitionem justificantem: (II) *modum*, seu medium, mediante quo immediate dominium acquiritur, & transfertur. Hoc demum fiunt res nostræ: illo sæpius tantum debita. *L. 20. C. de pass.*

7. *Modi* sunt vel *naturales*, vel *civiles*. Illi sunt tres, *Occupatio*, *accessio*, & *traditio*. Tituli sunt varii, prout lex facultatem ex hac, vel illa causa acquirendi indulsit.

8. OCCUPATIO est *corporalis rei*, quatenus nullius est, apprehensioq, cum animo sibi illam appropriandi.

9. Deprehenditur illa imprimis in triplici differentia. (1) Est *ferarum bestiarum*, *L. 3. h.* quæ cedunt *plene capienti*, *L. 55. h.* ut itaque sola *vulneratio* non sufficiat. *L. 5. §. 1. h.* Huc tamen minime spectant *feræ vivariis inclusæ*; quæ in dominio esse intelliguntur. *Ziegl. de jur. Majest. l. 2. c. 14. §. 16.*

10. Cum itaque in hac specie duo occurrant, (a) *occupatio*, & (b) *jus venandi*, quod de jure R. singulis erat concessum:

apparet, hodie eos feras bestias acquirere non posse, qui *jure venandi* destituuntur. Deficit enim titulus. An autem illicite venantes propterea fures dicendi sint, alia quaestio est.

11. *Jus venandi in propriis fundis* par se non est regale; nec argumentum ex 2. F. 56. concludit. Præterea deficit *lex universalis* in Germania, quæ Nobilibus *jus venandi* in fundis suis adimat, quod potius ex *antiqua libertate* recte sibi vindicant. Restrictum quidem est in nonnullis territoriis. Sed inde argumentum ad alia territoria duci nequit. Imo ubi *venatio major* regalibus adscripta est, *minor* tamen nobilibus adhuc salva est.

12. Ubi *venatio* ad régalia relatâ est, ibi nobilibus *jure feudi* conceditur, & quidem vel *major*, vel *minor*. In dubio hæc censetur concessa. Operatur *bannum ferinum*, seu *jus cingendi sylvam*, vel prohibendi, ne quis illam ingrediatur *venandi causa*. Myler. ab Ehrenb. de *Princ. & Stat. Imp. c. 73. §. 3.*

13. Ferae legitime captæ tandiu nostræ sunt, donec custodia nostra coercentur. Mansuefactæ autem quandiu animum redeundi, & revolandi non deposuere. Mansuectæ autem semper manent nostræ, licet casu turbatæ aufugerint. L. 44. pr. h.

14. (II) *Bellica*. Præsupponitur tamen *justum bellum*, quod, quoad effectus externos, determinatur fere unice ex *jure belli*-
ge-

gerandi. Hoc posito, singuli non aliter acquirunt, quam ex concessione ejus, cujus auspiciis bellum geritur. Hinc quoque diversa est ratio prædonum maritimorum, & qui publica auctoritate prædas agunt, vulgo *die Caapers*. Sed de hac specie pluribus infra *Tit. de captiv. & postl. rev.*

15. (III) *Rerum inanimatarum*, quæ in mari, ejusque littore, vel alibi inveniuntur, quatenus (a) nullius sunt, nec (b) earum acquisitio lege est interdicta. Hinc etiam olim metallifodinæ in privato erant dominio, *L. 7. §. 13. solut. matrim. secus ac hodie. Ziegler de jure. Majest. l. 2. c. 19. Stryk. de jure subterraneo.*

16. Unde huc quoque recte referuntur *res pro derelicto habitæ*, §. 46. *I. h. modo animus derelinquendi adsit.* Aliud itaque est in iis, quæ casu fortuito amittuntur, quæ sub pœna furti *extraordinaria* restituenda sunt. §. *f. in f. I. h.* Idem dicendum de rebus naufragii metu ejectis. *L. 1. C. de naufrag. L. 8. ad L. Rhod. de jact. L. 43. §. 8. seq. de furt. Engelbr. ad ff. h. §. 50.*

17. *ACCESSIO* est *modus acquirendi rem, quæ rei nostræ principali qualibet ratione accedit.* Estque vel *naturalis*, vel *artificialis*.

18. Ad *naturalem* spectat (1) *Fætura*. Quicquid enim ex re nostra nascitur, hoc nostrum est, *L. 6. h. & sic etiam examen apum ita nobis acquiritur.*

19. (2) *Alluvio*, qua paulatim agro nostro *arcifinio* aliquid adiicitur. *L. 16. h. Secus* (a) si vi fluminis pars aliqua abrepta,

& agro nostro adjecta, quatenus *coalitio* deficit. §. 21. *I. h.* L. 5. §. 3. *de R. V.* (b) Si vi fluminis tractus terræ abreptus, & alterius agro impositus est. Ceterum, si vel maxime *firmam peninsula* constituat: indistincte tamen ejus est, cujus agro cohæret.

20. (3) *Insula nata* in flumine, L. 30. §. 3. *h.* acquiritur illis, qui prope ripam prædia *arcifinia* possident (Conf. L. 1. §. 6. *de flumin.*) (In mari occupanti cedit), modo (a) alveo cohæreat, L. *pen.* §. 2. *h.* & (b) non ex cursu novo fluminis facta sit. L. 5. §. 3. *h.* Jus insularum hodie recte adscribitur fisco, cum pars *fluminis* sit ad fiscum pertinentis. *Mev.* 7: D. 301. *Ziegl. de jure Maj.* L. 2. c. 15. §. 18. 19. *Hert. de superiorit. territ.* §. 47. Unde, ut plurimum, Nobiles investiantur cum jure insularum.

21. (4) *Alveus a flumine derelictus* vicini possessoribus olim cedebat, L. 7. §. 3. L. 29. L. 30. *h.* adeo, ut idem juris esset, si novus alveus rursus a flumine derelinqueretur, L. 38. *h.* quamvis olim id non ita *strictè* obtinuisse, fateatur *JCtus* in L. 7. §. 5. *h.* Sed hodie alveus, ut pars fluminis, ad fiscum pertinet.

22. Præsupponitur tamen, quod *species fundi* (forma agri externa) mutata fuerit. Hinc inundatio non tollit dominium: §. 24. *I. h.* bene tamen possessionem. L. 3. §. 17. *de acquir. vel amitt. poss.* L. 23. *quemadm. ususfr. amitt.*

23. Ad *industrialem* refertur (I) *specificatio*, si ex aliena materia species nova est

fa-

facta. *Species autem nova tunc facta intelligitur, ubi corpus novum ex materia est productum, quod diversam formam, & denominationem a materia habet. L. 7. §. 7. L. 26. §. f. h.*

24. Ordinarie specificanti, qui suo nomine fecit, L. 26. L. 27. §. 1. h. acquiritur species, nisi reduci possit ad pristinam rudem materiam, L. 12. in f. h. Illo casu, si quidem in b. f. nec locupletior ex materia factus est, non tenetur: si locupletior factus est, tenetur actione in factum. L. 23. §. 5. L. 52. de R. V. Si in mala fide est, tenetur vel conditione furtiva, vel ad exhibendum actione. L. 12. §. 3. ad exhib.

25. (II) *Accessio in specie dicta, qua quid rei nostrae ornandae, vel augendae, vel reficiendae gratia accedit, ut nulla nova species inde fiat. L. 26. §. 1. h. L. 19. §. 13. de aur. arg. mund. leg. Acquiritur ita accessorium domino rei principalis. In his tamen, & similibus speciebus separatio conceditur, quatenus commodè fieri potest. L. 6. L. 7. §. 1. 2. ad exhib. Quidam etiam usi sunt distinctione subtili magis, quam utili: utrum per ferruminationem, an applumbaturam aliquid accesserit. L. 23. §. 5. de R. V.*

26. (III) *Confusio materiarum liquidarum, ubi inducitur communio. §. 27. I. h.*
 (IV) *Commixtio est aridarum, ubi, quatenus separatio fieri potest, admittenda: L. 23. §. 5. de R. V. alias vel communio inducitur, vel interdum etiam dominium acquiritur, L. 78. de solut.*

27. (V) *Inædificatio*, ubi inædificatum cedit solo, ut tamen domino materiæ consulatur actione de *tigno juncto*, quæ contra furem vel m. f. possessorem in duplum datur. *L. 6. ad exhib. L. 1. §. 2. L. 2. de tigno junct.* Sed de hac actione infra ad *Tit. de sign. junct.*

28. (VI) *Satio*, & *implantatio*, quæ eodem fundamento nituntur, nisi quod in hac *coalitio* requiratur, *L. 26. §. 2. h. L. 9. §. 2. de damn. inf.* cum hic separatio commode fieri possit,

29. (VII) *Scriptura*, & *pictura*. Ibi scriptura chartæ cedit, si talis sit, quæ aliis etiam usui esse possit. Vid. *L. 3. §. 14. ad exhib.* Hæc vero ob præstantiam artis tabulam ad se trahit, *L. 9. §. 2. h. L. 23. §. 3. de R. V.*

30. Denique (VIII) *Perceptio fructuum* ex re aliena, cujus verum fundamentum quærendum in *bona fide*. Qua ratione autem acquirantur, supra expositum *Tit. de R. V. Donell. l. 4. c. 24. seqq.*

31. Ab utroque modo, & occupatione, & accessione quid participat *inventio thesauri*. *L. 31. §. 1. h.* Nam inventori cedit dimidia jure *occupationis*, altera dimidia domino jure *accessionis*, modo (a) tertius casu fortuito eum invenit, (b) dominus illegitimis mediis abstinuit. Alias cedit fisco. Hinc, si tertius totum retinet, furtum committit.

32. Non aliter autem dici potest thesaurus, quam si ejus memoria non extat, ita, ut
jam

jā non videatur dominum habere, quia ignoratur, L. 31. §. 1. h. & perinde est, ubi absconditus deprehendatur.

33. Denique superest TRADITIO, quæ est *actus*, quo res ab aliquo, qui jus illam transferendi habet, in alterum acceptantem legitime, & scienter transfertur.

34. Requiritur proinde, (I) ut tradens habeat potestatem transferendi rem in alterum. Proinde debet esse dominus, L. 20. pr. h. & præterea habere liberum disponendi arbitrium. Habet vero tradens illam potestatem vel jure proprio, ut rerum dominus: vel delegato, & ita alieno, ut creditores, tutores, procuratores. L. 46. h. Donell. l. 4. c. 15. lit. b. seqq.

35. (II) Habeat animum transferendi. L. 55. de O. & A. Quod sufficit, licet forsan in titulis error adsit, L. 36. h. modo sciverit, rem esse suam, quam tradit: alioquin enim non videtur tradens consensisse in alienationem. L. 35. h. Zoes. h. n. 9.

36. Cognoscitur animus ex titulis, quorum alii sunt dominii translativi: alii non translativi. Illi sunt, quibus intenditur translatio dominii, (& huc pertinet L. 31. pr. h.) quos peculiariter illustrat Hertius de convent. domin. translat. Traditio itaque sequitur naturam tituli: v. c. si titulus sit quidem dominii translativus, sed tamen revocabilis: etiam dominium revocari potest, ut si ex m. c. donatione a donante quid traditur.

37. (III) *Accedat acceptatio alterius*. Invito regulariter non acquiritur, nisi gravis causa concurrat, ut in dominis, quibus invitis aliquando servi acquirebant. *L. 32. h. L. 62. in f. de V. O. Conf. Dn. Thomas. ad Huber. Præl. ad inst. h. §. 36. Donell. l. 4. c. 18.*

38. (IV) *Fiat legitimo modo*. Proprie traduntur res corporales, cum illæ tantum actum corporalem, qualis est traditio, recipiant. Et quidem mobiles traduntur de manu in manum, immobilem inductione in fundum. *L. 3. §. 1. de acquir. vel amitt. poss.* Ad incorporales per analogiam quandam traditio applicatur, *L. 43. §. 1. h. ita*, ut loco ejus sit usus eorum cum patientia alterius conjunctus, *L. ult. de servit. L. 1. §. f. de S. P. R.* quamvis, si fundo jura cohercant, fundo tradito, illa tradita censeantur.

39. Ceterum præter hos ordinarios modos datur etiam traditio *fiſta*, & *symbolica*. Illa fingitur intervenire, fitque vel *longa manu*, si res mobilis propius demonstratur, vel immobilis e longinquo animo tradendi. *L. 79. de solut. L. 18. §. 2. L. 51. de acquir. vel amitt. poss.*

40. Vel *brevi manu*, cum tradita res ex titulo dominii non translativo postea possidetur ab eodem sine nova traditione ex titulo dominii translativo, vel contra. *L. 9. §. 5. h. L. 43. §. 1. de jur. dot.* Et huc pertinet *constitutum possessorium*, & donatio omnium bonorum, reservato usufructu.

41. *Symbolica* est, quæ per signa expeditur. Sic traditio clavium horrei frumentum transfert in alterum. *L. 74. de contrah. emt. V. Stryk. de Cant. contr. §. 2. c. 8. §. 22.* Trabes videntur traditæ per signationem. *L. 14. in f. de peric. rei vend.* Traditione instrumentorum fundus censetur traditus. *L. 1. C. de donat.* Pertinent huc quoque *Scotatio, C. 2. X. de consuet. Strauch. in amæn. J. Can. Eccl. 3. c. 4. Dn. Lynk. ad Decret. cit. tit. §. 4. & effestucatio*, quorum signorum sæpe fit mentio in antiquis diplomatibus.

42. (V) Præterea nonnulli exigunt *vacuam rei possessionem*, *Vinn. in Comment. ad §. 40. I. h. quod eatenus admitti potest, quatenus ignorantibus res aliter plene tradi nequeat. Quin enim scientibus, & volentibus res a possessione tertii non vacua tradi queat, non habet dubium. Conf. Huber. ad I. h. §. 37. Corn. Van-Eck. h. §. 50. Donell. lib. 4. c. 19.*

43. Ceterum & sine traditione aliquando ipso jure transit dominium, veluti (1) in legatis, *L. 64. de furt. L. 80. de leg. 2.* (2) in judiciis divisoriiis. *§. ult. I. de offic. jud.* (3) in commissis, *L. 14. de publ.* (4) in communione omnium bonorum, *L. 1. in f. L. 2. pro soc.* (5) in fideicommissis universalibus. *L. 63. pr. ad SCt. Trebell.*

44. Hisce concurrentibus, dominium acquiritur. Conditio tamen interveniens, etiam tacita, aliquando suspendit hunc effectum, uti est in emptione venditione, ubi, merce tradita, non statim transit dominium,

nisi soluto pretio, vel alio modo satisfacto, aut fide habita. §. 41. *I. h.* Neque tamen hæc censetur habita ex sola traditione. Zoes. *h. n.* 93. Stryk. *c. l.* §. 24.

45. Ceterum illud non ita olim indistincte acquiri poterat per liberam personam, *L.* 53. *L.* 59. *h.* §. 5. *I.* per quas person. nob. acquir. si modus acquirendi solemnis, seu civilis adhibebatur, qualis erat cessio, & mancipatio. Ulpianus in *Fragm. Tit.* 19. §. 8. In naturali etiam per alium acquiri poterat, quomodo possessio, & per hanc etiam dominium acquirebatur. *L.* 20. §. *f.* *L.* 13. *pr. h.* modo tertius alterius nomine acquisiverit. Aliud si accepit, ut sibi acquireret. *L.* 1. §. 19. *de acquir. poss.* *L.* 37. §. 6. *h.*

TEXT. NOTAB.

L. 1. *L.* 10. *L.* locus, 12. §. 1. *L.* si procurator, 13. *L.* quod in littore, 14. *L.* in agris limitatis, 16. *L.* traditio, 20. *pr.* §. 2. *L.* sed si meis, 26. *pr.* *L.* ergo, 30. *L.* nunquam nuda, 31. *L.* hereditas, 34. *L.* cum in corpus, 36. *L.* per servos, 37. §. 6. *L.* servus, 43. §. 1. *L.* bonæ fidei emptor, 48. *pr.* §. 1. *L.* quamvis, 50. *L.* ea, quæ civiliter, 53. *L.* in laqueum, 55. *L.* res ex mandato, 59. *L.* quædam, 62. *L.* si epistolam, 65. *pr.*

Tit. II. (C. VII. 32.)

De acquirenda, vel amittenda possessione.

1. **P**OSSESSIO generatim denotat quodcunque exercitium rei, vel juris. Primario consideratur vel ratione simplicis exercitii: vel ratione effectuum juris peculiarium.

2. Priori consideratione factum possessionis, seu actum naturalem denotat, quatenus quis detinet rem, L. 1. pr. h. licet non habeat animum sibi possidendi, L. 17. §. 1. de poss. L. 24. L. 25. h. & eo respectu aliquando hæc possessio naturalis dicitur, quatenus in nudo facto naturali consistit. L. 7. §. 11. comm. div. L. 38. §. 7. de V. O Sed hæc non adeo effectus juris producit.

3. Posteriori consideratione juris dicitur esse, quod huic peculiares effectus juris tribuantur, & ibi præterea requiritur animus rem sibi habendi. L. 9. L. 20. L. 41. h. Quæ hoc intuitu civilis dicitur. Qui enim nomine alieno possidet, sibi possessionem adscribere nequit.

4. Sed & civilis varie dicitur. Vel enim prædicatur de eo, qui solo animo possidet, L. 1. §. 24. de vi & vi arm. L. 1. §. 3. 13. ff. L. 10. C. h. & ita opponitur illi possessioni, quæ naturali facto conjuncta est. Vel prædicatur de eo, qui opinione domini rei insistit, L. 22. §. 1. de noxal. act. L. 27. de usur. & hoc intuitu dicuntur naturaliter pos-

possidere qui absque tali animo rei insistant, *L. 11. pr. h. licet forsitan rem sibi, & non alieno nomine possidendi animum habeant. L. 39. h. Conf. Hahn. ad W. h. n. 3.*

5. Hisce prælibatis, non absurdum est plures eandem rem in solidum possidere posse, diverso scil. modo, non uno, eodemque. *L. 3. §. 5. h. L. 3. pr. uti possid. L. 15. §. 4. de prec.*

6. Varia quoque est possessio ex objecti natura: Proprie possidentur res corporales: analogice vero, seu quasi, res incorporales. Imo plane olim incorporalibus effectus possessionis denegabantur. *L. 4. §. 27. de usurp.* Unde nec usucapio in iis procedebat. *L. c. §. 29.* Post tamen iidem effectus possessionis illis tributi sunt.

7. Posteriores considerationes possessionis in eo conveniunt, quod ad eam spectent, quæ juris dicitur. Et hoc intuitu possessio est *jus insistendi rei, exercitiumque ejus habendi cum animo sibi, & suo nomine possidendi.*

8. Differt itaque satis evidenter ab aliis juribus in re competentibus. Potest enim quis jura habere absque possessione. *L. 12. §. 1. h.* Possessio magis in exercitio actuum objecto convenientium consistit: Adeoque, si exercitium illud penitus impeditur, amittitur possessio, sed non proprietas. *L. 3. §. 17. h.* Imo alios effectus operatur proprietas, alios possessio, & sic non recte ad species juris in re refertur, nisi bonæ fidei sit.

9. Ulterius consideratur vel ut ACQUIRENDA, quo intuitu duo requiruntur: (I) *apprehensio* vel vera, vel ficta, *L. 1. §. pen. L. 18. §. 2. h.* & sufficit partem apprehendisse, modo eo animo fiat, ut quis totum apprehenderet, *L. 3. §. 1. h.* Eo itaque intuitu *certa res* esse debet, quæ possidetur. *L. 3. §. 2. h.* In incorporalibus *exercitium iurium* est loco apprehensionis. Et ita ex hisce actibus quoque probatur possessio, quatenus objecto sunt conformes.

10. (II) *Animus* illam rem possidendi. *L. 3. §. 1. h.* Hinc (a) possessionem acquirere nequeunt, qui talem animum habere non possunt, quamvis alii eorum nomine eam apprehendere possint. *L. 1. §. 3. L. 32. §. 2. h.*

11. (b) Nec solus animus sufficit, si apprehensio nulla antecesserit, veluti si quis sciat latere thesaurum in fundo: non protinus illum possidet, nisi eum apprehendat. *L. 3. §. 3. h.*

12. (c) Solus animus non mutat causam possidendi: *L. 1. §. 19. h.* bene tamen, si *factum* aliquod *contradictorium* cum alterius *acquiescentia* conjunctum intervenit, *c. L. §. 20. L. 3. §. 18. L. 19 §. 1. h.* & tunc quoque ex *nova* illa *causa* usucapio procedere potest, quæ ex priori possessione non procedebat.

13. (d) Licet jura aliquando ex speciali ratione *ipso jure* in aliquem transire possint: non tamen transit possessio: sed etiam illa

illa ab heredibus apprehendenda. L. 23. pr. h.

14. Vel consideratur ut ACQUISITA, & sic retinetur etiam solo animo, licet alter rem detineat alterius nomine, vel nemo in possessione sit. L. 44. pr. L. 45. L. 46. in f. h. Imo retinetur, licet is, qui eam acquisivit, furere inceperit. L. 25. §. 1. h.

15. Ceterum tunc solus animus sufficit, si possessor corpore ad possessionem reverti possit. Nam qui vel ab alio invasore forsan, vel casu fortuito excluditur ab exercitio rei suæ; ei inanis est intentio possidendi, quæ non potest traduci in actum. L. 25. §. 2. L. 3. §. 13. 17. L. 6. §. 1. L. 13. pr. h. Res mobilis tamen adhuc possidetur, quatenus sub custodia nostra est. L. 3. §. 13. h.

16. Effectus acquisita possessionis est, quod præsumptionem pro possessore inducat. Hinc (a) liberat ab onere probandi. L. 2. C. de prob. (vid. Dn. Hert. de quasi possid. prob.) (b) possessor fructus interim percipit: (c) non tenetur edere titulum suæ possessionis. Vid. tamen Stryk. de necess. edend. titul. suæ poss.

17. (d) In pari causa possessor est potior, L. 10. de pignor. L. 8. de cond. ob turp. caus. adeo, ut, si duobus ex una causa res sit promissa, possessor potior sit. (e) Ad retinendam possessionem etiam privata resistentia concessa est, L. 3. §. 9. L. 17. de vi & vi arm. quæ etiam eousque extenditur: ut delicientem in continenti delicere liceat. cit. (f) Retentio conceditur possidenti.

18. Imo, si (g) *qualitas bonæ fidei possessionem comitatur*: plurimos adhuc habet speciales effectus (vid. supra de public. act.) veluti quod usucapere possit, &c.

19. Defendi quoque potest contra *turbatores legitimis interdictis*. Est vero *turbatio possessionis*, quando quis non quiete possidet, licet omni exercitio non sit privatus. Fieri que potest, vel *verbis*, vel *factis*. L. 6. §. 1. h. Struv. Ex. 42. §. 28. seqq.

20. Vel denique consideratur, ut *AMISSA*. Sed itidem hic duo requiruntur, *animus*, & *factum*. L. 8. h. Tandiu itaque retinetur possessio, quandiu ignoratur, alium occupasse possessionem, L. 46. h. & ita error *amissionem* non operatur, L. 34 pr. h.

21. Aliquando dicitur *solo animo amitti* possessio, quando quis mutat animum, scil. non *sibi*, sed *alterius nomine* possidendi, licet corpore maneat in possessione, L. 3. §. 6. L. 44. §. 2. h. ut in *constituto possessorio* contingit,

22. E contrario *solo corpore* dicitur *amissa* possessio, quando quis vel *invitus* *derelinquere* tenetur possessionem. L. 7. L. 17. L. 30. §. 2. L. 15. L. 47. h. Tunc enim *animus* possessionem amittendi quidem adest: sed, cum vel *invitus* recedere debeat a possessione: a potiori utrobique fit *denominatio*.

TEXT. NOTAB.

L. 1. §. 3. 20. 21. L. possideri, 3. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 14. 18. 19. L. clam possidere, 6. §. 1. L. quemadmodum, 8. L. juste possidet, 11. L. naturaliter, 12. §. 1. L. quod meo nomine, 18. §. 1. L. cum heredes, 23. L. si is, qui animo, 27. L. si me, 34. L. interesse, 39. L. qui jure, 41. L. peregre, 44. L. f.

Ex Codice. L. minus instructus est, 2. L. donatarum, 3. L. licet possessio, 4. L. cum nemo, 5. L. improba, 7. L. nec ex vera, 9. L. nemo ambigit, 10. L. vitia, 11. L. ult.

Tit. III. (C. VII. 30. 31. 33. seqq.)

[De usurpationibus, & usucapionibus.]

1. **U**SUCAPIO est modus acquirendi civilis, quo per continuam, & qualificatam possessionem, justo accedente tempore, dominium, vel aliud jus acquiritur: vel est adjectio domini per continuationem possessionis temporis lege definiti, L. 9. h.

2. Introdūta est boni publici gratia, L. 1. h. ut dominia rerum tandem sint certa, & lites tollantur, quamvis, quoad exercitium, possit per accidens fieri iniquissimorum hominum præsidium. Conf. Dn. Coccei. de præsript. extraord. §. 9. seqq.

3. Olim varie differebat a præscriptione. Zoes. h. n. 2. Donell. l. 5. c. 4. Sed jure novo præscriptio longissimi temporis, quæ qualitatem quandam possessionis rei alienæ habet, cum

cum usucapione est confusa. *L. un. C. de usuc. transf.* In eo tamen remansit differentia, (a) quod præscriptio prædicetur de rebus incorporalibus: (b) quod præscriptio sit actionis exclusio, adeoque actionibus in genere opponi possit tanquam *exceptio* (vid. *Tit. de divers. tempor. præscript.*), ut tamen nullum dominium in ipsas res operetur extra casum, quem jam adduxi. *L. 2. C. de præscript. long. temp.*

4. Usucapio stricte dicta tantum prædicatur de rebus corporalibus, & alias dici solet *præscriptio longi temporis*, quatenus non tantum operatur dominium, sed etiam exceptionem ei opponendam, qui post usucapionem, rem suam vindicare intendit. Hujus requisita generationem consistunt in qualificata possessione.

5. Speciatim vero requiritur, (I) ut usucapiens possit animum, & facultatem possidendi habere, & alias acquirere, & sufficit animum possidendi ab initio adfuisse. *L. 4. §. 4. h.* Qui itaque ignoranter possidet, non usucapit. *L. 47. h.* Porro etiam qui incapax possessionis alicujus rei est nulla usucapione juvatur. *C. 7. X. de præscript. in f.*

6. (II) Ut res acquirenda sit habilis ad usucapionem, h. e. (a) ut sit in commercio, *L. 9. L. 45. pr.* (b) vitio reali carens, (c) à lege alias usucapi non prohibita. *L. 24. pr. h.*

7. Sic itaque res vitiosa non usucapitur, qualis est *furtiva*, & *violenter possessa*. Sola occupatio vacuæ possessionis non sufficit

ficit, nec violentia adhibita, absque reali possessione. *L. 4. §. 22. 23. 24. h. Purgatur tamen vitium, (a) si rediit ad ipsum dominum, L. 4. §. 6. h. & quidem (b) scientem. L. 4. §. 8. h.*

8. Lex vero impedit usucapionem (1) in rebus fisci, & patrimonialibus Principis, *L. f. G. de fund. patrim. princ. L. 18. L. 24. h.* (2) in rebus civitatum, & piorum corporum, *L. 23. C. de SS. Eccl. N. 9.* (3) in rebus pupillorum, *L. 48. de acq. rer. dom. L. 3. C. quib. non obst. long. temp. præs.* (4) minorum, *L. 3. cit. Struv. Ex. 43. §. 10.* (5) in rebus testamento, & lege alienari prohibitis. *L. 2. C. de Usuc. pro empt.*

9. (III) *In usucapiente adsit bona fides, h. e. justa opinio, qua quis credit, se esse dominum rei, L. 109. de V. S. L. 6. C. de præs. long. temp. quæ præsumitur adesse in dubio. Zoes. h. n. 58. Justa autem opinio oritur (a) ex errore facti: non juris: L. 31. pr. L. 32. §. 1. L. 2. §. 15. pro emptor. (b) ex opinione constante. Dubitatio ab initio magis malæ fidei accedit: non vero superveniens. Zoes. h. n. 59.*

10. Et quidem de jure civili sufficiebat bona fides ab initio. *L. 48. h.* Sed de Jure Canon. præterea requiritur (IV) *ut bona fides per totum usucapiendi tempus adsit. C. f. X. de præs. Dispositio juris Canonici vulgo in praxi, ut æquior proferri solet.*

11. (V) *Justus titulus, qui cognoscitur ex duobus: (1) ut sit ad transferendum do-*
mi-

minium habilis: (2) verus. Erroneus non sufficit, *L. 27. h. nisi error sit excusabilis. L. 48. h. L. f. §. 1. pro suo: L. 2. §. 16. pro empt.* In *præscriptione* tamen *jurium* nullus doceri debet, *L. 10. si servit. vind. si immemorale tempus ei suffragatur, quod jure Digestorum requirebatur, ut Lib. VIII. Tit. I. §. 8. ostendi. Accedente titulo, X. vel XX. annis acquiruntur.*

12. Sic itaque res ex titulo ad dominium transferendum inhabili possessa nullo tempore præscribitur. *L. 1. C. commun. de usuc.* Neque potest possessor ad effectum usucapionis inducendum mutare causam possidendi, nisi novum factum, quod causam possidendi mutare possit, intervenerit. *L. 33. §. 1. h. L. 2. C. de præscript. 30. & 40. annor. L. 2. §. 1. pro hered. & possess.*

13 (VI) *Possessio legitima*, *L. 25. h. h. e. (a) continua per tempus lege definitum. L. 2. C. de præscr. long. temp.* Continuaturo vero vel in una persona, vel in diversis. Hoc casu vel in successore *universali*, *L. 20. h. adeo, ut etiam tempus jacentis hereditatis computetur: L. 31. §. 5. L. 44. §. 3. h. vel in singulari, ut antecessoris possessio illi proficua sit. L. 14. 17. h. L. 11. C. de præscr. long. temp.*

14. Subest tamen hæc differentia, quod mala fides defuncti imputetur *universali*, non *singulari*, si ex sua persona velit usucapionem deducere. *L. 2. §. 16. 17. pro empt.* Heres enim ex sua persona usucapionem inducere nequit, cum destituatur titulo novo. *L. 4. C. de præscr. long. temp.*

15. Suspenditur continuatio, quando dormit, & quiescit præscriptio, ut ad aliquod temporis spatium non currat. Quo pertinet, si ob justissimum impedimentum quis agere non potuit, *L. 1. in f. G. de annal. except. L. 7. §. 4. C. de præscr. 30. ann. R. I. de anno 1654. §. 127. L. f. C. in quib. caus. restit. in integ. non est necess. Stryk. de act. for. investig. S. 3. m. 1. ax. 2.*

16. (b) *Quieta*, seu non interrupta. Talis interruptio possessionis dicitur *USURPATIO*. *L. 2. L. 5. h.* Fitque (1) *facto naturali*, dejectione de possessione, *L. 5. h. & operatur*, ut prima possessio non prosit ei, licet post recuperet possessionem. *L. 7. §. 4. pro empt.*

17. (2) *Civiliter* quando jus possidendi in dubium vocatur possessori. *L. 1. C. de præscr. long. temp.* Et sufficit hodie sola citatio, *L. 2. C. de annal. except. secus*, ac olim, modo actor obtineat. *L. 2. pro donat. Donell. l. 5. c. 21. in f.* Quod si vero actor litem derelinquat: actori perpetuatur actio personalis ad 40. annos. *L. f. C. de præscript. 30. ann.*

18. *Extrajudicialis* interpellatio non tantæ est efficacæ, uti quidem *judicialis*, ne in cujuslibet nequissimi hominis potestate sit possessionem alicujus, ejusque effectum intervertere. Quatenus tamen quodammodo ex justis circumstantiis alterum in mala fide constituere, ejusque possessionem turbare potest: eatenus admittitur *L. 17. C. de R. V. L. 20. §. 11. L. 25. §. 7. de petit. he-*

hered. L. 2. C. de servit. Sic itaque contra debitorem satis efficax est.

19. Fluit ex hoc requisito, actus mere facultatis, & libertatis esse impræscriptibiles, partim quia nemo, respectu eorum, possessionem allegare potest, nisi factum aliquod contradicitorium cum alterius patientia conjunctum accesserit: partim etiam quia nullo tempore sunt inclusi. L. 3. C. in quib. caus. cess. long. temp.

20. (VII) Tempus lege definitum, quod in mobilibus est triennium, in immobilibus autem, decennium inter præsentis, vicennium inter absentes. pr. I. h. L. un. C. de Usuc. transform. L. 12. C. de præscr. long. temp. Et sufficit diem ultimum attigisse, quod in favorem bonæ fidei introductum est. L. 6. §. h. Si quis pro parte absens, pro parte vero præsens fuit: adiiciuntur ei ultra decennium tot anni, quot ex decennio absens fuit. N.º 119. c. 8. Auth. quod si quis, C. de long. temp. præscr. Hoppe. in comment. ad I. h. pr. in §.

21. LONGISSEMA TEMPORIS præscriptio effectum usucapionis iis in casibus accepit, in quibus adest possessio rei alienæ quodammodo qualificata. Locum itaque habet (I) ob defectum tituli, veluti in herede, ex persona sua usucapere volente, L. 8. C. de præscr. 30. vel 40. ann. L. 11. de divers. temp. præscr.

22. (II) Ob defectum b. f. ceteris requisitis salvis. Ita m. f. possessor titulatus præscribit per 30. annos, quamvis de jure Canon.

non. & moribus aliud dicendum videatur. Heredi tamen m. f. defuncti hoc casu imputari nequit.

23. (III) *Ob defectum habilitatis objecti*, v. e. res vitiosæ præscribuntur 30. annis, *L. 7. C. h. N. 119. c. 7.* ut & res minorum. *L. 3. C. de præscr. 30. ann. L. f. G. in quib. caus. in integr. restit.*

24. Sed quædam res longius adhuc tempus requirunt. Sic 40. annis præscribuntur res ecclesiasticæ. *Auth. quas actiones, C. de SS. Eccl. N. 131. c. 6.* Quo & referunt civitatum bona, cum ordinarie non usucapiantur, *L. 9. h.* quamvis lege nulla hæc præscriptio sit determinata.

25. Item res fiscales, h. e. fisco jam acquisitæ, ut & patrimoniales. *L. f. C. de fund. patrim. L. 3. C. de bonis vacant.* Non acquisitæ autem fisco præscribuntur diutina possessione. *L. 18. h. h. e. quadriennio indistincte, L. 1. §. 2. de jur. fisc. L. 10. §. 1. de divers. temp. præscr. L. 1. C. de quadr. præscr. Stryk. de Success. ab int. diss. §. c. 1. §. 57.*

26. Datur præterea præscriptio longissimi temporis exceptionem tantum producens detinenti res alienas utilem, ubi præter lapsum temporis nulla adest qualificata possessio. *L. 2. C. h. L. f. C. de annal. except.*

27. Ubi vero debitor de suo quid debet, neque cohæret ulla alienæ rei possessio: ibi etiam de jure civili præscriptione longissimi temporis jus actoris excluditur. *L. 3. 4. C. h.* Sed de jure canon. ob generalem dispositionem *C. f. X. h.* dubitant. Sed contra-

tra-

trarium ostendi in jur Eccl. Protest. lib. 2. tit. 26. §. 56. seq. Conf. Dn. Coccei. de finib. b. f. in præscript. de jure Can. Sect. 2. & 3.

28. Pertinet huc quoque *immemorialis* præscriptio, cujus *initii* non extat memoria, adeoque frustra de mala fide hic quæritur, quia ubi de hac constat, adest *initii* memoria. Operatur hæc præsumptionem urgentissimam, olim jus legitimo titulo esse acquisitum, adeoque ejus ratio habetur in *regalibus* contra *Principem* præscribendis, quatenus per *privilegium* in privatum transferri possunt, v. c. *immunitatibus* a publicis oneribus, L. 4. 6. C. de præscr. 30. & 40. ann. domanialibus, &c.

TEXT. NOTAB.

L. 1. 3. 3. L. sequitur, 4. §. 6. 8. 22. 24. 25. L. naturaliter, 5. L. in usucapionibus, 6. L. id tempus, 14. L. si per errorem, 17. L. si hominem, 19. L. possessio, 20. L. ubi lex, 24. L. sine possessione, 25. L. Celsus, 27. L. nunquam, 31. L. non solum, 33. §. 1. L. cœptam, 40. L. justo errore, 44. §. 5.

Ex Codice. L. 1. *commun. de usuc.* L. un. *de usuc. transf.* L. cum post moram, 1. Auth. *mala fidei possessore.* L. diutina, 4. L. si fraude, 6. L. cum in longi temporis, 12. *de præscr. long. temp.* L. unus individuum, 3. *in quib. caus. cessat. long. temp. præscr.* L. cum per absentiam, 2. L. non est incognitum, 3. L. si possessio, 4. *quib. non obic. long. temp. præscr.* L. notum est, 1. L. omnes, 2. L. bene a Zenone, 3. *de quadrienn. præscript.* L. male, 2. L. sicut, 3. L. omnes, 4. L. competit, 6. L. cum notissimi, 7. L. si quis emptionis, 8. *de præscr. 30. & 40. ann.* L. ut perfectius, 2. *de annal. except.*

Pro soluto.

1. **T**ituli ad usucapionem necessarii sunt varii. (1) *Pro soluto*, qui titulus in editione vulgata, & Haloandrina separata Rubrica exponitur: in aliis adiicitur titulo *de Usurpat.* post *L. 46. seqq.*

2. Usucapit *pro soluto*, qui rem debiti causa recipit, & non tantum quod debetur, sed quodlibet pro debito solutum ita usucapit, c. *L. 46.* licet non debeatur. *L. 48. h.*

Tit. IV. (C. VI. 26.)

Pro emptore.

1. **Q**UI titulo *pro emptore* usucapere vult, debet (a) in *bona fide* esse etiam tempore *traditionis*, non tantum tempore *contractus*: *L. 48. de usurp. & usuc.* (b) *emptio* esse *pura*, alias usucapio inde non procedit: *L. 2. §. 3. seqq. h.* & denique (c) *vera*. *L. 11. h.*

2. Usucapit quoque *pro emptore*, qui *litis estimationem* præstitit, eique causa possessionis mutata censetur. *L. 1. L. 2. §. f. L. 3. h.* Ceterum qui emit a *luxurioso* ita, ut sciat, pecuniam venditorem prodigaliter perditurum esse, non est in *bona fide*, & ita non usucapit. *L. 8. h.*

TEXT.

TEXT. NOTAB.

L. 1. L. pro emptore, 2. §. 2. 4. 15. 16. L. litis, 3. L. qui fundum, 7. §. 3. L. si quis, 8. L. quod vulgo, 11.

Ex Codice. L. mancipia, 1. L. si contra, 2. L. sciens, 7. L. ex causa, 8. L. eum. 9.

Tit. V. (C. VII. 29.)

Pro herede, vel possessore.

1. **T**itulus pro herede vel prædicatur de vero herede intuitu rerum in hereditate inventarum, quas heres verus putavit esse hereditarias, cum tamen non essent: & hoc intuitu non facit *novum titulum*, sed innuit continuationem ejus tituli, quem defunctus habuit, L. 1. C. h. L. 11. de div. temp. præscr. Brunneman. ad L. 1. C. h. Dn. Thomas, ad Huber. h. in. f. quamvis inter veteres JCtos dissensus ea de re fuerit, uti refert JCtus in L. 3. h. Si justus error intervenierit: hic non obest titulo huic, L. 33. §. 1. de usurpat.

2. Vel prædicatur de eo, qui b. f. putat, se esse heredem, cum tamen non sit: L. 11. de hered. petit. & sic totius hereditatis, seu universitatis intuitu contra verum heredem præscribenti conducit præscriptio 30. annorum. Cum enim titulus universalis sit; universitatem etiam pro objecto habet.

3. Pro possessore titulus vel prædicatur de prædone, qui nullum titulum habet, cit.

L. 11.

L. II. qualis hic intelligi nequit: vel de bonorum possessore qui eodem modo usucapit, ut heres civilis.

TEXT. NOTAB.

L. I. *L. constat*, f.

Ex Cod. L. cum pro herede, 1. *L. nihil*, 2. *L. ult.*

Tit. VI. (C. VII. 27.)

Pro donato.

1. **P**RO donato usucapit, cui donationis causa a non domino res est tradita, *L. I. pr. h. modo donatio in casibus specialibus non sit jure reprobata: L. I. §. I. L. 3. h. alioquin enim titulus est nullus. Donatio autem rei alienæ est quidem invalida quoad effectum dominii transferendi: sed non quoad vim usucapiendi. L. 9. §. ult. de donat.*

2. Idem effectus adscribi non potest donationi *m. c.*, *L. 13. pr. de donat. m. c.* quia traditio sequitur naturam tituli: titulus autem est revocabilis semper, & sic vim usucapiendi habere nequit contra donantem, quo minus rem donatam revocare queat.

*Tit. VII.**Pro derelicto .*

1. **P**RO derelicto usucapit, quando non dominus rem, quam putavit esse suam, derelinquit, alterque sciens, illam esse pro derelicto habitam, bona fide occupat. *L. 4. h.*

2. Ei vero non prodest hic titulus, qui putavit, rem esse pro derelicto habitam, quæ tamen non est, *L. 6. h.* quia deficit titulus verus, v. c. qui merces ex navi jactas invenit. *L. 7. h.*

*Tit. VIII.**Pro legato .*

1. **L**egata res aliena a legatario usucapitur titulo pro legato, modo sit cum eo testamenti factio. *L. 7. h.* Si legata non sit: licet putaverit possessor, sibi esse legatam, non usucapit. *L. 2. 3. h.*

2. Sed etiam hic justa causa patit excusationem, veluti si res propria a testatore legata postea in codicillis adempta, quam ademptionem ignoravit legatarius, *L. 4. L. 5. L. 9. h.*

Tit. IX. (C. VII. 28.)

Pro dote.

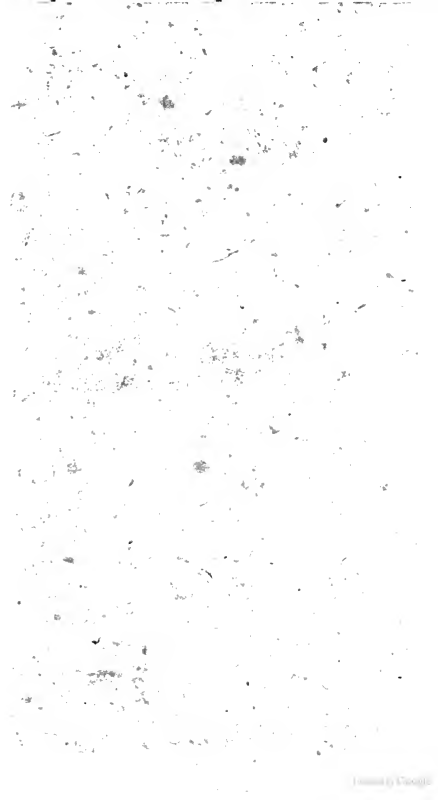
PRO dote usucapit qui rem alienam in dotem accepit, *L. 1. pr. h. modo matrimonium verum subsit. L. 1. §. 4. h.* Si ante nuptias dos tradita sit: statim usucapio procedit pro suo, *L. 1. §. 2. h. nisi de alia mente constet; vel dos æstimata data sit, L. 2. h. ob rationem expressam in L. 10. §. 4. de jur. dot,*

Tit. X.

Pro suo.

TITULUS pro suo vel concurrat cum aliis titulis hætenus explicitis: *L. 1. pr. h. vel specialis est, & iis applicatur casibus, ubi causæ acquirendi non ita speciale nomen habent: vel de aliis titulis dubitatur: L. 2. h. L. 1. §. 2. pro dot. vel probabilis error adest: L. 2. junct. L. 4. pr. h. Conf. Dn. Thomas: ad Huber. h. t. Titulum pro stipulatu in E. 3. h. vel ideo non admiserunt Juri, quoniam non est specialis titulus, sed generalis modus omnes conventiones confirmandi, & causam debendi specialem supponit, absque qua effectum habere nequit.*

FINIS SECUNDÆ PARTIS.

005685308

